

Vejledning om foder og fodervirksomheder (Fodervejledningen)

INDHOLD

1. Indledning

- 1.1 Regler om foder
- 1.2 Hvem er vejledningen rettet til

2. Definition og begreber i fodervejledningen

- 2.1 Hvad er en fodervirksomhed?
- 2.2 Hvad dækker begrebet landbrug i fodervejledningen?
- 2.3 Hvad dækker begrebet virksomhed i fodervejledningen?
- 2.4 Andre definitioner og begreber i fodervejledningen

3. Fodervirksomheders og landbrugs ansvar

- 3.1 Mere om fodervirksomheders og landbrugs ansvar for fodersikkerhed
- 3.2 Tilbagetrækning og tilbagekald af farligt foder

4. Foder og fodertyper

- 4.1 Oversigt over fodertyper
- 4.2 Hvad foder og foderstoffer er
- 4.3 Hvad fodring af dyr er

5. Fodertilsætningsstoffer - register over godkendte tilsætningsstoffer og brugsbetingelser

- 5.1 Hvad et fodertilsætningsstof er
- 5.2 Lovgivning om fodertilsætningsstoffer
- 5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer
- 5.4 Fodertilsætningsstoffer - funktionelle grupper

- 5.5 Hvilke fodertilsætningsstoffer må markedsføres og bruges?
- 5.6 EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer
- 5.7 Annex I i EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer
- 5.8 Annex II i EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer
- 5.9 Appendix 3e i EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer
- 5.10 Hvordan må godkendte fodertilsætningsstoffer bruges?
- 5.11 Generelle betingelser for brug af fodertilsætningsstoffer
- 5.12 Særlige betingelser for fodertilsætningsstoffer godkendt efter de tidligere regler

6. Fodertilsætningsstoffer - særlige tilsætningsstoffer i foder

- 6.1 Tilsætningsstoffer kaldet præparater
- 6.2 Blanding af tilsætningsstoffer, som ikke er præparater
- 6.3 Særligt om ensileringsmidler (og konserveringsmidler)
- 6.4 Særligt om mykotoksinreducerende tilsætningsstoffer
- 6.5 Særligt om hygiejneforbedrende tilsætningsstoffer
- 6.6 Særligt om aromastoffer
- 6.7 Særligt om coccidiostatika og histomonostatika

7. Tidligere tilsætningsstoffer der ikke længere kan anvendes som fodertilsætningsstoffer

- 7.1 Tilbagetrækning eller suspension af fodertilsætningsstoffer
- 7.2 Antibiotiske vækstfremmere er ikke fodertilsætningsstoffer

8. Fodertilsætningsstoffer – særlige begrænsninger i brug og markedsføring

- 8.1 Tilsætning af fodertilsætningsstoffer til dyrs drikkevand
- 8.2 Fodertilsætningsstoffer i tilskudsfoder
- 8.3 Maksimumgrænser for fodertilsætningsstoffer er fastsat for fuldfoder med 12 % vand
- 8.4 Dosering af fodertilsætningsstoffer – homogenitet
- 8.5 Hvem må markedsføre godkendte fodertilsætningsstoffer?
- 8.6 Tilladelse til forsøg med ikke-EU godkendte fodertilsætningsstoffer
- 8.7 Fodertilsætningsstoffer til brug i økologisk jordbrug

9. Forblandinger

9.1 Hvad en forblanding er

9.2 Flydende forblandinger

10. Bærestoffer

10.1 Hvad bærestoffer bruges til

11. Tekniske hjælpestoffer

11.1 Hvad et teknisk hjælpestof er

12. Fodermidler

12.1 Hvad fodermidler er

12.2 Fodermiddelfortegnelsen

12.3 Hvordan fodermidler optages i fodermiddelfortegnelsen

12.4 Fodermidlets navn

12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler

12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen

12.7 Fodermiddelregistret

12.8 Binding eller denaturering af et fodermiddel

12.9 Grænser for indholdet af tekniske hjælpestoffer i fodermidler

12.10 Fodermidlers renhed

12.11 Forurenede fodermidler

12.12 Forbudte materialer og materialer, der er underlagt begrænsninger

13. Foderblandinger

13.1 Hvad en foderblanding er

13.2 Fuldfoder

13.3 Mælkeerstatning som fuldfoder

13.4 Tilskudsfoder

13.5 Mineralsk foder

13.6 Mælkeerstatning som tilskudsfoder

14. Foder med særlig ernæringsformål / diætetisk foder

14.1 Regler for foder med særlig ernæringsformål / diætetisk foder

14.2 Særligt ernæringsformål

14.3 Optagelse af et nyt ernæringsformål på listen over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

15. Gråzoneprodukter – produkter som er vanskelige at kategorisere

15.1 Hvad gråzoneprodukter er

15.2 Sondring mellem forskellige produkttyper - henstilling nr. 2011/25/EU

15.3 Hvem klassificerer gråzoneprodukter?

15.4 Hvordan afgøres det, hvilken produkttype et gråzoneprodukt hører til?

15.5 Grænsen mellem et fodermiddel, et fodertilsætningsstof og et veterinært lægemiddel

15.6 Et fodertilsætningsstof eller et fodermiddel?

15.7 Et veterinært lægemiddel og/eller et foderstof?

15.8 En forblanding eller et tilskudsfoder?

15.9 Et fodertilsætningsstof, et præparat eller en forblanding?

15.10 Konkrete afgørelser og beslutninger om gråzoneprodukter

16. Biocider

16.1 Desinfektionsmidler

16.2 Desinfektion eller konservering af foder

16.3 Desinfektion eller konservering af vand

16.4 Journal over biocider på landbrug

17. Foderbegreber, bortset fra fodertyper

17.1 Betegnelser for dyr

17.2 Hvad daglig ration er

17.3 Hvad markedsføring er

17.4 Hvad præsentation er

17.5 Hvad mærkning er

17.6 Hvad en etiket er

17.7 Hvad et parti er

17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed

17.9 Datoformat

18. Krav til foders sikkerhed og krav ved markedsføring

18.1 Krav til foders sikkerhed

18.2 Krav ved markedsføring af foder

19. Pakning af foder

19.1 Pakning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger

19.2 Pakning af fodermidler og foderblandinger - hovedregel

19.3 Pakning af fodermidler og foderblandinger - undtagelser

20. Oversigt over regler for mærkning af foder

20.1 Generelt om mærkning af foder

21. Markedsføringsforordningen

21.1 Hvad markedsføringsforordningen omfatter

21.2 Hvem den mærkningsansvarlige er

21.3 Ansvar for mærkning af foder

21.4 Mærkningsansvar ved distribution og detailsalg af foder

21.5 Principper for mærkning og præsentation - vildledning

21.6 Mærkningsprog

21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå

21.8 Hvordan foderets indhold skal angives i mærkningen

21.9 Anprisning af foder - hvad der må fremhæves

21.10 Anprisning af foder - sygdomsanprisninger er ikke tilladt

21.11 Dokumentation for anprisninger

21.12 Brugsanvisning

21.13 Angivelse af vandindhold

21.14 Angivelse af indhold af aske, der er uopløselig i saltsyre

21.15 Mærkning i et ledsagedokument

21.16 Mærkning ved fjernkommunikationssalg

21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder - ”100 gange reglen”

22. Mærkningsreglerne for fodermidler og foderblandinger

- 22.1 Mærkning af fodermidler og foderblandinger
- 22.2 Hvilken fodertype har foderet?
- 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger - ”Basismærkningen”
- 22.4 Mærkning af fodermidler - supplement til ”Basismærkningen”
- 22.5 Undtagelse - køberen giver afkald på visse mærkningsoplysninger for fodermidler
- 22.6 Undtagelse - mærkning af fodermidler - salg fra én landbruger til en anden til brug på dennes bedrift
- 22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”
- 22.8 Angivelse af indholdet af fodermidler i foderblandinger
- 22.9 Kategorimærkning af fodermidlerne i en foderblanding
- 22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger
- 22.11 Krav til jernindholdet i mælkeerstatninger til kalve
- 22.12 Undtagelse for foderblandinger af helt korn og hele frø og frugter
- 22.13 Undtagelse for foderblandinger med højst 3 fodermidler
- 22.14 Undtagelser for pakkede fodermidler og foderblandinger – mærkningsoplysninger uden for mærkningshelheden
- 22.15 Mærkningsundtagelse ved salg i løs vægt af fodermidler og foderblandinger

23. Oversigt over mærkningsregler for diætetisk foder

- 23.1 Mærkning af diætetisk foder – supplement til mærkningen af fodermidler eller foderblandinger
- 23.2 Listen over anvendelsesformål for diætetisk foder
- 23.3 Diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsetningsstoffer
- 23.4 Hvordan man bruger listen over anvendelsesformål for diætetisk foder

24. Mærkning af foder til selskabsdyr

- 24.1 Mærkning af foder til selskabsdyr – supplement til mærkningen af fodermidler, foderblandinger eller diætetisk foder
- 24.2 Mærkning af analytiske bestanddele i foderblandinger til selskabsdyr
- 24.3 Undtagelse fra mærkningsreglerne for foder til selskabsdyr

25. Mærkning af forurenede foder

- 25.1 Mærkning af forurenede foder
- 25.2 Afgiftning eller rensning af forurenede foder

26. Frivillig mærkning

26.1 Frivillig mærkning af fodermidler og foderblandinger

27. Mærkning af fodertilsætningsstoffer og foderblandinger

27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer

27.2 Mærkning af forblandinger

27.3 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – zootekniske tilsætningsstoffer, coccidiostatika og histomonostatika

27.4 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – enzymer

27.5 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – mikroorganismer

27.6 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

27.7 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – teknologiske tilsætningsstoffer og sensoriske tilsætningsstoffer undtagen aromastoffer

27.8 Mærkning af forblandinger med fodertilsætningsstoffer – aromastoffer

27.9 Supplerende mærkningskrav til fodertilsætningsstoffer – præparater

27.10 Supplerende mærkningskrav til forblandinger, som indeholder fodertilsætningsstoffer, der er præparater

28. Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

28.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

28.2 Hvad mærkningen af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger skal omfatte

28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

28.4 Undtagelse for påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet i fodermidler og foderblandinger

28.5 Påbudt mærkning når indholdet af et fodertilsætningsstof er fremhævet i mærkningen

28.6 Påbudt mærkning når sensoriske fodertilsætningsstoffer eller tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber angives frivilligt i mærkningen

28.7 Tilladt mærkning af fodertilsætningsstoffer, som tilhører den funktionelle gruppe ”vitaminer”, og som er tilsat foderblandinger

28.8 Tilladt mærkning af sensoriske tilsætningsstoffer eller tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

28.9 Frivillig mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

28.10 Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger til dyr, der ikke anvendes i fødevarereproduktionen

28.11 Oplysning om indhold af fodertilsætningsstoffer, når køber anmoder herom

29. Genetisk modificeret foder

29.1 Hvad er genetisk modificeret foder?

29.2 Hvilket genetisk modificeret foder må markedsføres og bruges?

29.3 Hvilke krav er der til sporbarheden af genetisk modificeret foder?

29.4 Mærkning af GM foder

29.5 Hvordan skal GM-mærkning af foder formuleres?

29.6 Tærskelværdien for GM-mærkning

29.7 Mærkning af GM foder med ”ikke til dyrkning”

30. Uønskede stoffer i foder

30.1 Tiltag mod uønskede stoffer i foder

30.2 Tilbagetrækning/-kald og oplysningspligt ved fund af farlig foder som følge af indhold af uønskede stoffer

30.3 Eksempler på uønskede stoffer

30.4 Direktivet om uønskede stoffer i foder

30.5 Bilag I og II i direktivet om uønskede stoffer i foder

30.6 Uønskede stoffer i bilag I Del I: Uorganiske kontaminanter og kvælstofforbindelser

30.7 Uønskede stoffer i Bilag I Del II: Mykotoksiner

30.8 Uønskede stoffer i Bilag I Del III: Naturlige plantetoksiner

30.9 Uønskede stoffer i Bilag I Del IV: Organiske klorforbindelser

30.10 Uønskede stoffer i Bilag I Del V: Dioxiner og PCB'er

30.11 Uønskede stoffer i Bilag I Del VI: Skadelige botaniske urenheder

30.12 Uønskede stoffer i Bilag I Del VII: Overslæb af godkendte fodertilsætningsstoffer

31. Mykotoksiner i foder

31.1 Vejledende grænseværdier og niveauer for mykotoksiner i foder

32. Afgiftning af foder med højt indhold af uønskede stoffer

32.1 Generelt om afgiftningsforordningen

32.2 Afgiftningsprocesser

32.3 Krav til afgiftningsprocesser

32.4 Virksomheder der udfører afgiftprocesser skal være godkendte

33. Radioaktivitet i foder

33.1 Mere om radioaktivitet i foder

34. Pesticidrester i foder

34.1 Grænseværdier for pesticidrester i foder

34.2 EU's pesticiddatabase

34.3 Tolkningen af pesticidforordningens grænseværdier på foderområdet

35. Andre stoffer og materialer, der ikke må være i foder 205

35.1 Andre stoffer og materialer, der ikke må være i foder 205

36. Mikrobiologiske forureninger i foder 206

36.1 Mikrobiologiske forureninger i foder 206

37. Salmonella i foder 207

37.1 Fodervirksomheders ansvar for at forebygge salmonella i foder 207

37.2 Fodervirksomhedens ansvar for at bekæmpe salmonella i produktion og foder 208

37.3 Fund af salmonella i prøver fra procesudstyr, lager eller transportmidler 209

37.4 Fund af salmonella i prøver af foder 209

37.5 Farligt foder - som følge af fund af salmonella 210

37.6 Tilbagevækning/-kald af farlig foder – som følge af fund af salmonella 210

37.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner 211

38. Lægemidler i foder 213

38.1 Hvad er veterinære lægemidler 213

38.2 Hvad er foderlægemidler 213

38.3 Fremstilling og forhandling af foderlægemidler 213

38.4 Overslæb af lægemidler til andet foder 214

38.5 Brug af lægemidler i foder på landbrug 215

39. Indberetning af foderlægemidler og coccidiostatika til VetStat 216

39.1 Indberetning af receptpligtige lægemidler til VetStat 216

39.2 Indberetning af fodertilsætningsstoffet coccidiostatika til VetStat 217

40. Foder af animalsk oprindelse 218

40.1 Baggrund for lovgivningen om foder af animalsk oprindelse 218

40.2 Generelt om lovgivningen for foder af animalsk oprindelse 219

40.3 Generelt om reglerne om foder i TSE forordningen 221

40.4 Godkendelse af rengøringsprocedure hos transportvirksomhed og lager 221

40.5 Prøver af foder med animalsk indhold efter TSE forordningen 222

40.6 Fysisk adskilte faciliteter og anden sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen 223

40.7 Fodring af dyr med foder af animalsk oprindelse 225

40.8 Jord til bord princippet for forarbejdet animalsk protein og blodprodukter 225

40.9 Insekter 226

40.10 Fremstilling af forarbejdet animalsk protein af insekter samt fiskemel efter TSE forordningen 226

40.11 Foder til selskabsdyr 226

40.12 Foder til pelsdyr 227

40.13 Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler med animalsk indhold - OGJ 227

40.14 Mærkningsregler for foder af animalsk oprindelse 227

40.15 Tjek af leverandør efter TSE forordningen 228

40.16 Tilbagetrækning og oplysningspligt ved fund af uautoriserede animalske bestanddele i foder 228

40.17 Ubetydelig mængde af knoglesplinter i vegetabilsk foder 229

40.18 Anvendelse og opbevaring af foder af animalsk oprindelse på landbrug 229

41. Registrering, godkendelse og tilladelse som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse 230

41.1 Generelt om ansøgning som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse 230

41.2 Registrering, godkendelse og tilladelse efter TSE forordningen 231

41.3 Offentliggørelse af virksomheder efter forordningen om animalske biprodukter, gennemførselsforordningen og TSE forordningen 231

41.4 Registrering til brug af fiskemel mv. på landbrug 232

41.5 Forsøg med foder – forsøgstilladelser og betingelser 232

42. Import og samhandel 233

42.1 Krav til foder, som virksomheden skal indføre 233

43. Samhandel med foder 234

43.1 Samhandel med foder af animalsk oprindelse 234

43.2 Samhandel med foder af ikke-animalsk oprindelse 235

44. Import af foder 236

44.1 Import af foder af animalsk oprindelse 236

44.2 Import af foder af ikke-animalsk oprindelse 237

45. Registrering som foderimportør 239

45.1 Procedure for registrering som foderimportør 239

46. Foder, der kræver forhåndsanmeldelse 240

46.1 Procedure for forhåndsanmeldelse af foder 240

47. Certifikat ved import af animalsk foder samt hø og halm 242

47.1 Sundheds- eller veterinærcertifikat ved import af animalsk foder samt hø og halm 242

48. Offentlig kontrol af importeret foder 243

48.1 Offentlig kontrol af importeret animalsk foder 243

48.2 Offentlig kontrol af importeret ikke-animalsk foder 243

49. Importørens egenkontrol af indført foder 245

49.1 Procedure for importørens egenkontrol af indført foder 245

49.2 Risikofaktorer (mikrobiologiske, kemiske, fysiske) i indført foder 246

49.3 Importørens modtagekontrol af indført foder 246

50. Indførsel af animalske biprodukter til forskning eller diagnostik m.v. 249

50.1 Tilladelse til indførsel af animalske biprodukter til forskning eller diagnostik m.v. 249

51. Generelt om eksport af foder 250

51.1 Krav til foder, som skal eksporteres 251

51.2 Registrering af fodervirksomheder, der vil eksportere foder 251

52. Virksomhedens ansvar ved eksport af foder 253

52.1 Krav om egenkontrol ved eksport af foder 253

53. Eksport af foder til særlige tredjelande 255

53.1 Procedure for at blive godkendt som eksportør til særlige tredjelande 256

54. Certifikater til eksport af foder 257

54.1 Certifikattyper 258

- 54.2 Certifikatdatabasen 259
- 54.3 Udfyldelse og print af certifikater 260
- 54.4 Certifikatpapir 261
- 54.5 Udstedelse af certifikater 262
- 54.6 Erstatningscertifikater 262
- 54.7 Anmodning om udarbejdelse af nyt eksportcertifikat 263
- 55. Tredjelandes importrestriktioner på foder 265**
- 55.1 Restriktioner ved import af foder til tredjelande 265
- 56. Eksport af foder af animalsk oprindelse 266**
- 56.1 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere 266
- 56.2 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere 269
- 57. Foderhygiejne 271**
- 57.1 Foderhygiejne ved produktion, håndtering og markedsføring af foder 271
- 58. God praksis og gode arbejdsgange på landbrug 273**
- 58.1 Egenkontrol baseret på gode arbejdsgange og god praksis på landbrug 273
- 58.2 Generelle forpligtelser ved fodring af dyr 273
- 59. Rengøring på landbrug 275**
- 59.1 Rengøring af stalde, trug mv. i husdyrproduktion 275
- 59.2 Håndtering af husdyrgødning, affald og andre kilder til forurening af foder på landbrug 275
- 59.3 Rengøring af bygninger, faciliteter og udstyr på landbrug 276
- 59.4 Brug af rengørings- og desinfektionsmidler på landbrug 276
- 59.5 Rengøring af vandsystemer på landbrug 277
- 60. Beskyttelse mod forurening af foder på landbrug 278**
- 60.1 Beskyttelse af græsarealer mod forurening 278
- 60.2 Beskyttelse af foderstoffer på landbrug mod forurening og fordærv 278
- 60.3 Beskyttelse af foder på landbrug mod forurening fra emballage og udstyr 279
- 60.4 Opbevaring af foder adskilt fra kemikalier m.m. på landbrug 279
- 60.5 Tørring af afgrøder med røggasanlæg på landbrug 280
- 61. Forebyggelse af skadedyr på landbrug 281**
- 61.1 Begrænsning af skadedyrs adgang til bygninger m.m. på landbrug 281

62. Personale på landbrug 282

62.1 Oplæring m.m. af personale på landbrug 282

63. Analyseresultater for foder - journal og opfølgning på landbrug 283

63.1 Journal over analyseresultater for foder 283

63.2 Opfølgning på analyseresultater for foder 283

64. Forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form på landbrug 284

64.1 Brug af forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form på landbrug (HACCP-landbrug) 284

65. Vand i primærproduktionen 285

65.1 Kvalitet af vand til primærproduktion af foder 285

65.2 Passende kvalitet af vand til dyr 285

66. Foderhygiejne på fodervirksomhed efter primærproduktion 287

66.1 Fodervirksomhedens ansvar for foderhygiejne efter primærproduktion 287

66.2 System til at sikre foderhygiejne på virksomheder efter primærproduktion 288

66.3 Branchekoder for fodervirksomheder efter primærproduktion 290

66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion 290

66.5 Viden om HACCP på fodervirksomheder efter primærproduktion 291

67. Faciliteter og udstyr på fodervirksomheder efter primærproduktionen 292

67.1 Fodervirksomheders anlæg - efter primærproduktion 292

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder - efter primærproduktion 293

67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion 294

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på virksomheder efter primærproduktion 295

67.5 Udstyr til produktion m.v. af foder på virksomheder efter primærproduktion 296

67.6 Udstyr til temperaturkontrol på virksomheder efter primærproduktion 297

67.7 Belysning på fodervirksomheder efter primærproduktion 298

67.8 Vedligehold af bygninger og anlæg på fodervirksomheder efter primærproduktion 298

67.9 Vedligeholdelse af udstyr i fodervirksomheder efter primærproduktion 299

68. Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion 301

68.2 Særligt om rengøringsprocedurer i produktionen af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 303

68.3 Særligt om rengøringsprocedurer for køretøjer til transport af foder - fodervirksomheder efter primærproduktion 304

68.4 Desinfektion på fodervirksomheder efter primærproduktion 305

68.5 Rengøring af beholdere for opbevaring af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion 306

68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion 306

69. Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion 308

69.1 Sikring af bygninger og lokaler mod skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion 308

69.2 Fodervirksomheders program for at bekæmpe skadedyr efter primærproduktion 309

69.3 Fund af skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion 310

69.4 Anmeld fund af rotter på fodervirksomheder efter primærproduktion 311

70. Fodervirksomheders transport af foder efter primærproduktion 312

70.1 Køretøjer og andet udstyr til transport af foder - i fodervirksomheder efter primærproduktion 312

70.2 Transport af foder uden for fodervirksomheden efter primærproduktion 313

70.3 Transport på fodervirksomheden efter primærproduktion 314

70.4 Temperatur under transport af foder efter primærproduktion 315

71. Opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 316

71.1 Sikker opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion 316

71.2 Opbevaring af foderolier m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion 318

71.3 Temperatur ved opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 319

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion 319

71.5 Særligt om overslæb af coccidiostatika og veterinære lægemidler på fodervirksomheder efter primærproduktion 320

71.6 Særligt om adskillelse af foderolier, fedtstoffer m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion 321

71.7 Særligt om overslæb fra foder med animalsk protein på fodervirksomheder efter primærproduktion 322

72. Produktion af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 323

72.1 Procedurer m.v. for produktion på fodervirksomheder efter primærproduktion 323

72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion 325

73. System til registreringer – fodervirksomheder efter primærproduktion 327

- 73.1 Registrering af oplysninger hos fodervirksomheder efter primærproduktion 327
- 73.2 Mere om registrering hos virksomheder med produktion efter primærproduktion 328
- 73.3 Flere eksempler på registreringer i fodervirksomheder efter primærproduktion 329
- 74. System til kontrol af aktiviteter og foder i fodervirksomheder efter primærproduktion 331**
- 74.1 Modtagekontrol af foder og vurdering af leverandører til fodervirksomheder efter primærproduktion 331
- 74.2 Overvågning af opbevaret foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 334
- 74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 334
- 74.4 Mere om kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 336
- 74.5 Analytisk kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 336
- 74.6 Brug af laboratorier – fodervirksomheder efter primærproduktion 338
- 74.7 Kvalitetskontrol af foderaktivitet på fodervirksomheder efter primærproduktion 340
- 74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion 341
- 74.9 Mere om begreber og bestemmelser for dioxinovervågning af foderolier, m.v. for fodervirksomheder efter primærproduktion 343
- 74.10 Brug af eksterne laboratorier ved dioxinovervågning af foderolier, m.v. - fodervirksomheder efter primærproduktion 345
- 74.11 Modtagekontrol af returvarer på fodervirksomheder efter primærproduktion 346
- 75. Reklamationer og tilbagekaldelse af produkter - fodervirksomheder efter primærproduktion 347**
- 75.1 System til at håndtere reklamationer og tilbagekalde produkter – fodervirksomheder efter primærproduktion 347
- 75.2 Brug og markedsføring af tilbagekaldt foder – fodervirksomheder efter primærproduktion 349
- 76. Vand på fodervirksomheder efter primærproduktion 351**
- 76.1 Vand til fremstilling af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion 351
- 76.2 Vand til rengøring på fodervirksomheder efter primærproduktion 351
- 76.3 Kondensvand på fodervirksomheder efter primærproduktion 352
- 76.4 Bortskaffelse af vand på fodervirksomheder efter primærproduktion 352
- 77. Sporbarhed af foderfode 353**
- 77.1 Sporbarhed af foder 353
- 77.2 Sporbarhed ved køb og salg af foder på landbrug 354
- 78. HACCP-system på fodervirksomheder 355**

78.1 Hvad er HACCP 355

78.2 God praksis 355

78.3 Risikoanalyse 356

78.4 Kritiske kontrolpunkter 356

79. Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug 358

79.1 Registrering af fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen 358

79.2 Godkendelse af fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen 359

79.3 Registrering af aktiviteter i fodervirksomheder efter primærproduktion 359

79.4 Registrering af fodertyper – fodervirksomheder efter primærproduktion 360

80. Mere om registrering af primærproducenter – landbrug 361

80.1 Registrering af primærproducenter – landbrug 361

80.2 Registrering af HACCP-landbrug – primærproducenter, der bruger forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form 361

81. Mere om registrering af fodervirksomheder efter primærproduktion 363

81.1 Registrering af produktion for fodervirksomheder efter primærproduktion 363

81.2 Registrering af oplagring for fodervirksomheder efter primærproduktion 364

81.3 Registrering af transport for fodervirksomheder efter primærproduktion 365

81.4 Registrering af handel for fodervirksomheder efter primærproduktion 365

81.5 Registrering af direkte tørring 366

81.6 Registrering af fødevareraktivitet med foderaktiviteter 367

81.7 Registrering af mobile fodervirksomheder 367

81.8 Geografisk afgrænsning af fodervirksomhed efter primærproduktion 368

81.9 Registrering af flere fodervirksomheder på samme lokalitet 368

82. Foderaktiviteter, der ikke skal registreres 370

82.1 Egenproduktion af foder til dyr til privat forbrug (privatsfære) – ikke registrering 370

82.2 Egenproduktion af foder til dyr, der ikke bruges i fødevarerproduktion – ikke registrering 370

82.3 Fodring af dyr – privatsfære 370

82.4 Fodring af dyr til levering af små mængder animaske fødevarer til forbrugere og detail 371

82.5 Fodring af dyr – ikke fødevarerproduktion 371

82.6 Mindre landbrug med produktion og levering af op til 5 tons foder – ikke registrering 371

82.7 Større landbrug med levering af op til 5 tons foder 372

82.8 Detailhandel af foder til selskabsdyr – ikke registrering 372

82.9 Spedition – ikke registrering 373

83. Mere om godkendelse af fodervirksomheder, herunder landbrug, efter foderhygiejneforordningen 374

83.1 Aktiviteter, der kræver godkendelse efter foderhygiejneforordningen 374

83.2 Godkendelse til produktion og/eller handel af fodertilsætningsstoffer 375

83.3 Godkendelse til produktion og/eller handel af forblandinger 376

83.4 Godkendelse til produktion af visse foderblandinger til brug på egen bedrift eller til markedsføring 376

83.5 Godkendelse til produktion af visse olier og fedtstoffer 377

83.6 Godkendelse til afgiftning af foder 377

83.7 Godkendelse til produktion af koncentreret tilskudsfoder med fodertilsætningsstoffer 378

84. Procedure ved registrering og godkendelse af primærproducenter (landbrug) efter foderhygiejneforordningen 379

84.1 Registrering af virksomheder med primærproduktion – landbrugsindberetning.dk 379

84.2 Hvornår må primærproducenter (landbrug) begynde sine aktiviteter? 380

84.3 Procedure for registrering af landbrug til brug af forblandinger og fodertilsætningsstoffer (HACCP-landbrug) – på Landbrugsindberetning.dk 380

84.4 Hvornår må landbrug, der bruger forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form, begynde sine aktiviteter? 380

84.5 Godkendelse af brug af visse tilsætningsstoffer på landbrugsbedriften 381

84.6 Hvordan ansøger et landbrug om godkendelse 381

84.7 Hvornår må landbrug, der skal godkendes, begynde sine aktiviteter? 382

85. Procedure ved registrering og godkendelse af virksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen 383

85.1 Virksomheder efter primærproduktion – registrerings- og godkendelsesblanket 383

85.2 Hvornår må fodervirksomheder efter primærproduktion, der skal registreres, begynde sine aktiviteter? 384

85.3 Hvornår må fodervirksomheder efter primærproduktion, der skal godkendes, begynde sine aktiviteter? 384

85.4 Særligt for fodervirksomheder med handel af visse foderstoffer uden egen opbevaring 385

85.5 Betinget godkendelse af fodervirksomhed 385

86. Registrerings- og godkendelsesnummer 387

86.1 Hvad er et registreringsnummer? 387

86.2 Hvad er et godkendelsesnummer? 387

86.3 Overførsel af registrerings- eller godkendelsesnummer ved ny virksomhed 388

87. Væsentlige ændringer hos primærproducenter (landbrug) 389

87.1 Hvad er væsentlige ændringer i registrerede landbrug 389

87.2 Hvordan skal registrerede landbrug anmelde væsentlige ændringer 389

87.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte landbrug 389

87.4 Hvordan skal godkendte landbrug ansøge om væsentlige ændringer 390

88. Væsentlige ændringer i fodervirksomheder efter primærproduktion 391

88.1 Hvad er væsentlige ændringer i registrerede virksomheder efter primærproduktion? 391

88.2 Hvordan skal registrerede virksomheder efter primærproduktion anmelde væsentlige ændringer? 392

88.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte virksomheder 393

88.4 Hvordan skal man ansøge om godkendelse af væsentlige ændringer i godkendte fodervirksomheder?
394

88.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte virksomheder efter primærproduktion? 395

89. Ophør af fodervirksomhed m.m. 396

89.1 Anmeldelse af ophør af primærproduktion 396

89.2 Anmeldelse af ophør af fodervirksomhed efter primær produktion 396

89.3 Flytning af fodervirksomhed efter primærproduktion 397

89.4 Suspension og tilbagekaldelse af en registrering eller en godkendelse 397

90. Ejerskifte 398

90.1 Hvad er ejerskifte? 398

90.2 Hvad er fysiske personer kontra juridiske personer? 399

90.3 Videreført kontrolhistorik 399

91. Kontrol 400

91.1 Kontrol af fodervirksomheder inkl. offentliggørelse 400

Bilag 1 Oversigt over regler på foderområdet nævnt i vejledningen 401

Bilag 2 Definitioner og begreber 409

INDLEDNING

1. Indledning

Denne vejledning handler om foder og fodervirksomheder i alle led i produktion, håndtering og markedsføring af foder. Vejledningen beskriver reglerne på foderområdet. Formålet med reglerne er at sikre dyrs og menneskers sundhed, sikre miljøet, beskytte forbrugere og brugere af foder mod vildledning samt sikre dyrs velfærd. Vejledningen kommer også med eksempler på, hvordan virksomheder kan overholde reglerne i praksis.

Vejledningen er opbygget i afsnit. Undervejs i teksten er der henvist til relevant lovgivning og andre relevante afsnit.

Se mere:

1.1 Regler om foder

1.2 Hvem er vejledningen rettet til

1.1 Regler om foder

Reglerne om foder fremgår primært af EU-forordninger. Herudover er der nationale regler i form af bl.a. foderbekendtgørelsen, som supplerer forordningerne. Se bilag 1. Oversigt over regler på foderområdet.

Se også reglerne på Fødevarestyrelsens hjemmeside <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Dyr/Foder/Sider/forside.aspx>

Andre myndigheder kan også have regler om drift af betydning for fodervirksomheder. Denne vejledning henviser kun til andre myndigheders regler, hvor det er relevant i forhold til fodersikkerheden. Det kan fx være regler om at bekæmpe skadedyr eller at håndtere affald.

1.2 Hvem er vejledningen rettet til

Vejledningen retter sig til fodervirksomheder i alle led i produktion, forarbejdning og distribution af foder. Det vil sige lige fra landbrugeren, der dyrker korn på marken og fodrer dyr, til lagervirksomheder, forhandlere og producenter af foder, samt virksomheder, der transporterer eller importerer foder.

Vejledningen retter sig også til virksomheder og personer, der fodrer dyr, herunder akvakulturbrug, konventionelle og økologiske landbrug, hesteejere, stutterier og hobbyavlere. Hobbyavlere er personer, der i ikke-erhvervsmæssig sammenhæng holder andre dyr end selskabsdyr, fx har et par høns i haven.

Vejledningen er også en hjælp til rådgivere og Fødevarestyrelsens egne medarbejdere, fx tilsynsførende, som fører tilsyn med, at virksomhederne overholder reglerne for foder.

2. Definition og begreber i fodervejledningen

Vejledningen bruger begreber, som er defineret i forskellige lovgivninger, men også begreber, som ikke er defineret i en lovgivning. Dette afsnit forklarer udvalgte overordnede begreber i vejledningen.

Se mere:

2.1 Hvad er en "fodervirksomhed"?

2.2 Hvad dækker begrebet "landbrug" i fodervejledningen?

2.3 Hvad dækker begrebet "virksomhed" i fodervejledningen?

2.4 Andre definitioner og begreber i fodervejledningen

2.1 Hvad er en fodervirksomhed?

Denne vejledning bruger begrebet fodervirksomhed om alle private og offentlige virksomheder, som producerer, opbevarer, transporterer eller forhandler foder. Begrebet dækker også virksomheder, som fodrer dyr, eller som dyrker, fremstiller eller opbevarer foder til at fodre dyr på egen bedrift eller til salg/videregivning. Landbrug er altså fodervirksomheder i lovgivningens forstand.

Fødevareforordningen, artikel 3, punkt 5

Alle virksomhedsled i produktion, distribution, håndtering og behandling af foder er omfattet af foderlovgivningen og af visse regler i fødevareforordningen. Fødevareforordningen dækker hele kæden fra jord til bord. For foderområdet vil det sige fra landbrugeren, der fx dyrker planter eller opdrætter fødevareproducerende dyr, over vognmanden, der transporterer foder mellem landbruger og anden fodervirksomhed, til foderproducenter, detailbutikker og andre. Fodervirksomheder med foder til ikke-fødevareproducerende dyr, fx pelsdyr og selskabsdyr, er også omfattet af foderlovgivningen.

Se mere:

2.2 Hvad dækker begrebet landbrug?

2.3 Hvad dækker begrebet virksomhed i fodervejledningen?

2.2 Hvad dækker begrebet landbrug i fodervejledningen?

Denne fodervejledning bruger begrebet "landbrug" om fodervirksomheder med primærproduktion, dvs. de fodervirksomheder:

- som dyrker og høster foderafgrøder, eller
- som har opdræt, malkning eller husdyrproduktion før slagtning.

Visse regler og eksempler i fodervejledningen er rettet specifikt til landbrug og ikke til fodervirksomheder i øvrigt. Vejledningen vil da bruge begrebet landbrug.

2.3 Hvad dækker begrebet virksomhed i fodervejledningen?

Denne vejledning bruger begrebet virksomhed eller fodervirksomhed om virksomheder, der har foderaktiviteter i leddene efter primærproduktion.

Foderstofvirksomhed og fodervirksomhed er det samme. Man kan i enkelte steder i vejledningen støde på ordet foderstofvirksomhed.

Eksempler på fodervirksomheder:

- Virksomheder, som køber fodermidler af landbrug.
- Virksomheder, som importerer foder fra tredjeland.
- Forhandlere af foder, fx handelsselskaber, butikker og internetbutikker.
- Virksomheder, som producerer fodertilsætningsstoffer.
- Virksomheder, som laver foderblandinger ud fra indkøbt foder.
- Virksomheder, som laver foderblandinger for andre, fx producenter med mobile blandeanlæg.
- Virksomheder, som behandler foder, fx afgifter fodermidler.
- Virksomheder, som transporterer foder for andre virksomheder eller andre landbrug, fx vognmænd og rederier.
- Virksomheder, som oplagrer foder for andre virksomheder eller andre landbrug, fx virksomheder med lagerhaller eller silobatterier.

En fødevarevirksomhed er også en fodervirksomhed, hvis den fx leverer restprodukter fra sin fødevareaktivitet til foderbrug. Det kan fx være et mejeri, der leverer valle til landbrug, en slikfabrik, som leverer restprodukter til en foderforhandler, eller et bageri som leverer brød, der ikke længere er til konsum, til foderbrug.

Visse regler og eksempler i fodervejledningen er rettet specifikt til fodervirksomheder, men ikke til landbrug. Vejledningen vil da bruge begrebet 'virksomhed'.

2.4 Andre definitioner og begreber i fodervejledningen

Vejledningen bruger både begreber, som er defineret i forskellig lovgivning, og begreber, som ikke er defineret i lovgivningen. Nogle begreber er forklaret, og nogle definitioner er gengivet i vejledningens afsnit, andre i bilag 2.

Se bilag 2 Definitioner og begreber

FODERSIKKERHED

3. Fodervirksomheders og landbrugs ansvar

Alle ledere af fodervirksomheder og landbrug har ansvar for at efterleve relevant foderlovgivning. Det gælder både ledere af fodervirksomheder og landbrug, der skal registreres eller godkendes hos Fødevarestyrelsen, og ledere af fodervirksomheder og landbrug, som ikke skal registreres hos Fødevarestyrelsen. Lederen af en fodervirksomhed er den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for, at lovgivningens bestemmelser overholdes i den fodervirksomhed, som er under vedkommendes ledelse.

Vejledningen bruger ofte formuleringen ”det er virksomhedens ansvar” i stedet for ”det er lederen af fodervirksomhedens ansvar”.

Se mere:

3.1. Mere om fodervirksomheders og landbrugs ansvar for fodersikkerhed

3.2 Tilbagetrækning og tilbagekald af farligt foder

3.1 Mere om fodervirksomheders og landbrugs ansvar for fodersikkerhed

Lederen af en fodervirksomhed eller et landbrug har ansvaret for, at fodersikkerheden er i orden. Lederen skal sikre, at alle led i processen bliver udført i overensstemmelse med relevant lovgivning og med god praksis. Det er med andre ord lederens ansvar, at foderreglerne bliver anvendt korrekt og bliver overholdt.

Foderbekendtgørelsen § 1, stk. 2

Fødevarerforordningen, artikel 17, stk. 1

Foder må ikke sælges eller gives til dyr, hvis det er farligt.

Fødevarerforordningen, artikel 15, stk. 1

Markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 1

Lederen har ansvaret for at træffe de nødvendige forholdsregler for at trække foder tilbage og informere myndighederne ved mistanke om eller ved konstaterede problemer med fodersikkerheden.

Fødevarerforordningen, artikel 20

Markedsføringsforordningen, artikel 5, stk. 1

Det er således entydigt lederens ansvar, at lovgivningen bliver overholdt. Det er myndighedernes ansvar at kontrollere, at virksomhederne kan redegøre for og i nødvendigt omfang kan dokumentere, at lovgivningen bliver efterlevet.

Se mere:

3.2 Tilbagetrækning og tilbagekald af farligt foder

3.2 Tilbagetrækning og tilbagekald af farligt foder

Foder må ikke markedsføres, hvis det er farligt. Det gælder både foder til dyr, der bruges til fødevarerproduktion, og foder til dyr, som ikke bruges til fødevarerproduktion.

Et foder betragtes som farligt, hvis det anses for:

- at have en negativ indvirkning på menneskers eller dyrs sundhed

- at gøre en fødevarer, der stammer fra dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen, farligt at anvende til menneskeføde. at have en direkte negativ indvirkning på miljøet eller på dyrevelfærden

Fødevarerforordningen, artikel 15, stk. 1 og 2

Markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 1

Læs mere om, hvordan virksomheder og Fødevarerstyrelsen skal handle i sager om tilbagetrækning og tilbagekaldelse af foder i Fødevarerstyrelsens tilbagetrækningsvejledning på Fødevarerstyrelsens hjemmeside www.fvst.dk

Tilbagetrækningsvejledningen beskriver reglerne for tilbagetrækning fra virksomheder og tilbagekaldelse fra slutbrugere samt for, hvornår og hvordan virksomheder og Fødevarerstyrelsen skal informere slutbrugerne om, at der er farligt foder på markedet. Tilbagetrækningsvejledningen giver også eksempler på, hvordan virksomhederne kan overholde reglerne i praksis.

Se mere:

30.2 Tilbagetrækning/-kald og oplysningspligt ved fund af farlig foder som følge af indhold af uønskede stoffer

37.6 Tilbagetrækning/kald af farligt foder – som følge af fund af salmonella

40.16 Tilbagetrækning og oplysningspligt ved fund af uautoriserede animalske bestanddele i foder

4. Foder og fodertyper

Foder eller foderstoffer er begreber, der omfatter alle typer af foder, dvs. fodermidler, fodertilsetningsstoffer, forblandinger og foderblandinger.

Se mere:

4.1 Oversigt over fodertyper

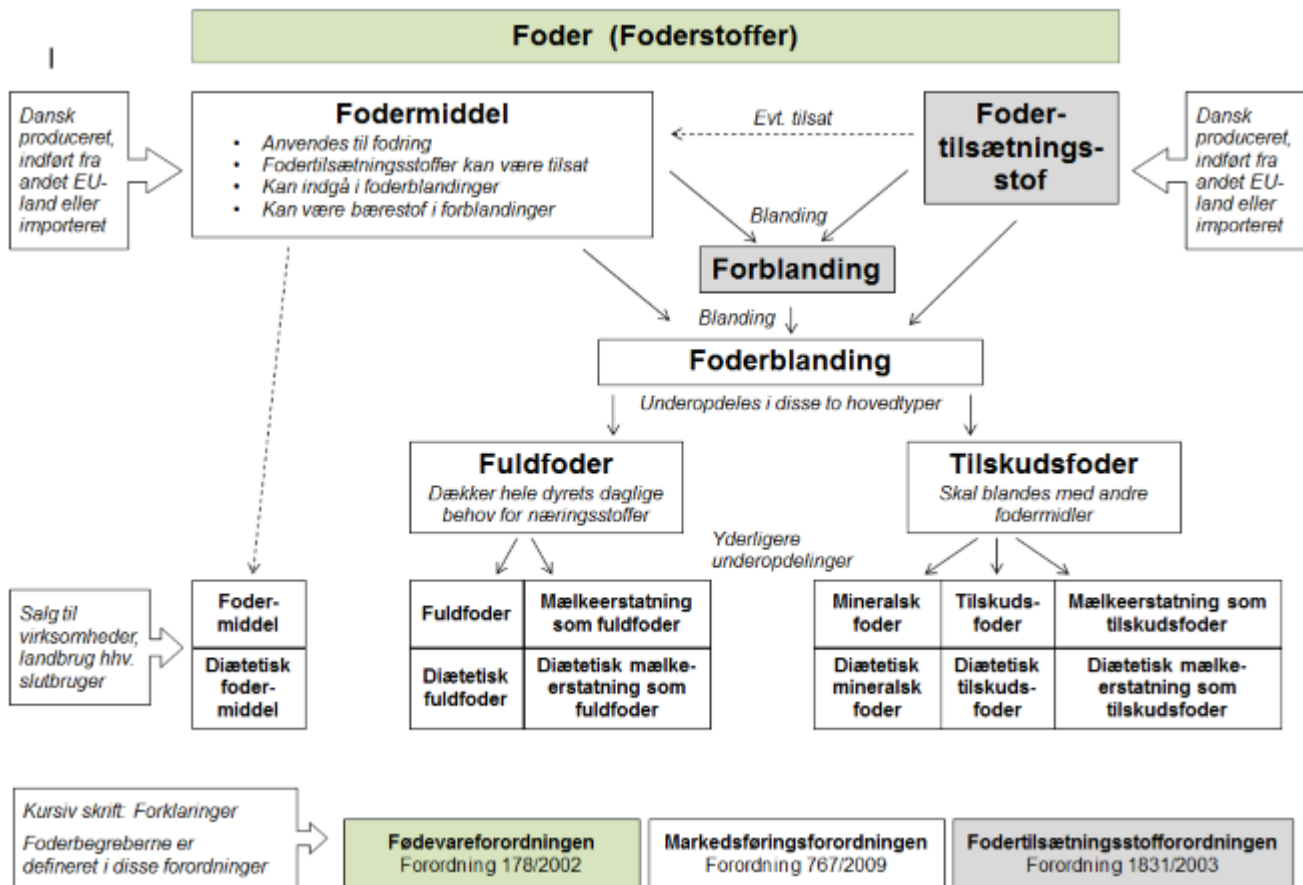
4.2 Hvad foder og foderstoffer er

4.3 Hvad fodring af dyr er

4.1 Oversigt over fodertyper

Begreberne ”foder” og ”foderstoffer” omfatter alle de forskellige typer af foder, der findes.

Oversigten nedenfor viser hvordan de forskellige fodertyper er knyttet sammen.

Farverne i oversigten refererer til forskellige dele af foderlovgivningen:

Grøn bundfarve:

Fødevareforordningen

Se mere:

4.2 Hvad foder og foderstoffer er

Grå bundfarve:

Fodertilsætningsstofforordningen

Se mere:

5. Fodertilsætningsstoffer – register over godkendte tilsætningsstoffer og brugsbetingelser

6. Fodertilsætningsstoffer – særlige tilsætningsstoffer i foder

7. Tidligere tilsætningsstoffer der ikke længere kan anvendes som fodertilsætningsstoffer

8. Fodertilsætningsstoffer - Særlige begrænsninger i brug og markedsføring

9. Forblandinger

Hvid bundfarve:

Markedsføringsforordningen

Se mere:

12. Fodermidler

13. Foderblandinger

14. Foder med særlige ernæringsformål / Diætetisk foder

Forklaringer er skrevet med kursiv skrift.

4.2 Hvad foder og foderstoffer er

Begreberne ”foder” og ”foderstoffer” dækker over det samme og omfatter alle typer af foder.

Det er uforarbejdede eller helt eller delvist forarbejdede stoffer eller produkter, som skal fortæres af dyr. Fodertilsætningsstoffer og forblandinger er også omfattet af begrebet ”foder” og ”foderstoffer”.

Det dækker alt lige fra fodermidler som byg og sojaskrå til forskellige typer foderblandinger, der skal opfylde specifikke behov for næringsstoffer, energi og struktur til forskellige dyrearter og aldersklasser af dyr.

Foder og foderstoffer er defineret i fødevareforordningen.

Fødevareforordningen, artikel 3, nr. 4.

Se også definitionen af foder (eller foderstoffer) i bilag 2 Definitioner og begreber.

4.3 Hvad fodring af dyr er

Ved fodring af dyr forstås, at foder indføres i et dyrs fordøjelseskanal gennem munden. Formålet med fodring er at opfylde dyrs næringsbehov og/eller at opretholde sunde dyrs produktivitet.

Fodring af dyr er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra b.

Se også definitionen af fodring af dyr i bilag 2 Definitioner og begreber.

5. Fodertilsætningsstoffer - register over godkendte tilsætningsstoffer og brugsbetingelser

Fodertilsætningsstoffer er et bredt begreb og rummer alt andet foder end fodermidler. Eksempler på fodertilsætningsstoffer er ensileringsmidler, antioxidanter, vitaminer, mikromineraler (sporstoffer) og tarmflora-stabilisatorer.

Grundlæggende består foder af fodermidler og fodertilsætningsstoffer, nogen gange i blanding. Det samme stof kan ikke både være et fodertilsætningsstof og et fodermiddel.

Sondringshenstillingen afsnit 1.2.1 i bilaget

Fodertilsætningsstoffer må kun markedsføres, forarbejdes og anvendes, hvis de er godkendt i EU (se mere i afsnit 5.5-5.9).

Se mere:

5.1 Hvad et fodertilsætningsstof er

5.2 Lovgivning om fodertilsætningsstoffer

5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer

5.4 Fodertilsætningsstoffer – funktionelle grupper

5.5 Hvilke fodertilsætningsstoffer må markedsføres og bruges?

5.6 EU Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

5.7 Annex I i EU Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

5.8 Annex II i EU Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

5.9 Appendix 3e i EU Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

5.10 Hvordan må godkendte fodertilsætningsstoffer bruges?

5.11 Generelle betingelser for brug af fodertilsætningsstoffer

5.12 Særlige betingelser for fodertilsætningsstoffer godkendt efter de gamle regler

5.1 Hvad et fodertilsætningsstof er

Foder består af fodertilsætningsstoffer og fodermidler (se også afsnit 12. Fodermidler). Forskellen mellem fodermidler og fodertilsætningsstoffer er, at fodermidler er karakteriserede ved, at de opfylder dyrs ernæringsbehov og tilfører energi og kostfibre. Modsat tilsættes fodertilsætningsstoffer foder for at opfylde en række nærmere angivne formål, enten med en effekt på foderet eller på de dyr, der æder foderet.

Se bilag 2 Definitioner og begreber for den præcise definition af et fodertilsætningsstof.

Et fodertilsætningsstof skal:

- påvirke foderstoffers egenskaber positivt
- påvirke animalske produkters egenskaber positivt
- påvirke farven hos akvariefisk og stuefugle positivt

- opfylde dyrs ernæringsbehov (for vitaminer, mikromineraler og aminosyrer)
- påvirke den animalske produktions miljøvirkninger positivt
- påvirke animalsk produktion, ydelse og velfærd positivt, især ved at påvirke tarmfloraen eller fordøjeligheden af foderstoffer, eller
- have coccidiostatisk eller histomonostatisk virkning

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 5, stk. 3

Et fodertilsætningsstof må ikke:

- a) have skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet
- b) præsenteres på en sådan måde, at brugeren kan vildledes
- c) skade forbrugeren ved at ændre animalske produkters særlige kendetegn eller kunne vildlede forbrugeren med hensyn til animalske produkters særlige kendetegn.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 5, stk. 2

5.2 Lovgivning om fodertilsætningsstoffer

Anvendelsen af fodertilsætningsstoffer er reguleret via fodertilsætningsstofforordningen samt visse afsnit af foderbekendtgørelsen og markedsføringsforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen

Foderbekendtgørelsen kapitel 3 og bilag 4 og 5

Markedsføringsforordningen artikel 8, artikel 15, litra f), bilag VI og bilag VII

Gennemførelsesforordningerne med godkendelse eller afvisning af fodertilsætningsstoffer er samlede i EU-Kommissionens register over fodertilsætningsstoffer.

5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer

Fodertilsætningsstofferne inddeles i forskellige kategorier afhængig af deres funktioner og egenskaber. Der er følgende 5 kategorier af fodertilsætningsstoffer:

- 1) *Teknologiske tilsætningsstoffer*: Stoffer, der tilsættes foder for at påvirke foderets egenskaber; det kan fx. være foderets surhedsgrad, holdbarhed, konsistens o.l.
- 2) *Sensoriske tilsætningsstoffer*: Stoffer, der, når de tilsættes foder, forbedrer eller ændrer foderets farve eller smag eller animalske fødevarers udseende.
- 3) *Tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber*: Stoffer som tilfører dyret nødvendige næringsstoffer så som vitaminer, mineraler og aminosyrer.
- 4) *Zootekniske tilsætningsstoffer*: Tilsætningsstoffer, der anvendes for at forbedre sunde dyrs ydelse, eller som anvendes til gavn for miljøet.
- 5) *Coccidiostatika og histomonostatika*.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 6, stk. 1

5.4 Fodertilsætningsstoffer - funktionelle grupper

De fire første kategorier af fodertilsætningsstoffer er underopdelt i en række undergrupper, som kaldes ”funktionelle grupper”. Disse findes i fodertilsætningsstofforordningens bilag I. Gruppen ”coccidiostatika og histomonostatika” er ikke opdelt i undergrupper.

Fodertilsætningsstofforordningen bilag I

Hver funktionel gruppe angiver et bestemt formål med tilsætningsstoffet. Fx. er gruppe 1a navngivet ”konserveringsmidler”. Denne gruppe indeholder alle stoffer, der er godkendt til konservering af foder. Det fremgår af den enkelte fodertilsætningsstofgodkendelse, hvilken funktionel gruppe tilsætningsstoffet er godkendt i.

Det samme stof kan godt være godkendt til forskellige formål, dvs. være godkendt i flere funktionelle grupper af fodertilsætningsstoffer. Den maksimale mængde der må være af stoffet i foderet og de dyrearter, stoffet er godkendt til, er typisk ens, men kan være forskelligt fra den ene funktionelle gruppe til den anden. Hvis koncentration og dyreart er den samme, vil tilsætningsstoffet typisk få tildelt samme identifikationsnummer i EU-Kommissionens register, selvom det er godkendt i forskellige funktionelle grupper.

På samme måde kan det samme stof være godkendt som et tilsætningsstof til ét formål og et veterinært lægemiddel til andre formål. Et eksempel er vitaminer. De kan være tilsætningsstoffer, når det daglige ernæringsbehov skal dækkes, mens de er lægemidler, når de bruges til at afhjælpe en mangel.

Se også:

5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer

5.6 EU-kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

15.5 Grænsen mellem et fodermiddel, et fodertilsætningsstof og et veterinært lægemiddel

15.7 Et veterinært lægemiddel og/eller et foderstof

5.5 Hvilke fodertilsætningsstoffer må markedsføres og bruges?

Et fodertilsætningsstof skal være godkendt i EU førend det kan anvendes i foder.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 3, stk. 1, litra a)

Et tilsætningsstof, der er godkendt til fødevarer, er ikke nødvendigvis godkendt til foder.

Tilsætningsstoffer til foder er positivlistereguleret. Det betyder, at stofferne kun må markedsføres og bruges i foder, hvis de er godkendt og opført i EU’s register over godkendte fodertilsætningsstoffer. Stoffer som ikke er godkendt og opført i EU’s register, er derfor ulovlige at markedsføre, forarbejde og anvende.

Der stilles store krav til de fodertilsætningsstoffer, der godkendes, både med hensyn til sikkerhed overfor mennesker, dyr og miljø og til, at de har en dokumenteret effekt. Der stilles desuden særlige krav til godkendelse og kvalitetsstyring for virksomheder, der producerer eller forhandler fodertilsætningsstoffer.

Et tilsætningsstof, der er godkendt til fødevarer, må kun anvendes til foder, hvis det samtidig er godkendt som fodertilsætningsstof.

Fodertilsætningsstoffer må kun bruges til de dyrearter og -kategorier de er godkendt til, og på den måde, der fremgår af godkendelsesforordningen for det enkelte stof og de generelle anvendelsesbetingelser.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 3, stk. 1, litra b)

Det samme stof kan ikke både være et fodertilsætningsstof og et fodermiddel. Man skal dog være opmærksom på at der indimellem er stoffer, som er godkendt som henholdsvis fodermiddel og fodertilsætningsstof med næsten sammen navn, og næsten samme sammensætning. Et eksempel er lecitin. Det er dog ikke det samme stof. Der er små forskelle i hvad det er for et produkt, hvor standardiseret det er og hvad formålet er med stoffet. Man skal derfor være særligt opmærksom, når det skal vurderes, om et stof er et fodertilsætningsstof eller et fodermiddel.

Fodertilsætningsstoffer godkendes oftest enkeltvis. Forblandinger, som er blandinger af allerede godkendte tilsætningsstoffer, kræver ikke en særlig tilladelse.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 3, stk. 4

Se også:

5.6 EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

5.10 Hvordan må godkendte fodertilsætningsstoffer bruges?

5.6 EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

Fodertilsætningsstoffer godkendes ved en forordning og alle tilsætningsstoffer der er godkendt til brug i foder i EU, er samlet i et EU-register. EU-registeret er opdelt i et Annex I og et Annex II.

Registeret er kun lavet for overblikkets skyld, og erstatter ikke Kommissionens godkendelsesforordninger for de enkelte fodertilsætningsstoffer. Det er naturligvis meningen, at der ikke skal være forskel på registeret og godkendelserne, men hvis der er fejl i registeret, er det godkendelserne der gælder. Registeret er ikke retligt bindende. Man kan derfor ikke støtte ret på registret, men kun på de enkelte godkendelsesforordninger. Man bør i øvrigt i denne sammenhæng være opmærksom på at opdatere siden (tryk F5), når man er inde på registeret. Således sikrer man sig, at man har den nyeste version.

En gang imellem sker det, at EU-registerets links til godkendelsesforordninger ikke virker. Hvis links i registeret ikke virker, vil det normalt kunne lade sig gøre at finde de pågældende regelsæt i Eur-Lex (database over EU-lovgivningen) via de forordningsnumre, der oplyses i registeret.

Det anbefales, at man altid søger efter den konsoliderede udgave af en forordning. Den konsoliderede udgave viser den oprindelige forordning, rettet til med alle de efterfølgende ændringer og berigtigelser, der har været til forordningen.

Både fodertilsætningsstoffer godkendt efter det gamle fodertilsætningsstoffdirektiv og den nye fodertilsætningsstofforordning er integreret i EU's register over fodertilsætningsstoffer.

5.7 Annex I i EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

Annex I er en liste over nuværende godkendte fodertilsætningsstoffer. I indledningen til Annex I ses desuden de nyeste ændringer og berigtigelser til registeret.

Stoffer, der allerede er trukket tilbage med en forordning, er markeret med gråt i registret. For disse stoffer vil der normalt være en overgangsperiode. Så længe denne overgangsperiode ikke er udløbet, vil tilsætningsstoffet fortsat stå i Annex I med en grå markering. Når overgangsperioden udløber, overflyttes tilsætningsstoffet til Annex II, for til sidst at blive fjernet helt fra EU-registeret over fodertilsætningsstoffer ved en tilbagetrækningsforordning.

5.8 Annex II i EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

Annex II består af fodertilsætningsstoffer, for hvilke der ikke er indsendt en ansøgning om regodkendelse, og som derfor vil forsvinde fra registeret inden for nær fremtid. Nogle stoffer er allerede trukket tilbage, men er underlagt overgangsbestemmelser. De øvrige stoffer trækkes tilbage inden for en kortere årrække. De enkelte stoffer vil på et tidspunkt blive fjernet fra registeret med en tilbagetrækningsforordning. Først når disse tilsætningsstoffer er trukket tilbage med en tilbagetrækningsforordning, er det ulovligt at anvende dem. Hvis man har søgt og fundet et stof i registerets Annex II, så ved man, at tilsætningsstoffet ikke kan forventes at være lovligt i al fremtid, og altså snart vil blive ulovligt at anvende.

Se mere:

7.1 Tilbagetrækning eller suspension af fodertilsætningsstoffer

5.9 Appendix 3e i EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer

Udover Annex I og II, indeholder registeret også et Appendix 3e, som er en liste over de ændringer, der har været i registret gennem tiden. Appendix 3e kan findes under Annex I i registret.

5.10 Hvordan må godkendte fodertilsætningsstoffer bruges?

I registerets liste kan man ikke direkte se oplysninger om minimum- og maksimumindhold, dyreart og andre bestemmelser om tilsætningsstoffet og dets anvendelse. Derfor er man nød til at gå ind i selve godkendelsen når man skal finde ud af, hvordan et fodertilsætningsstof må bruges. I registret er der et link til godkendelsen af hvert stof. Linket fører typisk direkte til godkendelsesforordningen.

For stoffer godkendt efter fodertilsætningsstofforordningen (som trådte i kraft d. 7. november 2003) vil reglerne om, hvordan de må bruges, stå i godkendelsesforordningen for det enkelte stof eller i de generelle betingelser for anvendelse i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen bilag IV

Link til godkendelsesforordningen findes i registeret. Vær opmærksom på at der kan være kommet ændringer til den oprindelige godkendelse. Hvis der er ændringer ses ændringsforordningerne også i registeret, lige under den oprindelige godkendelse.

For fodertilsætningsstoffer godkendt efter de gamle regler (direktiv 70/524/EØF eller 82/471/EØF), som endnu ikke er regodkendt, og som derfor stadig må bruges, vil reglerne om, hvordan de må bruges, stå i enten godkendelsesforordningen for det enkelte stof (link hertil findes i registeret), i fodertilsætningsstofforordningens generelle betingelser for anvendelse, eller i foderbekendtgørelsen.

Fodertilsætningsstofforordningen bilag IV

Foderbekendtgørelsen bilag 4 og 5

Se også:

5.12 Særlige betingelser for fodertilsætningsstoffer godkendt efter de tidligere regler

5.11 Generelle betingelser for brug af fodertilsætningsstoffer

Fodertilsætningsforordningen indeholder i bilag IV alle de generelle betingelser for anvendelse af fodertilsætningsstoffer, der er godkendt efter fodertilsætningsstofforordningen. Bl.a. gælder at fodertilsætningsstoffer kun må blandes i forblandinger og foderstoffer, hvis der sikres fysisk-kemisk og biologisk forenelighed mellem blandingens bestanddele. Det kan fx. være forenelighed mellem tilsætningsstoffer bestående af mikroorganisme og tilsætningsstoffer i gruppen af coccidiostatika.

Fodertilsætningsstofforordningen bilag IV, pkt. 2

Mængden af tilsætningsstoffer, som også forekommer i naturlig tilstand i nogle fodermidler, beregnes, så det samlede indhold af tilsat og naturligt forekommende stof ikke overstiger det maksimale indhold, der er fastsat i forordningen, hvor stoffet er godkendt.

Fodertilsætningsstofforordningen bilag IV, pkt. 1

5.12 Særlige betingelser for fodertilsætningsstoffer godkendt efter de tidligere regler

Det kan være svært at finde ud af, hvilket regelsæt et fodertilsætningsstof er godkendt efter. For langt de fleste stoffer gælder dog, at hvis der i registerets kolonne "Expiry date of authorisation(s)" står teksten "Subject to the provisions of Art 10 § 2 of Reg. (EC) No 1831/2003", er de godkendt efter de gamle regler (direktiv 70/524/EØF eller 82/471/EØF). Ligeledes kan man sige, at hvis et fodertilsætningsstof er godkendt før tilsætningsstofforordningens ikrafttrædelsesdato den 7. november 2003, så er det godkendt efter de gamle regler.

Nogle fodertilsætningsstoffer er linket til "OJ C 50, 25.2.2004, p. 1". OJ eller "Official Journal" er EU's avis for offentliggørelse af EU-lovgivning.

Hvis der er linket direkte til "OJ..." er der tale om stoffer, hvor godkendelsen er så gammel, at der ikke findes en godkendelsesforordning på elektronisk form. Det gælder fx konserveringsmidlet sorbinsyre. Linket i EU-Kommissionens register fører derfor tilbage til den sidste, samlede liste over godkendte fodertilsætningsstoffer, som Kommissionen offentliggjorde i 2004. Der må man så søge efter stoffet igen i listen for at få godkendelsesbetingelserne.

For en række af de tilsætningsstoffer, som er godkendt efter de gamle regler, er godkendelsesbetingelserne ikke lige så detaljerede som for tilsætningsstoffer, der er godkendt efter de nye regler.

Fodertilsætningsstoffer såsom aromastoffer og en række tilsætningsstoffer fra vitaminingruppen, som tidligere har haft en "gruppegodkendelse", og som endnu ikke er blevet regodkendt, er også linket til i oversigten fra 2004. Der finder man dog ikke stoffet selv, kun den pågældende gruppe. Der er ikke fastlagt anvendelsesbegrænsninger for de aromastoffer, som endnu ikke er regodkendt.

For aminosyrer, der blev godkendt efter det gamle direktiv om "visse produkter" viser linket til de direktiver, stofferne er godkendt til. Desværre henviser de til direktiverne som html-filer, hvor skemaerne ikke kan læses. Det er imidlertid ikke noget problem, for da det er direktiver, findes anvendelsesbestemmelserne i foderbekendtgørelsen.

[Foderbekendtgørelsen § 5, stk. 3 og bilag 5](#)

Se også:

[6.6 Særligt om aromastoffer](#)

6. Fodertilsætningsstoffer - særlige tilsætningsstoffer i foder

I dette afsnit beskrives nogle af de grupper af tilsætningsstoffer, hvor der er særlige forhold der gør sig gældende.

Se mere:

[6.1 Tilsætningsstoffer kaldet præparater](#)

[6.2 Blanding af tilsætningsstoffer, som ikke er præparater](#)

[6.3 Særligt om ensileringsmidler \(og konserveringsmidler\)](#)

[6.4 Særligt om mykotoksinreducerende tilsætningsstoffer](#)

[6.5 Særligt om hygiejneforbedrende tilsætningsstoffer](#)

[6.6 Særligt om aromastoffer](#)

[6.7 Særligt om coccidiostatika og histomonostatika](#)

6.1 Tilsætningsstoffer kaldet præparater

Præparater er ikke definerede i lovgivningen. Dog kan det udledes af fodertilsætningsstofforordningen, at præparater er et aktivt stof blandet med et teknologisk tilsætningsstof, eller et andet stof, som alene har en virkning på præparatets aktive stof.

Fodertilsætningsstofforordningen bilag IV, pkt. 5

De teknologiske tilsætningsstoffer kan fx være tilsat for at stabilisere eller standardisere præparatet. Herved letter man fx aktivstoffets håndtering eller dets iblanding i foder, eller sikrer at det ikke oxideres så let. Et eksempel kan være at man tilsætter en antioxidant til et vitamin, og derved får et vitamin i præparatform.

Andre stoffer, som kan tilsættes i stedet for et teknologisk tilsætningsstof, er bærestoffer, som fx påvirker det aktive stofs homogenitet eller reducerer risikoen for, at præparatet støver ved håndtering af det. Et eksempel kan være tilsætning af vegetabilsk olie eller majsmel til vitamin E.

For fodertilsætningsstoffer, der er godkendt som præparater, er det blandingen som sådan, der er godkendt. Man kan altså ikke bruge enkeltstofferne alene, medmindre de også er godkendt alene.

Hvis et fodertilsætningsstof er godkendt som et præparat, fremgår det af kolonne 4 i godkendelsen. Hvis et tilsætningsstof er et præparat, vil det altid være et præparat, når det markedsføres. Kolonne 4 beskriver desuden sammensætningen af præparatet. Fx er mange fordøjelsesfremmere og tarmflorastabilisatorer godkendt som præparater i form af blandinger af enzymer tilsat et bærestof.

Nogle af præparaterne er i beskyttet form/indkapslet, og til denne brug er der normalt anvendt et teknologisk fodertilsætningsstof. Et andet eksempel på et præparat kunne være et aromastof tilsat et teknologisk tilsætningsstof for at konservere aromaen.

Det teknologiske tilsætningsstof, der er sat til præparatet er oftest ikke nævnt i godkendelsens beskrivelse af sammensætningen af præparatet. Uanset om det er nævnt, må man alene anvende teknologiske tilsætningsstoffer, som er godkendt, og derfor kan findes i EU-kommissionens register over godkendte tilsætningsstoffer. Teknologiske tilsætningsstoffer anvendt i et præparat, må kun ændre de fysisk-kemiske egenskaber ved aktivstoffet i præparatet.

For at skabe gennemsigtighed og sporbarhed er der vedtaget supplerende mærkningskrav for tilsætningsstoffer, der er godkendt som præparater. Ifølge disse skal teknologiske tilsætningsstoffer o.l. der er anvendt i præparater, altid fremgå af mærkningen. Dette er bl.a. for at sikre, at det er muligt at kontrollere, om ikke nævnte teknologiske tilsætningsstoffer, der er i præparatet, er godkendt som tilsætningsstoffer.

Fodertilsætningsstofforordningen bilag III, pkt.2

Der er kun tale om et præparat, hvis det fremgår af godkendelsen, at der er tale om et præparat. Dette kan som sagt fremgå af kolonne 4.

Se mere:

6.2 Blandinger af tilsætningsstoffer, som ikke er præparater

6.2 Blanding af tilsætningsstoffer, som ikke er præparater

Tilsætningsstoffer, der ikke er beskrevet som præparater i godkendelsens kolonne 4, kan i visse tilfælde godt markedsføres som præparater. I så fald fremgår det af godkendelsens sidste kolonne ”andre bestemmelser”. Her er altså tale om tilsætningsstoffer, hvor godkendelsesforordningen tillader, at de kan markedsføres som et præparat såvel som et almindeligt fodertilsætningsstof. Hvis stoffet markedsføres som et præparat, skal de supplerende mærkningskrav overholdes.

Da man ikke af mærkningen kan se om de markedsføres som præparat, er det vigtigt at være opmærksom på at tilsætningsstoffer, der i henhold til sidste kolonne, navngivet ”andre bestemmelser”, kan markedsføres som præparater, eventuelt kan indeholde teknologiske tilsætningsstoffer og/eller et bærestof, der skal fremgå af mærkningssedlen for præparatet.

Eksempler på en blanding af tilsætningsstoffer, som ikke er præparater:

- En del ensileringsmidler er før 2003 blevet notificeret som blandinger, men er alligevel for nemheds skyld indført i EU-kommissionens register som enkeltstoffer. Det betyder ikke, at det ikke er muligt at få godkendt en blanding, hvis man ønsker det
- Hvis et godkendt konserveringsmiddel og et aromastof markedsføres hver for sig, og efterfølgende blandes, for at konservere aromastoffet, så er der tale om en forblanding.

6.3 Særligt om ensileringsmidler (og konserveringsmidler)

De stoffer, der står som kategori/funktionel gruppe 1 k i registeret, er ensileringsmidler. Ensileringsmidlerne blev først defineret som fodertilsætningsstoffer med tilsætningsstofforordningens ikrafttræden i 2003. For de ensileringsmidler, som ikke er godkendt eller regodkendt efter tilsætningsforordningen, er der i EU's register linket til selve tilsætningsstofforordningen.

For ensileringsmidler, særligt de ensileringsmidler som ikke er godkendt efter tilsætningsstofforordningen, men blot er overført til EU-kommissionens register over fodertilsætningsstoffer, er der ingen præcise krav til, hvordan de skal bruges med hensyn til dyrenes art og alder, koncentration af stoffet osv. Det kan derfor være fristende at kalde fodertilsætningsstoffer for ensileringsmidler, selv om formålet egentlig er et andet, fx konservering.

Det har bl.a. været diskuteret, hvad der kræves, for at et tilsætningsstof kan betegnes som et ensileringsmiddel. Det er efter en diskussion i EU fastlagt, at et ensileringsmiddel kun må anvendes til ensilering, og at dette er en proces, der skal forløbe anaerobt, dvs. uden adgang til ilt. Det kan derfor ikke kaldes ensilering, hvis stofferne fx hældes ud over kvægfoder på et foderbord, ligesom ensileringsmidler heller ikke må bruges til fx påvirkning af tarmfunktionen hos dyr.

Omvendt er der ikke noget til hinder for, at ensilage kan konserveres yderligere med et konserveringsmiddel.

Skellen mellem konserveringsmidler og ensileringsmidler kan dog være vanskelig og deres anvendelsesformål afhænger af en konkret vurdering. Hvis ensilage konserveres udover den konservering, der kommer af ensileringsprocessen, skal der bruges godkendte konserveringsmidler.

Hvis landbrugeren selv tilsætter konserveringsmidler til foder, herunder ensilage, fx myresyre, skal han have en HACCP-registrering. For landmænd som selv tilsætter ensileringsmidler til deres ensilage er der dog ikke krav om at de lader sig HACCP-registrere.

Se også:

80.2 Registrering af HACCP landbrug - primærproducenter, der bruger forblandinger eller fodertilsætningsstoffer

6.4 Særligt om mykotoksinreducerende tilsætningsstoffer

De stoffer, der står som kategori/funktionel gruppe 1 m i EU's register over fodertilsætningsstoffer, er tilsætningsstoffer med mykotoksinreducerende virkning. Denne funktionelle gruppe af fodertilsætningsstoffer blev oprettet i 2009. Stoffer i denne funktionelle gruppe er godkendt til at reducere et eller flere helt bestemte mykotoksiner. Stofferne er samtidig typisk kun godkendt til foder til bestemte dyrearter eller -kategorier. Det fremgår af den enkelte godkendelsesforordning hvilke mykotoksiner og hvilke dyrekategorier det enkelte tilsætningsstof kan anvendes til.

I 2018 er der godkendt tre forskellige mykotoksinreducerende fodertilsætningsstoffer. Godkendelserne af de tre forskellige stoffer findes i fem forskellige godkendelsesforordninger, da stofferne er godkendt til forskellige dyregrupper på forskellige tidspunkter. Der er to godkendelsesforordninger af et tilsætningsstof til reduktion af trichothecener i foder til to forskellige dyregrupper, nemlig henholdsvis svin og fjerkræ, to godkendelsesforordninger af et tilsætningsstof til reduktion af fumonisiner i foder til to forskellige dyregrupper, nemlig henholdsvis svin og fjerkræ, og et tilsætningsstof som er godkendt til reduktion af aflatoxin B1 i foder til drøvtyggere, fjerkræ og svin.

Disse mykotoksinreducerende tilsætningsstoffer er kun tilladt at anvende i foderstoffer, der overholder EU-lovgivningen om uønskede stoffer i foderstoffer. Dette fremgår i kolonnen "andre bestemmelser" i selve godkendelsesforordningen for de mykotoksinreducerende tilsætningsstoffer. Dette betyder at mykotoksinreducerende stoffer ikke er tilladt at anvende når indholdet af et mykotoksin, fx. aflatoxin, overskrider den maksimalgrænseværdi, der er fastsat i EU-lovgivningen om uønskede stoffer.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del II

Se også:

30.7 Uønskede stoffer i Bilag I del II: Mykotoksiner

31 Mykotoksiner i foder

6.5 Særligt om hygiejneforbedrende tilsætningsstoffer

De stoffer, der står som kategori/funktionel gruppe 1 n i EU's register over fodertilsætningsstoffer, er hygiejneforbedrende stoffer. Udover de hygiejniske krav og reglerne om god praksis i foderkæden, som er opstillet i Foderhygiejneforordningens artikel 4, kan virksomheder i særlige tilfælde se sig nødsaget til at anvende hygiejneforbedrende midler for at forbedre foderets kvalitet. Et eksempel på dette kan være midler som reducerer foderets indhold af salmonella.

Frem til 1. juli 2015 var sådanne hygiejneforbedrende midler til iblanding i foder, reguleret under biocidreglerne. Fra 1. juli 2015 udgik gruppen af hygiejneforbedrende biocider, til at blande i foder imidlertid fra biocidlovgivningen, og virksomheder måtte ikke længere markedsføre biocidholdige produkter til anvendelse som fodertilsætningsstoffer.

Afgørelse om formaldehyd

Til erstatning for biocidgruppen indplacerede man i 2015 ved ændring af fodertilsætningsstofforordningen en ny funktionel gruppe af tilsætningsstoffer, kaldet "hygiejneforbedrende fodertilsætningsstoffer". Det er alene stoffer, der er godkendt i denne funktionelle gruppe, som kan blandes i foder med henblik på at reducere forekomsten af patogene mikroorganismer som fx. Salmonella i foder.

Fodertilsætningsstofforordningen

Stoffer i denne funktionelle gruppe er godkendt til at reducere et eller flere helt bestemte patogene mikroorganismer, fx salmonella, og kan være godkendt til foder til bestemte dyrearter eller -kategorier. Det fremgår af den enkelte godkendelsesforordning hvilke specifikke patogene mikroorganismer og hvilke dyrekategorier det enkelte tilsætningsstof kan anvendes til. I starten af 2018 er der alene godkendt et hygiejneforbedrende fodertilsætningsstof, nemlig myresyre, som er godkendt til alle dyrearter. Det forventes, at flere fodertilsætningsstoffer vil blive godkendt i denne kategori inden for nærmest fremtid.

Se også:

16. Biocider

6.6 Særligt om aromastoffer

Siden tilsætningsstofforordningens ikrafttrædelse i 2003 er aromastoffer blevet godkendt enkeltvis. Tidligere blev de fleste godkendt som en gruppe, hvilket betyder, at der for ikke-regodkendte aromaer ikke er krav til stoffernes brug hvad angår dyrenes art og alder eller koncentration af stoffet i foderet. Det er derfor op til producent og bruger at sikre, at anvendelsen er sundhedsmæssigt acceptabel.

I forbindelse med at alle fodertilsætningsstoffer, der lovligt var på markedet før fodertilsætningsstofforordningens ikrafttræden i 2003, eventuelt herefter skulle regodkendes, blev flere tusinde aromastoffer notificeret. Disse er kommet ind i EU-registeret, men er ikke i den forbindelse blevet sundhedsmæssigt vurderet. Revurderingen af aromastofferne er dog påbegyndt.

Nogle af de endnu ikke revurderede aromastoffer kan ikke leve op til kravet om, at de kunne markedsføres lovligt inden forordningens ikrafttræden. Det gælder fx. produkterne oplistet nedenfor (ikke udtømmende liste). Det er op til den enkelte, der markedsfører ikke regodkendte aromastoffer til foder, eller fo-

der der indeholder ikke regodkendte aromastoffer at sikre sig og dokumentere, at de ikke er til fare for dyrs eller menneskers sundhed samt miljøet.

- *Fagus Silvatica* (bøg): Aromastoffer fremstillet af bøgs frø og frugter, må ikke markedsføres eller bruges. Det skyldes, at de er opført på listen over uønskede stoffer (afsnit 30. Uønskede stoffer i foder) og derfor ikke må forekomme i foder i mængder, der kan måles kvantitativt.

- Følgende planter er vurderet af DTU Fødevarerinstitutionen som ikke acceptable i fødevarer uanset mængde. De må som udgangspunkt ikke bruges, fordi brugen af dem ikke lever op til det generelle krav, at foder ikke må være til fare for dyrs eller menneskers sundhed: *Aesculus hippocastanum L.* (hestekastanie), *Arnica Montana L.* (guldblomme, volverlej), *Cassia Augustifolia Vahl* (sennes), *Chelidonium majus L.* (svaleurt), *Chenopodium ambrosioides L.* (velligtende gåsefod, mexikansk gåsefod), *Dryopterum filix-mas (L.) Scott* (almindelig mangeløv), *Garcinia cambogia Desrouss* (malabar tamarind), *Hydrastis canadensis L.* (guldsagl), *Lycopodium clavatum L.* (almindelig ulvefod), *Melaleuca alternifolia Cheel* (te-træ), *Pausinystalia johimbe Pierre* (yohimbe), *Phytolacca americana L.* (kermesbær), *Ruta graveolens L.* (rude), *Sassafras albidum (Nutt.) Nees* (sassafras), *Symphytum officinale L.* (kulsukker), Thuja, *Tussilago farfara L.* (følfod), og *Viscum album L.* (mistelten).

Det er kun enkelte af de nævnte planter, der er søgt regodkendt, og de vil derfor blive tilbagetrukket og fjernet fra registeret i løbet af kort tid.

Se også:

7.1 Tilbagetrækning og suspension af fodertilsætningsstoffer

Indtil videre er der kun få af de aromastoffer, der er regodkendt, som er godkendt med en maksimumgrænse, dvs. med en grænse for hvor mange mg af det aktive stof, der maksimalt må være pr. kg fuldfoder. Til gengæld er alle de regodkendte aromastoffer godkendt med et anbefalet maksimumindhold, som er angivet i kolonnen ”andre bestemmelser” i de enkelte godkendelsesforordninger. For aromastoffer med et anbefalet maksimumindhold gælder, at hvis man anvender en højere dosis end det anbefalede maksimumindhold, så skal tilsætningen fremgå af mærkningen. For foder, hvor disse aromaer er tilsat i en større mængde end det anbefalede maksimumindhold, skal den der markedsfører stofferne, kunne dokumentere, at foderet ikke er til fare for dyrs eller menneskers sundhed.

Et enkelt aromastof – Sus Scrofa - er beskrevet som ”naturprodukter, ikke af planteoprindelse”, og er af animalsk oprindelse. Hvis man vil anvende dette aromastof, skal man være opmærksom på, om det lever op til reglerne for animalske produkter. Hvis fodertilsætningsstofferne skal anvendes i foder til opdrættede dyr, er det kun tilladt hvis de er fremstillet som fodermidler efter forordningerne om animalske biprodukter. Yderligere gælder at fodertilsætningsstofferne kun må anvendes i foder til de dyr, det er tilladt at fodre de pågældende fodermidler til jf. foderforbuddet.

Gennemførelsesforordningen bilag X

Forordningen om animalske biprodukter

6.7 Særligt om coccidiostatika og histomonostatika

Gruppen coccidiostatika og histomonostatika har ingen undergrupper og er derfor ikke nævnt i bilag I. De er en selvstændig kategori og ikke en undergruppe til zootekniske hjælpestoffer.

Anvendelse af Coccidiostatika og histomonostatika, skal indberettes til VetStat.

Coccidiostatika er fodertilsætningsstoffer som tilsættes foderet for at forebygge sygdommen coccidiose, som hovedsagligt forekommer i fjerkræ. Der er pt. ikke godkendt nogen histomonostatika til anvendelse som fodertilsætningsstof.

Se mere:

39 Indberetning af foderlægemidler og coccidiostatika til VetStat

7. Tidligere tilsætningsstoffer der ikke længere kan anvendes som fodertilsætningsstoffer

Dette afsnit beskriver hvilke stoffer, der ikke længere kan anvendes som fodertilsætningsstoffer, herunder noget om tilbagetrækning af fodertilsætningsstoffer.

Se mere om tilsætningsstoffer, der ikke længere kan anvendes som tilsætningsstoffer:

7.1 Tilbagetrækning eller suspension af fodertilsætningsstoffer

7.2 Antibiotiske vækstfremmere er ikke fodertilsætningsstoffer

7.1 Tilbagetrækning eller suspension af fodertilsætningsstoffer

Alle fodertilsætningsstoffer på markedet skulle ifølge fodertilsætningsstofforordningen notificeres inden den 7. november 2004. Herefter skulle der indsendes en ansøgning om regodkendelse, eller for nogle stoffers vedkommende, om den første egentlige godkendelse. De stoffer, der ikke blev søgt regodkendt, vil blive trukket tilbage løbende. Denne tilbagetrækning sker ved en tilbagetrækningsforordning med overgangsbestemmelser.

Indtil videre er der trukket følgende tilbage: 1) en række ensileringsstoffer tilbage, 2) en gruppe af aromastoffer og appetitvækkende stoffer samt 3) en række fodertilsætningsstoffer fra mange forskellige funktionelle grupper, som ikke er søgt regodkendt, eller hvor overgangsordningerne er udløbet.

Gennemførelsesforordning om tilbagetrækning fra markedet af visse fodertilsætningsstoffer, der tilhører den funktionelle gruppe "ensileringsstoffer"

Gennemførelsesforordning om tilbagetrækning fra markedet af visse fodertilsætningsstoffer, der tilhører gruppen "aromastoffer og appetitvækkende stoffer"

Gennemførelsesforordning om tilbagetrækning fra markedet af en række fodertilsætningsstoffer

Tilbagetrækning er også aktuelt, hvis det viser sig, at et fodertilsætningsstof ikke opfylder fodertilsætningsstofforordningens krav om sikkerhed, eller der er begrundet risiko for, at de ikke opfylder sikkerhedskravene. I så fald vil tilsætningsstoffet straks blive trukket tilbage ved en forordning. Det vil altså

ikke blive overført til Annex II for at afvente tilbagetrækning. Både Kommissionen og en medlemsstat kan bede EFSA om en udtalelse, hvis de mener, et tilsætningsstof ikke længere opfylder fodertilsætningsstofforordningens krav. EFSA kan også på eget initiativ komme med en udtalelse.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 13

De tilbagetrukne fodertilsætningsstoffer fjernes fra EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer. Herefter har tilbagetrækningsforordningerne dog stadig en vigtig konsekvens. De produkter, som er listet som fodertilsætningsstoffer, og som ikke længere er godkendt, bliver ved med at være klassificeret som fodertilsætningsstoffer, uanset at de ikke længere må bruges. De kan derfor ikke markedsføres som fodermidler. Da disse stoffer hverken er godkendt som fodertilsætningsstof og heller ikke kan betragtes som et fodermiddel, er de altså ulovlige at anvende i/som foder.

Det forventes at Kommissionen vil stille forslag om, at en række af tilsætningsstofferne fra Annex II overgår til at blive fodermidler. Dette vil også ske ved en forordning, således at det er klart for alle, at disse tidligere tilsætningsstoffer kan accepteres markedsført som fodermidler.

Kommissionen kan også suspendere godkendelse af et fodertilsætningsstof. Et eksempel på dette er Kommissionens suspension af fodertilsætningsstoffet ethoxyquin. Dette fodertilsætningsstof er suspenderet fordi det er mistænkt for at kunne være kræftfremkaldende og eller genotoksisk. Ansøger har ikke dokumenteret overfor Kommissionen, at stoffet ikke er kræftfremkaldende og/eller genotoksisk, og at det dermed er sikkert at anvende.

Gennemførelsesforordning om suspension af godkendelsen af ethoxyquin som fodertilsætningsstof til alle dyrearter og -kategorier

7.2 Antibiotiske vækstfremmere er ikke fodertilsætningsstoffer

Siden d. 1. januar 2006 har det været forbudt at anvende antibiotiske vækstfremmere som tilsætningsstoffer i foder i EU. Problemet med de antibiotiske vækstfremmere er, at bakterier kan udvikle resistens over for antibiotika, hvilket kan være et problem i behandlingen af nogle infektionssygdomme hos mennesker.

Vækstfremmere kan altså ikke længere godkendes under reglerne om fodertilsætningsstoffer. Antibiotika kan alene anvendes, hvis det er godkendt som veterinært lægemiddel.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 5, stk. 4

8. Fodertilsætningsstoffer – særlige begrænsninger i brug og markedsføring

På visse områder er der begrænsninger i brugen eller markedsføring af fodertilsætningsstoffer. Det kan være i forhold til om de må bruges i dyrs drikkevand, mængden der må anvendes, kravene til homogenitet, hvem der må markedsføre tilsætningsstofferne, brug af ikke-EU-godkendte fodertilsætningsstoffer, og begrænsninger i hvilke fodertilsætningsstoffer man må anvende i økologisk jordbrug.

Se mere:

8.1 Tilsætning af fodertilsætningsstoffer til dyrs drikkevand

8.2 Fodertilsætningsstoffer i tilskudsfoder

8.3 Maksimumsgrænser for fodertilsætningsstoffer er fastsat for fuldfoder med 12 % vand

8.4 Dosering af tilsætningsstoffer – homogenitet

8.5 Hvem må markedsføre godkendte tilsætningsstoffer?

8.6 Tilladelse til forsøg med ikke-EU godkendte fodertilsætningsstoffer

8.7 Fodertilsætningsstoffer til brug i økologisk jordbrug

8.1 Tilsætning af fodertilsætningsstoffer til dyrs drikkevand

Med fodertilsætningsstofforordningen er det muligt at få godkendt fodertilsætningsstoffer til brug i dyrenes drikkevand. Det er dog pt. (sommeren 2018) ikke muligt at få godkendt teknologiske tilsætningsstoffer (kategori 1) og sensoriske tilsætningsstoffer (kategori 2) til brug i drikkevand.

For de øvrige grupper af tilsætningsstoffer gælder, at disse godt kan godkendes til brug i vand. Det er imidlertid ikke tilladt at tilsætte fodertilsætningsstofferne til drikkevand, med mindre de enkelte stoffer er blevet godkendt til dette formål. Det fremgår af godkendelsesforordningen, om de kan sættes til vand. For stoffer med en grænseværdi vil man kunne se det ved at grænsen også er angivet i mg/l vand. Enkelte fodertilsætningsstoffer er godkendt til brug i drikkevand, fx visse vitaminer, som ikke kan overdoseres.

8.2 Fodertilsætningsstoffer i tilskudsfoder

Nogle produkter på markedet består af høje koncentrationer af fodertilsætningsstoffer, oftest mineraler og vitaminer, og små mængder af fodermidler. Produkterne lever dermed op til definitionen på tilskudsfoder. Det betyder, at en landbruger kan bruge produktet uden ”HACCP”, og en landbruger har mulighed for at give produkterne til dyrene via et tilskudsfoder tilsat til drikkevand. Hvis produkterne gives til dyrene via vandingsanlægget defineres opløsningen som vådfoder med meget højt indhold af vand.

Markedsføringsforordningen sætter grænser for indholdet af fodertilsætningsstoffer i tilskudsfoder.

Markedsføringsforordningen artikel 8

Koncentrationen af et fodertilsætningsstof i et tilskudsfoder må ikke være mere end 100 gange den koncentration, der er fastsat i fuldfoder. Dette gælder selvsagt kun for stoffer, for hvilke der er fastsat maksimumsgrænser. For fodertilsætningsstoffer, der tilhører kategorien ”coccidiostatika og histomonostatika”, er fastsat en lavere grænse, nemlig 5 gange den koncentration, der er fastsat i fuldfoder.

Se også:

21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – ”100 gange reglen”

8.3 Maksimumsgrænser for fodertilsætningsstoffer er fastsat for fuldfoder med 12 % vand

Maksimumgrænser for fodertilsætningsstoffer er fastsat for fuldfoder med 12 % vand, og denne enhed vil derfor også være gældende, når man skal beregne det maksimale indhold af tilsætningsstoffer i tilskudsfoder. Det betyder, at man skal være opmærksom på indholdet af tilsætningsstoffer i tilskudsfoder med et højt vandindhold. Det gælder fx i de typer tilskudsfoder, der markedsføres til at sætte til dyrenes drikkevand, og som typisk har et lavt indhold af fodermidler i vandig opløsning.

Der er dog en mulighed for at få godkendt endnu mere koncentrerede produkter som foder til særlig ernæring.

Se mere:

21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – ”100 gange reglen”

23.3 Diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer

8.4 Dosering af fodertilsætningsstoffer – homogenitet

Fodertilsætningsstoffer skal som udgangspunkt blandes homogent i foderet, således at hvert dyr får den rigtige mængde af tilsætningsstoffer hver dag. I nogle af godkendelsesforordningerne fremgår det af sidste kolonne, navngivet ”andre bestemmelser”, at tilsætningsstoffet skal blandes op, inden det blandes i foderet. Dette er tilfældet for tilsætningsstoffer, hvor det er særlig vigtigt at få en så homogen blanding som muligt.

Tilsætningsstoffer kan dog også gives på anden vis, så længe det sikres, at hvert dyr får den rette mængde. For fx vitaminer og mineraler, der har en effekt på dyret, er der ikke nødvendigvis krav om, at stofferne skal være homogent fordelt i foderet. Det vigtige er, at det enkelte dyr dagligt får den mængde vitaminer og mineraler, det skal have. Det er altså tilladt at dosere fodertilsætningsstoffer via fx en doseringsflaske på foderet til det enkelte dyr.

For de tilsætningsstoffer, der skal have effekt på selve foderet (teknologiske tilsætningsstoffer), fx konserveringsmidler, bør stofferne altid være homogent fordelt i foderet for at opnå den rette effekt.

Nogle produkter gives direkte i munden til dyrene, fx som pasta eller som boli. Sådanne produkter skal kunne klassificeres som tilskudsfoder for at være lovlige og skal i øvrigt mærkes som sådan.

Forblandinger må ikke gives direkte i munden på dyrene eller udfodres alene ned i en i øvrigt tom krybbe, fordi forblandinger ifølge definitionen ikke må bruges til direkte fodring.

Det er ikke tilladt at give højere doser og til gengæld nøjes med at give fodertilsætningsstofferne fx et par gange om ugen, eller som såkaldt støddosis. Maksimumangivelserne for fodertilsætningsstofferne er angivet i forhold til den daglige foderration, og grænseværdierne skal overholdes hver dag.

8.5 Hvem må markedsføre godkendte fodertilsætningsstoffer?

For zootekniske tilsætningsstoffer, coccidiostatika og histomonostatika og fodertilsætningsstoffer, der består af, indeholder eller er fremstillet af genetisk modificerede organismer gælder, at de ikke må markedsføres af andre end den, der står i godkendelsen som indehaver af godkendelsen.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 3, stk. 3

For alle andre fodertilsætningsstoffer gælder, at hvis en virksomhed får godkendt et stof, fx sorbinsyre, vil alle andre producenter også kunne markedsføre sorbinsyre som fodertilsætningsstof. Sådanne stoffer kaldes generiske.

Det er dog fortsat kun netop det produkt, der står i godkendelsen, der er lovligt at markedsføre. Fremgår det fx. af godkendelsen, at tilsætningsstoffet er i fast form, så er det ikke tilladt at markedsføre et lignende produkt i flydende form.

8.6 Tilladelse til forsøg med ikke-EU godkendte fodertilsætningsstoffer

Fødevarestyrelsen kan give tilladelse til, at et fodertilsætningsstof, som endnu ikke er godkendt af Kommissionen, kan anvendes i relevante foderforsøg. Hensigten med denne tilladelse på nationalt plan er som udgangspunkt, at stoffet senere hen vil blive søgt godkendt som fodertilsætningsstof af EU-Kommissionen.

Fodertilsætningsstofforordningen artikel 3, stk. 2

Forsøgene skal gennemføres i overensstemmelse med principperne og betingelserne i Kommissionens forordning om udarbejdelse og indgivelse af ansøgninger samt vurdering og godkendelse af fodertilsætningsstoffer.

Gennemførelsesbestemmelser om godkendelse af tilsætningsstoffer

En godkendelse kan gives under forudsætning af, at stoffet ikke skønnes at udgøre nogen risiko for dyrene, samt at der er sikret tilstrækkelig kontrol med det forsøg, som stoffet indgår i. De dyr, som fodres med foder tilsat et sådant tilsætningsstof, må kun anvendes i fødevarereproduktionen, såfremt myndighederne fastslår, at dette ikke har nogen skadelig virkning på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet.

Ansøgningsblanketten findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside. Styrelsen vurderer i det enkelte tilfælde, om der kan gives tilladelse. Forsøget må naturligvis ikke starte, før tilladelsen er givet. Ligeledes gælder, at forsøget skal udføres på den lokalitet, der er registreret til at foretage den pågældende aktivitet og at der er udarbejdet de nødvendige procedurer for tildeling af tilsætningsstofferne.

8.7 Fodertilsætningsstoffer til brug i økologisk jordbrug

Reglerne vedrørende økologisk foder til produktionsdyr, herunder hvilke fodertilsætningsstoffer det er tilladt at anvende, administreres af Landbrugsstyrelsen.

De fodertilsætningsstoffer der må anvendes i foder til økologiske dyr, fremgår af bilag 6 i Vejledning om økologisk jordbrugsproduktion, som findes på Landbrugsstyrelsens hjemmeside.

Vejledning om økologisk jordbrugsproduktion, bilag 6

9. Forblandinger

Når man skal lave en foderblanding er det ikke ualmindeligt at man tilsætter tilsætningsstofferne i form af en forblanding. Dette vil ofte være for at sikre at tilsætningsstofferne bliver blandet mere homogent op i foderblandingen.

Se mere:

9.1 Hvad en forblanding er

9.2 Flydende forblandinger

9.1 Hvad en forblanding er

En forblanding er

- a) en blanding af fodertilsætningsstoffer, eller
- b) en blanding af et eller flere fodertilsætningsstoffer med fodermidler eller vand som bærestoffer

Forblandinger må ikke bruges til direkte fodring af dyr, men skal blandes op med et eller flere fodermidler, eller en foderblanding inden det må bruges til fodring. Se bilag 2 Definitioner og begreber for den præcise definition af en forblanding.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, stk. 2, litra e)

Et eksempel på en forblanding kan være en forblanding af de vitaminer og sporstoffer, der skal være i en bestemt foderblanding, eventuelt tilsat et bærestof. Når forblandingen blandes op i en foderblanding sikrer man en bedre opblanding af vitaminerne og sporstofferne i foderblandingen, end hvis de enkelte vitaminer og sporstoffer fx skulle blandes direkte med et fodermiddel.

9.2 Flydende forblandinger

En flydende forblanding kan have vand eller andre væsker som bærestof. Det er vigtigt at sondre mellem flydende forblandinger og reglerne om tilsætningsstoffer i dyrenes drikkevand.

Det er derfor lovligt at bruge en vandig forblanding til at spraye ud over foderet eller sætte til vådfoder. Dette dog alene under forudsætning af, at det sikres, at forblandingen fordeles homogent i foderet, eller at hvert dyrs dosis overholdes.

10. Bærestoffer

Bærestoffer er stoffer, der gør det lettere at bruge fodertilsætningsstoffer og forblandinger i fodermidler og foderblandinger.

Se mere:

10.1 Hvad bærestoffer bruges til

10.1 Hvad bærestoffer bruges til

Bærestoffer bruges til fodertilsætningsstoffer og kan enten være fodermidler eller vand. Bærestoffer er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra m

Formålet med at bruge bærestoffer er at lette håndteringen, tilsætningen eller anvendelsen af tilsætningsstoffet. Bærestoffer kan bruges til at opløse, fortynde, dispergere eller på anden måde ændre et fodertilsætningsstoffs fysiske egenskaber.

Eksempler på fodermidler, der er bærestoffer:

Calciumcarbonat (kaldes også kalksten eller kridt) eller hvedestrømel som bærestof til forblandinger.

Eksempel på bærestoffer, der kan ændre fodertilsætningsstoffets fysiske form:

Ved mikroindkapsling af flydende fodertilsætningsstoffer ved hjælp af bærestoffer vil fodertilsætningsstofferne blive til faste stoffer, som er lettere at håndtere og dosere end de flydende tilsætningsstoffer.

Bærestoffer må ikke have nogen teknologisk virkning på tilsætningsstoffet og må ikke ændre tilsætningsstoffets teknologiske funktion.

Se også definitionen af et bærestof i bilag 2 Definitioner og begreber.

11. Tekniske hjælpestoffer

Tekniske hjælpestoffer er ikke foder, men de bruges i forarbejdningen af foderstoffer eller fodermidler.

Se mere:

11.1 Hvad et tekniske hjælpestof er

11.1 Hvad et teknisk hjælpestof er

Tekniske hjælpestoffer er ikke foder og er derfor ikke som sådan omfattet af foderlovgivningen, men man kan bruge tekniske hjælpestoffer i forarbejdningen af foderstoffer eller fodermidler. Fodertilsætningsstoffer og forblandinger er også foderstoffer, og derfor kan tekniske hjælpestoffer også bruges dertil.

Tekniske hjælpestoffer er defineret i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, stk. 2, litra h

I fodermiddelfortegnelsen er fastsat grænser for indholdet af tekniske hjælpestoffer i fodermidler.

Fodermiddelfortegnelsen

Se mere:

12.9 Grænser for indholdet af tekniske hjælpestoffer i fodermidler

Hvis et teknisk hjælpestof bruges til foder, skal alle disse krav være opfyldt:

- Det indtages ikke som et foderstof i sig selv.
- Det anvendes ved forarbejdningen af foderstoffer eller fodermidler.
- Det har et teknologisk formål under behandlingen eller forarbejdningen af foderet, og der kan utilsigtet forekomme teknisk uundgåelige rester af stofferne eller derivater heraf i det færdige produkt.
- Rester af tekniske hjælpestoffer må ikke have skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet.
- Rester af tekniske hjælpestoffer må ikke have nogen teknologisk indvirkning på det færdige foderstof.

Eksempel på teknisk hjælpestof

Et ekstraktionsmiddel, der er brugt til at ekstrahere olie eller fedtstoffer fra olieholdige frø, er et teknisk hjælpestof. Eventuelle utilsigtede rester af ekstraktionsmidlet må ikke have nogen funktion i foderstoffet eller på de dyr, der skal have foderet.

Se også definitionen af tekniske hjælpestoffer i bilag 2 Definitioner og begreber.

12. Fodermidler

Fodermidler er de bestanddele, som et foder består af, og som især tilfører foderet energi, næringsstoffer, mineraler og kostfibre, og som opfylder dyrenes behov herfor.

Se mere:

12.1 Hvad fodermidler er

12.2 Fodermiddelfortegnelsen

12.3 Hvordan fodermidler optages i fodermiddelfortegnelsen

12.4 Fodermidlets navn

12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler

12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen

12.7 Fodermiddelregistret

12.8 Binding eller denaturering af et fodermiddel

12.9 Grænser for indholdet af tekniske hjælpestoffer i fodermidler

12.10 Fodermidlers renhed

12.11 Forurenede fodermidler

12.12 Forbudte materialer og materialer, der er underlagt begrænsninger

12.1 Hvad fodermidler er

Fodermidler er de bestanddele, som et foder består af, og som især tilfører foderet energi, næringsstoffer, mineraler og kostfibre, og som opfylder dyrenes behov herfor. Fodermidler er normalt ikke kemisk veldefinerede, med undtagelse af de basale næringsstoffer.

Fodermidler er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra g

Se definitionen af fodermidler i bilag 2 Definitioner og begreber.

Fodermidler kan have forskellig oprindelse og forarbejdning og kan indeholde fodertilsætningsstoffer.

Eksempler	Eksempler på fodermidler
Oprindelse: Uorganiske stoffer Organiske stoffer Vegetabiliske produkter Animalske produkter	Calciumcarbonat Fructose Havreflager Skummetmælkspulver

For fodermidler af animalsk oprindelse gælder også en række regler, der fremgår af forordningen om animalske biprodukter, gennemførelsesforordningen og TSE forordningen. Fodermidler af animalsk oprindelse kaldes også afledte produkter.

Se mere i afsnit 40. Foder af animalsk oprindelse.

Forarbejdninger: Uforandret stand Naturlig tilstand Friske Forarbejdet stand Konserverede Derivater efter industriel forarbejdning	Solsikkefrø Sukkerroer Gulerødder Dampvalset byg Fiskesolubel Kartoffelprotein, fermenteret
Tilsætninger: Fodertilsætningsstoffer	Tilsætning af antioxidanter til fiskemel

Vand er ikke et fodermiddel.

Markedsføringsforordningen, artikel 2, stk. 3

Fodermidler må markedsføres med levende mikroorganismer, når der er tale om fodermidler, som er fremstillet ved fermentering, og/eller som har et naturligt indhold af mikroorganismer. Forudsætningen for markedsføringen er, at der hverken er tale om opformering af mikroorganismer, eller at mikroorganismerne er fodertilsætningsstoffer.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 6

Fodermidler, der er genetisk modificerede organismer eller er fremstillet heraf eller er fremkommet ved fermentering med brug af genetisk modificerede mikroorganismer skal overholde kravene i GMO-forordningen.

Se mere i afsnit 29.2. Hvilket genetisk modificeret foder må markedsføres og bruges?

Fodermidler skal være fri for kemiske urenheder fra fremstillingsprocessen.

Se mere i afsnit 12.10 Fodermidlers renhed.

Fodermidler skal også være **fri for kemiske urenheder fra tekniske hjælpestoffer**.

Se mere i afsnit 12.9 Grænser for indhold af tekniske hjælpestoffer i fodermidler.

Der er en række **materialer, som det er forbudt at anvende til foder**.

Se mere i afsnit 12.12 Forbudte materialer og materialer, der er underlagt begrænsninger.

12.2 Fodermiddelfortegnelsen

Der er udarbejdet en fortegnelse over fodermidler, fodermiddelfortegnelsen. Fortegnelsen indeholder en liste over fodermidler, og den bruges ved mærkningen af fodermidler og foderblandinger.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del C

Listen i fodermiddelfortegnelsen er delt op i disse 13 fodermiddelgrupper:

- 1) Korn og produkter heraf
- 2) Olieholdige frø og frugter og produkter heraf
- 3) Bælgplantefrø og produkter heraf
- 4) Knolde, rodfrugter og produkter heraf
- 5) Andre frø og frugter og produkter heraf
- 6) Tørrede planteprodukter og grovfoder og produkter heraf
- 7) Andre planter, alger og produkter heraf

- 8) Mejeriprodukter og produkter heraf
- 9) Produkter af landdyr og produkter heraf
- 10) Fisk, andre vanddyr og produkter fremstillet heraf
- 11) Mineralstoffer og produkter heraf
- 12) Fermenterings(bi)produkter fra mikroorganismer
- 13) Diverse produkter

I fodermiddelfortegnelsen er fodermidlerne optaget med en række oplysninger om fodermidlerne.

Det fremgår af markedsføringsforordningen hvilke oplysninger der er tale om.

Markedsføringsforordningen, artikel 24, stk. 1

Oplysninger om fodermidler i fodermiddelfortegnelsen:

a) Fodermidlets navn.

Der er fastsat detaljerede regler om navngivning af fodermidler, bl.a. om synonymer til navnet.

Se mere i afsnit 12.4 Fodermidlets navn.

Der er også fastsat regler om præciseringer til fodermidlets navn, hvis fodermidlet er behandlet ved en af de produktionsprocesser, som er beskrevet i ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen.

Se mere i afsnit 12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen.

b) Fodermidlets identifikationsnummer

c) Beskrivelse af fodermidlet

Heri indgår oplysninger om fodermidlets oprindelse, fx hvilken plante det stammer fra, og om fremstillingsprocessen for fodermidlet, hvis det er relevant.

Desuden indgår oplysninger om tilladt indhold af tekniske hjælpestoffer.

Se mere i afsnit 12.9 Grænser for indholdet af tekniske hjælpestoffer i fodermidler

d) Obligatoriske mærkningsoplysninger, der skal angives for fodermidlet.

Der er fastsat forskellige muligheder for angivelse af de obligatoriske mærkningsoplysninger.

Se mere i afsnit 12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler.

Listen over fodermidler i fodermiddelfortegnelsen er ikke en udtømmende liste over fodermidler. Det betyder, at der også kan markedsføres andre fodermidler end dem, der står i fodermiddelfortegnelsen. Disse fodermidler må kun markedsføres, hvis de er optaget i fodermiddelregistret.

Se mere i afsnit 12.7 Fodermiddelregistret

12.3 Hvordan fodermidler optages i fodermiddelfortegnelsen

Listen over fodermidler står i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del C

Reglerne om ændring af fodermiddelfortegnelsen står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 26, stk. 1-3

Fodermiddelfortegnelsen vedtages af EU, men udkast til ændringer af fortegnelsen udvikles og ændres af et konsortium af alle relevante repræsentanter for de europæiske foderstofbrancher. Dette konsortium står også for fodermiddelregistret, og på hjemmesiden herfor er information om, hvem der er repræsenteret i konsortiet.

Fodermiddelregisteret: <http://www.feedmaterialsregister.eu/index.php?page=Presentation&PHPSES-SID=4f6936a49855154de3868264a84e9d59>

På samme hjemmeside er også et felt "Contact us", hvor man kan kontakte konsortiet.

Fodermiddelregisteret - kontakt: <http://www.feedmaterialsregister.eu/contact.php>

Hvis man som fodervirksomhed ønsker et fodermiddel optaget på fodermiddelfortegnelsen, må man enten gøre det via sin brancheorganisation, der er repræsenteret i konsortiet, eller kontakte konsortiet via linket ovenfor for det videre arbejde med optagelsen.

12.4 Fodermidlets navn

Fodermidlets navn kan angives på forskellig måde, og det er valgfrit, hvilken af måderne, der vælges. Der er disse muligheder, som også omfatter synonymer til fodermidlets navn:

- Fodermidlet mærkes med navnet i fodermiddelfortegnelsen.
- Fodermidlet kan mærkes uden at bruge fodermidlets navn i fodermiddelfortegnelsen.

Reglerne herom står i markedsføringsforordningen og fodermiddelfortegnelsen.

Markedsføringsforordningen, artikel 24, stk. 5

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 1

Når **fodermidlet mærkes med navnet i fodermiddelfortegnelsen**, skal fodermidlet opfylde alle de relevante bestemmelser, der står om fodermidlet. Det vil sige, at det skal være produceret på den måde, der står i kolonnen "Beskrivelse".

Eksempel på et fodermiddels navn når det er mærket efter fodermiddelfortegnelsen			
Nummer	Navn	Beskrivelse	Obligatoriske angivelser
1.4.3	Havreflager	Produkt fremkommet ved dampbehandling eller infrarød mikronisering og valsning af afskallet havre. Varen kan have et ringe indhold af skaldele	Stivelse
Her er fodermidlets navn "Havreflager".			

Når **fodermidlet mærkes uden at bruge fodermidlets navn i fodermiddelfortegnelsen**, skal fodermidlet mærkes med, hvad det er for et fodermiddel, og hvilke processer som det er behandlet med. Processerne er præciseringer til fodermidlets navn, hvis fodermidlet er behandlet ved en eller flere af de produktionsprocesser, som er beskrevet i ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen.

Se mere i afsnit [12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen](#)

Eksempler på et fodermiddels navn hvis navnet "havreflager" fra fodermiddelfortegnelsen ikke bruges
Havren er behandlet ved processerne "dampbehandling" og "valsning". Hermed skal tilføjes udtrykkene "dampet" og "valset" fra ordlisten i fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del B.
Fodermidlet navn bliver derfor "Dampet, valset havre".

Listen over fodermidler kan omfatte **synonymer til fodermidlets navn**. Der er disse muligheder for synonymer:

- I listen over fodermidler i fodermiddelfortegnelsen kan synonymer til et fodermiddels navn være angivet i skarpe parenteser i kolonnen "navn" i listen over fodermidler.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 10

Eksempel på synonymer til fodermidlets navn	
Fodermidlets nummer	Navn
4.6.1	Maniok; [tapioka]; [kassava]
Maniok kan markedsføres under navnene "maniok", "tapioka" eller "kassava".	

- Nogle fodermiddelnavne indeholder en parentes om en del af navnet. Det, der står i parentes, kan udelades af fodermidlets navn.

Eksempel på synonymer til fodermidlets navn	
Fodermidlets nummer	Navn
2.18.2	Soja(bønne)kage
Det er valgfrit, om fodermidlet markedsføres under navnet "Sojabønnekage" eller "Sojakage".	

I foderlovgivningen stilles **krav om supplerende mærkning af fodermidler, der er genetisk modificerede organismer eller er fremstillet heraf eller er fremkommet ved fermentering med brug af genetisk modificerede mikroorganismer**. De supplerende mærkningskrav står i GMO-forordningen.

Se mere i afsnit [29.4 Mærkning af GM foder](#).

I foderlovgivningen stilles **krav om supplerende mærkning af fodermidler, der er tidligere fødevarer, der ikke længere er bestemt til konsum**. Da kvaliteten af disse tidligere fødevarer måske ikke opfylder kravene til foder, er der efter en ændring af markedsføringsforordningen krav om, at disse tidligere fødevarer skal forarbejdes, før de kan bruges som fodermidler.

[Markedsføringsforordningen, bilag VIII, punkt 3](#)

Mærkningskravene gælder bl.a. for fodermiddelfortegnelsens fodermidler, der er tidligere fødevarer, der ikke længere er bestemt til konsum.

Se også afsnit [25.1 Mærkning af forurenede foder](#)

12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler

Mærkningen af et fodermiddel omfatter mærkning med obligatoriske angivelser for fodermidlet.

Mærkningen med obligatoriske angivelser kan ske på to forskellige måder, og det er valgfrit, hvilken af måderne, der vælges. Der er disse muligheder, som svarer til mulighederne for angivelse af fodermidlets navn. :

- Obligatoriske angivelser efter fodermiddelfortegnelsen, når fodermidlet er mærket med navnet i fodermiddelfortegnelsen.
- Obligatoriske angivelser, når fodermidlet er mærket uden at bruge fodermidlets navn i fodermiddelfortegnelsen, enten fordi man har taget dette valg, eller fordi fodermidlet er optaget i fodermiddelregistret.

Dette fremgår af markedsføringsforordningen og fodermiddelfortegnelsen.

Markedsføringsforordningen, artikel 24, stk. 5

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 1

Se mere i afsnit 12.4. Fodermidlets navn

Når **fodermidlet er mærket efter fodermiddelfortegnelsen**, skal det mærkes med de obligatoriske angivelser, der står i fortegnelsen sammen med oplysningerne om fodermidlets navn, identifikationsnummer og beskrivelsen af fodermidlet. Dette krav står i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 14, litra a

Eksempel på mærkning af et fodermiddel med obligatoriske angivelser hvis navnet "havreflager" fra fodermiddelfortegnelsen ikke bruges			
Nummer	Navn	Beskrivelse	Obligatoriske angivelser
1.4.3	Havreflager	Produkt fremkommet ved dampbehandling eller infrarød mikronisering og valsning af afskallet havre. Varen kan have et ringe indhold af skaldele	Stivelse

Fodermiddel 1.4.3 er "Havreflager". Her er de obligatoriske angivelser "Stivelse".

Når **fodermidlet ikke er mærket efter fodermiddelfortegnelsen**, det vil sige, at det ikke er mærket med fodermidlets navn fra fodermiddelfortegnelsen, skal det heller ikke mærkes med de obligatoriske angivelser, der er angivet deri.

I stedet skal mærkes med de obligatoriske angivelser efter markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, bilag V

I bilag V er fodermidlerne opdelt i 18 forskellige grupper, afhængig af oprindelse. For hver gruppe er fastsat de obligatoriske angivelser, som skal angives for fodermidlerne i denne gruppe.

Eksempel på mærkning af et fodermiddel med obligatoriske angivelser hvis navnet "havreflager" fra fodermiddelfortegnelsen ikke bruges	
Fodermidlets navn	Tilhørende obligatoriske angivelser for fodermidler, der er "Produkter og biprodukter af korn", jævnfør bilag V i markedsføringsforordningen
Dampet, valset havre	Stivelse, hvis > 20 % Råprotein, hvis > 10 % Råfedt, hvis > 5 % Træstof
<p>For "Dampet, valset havre" skal angives de obligatoriske angivelser "stivelse" og "træstof".</p> <p>I mærkningen af "Dampet valset havre" er det påbudt at angive indholdet af træstof. Dette er ikke påbudt i mærkningen af fodermiddel 1.4.3, "Havreflager".</p>	

For **fodermidler optaget i fodermiddelregistret** skal mærkningen med obligatoriske angivelser ske efter markedsføringsforordningen, fordi der i fodermiddelregistret ikke er angivet nogen obligatoriske angivelser.

Markedsføringsforordningen, bilag V

Se mere i afsnit 12.7 Fodermiddelregistret.

12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen

I ordlisten er defineret en række forskellige processer og tekniske udtryk, der beskriver, hvordan fodermidler kan være behandlet. Ordlisten står i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del B

Eksempler på processer i fodermiddelfortegnelsens bilag, del B			
	Proces	Definition	Almindeligt navn/udtryk
62	Dampbehandling	Anvendelse af damp under tryk til opvarmning og kogning for at forbedre fordøjeligheden	Stivelse
55	Valsning	Reduktion af partikelstørrelsen ved at lade fodermidlet, f.eks. korn, passere gennem valsepar	Valset

I fodermiddelfortegnelsen er det forklaret, hvordan ordlisten skal bruges:

- Hvis et fodermiddel er behandlet ved en af processerne, der er nævnt i kolonnen ”Proces”, skal det udtryk, der står i kolonnen ”Almindeligt navn/udtryk”, tilføjes til fodermidlets navn, for at vise, at fodermidlet er behandlet ved denne proces.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 8

Se mere i afsnit 12.4 Fodermidlets navn.

- Hvis fodermidlet er behandlet ved flere processer, skal tilføjes udtrykkene fra kolonnen ”Almindeligt navn/udtryk” for alle de anvendte processer.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 8

- Der er dog denne undtagelse fra reglen:

For fodermidler, der er behandlet ved processen ”tørring”, behøver ikke at blive angivet udtrykket ”tørret”.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 8, fodnote 6

Baggrunden er, at tørring er den mest almindelige proces, som fodermidler behandles ved.

- Når et fodermiddel er optaget i listen over fodermidler i bilaget, del C, og fodermidlet er behandlet ved en (eller flere) af processerne, der er nævnt i bilaget, del B, så anses det behandlede fodermiddel også for at være optaget i listen over fodermidler i bilaget, del C.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 8

Det betyder, at det behandlede fodermiddel også skal mærkes med de obligatoriske angivelser, som er angivet i kolonnen ”Obligatoriske angivelser” i listen over fodermidler, for dette fodermiddel.

Se mere i afsnit 12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler.

- Til processerne i ordlisten kan være tilføjet mærkningskrav, som skal supplere de obligatoriske angivelser i kolonnen ”Obligatoriske angivelser” i bilaget, del C.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 8

Dette mærkningskrav er kun angivet ved proces nr. 56, ”Vombeskyttelse”:

Når et fodermiddel er vombeskyttet, skal det fremgå af mærkningen, hvordan det er blevet vombeskyttet.

Undtagelse om hvornår ordlistens ”Almindeligt navn/udtryk” ikke skal bruges. Hvis et fodermiddel er fremstillet ved en proces, der adskiller sig fra den proces, som er defineret i ordlisten i fodermiddelfortegnelsen. I stedet skal fremstillingsprocessen, som er brugt til dette fodermiddel, fremgå af beskrivelsen af dette fodermiddel.

Denne undtagelse står i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 9

12.7 Fodermiddelregistret

Listen over fodermidler i fodermiddelfortegnelsen er ikke en udtømmende liste over fodermidler. Det betyder, at der kan markedsføres andre fodermidler end dem, der er optaget i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen

Se mere i afsnit 12.2 Fodermiddelfortegnelsen.

Dog kan der kun markedsføres andre fodermidler end dem, der er optaget i fodermiddelfortegnelsen, hvis disse fodermidler er optaget i fodermiddelregistret. Reglen herom står i markedsføringsforordningen.

Af reglen fremgår, at den person, der for første gang markedsfører et fodermiddel, som ikke er opført i fodermiddelfortegnelsen, straks skal give meddelelse om anvendelsen af dette fodermiddel til repræsentanterne for de europæiske foderstofbrancher, som administrerer fodermiddelregistret.

Markedsføringsforordningen, artikel 24, stk. 6

Baggrunden for fodermiddelregistret er, at der under forhandlingerne i EU af markedsføringsforordningen var et ønske om en positivliste for fodermidler, altså at alle fodermidler skulle være optaget i fodermiddelfortegnelsen. Dette var der ikke flertal for. Kompromiset blev, at alle fodermidler skal være kendte, og derfor skal de fodermidler, der ikke er optaget i fodermiddelfortegnelsen, anmeldes til fodermiddelregistret, før de kan markedsføres første gang.

Fodermiddelregistret er en database, der ligger på internettet.

Registret er opbygget af

- En præsentation af registret, inklusiv orientering om hvordan registret bruges
- Registret
- Skema til anmeldelse af nye fodermidler

Det er vigtigt at være opmærksom på, at der **ikke er foretaget nogen vurdering af fodermidlerne, der er anmeldt til registret.**

Fodermiddelregistret indeholder en "Disclaimer", det vil sige en ansvarsfraskrivelse. Det betyder, at repræsentanterne for de europæiske foderstofbrancher, som administrerer fodermiddelregistret, fraskriver sig ansvaret for de anmeldte fodermidler. Det er således ikke deres ansvar, at der kan være anmeldt farlige fodermidler til fodermiddelregistret.

Den danske oversættelse af "Disclaimer":

”Ansvarsfraskrivelse

Alle oplysninger på denne hjemmeside er stillet til rådighed ”som de er” uden garanti af nogen art. Din adgang til og brug af oplysningerne om fodermidler, der er anmeldt af fodervirksomheder, sker for din egen regning og risiko. Ingen garanti eller tilkendegivelser er givet, udtrykkeligt eller stiltiende, at heri indeholdte eller refererede oplysninger er nøjagtige, aktuelle, eller fuldstændige. Endvidere vil udviklerne og ejerne af denne hjemmeside ikke være ansvarlig på nogen måde for direkte, tilfældige, specielle eller efterfølgende skadeserstatninger som resultat af brugen af, eller manglende evne til at bruge nogen af oplysningerne, som dette websted henviser eller refererer til eller nogen oplysninger, der leveres via websider, der henvises til. Udviklerne og ejerne af denne hjemmeside forbeholder sig ret til at fjerne anmeldelser, der er ulovlige eller kan misbruges. ”

Det fremgår af ansvarsfraskrivelsen, at **brug af fodermidlerne i fodermiddelregistret sker for egen regning og risiko**. Det betyder, at man skal være kritisk i brugen af fodermidler, der er anmeldt til fodermiddelregistret.

Når fodermidler fra fodermiddelregistret anvendes, skal de overholde de generelle krav til foder vedrørende sikkerhed 4 i markedsføringsforordningen. Dette overholdes imidlertid ikke altid.

Markedsføringsforordningen, artikel 4

Se mere i afsnit 18. Krav til foders sikkerhed og krav ved markedsføring.

Eksempel på anmeldelse til fodermiddelregistret

Følfodblade er anmeldt til registret, men de er kendt for at indeholde leverkræftfremkaldende stoffer.

Information om, **hvordan fodermidler anmeldes til fodermiddelregistret**:

Fodermiddelregistret indeholder alle anmeldte fodermidler.

- Inden man anmelder et nyt fodermiddel, må man undersøge, om fodermidlet allerede er anmeldt til registret. Søgefunktionen ”Search” kan bruges hertil.

Anmeldelse sker på siden ”Notification form”, hvor alle felter skal udfyldes.

- Markedsføringsforordningen mangler regler om, hvordan fodermiddelregistret skal bruges:

Der er ikke krav om, hvilket sprog der skal bruges, når et fodermiddel anmeldes til fodermiddelregistret. Dvs. anmeldelserne kan stå på italiensk, polsk, græsk osv. Det gør det vanskeligt at bruge registret.

Ved anmeldelse af et nyt fodermiddel anbefaler Fødevarestyrelsen, at beskrivelsen af fodermidlet sker på engelsk.

Der er ikke krav om, at planters latinske navn skal angives, og derfor kan det være svært at overskue, om et fodermiddel allerede er anmeldt til registret.

Ved anmeldelse af et nyt fodermiddel, der stammer fra en plante, anbefaler Fødevarestyrelsen, at plantens latinske navn angives i beskrivelsen af fodermidlet.

12.8 Binding eller denaturering af et fodermiddel

Et fodermiddel kan bruges som bindemiddel eller denatureringsmiddel i et andet fodermiddel. Det bundne eller denaturerede fodermiddel betragtes fortsat som et fodermiddel, forudsat disse betingelser er opfyldt:

- Binding

Fodermidlet, der bruges som bindemiddel, må maksimalt udgøre 3 % af det bundne fodermiddels samlede vægt.

Binding af et fodermiddel – Eksempel med fodermidlet græsgrønmel / grønmelet

Hvis grønmelet bliver pelleteret med maksimalt 3 % roemelasse, så skal grønmelspillerne mærkes som et fodermiddel.

- Denaturering

Et fodermiddel må denatureres med et andet fodermiddel.

Der er ingen mængdebegrænsninger for indholdet af denatureringsmidler. De tilladte mængder stod i EU's regler om salg af fodermidler fra EU's interventionslagre, men reglerne blev ophævet i 2008.

Denaturering af et fodermiddel – Eksempel med skummetmælkspulver

Hvis skummetmælkspulveret bliver denatureret med grønmelet, må skummetmælkspulveret fortsat mærkes med navnet skummetmælkspulver.

Reglerne om binding eller denaturering af fodermidler står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, bilag I, punkt 4

12.9 Grænser for indholdet af tekniske hjælpestoffer i fodermidler

For fodermidler i fodermiddelfortegnelsen er der fastsat grænser for, hvor stort indholdet af kemiske urenheder fra fremstillingsprocessen og fra tekniske hjælpestoffer må være i fodermidler.

Reglerne står i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 5

Hovedreglen er, at indholdet højst må være 0,1 %.

Indholdet må være højere end 0,1 %, når dette indhold er angivet i fodermiddelfortegnelsen. I fortegnelsen kan der også være fastsat lavere grænser for indholdet, altså under 0,1 %, hvis dette følger den praksis, der er for handelen med fodermidlet.

Det tilladte indhold er angivet i vægtprocent, medmindre andet er angivet.

Det tilladte indhold af kemiske urenheder fra fremstillingsprocessen og fra tekniske hjælpestoffer kan være angivet på tre forskellige måder i fodermiddelfortegnelsen:

1. Det tilladte indhold er angivet sammen med beskrivelsen af en af de processer, som fodermidler kan behandles med. Her gælder det tilladte indhold for alle fodermidler, der er behandlet ved denne proces.

Se mere i afsnit 12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen.

Eksempel på tilladt indhold af et teknisk hjælpestof ved en proces

Processen "Vombeskyttelse" står i fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del B, nr. 56:
Her er angivet, at fodermidler, der er vombeskyttet med aldehyder, kan indeholde op til 0,12 % frie aldehyder.

2. Det tilladte indhold gælder for en hel fodermiddelgruppe i fodermiddelfortegnens bilag, del C. Det tilladte indhold vil være angivet som en slutnote til fodermiddelgruppen.

Der er ingen grænseværdier, der gælder for en hel fodermiddelgruppe.

3. Det tilladte indhold gælder for fodermidlet, hvor grænseværdien er angivet.

Eksempel på tilladt indhold af tekniske hjælpestoffer i et fodermiddel

Fodermidlets nummer:	4.1.4
Fodermidlets navn:	Sukkerroemelasse
Beskrivelse af fodermidlet:	Sirupsagtigt produkt fra fremstilling eller raffinering af sukker fra sukkerroer.

Tilladte tekniske hjælpestoffer, angivet i beskrivelsen:

- Kan indeholde op til 0,5 % skumdæmpningsmidler
- Kan indeholde op til 0,5 % antibelægningsmidler
- Kan indeholde op til 2 % sulfat
- Kan indeholde op til 0,25 % sulfit

For fodermidler i fodermiddelregistret er ikke fastsat regler om indhold af tekniske hjælpestoffer. Reglerne om tekniske hjælpestoffer står i fodermiddelfortegnelsen, og det betyder, at reglerne kun gælder for fodermidlerne, der er optaget deri.

Derfor er det kun er hovedreglen om maksimalt 0,1 % teknisk hjælpestof, der gælder for fodermidler i fodermiddelregistret, medmindre beskrivelsen af fodermidlet i fodermiddelregistret indeholder oplysninger om indhold af tekniske hjælpestoffer.

12.10 Fodermidlers renhed

Reglerne om fodermidlers renhed står i markedsføringsforordningen og i fodermiddelfortegnelsen.

I markedsføringsforordningen skelnes mellem botanisk renhed og botanisk renhed efter en fremstillingsproces.

Markedsføringsforordningen, bilag I, punkt 2

- Den **botaniske renhed** skal være mindst 95 %.

Dog kan der være fastsat en anden grænse for det enkelte fodermiddel i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 7

Ved botaniske urenheder mener man urenheder i form af plantematerialer, der er uskadelige for dyrene. Hertil hører bl.a. strå, korn og frø af andre dyrkede arter eller frø af ukrudt.

Nogle former for ukrudt er dog optaget på listen over skadelige botaniske urenheder i direktivet om uønskede stoffer i foderstoffer.

Direktivet om uønskede stoffer i foderstoffer, bilag I, del VI

Se mere i afsnit 30.11 Uønskede stoffer i Bilag I Del VI: Skadelige botaniske urenheder.

- **Botanisk renhed efter en fremstillingsproces** vedrører indholdet af botaniske urenheder af andre olieholdige frø eller frugter efter en tidligere fremstillingsproces. Dette indhold må højst være 0,5 %, medmindre der for det enkelte fodermiddel er fastsat anden grænse i fodermiddelfortegnelsen.

Grænseværdien gælder for rester af hver type olieholdige frø eller frugter.

Eksempel på botanisk renhed efter en fremstillingsproces

Hvis man fx har presset olie af rapsfrø, dernæst solsikkefrø og til sidst hørfrø på samme produktionsanlæg, må der højst være 0,5 % rester af rapsfrø og 0,5 % rester af solsikkefrø i presseresterne fra hørfrøene.

I fodermiddelfortegnelsen er fastsat regler om **kemiske urenheder i fodermidler**:

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 4.

- Fodermidler skal være fri for kemiske urenheder fra fremstillingsprocessen og fra tekniske hjælpestoffer, medmindre der i fodermiddelfortegnelsen er fastsat en maksimumgrænse herfor.

Se mere i afsnit 12.9 Grænser for indholdet af tekniske hjælpestoffer i fodermidler

- Fodermidler må heller ikke indeholde stoffer, der er forbudt at anvende i foder, og der er ikke fastsat maksimumgrænser for indhold heraf.

Se mere i afsnit 12.12 Forbudte materialer og materialer, der er underlagt begrænsninger

For fodermidler, der er "tidligere fødevarer" (bortset fra genanvendt køkken- og madaffald), som er fremstillet til konsum efter EU-fødevarerlovgevingen, anvendes reglerne om kemiske urenheder i fodermidler først, når de "tidligere fødevarer" videreføres til foder.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 3.

12.11 Forurenede fodermidler

Forurenede fodermidler er foder, der indeholder en større mængde uønskede stoffer, end det indhold der tolereres efter reglerne i bilaget til direktivet om uønskede stoffer i foderstoffer

Direktivet om uønskede stoffer

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra p

Se også definitionen af forurenede fodermidler i bilag 2 Definitioner og begreber.

Forurenede fodermidler er defineret i markedsføringsforordningen, fordi forordningen indeholder regler om mærkning af foder, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgevingen. I forordningen skelnes mellem, om man kan rense sig ud af forureningen, eller om fodermidlet skal afgiftes for at fjerne forureningen.

Eksempler på foder, der kan renses eller afgiftes for at fjerne indhold af uønskede stoffer	
Rensning	Rensning af korn for indhold af meldrøjer Rensning af solsikkefrø for indhold af Ambrosiafrø
Afgiftning	Afgiftning af fiskeolie for indhold af dioxin

Reglerne om forurenede fodermidler bygger på regler i flere dele af foderlovgevingen:

- I direktivet om uønskede stoffer er der regler om forbud mod fortynding af forurenede foder. Man kan derfor ikke fortynde sig ud af et forureningsproblem.

Direktivet om uønskede stoffer

- Regler om mærkning af foder, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgevingen, står i markedsføringsforordningen

Efter mærkningsreglen skal forurenede foder mærkes, at der enten skal afgiftes eller renses, før det kan bruges som foder.

Markedsføringsforordningen, artikel 20, stk. 1, og bilag VIII

Se mere i afsnit 25. Mærkning af forurenede foder.

- Regler om afgiftning af forurenede foder står i afgiftningsforordningen.

Afgiftningsforordningen

12.12 Forbudte materialer og materialer, der er underlagt begrænsninger

I markedsføringsforordningen skelnes mellem forbudte materialer og materialer, der er underlagt begrænsninger.

Reglerne om **forbudte materialer** står i markedsføringsforordningen. Forbudte materialer er materialer, som det er forbudt at markedsføre eller anvende som fodermidler.

Markedsføringsforordningen, artikel 6, stk. 1, og bilag III, kapitel I

Listen over forbudte materialer omfatter disse materialer:

1) Fæces og urin er forbudte materialer til foder. Dette gælder også for separeret indhold af fordøjelseskanalen, når denne er tømt eller fjernet. Forbuddet gælder uanset eventuel behandling eller blanding.

Fødevarestyrelsen har fået dette svar fra EU-Kommissionen om behandling af foder, der er forurenede med fæces og urin, fx fordi rotter og fugle har haft adgang til foderet:

Hvis det er muligt, må foderet behandles, fx renses eller varmebehandles, så der efterfølgende opfylder kravene til fodersikkerhed og kravene til markedsføring.

Se mere i afsnit 18. Krav til foders sikkerhed og krav ved markedsføring.

Når en virksomhed udnytter muligheden for at behandle foderet, skal virksomheden kunne dokumentere, at behandlingen vil være tilstrækkelig. Efter at behandlingen er gennemført, skal virksomheden også kunne dokumentere, at foderet opfylder kravene til fodersikkerhed og kravene til markedsføring.

2) Huder, som er behandlet med garvestoffer, og affald herfra er forbudte materialer til foder.

3) Frø og andet planteforneringsmateriale, som efter høst er behandlet med plantebeskyttelsesmidler for at kunne bruges til fornering, samt biprodukter fra frøene og planteforneringsmaterialet, er forbudte materialer til foder.

4) Træ, savsmuld og andet materiale fra træ, der er behandlet med træbeskyttelsesmidler, er forbudte materialer til foder.

5) Alt affald, som stammer fra forskellige faser af rensningen af by-, hus- og industri-spildevand, er forbudt materiale til foder, uanset om dette affald videreforarbejdes, og uanset hvor spildevandet stammer fra.

I reglen er gjort rede for, hvornår der er tale om spildevand, og hvornår der er tale om procesvand fra fødevare- og fodervirksomheder, og henvist til krav der stilles til procesvandet.

6) Fast byaffald som fx husholdningsaffald er forbudte materialer til foder.

I reglen står, at fast byaffald ikke omfatter køkken- og madaffald.

7) Når produkter fra fødevareindustrien skal bruges som foder, skal produkterne være fri for emballage og dele af emballage, da emballage og dele heraf er forbudte materialer til foder.

8) Proteinprodukter, som er fremstillet på basis af gærsorterne Candida, og som er dyrket på n-alkaner, er forbudte materialer til foder.

Eksempler på forbudte materialer

- Da fæces, urin og separeret indhold af fordøjelseskanalen står på listen over forbudte stoffer, betyder det, at man ikke kan opdrætte fx fluelarver på gødning med henblik på at kunne bruge larverne som foder.
- Da emballage og dele af emballage fra produkter fra fødevareindustrien er forbudte stoffer, skal fx knuste kiks og kager, som skal bruges som fodermidler, pakkes ud, inden de kan bruges som fodermidler.

Dette gælder også for fx muffins, der skal være fri for muffinsformene.

Regler om **materialer, der er underlagt begrænsninger**, står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 6, stk. 1, og bilag III, kapitel II

Der er ikke nævnt nogen materialer, der er underlagt begrænsninger.

13. Foderblandinger

Foderblandinger er beregnet til fodring af dyr og kan gives enten som fuldfoder eller som tilskudsfoder.

Se mere:

13.1 Hvad en foderblanding er

13.2 Fuldfoder

13.3 Mælkeerstatning som fuldfoder

13.4 Tilskudsfoder

13.5 Mineralsk foder

13.6 Mælkeerstatning som tilskudsfoder

13.1 Hvad en foderblanding er

En foderblanding skal mindst bestå af to fodermidler, og den kan indeholde fodertilsætningsstoffer. Foderblandinger er beregnet til fodring af dyr og kan gives enten som fuldfoder eller som tilskudsfoder. Foderblanding er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra h

Se også definitionen af foderblanding i bilag 2 Definitioner og begreber.

Da en foderblanding mindst skal indeholde to fodermidler og kan indeholde fodertilsætningsstoffer, er en blanding af ét fodermiddel med et fodertilsætningsstof ikke en foderblanding.

En foderblanding er typisk sammensat af forholdsvis mange fodermidler og er ofte tilsat et eller flere fodertilsætningsstoffer, eventuelt indirekte via en eller flere forblandinger.

Foderblandinger underopdeles i en række forskellige fodertyper, hvor der skelnes imellem,

- om foderet dækker dyrets samlede daglige behov for næring, eller
- om foderet skal bruges sammen med andet foder for at dække dyrets samlede daglige behov for næring

Fodertyper, der **dækker dyrets samlede daglige behov for næring:**

- Fuldfoder – se mere i afsnit 13.2 Fuldfoder.
- Mælkeerstatning som fuldfoder – se mere i afsnit 13.3 Mælkeerstatning som fuldfoder.

Fodertyper, der skal **bruges sammen med andet foder for at dække dyrets samlede daglige behov for næring:**

- Mineralsk foder – se mere i afsnit 13.5 Mineralsk foder.
- Tilskudsfoder – se mere i afsnit 13.4 Tilskudsfoder.
- Mælkeerstatning som tilskudsfoder – se mere i afsnit 13.6 Mælkeerstatning som tilskudsfoder.

13.2 Fuldfoder

Et fuldfoder er en foderblanding, der er sammensat sådan, at den dækker hele dyrets daglige ration.

Se mere i afsnit 13.1 Hvad en foderblanding er, og afsnit 17.2 Hvad daglig ration er.

Fuldfoder er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra i

Se også definitionen af fuldfoder i bilag 2 Definitioner og begreber.

Eksempler på fuldfoder

- Foderblandinger til opdrættede fisk er fuldfoder.
- Når hunde og katte fodres med foderblandinger, er det ofte i form af fuldfoder, så foderet dækker dyrenes samlede daglige behov for næring.

13.3 Mælkeerstatning som fuldfoder

Mælkeerstatninger er foderblandinger, der enten er tørfoder, eller er opløst i en given mængde væske. Mælkeerstatninger gives til unge dyr som supplement til eller som erstatning for modermælken efter colostrum, men kan også gives som foder til unge dyr som slagtekalve, -lam eller -kid.

Colostrum kaldes også råmælk, og det er den mælk, som dyremoderen giver sine unger de første 48 timer efter fødslen.

Mælkeerstatning er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra l

En mælkeerstatning er en foderblanding, se mere i afsnit 13.1 Hvad en foderblanding er. En mælkeerstatning kan enten være et fuldfoder, se mere i afsnit 13.2 Fuldfoder, eller være et tilskudsfoder, se mere i afsnit 13.4 Tilskudsfoder. Dette afhænger af, om mælkeerstatningen dækker dyrets samlede daglige behov for næring eller ej.

Når mælkeerstatningen dækker dyrets samlede daglige ration, se mere i afsnit 17.2 Hvad daglig ration er, så er det en ”mælkeerstatning som fuldfoder”.

Se også definitionen af mælkeerstatning i bilag 2. Definitioner og begreber.

13.4 Tilskudsfoder

Et tilskudsfoder er en foderblanding, der har et stort indhold af visse stoffer. Derfor kan det kun sammen med andet foder dække den daglige ration. Se afsnit 13.1 Hvad en foderblanding er, og afsnit 17.2 Hvad daglig ration er.

Tilskudsfoder er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra j

Se også definitionen af tilskudsfoder i bilag 2. Definitioner og begreber.

Eksempler på tilskudsfoder

- Malkekøer, der er på græs, får suppleret græsset med proteinrigt tilskudsfoder, så græsset plus tilskudsfoderet tilsammen dækker køernes samlede daglige behov for næring..
- Godbidder til hunde som fx hundekiks er tilskudsfoder, da godbidderne ikke skal dække hundens samlede daglige behov for næring.
- Godbidder til hunde som fx tyggestænger, der består af mindst to fodermidler, er tilskudsfoder, da godbidderne ikke skal dække hundens samlede daglige behov for næring.
- Foder til heste er tilskudsfoder, da det skal suppleres med grovfoder for at dække hestens samlede daglige næringsbehov.

Over for Fødevarestyrelsens har hestefodervirksomheder udtrykt ønske om at kunne kalde tilskudsfoderet for fuldfoder, fordi det – underforstået – skal bruges sammen med grovfoder og herved til sammen bliver til fuldfoder.

Det fremgår imidlertid af definitionen af tilskudsfoder, at dette hestefoder er tilskudsfoder.

For at vise, at tilskudsfoderet sammen med grovfoder dækker hestens daglige behov for næring, kan brugsanvisning formuleres sådan, at udtrykket "fuldfoder" ikke nævnes, men forklaringen fra definitionen af fuldfoder indgår i brugsanvisningen.

Her er fodertypen og den tilhørende brugsanvisning:
"Tilskudsfoder. Sammen med grovfoder dækker foderet dyrets samlede daglige behov for næring."

Information om **fodertilsætningsstoffer i tilskudsfoder**:

Tilskudsfoder, der er fortyndet som angivet i brugsanvisningen, må ikke indeholde tilsætningsstoffer i større mængder end det maksimumindhold, der er fastsat for fuldfoder. Dette står i Fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag VI, punkt 3

13.5 Mineralsk foder

Mineralsk foder er tilskudsfoder, der indeholder mindst 40 % råaske.

Tilskudsfoder er foderblandinger, og derfor er mineralsk foder også er foderblandinger. Se afsnit 13.4 Tilskudsfoder og afsnit 13.1 Hvad en foderblanding er.

Det betyder, at

- et mineralsk foder skal indeholde mindst to fodermidler, da det er en foderblanding.
- et mineralsk foder er et særlig slags tilskudsfoder med højt indhold af råaske.
- et mineralsk foder er tilskudsfoder, da det ikke dækker dyrets samlede daglige behov for næring.

Mineralsk foder er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra k

Se også definitionen af mineralsk foder i bilag 2 Definitioner og begreber.

Eksempler på mineralsk foder

Det forudsættes, at der i foderet i disse eksempler mindst indgår to fodermidler, da der ellers ikke er tale om mineralsk foder

- Sliksten til heste er mineralsk foder, da slikstenen indeholder over 40 % råaske.
- Mineralblokke til gnavere er mineralsk foder.

13.6 Mælkeerstatning som tilskudsfoder

Mælkeerstatninger er foderblandinger, der enten er tørfoder, eller er opløst i en given mængde væske. Mælkeerstatninger gives til unge dyr som supplement til eller som erstatning for modermælken efter colostrum, men kan også gives som foder til unge dyr som slagtekalve, -lam eller -kid.

Colostrum kaldes også råmælk, og det er den mælk, som dyremoderen giver sine unger de første 48 timer efter fødslen.

Mælkeerstatning er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra l

En mælkeerstatning er en foderblanding, se mere i afsnit 13.1 Hvad en foderblanding er. En mælkeerstatning kan enten være et fuldfoder, se mere i afsnit 13.2 Fuldfoder, eller være et tilskudsfoder, se mere i afsnit 13.4 Tilskudsfoder. Dette afhænger af, om mælkeerstatningen dækker dyrets samlede daglige behov for næring eller ej.

Når mælkeerstatningen ikke dækker dyrets samlede daglige ration, se mere i afsnit 17.2 Hvad daglig ration er, så er det en ”mælkeerstatning som tilskudsfoder”.

Se også definitionen af mælkeerstatning i bilag 2 Definitioner og begreber.

14. Foder med særlig ernæringsformål / diætisk foder

Foder med særlig ernæringsformål kaldes også diætetisk foder. Dette foder har en særlig sammensætning eller er fremstillet ved en særlig fremstillingsproces, og det opfylder et særligt ernæringsformål.

Se mere:

14.1 Regler for foder med særlig ernæringsformål / diætetisk foder

14.2 Særligt ernæringsformål

14.3 Optagelse af et nyt ernæringsformål på listen over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

14.1 Regler for foder med særlig ernæringsformål / diætetisk foder

Reglerne om markedsføring af foder med særlige ernæringsformål står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 9

Denne type foder kaldes enten 'Foder med særlige ernæringsformål' eller 'Diætetisk foder'. Dette foder skal opfylde ernæringsbehov hos dyr med ernæringsmæssige forstyrrelser.

Foder med særlige ernæringsformål / Diætetisk foder er foder, som enten har en særlig sammensætning eller er fremstillet ved en særlig fremstillingsproces. Dette foder skal klart adskille sig fra almindeligt foder, for at det kan opfylde et særligt ernæringsformål.

Foder med særlige ernæringsformål er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra o

Se mere i afsnit 14.2 Særligt ernæringsformål.

Foder med særlige ernæringsformål / diætetisk foder omfatter ikke foderlægemidler efter betydningen i

- Bekendtgørelsen om fremstilling og forhandling m.v. af foderlægemidler til dyr, eller
- Bekendtgørelse om fremstilling og forhandling m.v. af foderlægemidler til fisk

Se også definitionen af foder med særlige ernæringsformål i bilag 2 Definitioner og begreber.

EU har offentliggjort en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål / diætetisk foder. Listen er offentliggjort i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, bilaget, del B

Betingelser for at et foder kan være et diætetisk foder:

- Et foder må kun sælges som et foder med særlige ernæringsformål / et diætetisk foder, hvis det særlige ernæringsformål for foderet er optaget på listen over ernæringsformål, og hvis foderet opfylder kravene, der er angivet for dette særlige ernæringsformål.

Det særlige Ernæringsformål skal være optaget på listen over ernæringsformål, fordi listen er en positiv-liste.

- Et foder med særlige ernæringsformål / et diætetisk foder kan enten være et diætetiske fodermidler eller en diætetiske foderblandinger.

Ud over at skulle leve op til foderlovgivningens krav til diætetisk foder, skal foderet også leve op til kravene til fodermidler eller kravene til foderblandinger, alt efter hvad der er relevant.

14.2 Særligt ernæringsformål

Udtrykket ”særligt ernæringsformål” anvendes i forbindelse med foder til dyr, der kan have gavn af et specielt foder, hvis deres fordøjelse, foderoptagelse eller stofskifte er forstyrret eller kan blive forstyrret, enten midlertidigt eller kronisk. Dette specielle foder skal derfor være særligt velegnet til at opfylde dyrenes særlige ernæringsbehov.

Særligt ernæringsformål er defineret i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra n

Se også definitionen af særligt ernæringsformål i bilag 2 Definitioner og begreber.

Eksempler på særlige ernæringsformål
<ul style="list-style-type: none">- Regulering af glucosetildelingen (Diabetes mellitus)- Stabilisering af væske- og elektrolytbalancen til støtte af den fysiologiske fordøjelse- Kompensation for elektrolyttab ved kraftig svedafsondring

14.3 Optagelse af et nyt ernæringsformål på listen over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

Reglerne om listen over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 10

Efter markedsføringsforordningen er det enten en fysisk eller juridisk person i EU eller en medlemsstat i EU, der sender en anmodning til Kommissionen om at få listen over ernæringsformål ajourført, altså at få optaget et nyt ernæringsformål på listen.

Markedsføringsforordningen, artikel 10, stk. 1

EU har ikke udarbejdet nogen formel procedure for, hvad der skal til for at få optaget et nyt ernæringsformål på listen over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

På forespørgsel til EU har Fødevarestyrelsen fået oplyst, at følgende punkter er relevante i forbindelse med ansøgning om optagelse:

1. "You should refer him to Article 10 of Regulation 767/2009. "

"Regulation 767/2009" er Markedsføringsforordningen

2. "The crucial part of the application is the scientific evidence that the composition of the feed effectively leads to the intended use, i.e. that the essential nutritional characteristics make the claim true. "

3. "As safety is not to be assessed (only safe feed materials and authorised additives can be used for dietic feed), the applicant could be advised to the proof of efficacy in the feed additive guidelines. "

"The feed additive guideline" er Forordningen om gennemførselsbestemmelser om godkendelse af tilsætningsstoffer.

15. Gråzoneprodukter – produkter som er vanskelige at kategorisere

Det meste foder er enkelt at kategorisere. Fodermidler og foderblandinger forhandles i store mængder, uden der plejer at opstå usikkerhed om, hvad det er for en produkttype. Dog kan visse produkter indimellem ligge på grænsen mellem to produkttyper. I disse tilfælde må man i konkret afgøre, hvordan produktet skal klassificeres. Dette afsnit beskriver gråzoneprodukter (eller grænsefladeprodukter), og redegør for de faktorer, som vægter ved kategoriseringen af et produkt i disse sager.

Se mere:

15.1 Hvad gråzoneprodukter er

15.2 Sondring mellem forskellige produkttyper – henstilling nr. 2011/25/EU

15.3 Hvem klassificerer gråzoneprodukter

15.4 Hvordan afgøres det, hvilken produkttype et gråzoneprodukt hører til?

15.5 Grænsen mellem et fodermiddel, et fodertilsætningsstof og et veterinært lægemiddel

15.6 Et fodertilsætningsstof eller et fodermiddel?

15.7 Et veterinært lægemiddel og/eller et foderstof?

15.8 En forblanding eller et tilskudsfoder?

15.9 Et fodertilsætningsstof, et præparat eller en forblanding?

15.10 Konkrete afgørelser og beslutninger om gråzoneprodukter

15.1 Hvad gråzoneprodukter er

Gråzoneprodukter er produkter, hvor det kan være vanskeligt at afgøre, om der er tale om den ene eller den anden produkttype. De produkttyper, som typisk er sværest at klassificere er, hvornår et produkt er et fodermiddel, et fodertilsætningsstof, et biocid eller et veterinært lægemiddel. Der hvor der typisk kan opstå tvivl er, når man skal vurdere, hvorvidt et produkt er:

- Et tilsætningsstof eller et fodermiddel
- Et tilsætningsstof eller et biocid, se afsnit 16 Biocider
- Et tilsætningsstof eller et veterinært lægemiddel, se afsnit 7.2 Antibiotiske vækstfremmere er ikke fodertilsætningsstoffer

15.2 Sondring mellem forskellige produkttyper - henstilling nr. 2011/25/EU

Som et bidrag til en ensartet fortolkning i EU af, hvordan forskellige produkter bør klassificeres, har Kommission udarbejdet henstilling nr. 2011/25/EU om retningslinjer for sondring mellem fodermidler, fodertilsætningsstoffer, biocidholdige produkter og veterinærlægemidler.

Sondringshenstillingen

Udover produkterne gennemgået i Kommissionens henstilling, kan det også være vanskeligt at afgøre, om der er tale om den ene eller den anden produkttype i følgende situationer.

Er der tale om:

- En forblanding eller et tilskudsfoder, hvis man blander tilsætningsstof(fer) og fodermidler sammen.
- En forblanding eller et tilsætningsstof, se afsnit 15.9 Et fodertilsætningsstof, et præparat eller en forblanding?
- Et konserveringsmiddel eller et biocid, se afsnit 16 Biocider
- Et tilsætningsstof i den ene eller den anden funktionelle gruppe af fodertilsætningsstoffer. Er et stof fx. et ensileringsmiddel eller et konserveringsmiddel, se afsnit 6.3 Særligt om ensileringsmidler (og konserveringsmidler)

15.3 Hvem klassificerer gråzoneprodukter?

Det er den virksomhed, der markedsfører et produkt, der er ansvarlig for, at produktet klassificeres og markedsføres korrekt. For gråzoneprodukter er det altså som udgangspunkt op til producenten at definere, om et produkt fx er et lægemiddel, et fodertilsætningsstof eller et fodermiddel. Produkter der defineres som fodertilsætningsstoffer eller lægemidler, skal naturligvis være godkendt som sådan og bruges efter de regler, de er godkendt efter.

Hvis producenten ikke kan definere produkttypen i den konkrete sag, kan vedkommende anmode Fødevarerstyrelsen om hjælp. Det er Lægemiddelstyrelsen, der afgør, om et konkret produkt er et lægemiddel. Hvis myndighederne også har vanskeligt ved at definere produkttypen, er det muligt at få produkttypen vurderet ved diskussion og eventuel afstemning i EU.

15.4 Hvordan afgøres det, hvilken produkttype et gråzoneprodukt hører til?

Når man markedsfører et produkt, skal mange forskellige parametre inddrages i vurderingen af, hvilken type produkt det er. Det gælder bl.a. produktets primære formål, mærkning, de omgivelser, produktet udstilles i, dets fremtræden og de oplysninger, der udleveres direkte til kunden eller som gives mundtligt, og om brugeren bliver vildledt.

Sager med gråzoneprodukter, må derfor afgøres konkret fra sag til sag. Man kan se på mærkning, formål, fremstillingsproces, myndighedernes vurdering osv. for at afgøre om produktet hører til den ene eller den anden produkttype.

Den letteste måde at afgøre, hvad der er det primære formål med et produkt, og dermed hvilket slags produkt det er, er at se på anprisningen, hvad enten det står på pakningen, eller der reklameres i anden sammenhæng, fx på internettet.

Som eksempler kan nævnes produkter, der anprises med ”forebygger diarre hos smågrise”, eller ”lindrer smerter”. Sådanne produkter kan ikke anses som fodermidler eller blandinger af fodermidler.

Se mere:

15.10 Konkrete afgørelser og beslutninger om gråzoneprodukter.

15.5 Grænsen mellem et fodermiddel, et fodertilsætningsstof og et veterinært lægemiddel

En ingrediens i et produkt, som et dyr æder eller får ind gennem munden med foderet eller på anden måde, kan være tre ting: et fodermiddel, et fodertilsætningsstof eller et veterinært lægemiddel.

Både fodertilsætningsstoffer og veterinære lægemidler er positivlistereguleret. Dette betyder, at det kun er tilladt at anvende de fodertilsætningsstoffer og veterinære lægemidler, som er godkendt. Der stilles store krav til de produkter, der godkendes, både med hensyn til sikkerhed overfor mennesker, dyr og miljø og til dokumenteret effekt. Der stilles desuden særlige krav til kvalitetsstyring for virksomheder, der producerer eller forhandler disse produkter. Nogle virksomheder kan derfor se en interesse i at markedsføre deres produkter som fodermidler, idet de både undgår disse krav og kravene om godkendelse, som gælder for lægemidler eller fodertilsætningsstoffer.

Fodermidler skal fremgå af enten Fodermiddelfortegnelsen eller Fodermiddelregistret, førend produkter må markedsføres som fodermidler. Kravene til at kunne markedsføre fodermidler, er dog ikke ligeså høje, som de er til fodertilsætningsstoffer og veterinære lægemidler.

Læs mere:

12.2 Fodermiddelfortegnelsen

12.7 Fodermiddelregistret

For at sikre, at reglerne om tilsætningsstoffer og veterinære lægemidler overholdes, er det defineret i lovgivningen, hvad henholdsvis fodertilsætningsstoffer, veterinære lægemidler og fodermidler er.

Fodertilsætningsstoffer og veterinære lægemidler er defineret ud fra deres formål. For fodermidler er det blot præciseret hvad formålet med et fodermiddel er. Ud fra dette kan man tage det første skridt til en vurdering af hvilken produkttype det er.

Fodermidler har først og fremmest til formål at opfylde dyrs behov for blandt andet energi, næringsstoffer, mineraler og kostfibre.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, g) og præambelen nr. 11

Sondringshenstillingen, bilagets afsnit 1.2.1.

Veterinære lægemidler er produkter, der har til formål at behandle eller forebygge sygdomme hos dyr, eller genoprette, ændre eller påvirke fysiologiske funktioner. Dette fremgår af Lægemiddelovens § 2.

Fodertilsætningsstoffer er stoffer, som ikke er fodermidler, men som har til formål at påvirke foderstoffers eller dyrs egenskaber positivt. Se afsnit 5.1 Hvad er et fodertilsætningsstof og bilag 2 for den præcise definition af et fodertilsætningsstof.

I Kommissionens forordning om visse produkters status som fodertilsætningsstoffer listes der i bilaget en række stoffer, der ikke er tilsætningsstoffer:

- Del 1 omhandler produkter, der tidligere har været godkendt som fodertilsætningsstoffer
- Del 2, omhandler produkter, der har været tvivl om

Der er ikke taget stilling til, hvad stofferne så er. De fleste stoffer vil være fodermidler, men nogle kan under visse omstændigheder være veterinære lægemidler.

Forordning om visse produkters status

Hvis et produkt sælges eller anpriseres med en af de effekter, der er omfattet af definitionerne af lægemidler eller tilsætningsstoffer til foder, kan dette også yde et væsentligt bidrag til at afgøre, hvordan produktet skal klassificeres.

Problemerne opstår, når produkter, der mere eller mindre indlysende skal anvendes med en bestemt kendt effekt, sælges uden anprisning som ”almindeligt foder”,

Det er også et problem hvis et produkt markedsføres som et fodermiddel med en anprisning, der ligger meget tæt på definitionerne af tilsætningsstoffer eller lægemidler.

En anden grund til at klassificere et produkt som et fodertilsætningsstof kunne være, hvis præcis det samme produkt sælges som kosttilskud til mennesker med en anprisning af en effekt, som på foderstofområdet ville betyde, at produktet var et tilsætningsstof.

15.6 Et fodertilsætningsstof eller et fodermiddel?

Det følger af definitionen af fodertilsætningsstoffer, at det samme stof ikke kan være både et fodertilsætningsstof og et fodermiddel. Se afsnit 12 om fodermidler.

Sondringshenstillingen, bilagets afsnit 1.2.1.

Et stof, der står i fodermiddelfortegnelsen, kan altså ikke være et tilsætningsstof. Ligesom et stof, der står i registeret over tilsætningsstoffer, ikke kan være et fodermiddel. Se afsnit 5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer og afsnit 5.6 EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer.

Et stof, som har været i registret over fodertilsætningsstoffer, kan dog blive omklassificeret til et fodermiddel eller veterinært lægemiddel, såfremt det ved en forordning fastsættes, at det pågældende stof ikke længere er klassificeret som et fodertilsætningsstof.

15.7 Et veterinært lægemiddel og/eller et foderstof?

Der er ikke noget i vejen for, at det samme stof kan være både et fodertilsætningsstof og et veterinært lægemiddel (fx vitaminer) eller både et fodermiddel og et veterinært lægemiddel (fx glucosamin).

Lægemedellovgivningen er ikke fuldt harmoniseret i EU. Det betyder, at vurderingen af, om et stof eller et produkt er et veterinært lægemiddel, kan være forskellig fra medlemsstat til medlemsstat.

Afgørelsen af, om et produkt er et veterinært lægemiddel eller ej, er alene op til Lægemedelstyrelsen. Hvis man er i tvivl, om et produkt er et lægemiddel eller ej, bør man derfor rette henvendelse til Lægemedelstyrelsen. Hvis et produkt, som et dyr skal indtage gennem munden, ikke er et lægemiddel, vil det som udgangspunkt falde ind under foderlovgivningen – men kan kun markedsføres som foder, hvis det opfylder foderlovgivningen.

15.8 En forblanding eller et tilskudsfoder?

Det er ofte et skøn, om de fodermidler, der indgår i en blanding, er bærestoffer i en forblanding eller grundbestanddele i en tilskudsfoderblanding. For fodertilsætningsstoffer med maksimumsgrænser er der dog begrænsninger for, hvor koncentrerede tilsætningsstoffer må være i foderblandinger og fodermidler. Se afsnit 21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – ”100 gange reglen”.

Den manglende klarhed i lovgivningen kan gøre det vanskeligt at afgøre, om et produkt, der sælges som tilskudsfoder, i virkeligheden bør klassificeres som forblanding med deraf følgende krav til mærkning og HACCP eller godkendelse. Som udgangspunkt fremgår foderkategorien af mærkningen, dvs. det fremgår af mærkningen, om det er et tilskudsfoder eller en forblanding. Hvis der opstår tvivl, kan Fødevarestyrelsen vurdere, om en virksomhed har mærket korrekt.

Landmænd skal have HACCP, hvis de laver foderblandinger på eget landbrug med indhold af fodertilsætningsstoffer eller forblandinger. Landmænd skal dog ikke have HACCP, hvis de eneste tilsætningsstoffer, der bruges, er ensileringsmidler. Nogle tilskudsfoderblandinger kan være så koncentrerede, at de kan være svære at skelne fra forblandinger. Anvendelsen af forblandinger kræver HACCP-registrering, hvorimod

anvendelsens af tilskudsfoder ikke kræver HACCP-registrering. Det er derfor vigtigt at få fastlagt, hvorvidt man anvender tilskudsfoder eller forblandinger i sin produktion. Se afsnit 80.1 Registrering af primærproduktion –landbrug.

15.9 Et fodertilsætningsstof, et præparat eller en forblanding?

Tilsætningsstoffer skal godkendes og fremgå af EU's register, førend de må anvendes. Det fremgår af godkendelsesforordningen for det enkelte fodertilsætningsstof, hvad tilsætningsstoffet består af. Fodertilsætningsstoffet er det stof eller den blanding/det præparat i den form, der fremgår af EU-registerets liste over godkendte fodertilsætningsstoffer og i godkendelsesforordningens kolonne 3. I nogle tilfælde, særligt hvis det indeholder et teknologisk tilsætningsstof, godkendes en sådan blanding som et præparat. Se afsnit 5.13 Tilsætningsstoffer kaldet præparater.

Et tilsætningsstof kan altså godt bestå af en blanding af flere stoffer. Et tilsætningsstof kan også bestå af en blanding af flere allerede godkendte tilsætningsstoffer, som blot godkendes igen i blanding, og dermed bliver ét tilsætningsstof. Selve det stof der godkendes, er i alle tilfælde ét tilsætningsstof, og kaldes for et tilsætningsstof.

Til forskel herfra er forblandinger blandinger af allerede godkendte fodertilsætningsstoffer, eller blandinger af et eller flere fodertilsætningsstoffer med fodermidler eller vand som bærestoffer, og er ikke bestemt til direkte fodring.

Dvs. hvis tilsætningsstoffer blandes efter at de er færdigproduceret som godkendte tilsætningsstoffer, kaldes blandingen en forblanding.

15.10 Konkrete afgørelser og beslutninger om gråzoneprodukter

Lægemiddelstyrelsen har en vejledende liste over ”sygdomme og sygdomssymptomer”, hvor forskellige symptomer, lidelser og sygdomme klassificeres som præsentationer, der

1. som udgangspunkt vil føre til klassifikation som lægemiddel
2. antageligt ikke vil give anledning til klassifikation som lægemiddel
3. ikke meningsfyldt og entydigt kan placeres i en af de to øvrige grupper

Eksempelvis vil et produkt med en henvisning til diarre, forstoppelse, ledsmerter, rheumatiske sygdomme og ”bedrer vejtrækning” som udgangspunkt medføre, at produktet klassificeres som et lægemiddel.

- Glucosamin: Anvendelsen af glucosamin i kemisk, ren form eller tilsat som sådan til et produkt kan betyde, at det vurderes som et veterinært lægemiddel, selv om det står nævnt, som et fodermiddel i forordningen om visse produkters status som fodertilsætningsstoffer. Hvis der er tale om markedsføring af produkter, der indeholder kemisk rent glucosamin, uanset i hvilken form produktet fremstår, og uanset hvordan det er produceret, bør virksomheden altid kontakte Lægemiddelstyrelsen for vejledning inden markedsføringen af produktet. Hvis Fødevarestyrelsen støder på sådanne produkter, vil de blive overgivet til vurdering hos Lægemiddelstyrelsen. Uanset de danske regler for anvendelse af glucosamin, kan glucosaminholdige foderprodukter lovligt markedsføres i andre EU-lande og i tredjelande, hvis de lever op til lovgivningen i modtagerlandet.

Forordning om visse produkters status

- Fosforsyre: Stoffet er tilladt som konserveringsmiddel og skal, hvis det bruges sådan, mærkes og bruges efter reglerne for fodertilsætningsstoffer. Man kan derfor ikke bruge fosforsyre som fosforkilde. Se afsnit 5. Fodertilsætningsstoffer – registre over godkendte tilsætningsstoffer og brugsbetingelser.

- Stoffer, der står i EU Kommissionens register over fodertilsætningsstoffer, er tilsætningsstoffer og kan ikke anvendes som fodermidler. Fx er omega-3-fedtsyrer og omega-6-fedtsyrer opført i registeret over fodertilsætningsstoffer som ”vitaminlignende stoffer”. Se afsnit 5.6 EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer.

16. Biocider

Biocidreglerne fremgik tidligere af Biociddirektivet, som i 2012 blev erstattet af Biocidforordningen. Biocidreglerne hører under Miljøstyrelsens lovgivning. Biocider er ikke tilladt i foder.

Biocidforordningen

Biocider, der er defineret som veterinære lægemidler, fx lusemidler og huddesinficerende midler til dyr, hører under Lægemiddelstyrelsens lovgivning. Disse biocider er altså ikke reguleret via biocidreglerne.

Se mere:

16.1 Desinfektionsmidler

16.2 Desinfektion eller konservering af foder

16.3 Desinfektion eller konservering af vand

16.4 Journal over biocider på landbrug

16.1 Desinfektionsmidler

Desinfektionsmidler er en undergruppe af biocider. Desinfektionsmidler er reguleret i biocidreglerne.

Desinfektionsmidler er produkter der indeholder biocid aktivstoffer, som er beregnet til at desinficere fx. lokaler, staldinventar, drikkeskåle o.l. Nogle desinfektionsmidler er dog også tilladt til desinfektion af drikkevand til dyr. Se afsnit 59.4 Brug af rengørings- og desinfektionsmidler på landbrug.

16.2 Desinfektion eller konservering af foder

Stoffer til konservering af foder har tidligere kunnet godkendes efter biocidreglerne. Med den nye biocidforordning udgik muligheden for at godkende biocider til foder.

Der er under foderlovgivningen godkendt en række konserverende/desinficerende stoffer, som er tilladt at blande i foder. Se afsnit 6.3 Særligt om ensileringsmidler (og konserveringsmidler). Disse stoffer er godkendt som såkaldte teknologiske fodertilsætningsstoffer, og kan være stoffer fra følgende funktionelle undergrupper af tilsætningsstoffer:

- 1a: Konserveringsmidler
- 1j: Surhedsregulerende midler og
- 1m: Stoffer der nedsætter mykotoksinforureningen af foder.

16.3 Desinfektion eller konservering af vand

I henhold til biocidreglerne er der desinfektionsmidler, som er tilladt at anvende til desinfektion af drikkevand til dyr. Midlerne er altså godkendt til at blive tilsat vand, for at fjerne sygdomsfremkaldende mikroorganismer.

Det fremgår imidlertid af biocidreglerne, at hvis et produkt i forvejen er reguleret af et andet regelsæt end biocidreglerne, fx. fodertilsætningsstoffreglerne, er produktet ikke reguleret af biocidreglerne.

Da fodertilsætningsstofforordningen ikke giver mulighed for at godkende teknologiske tilsætningsstoffer til drikkevand, er desinfektionsmidler, godkendt efter biocidreglerne til at sætte til dyrs drikkevand, fortsat reguleret af biocidreglerne, og kan lovligt bruges.

Som nævnt ovenfor er der pt. ikke mulighed for under foderlovgivningen at godkende desinficerende / konserverende stoffer til at blande i drikkevand til dyr. Det kan dog ikke udelukkes, at det i fremtiden vil blive en mulighed. Inden dette kan blive muligt skal der oprettes en ny funktionel gruppe af tilsætningsstoffer i fodertilsætningsstofforordningen, som kan sættes til dyrs drikkevand.

16.4 Journal over biocider på landbrug

Landbrugeren skal føre journal over de biocider, som der bruges i forbindelse med foder, foderopbevaring og i stalde. Journalen kan være en liste, hvor landbrugeren noterer data om brugen af biocider. Journalen kan indeholde behandlingsplaner og indkøbsfakturaer. Eventuelle rapporter fra skadedyrsfirma skal indgå i journalen.

Biocider er en betegnelse for kemiske stoffer til at bekæmpe skadedyr, bakterier og svampe med mere i en lang række sammenhænge.. Biocider bruges ikke på landbrugets marker - i modsætning til plantebeskyttelsesmidler.

Eksempler på biocider er musegift, fluegift, lusemidler og stalddesinfektionsmidler. Brug af enkelte biocider, fx rottegift, kræver særlig autorisation eller et særligt ansættelsesforhold.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, II. Journaler, punkt 2, litra a

17. Foderbegreber, bortset fra fodertyper

Inden for lovgivningen om foder bruges en række begreber om foder.

Se mere:

17.1 Betegnelser for dyr

17.2 Hvad daglig ration er

17.3 Hvad markedsføring er

17.4 Hvad præsentation er

17.5 Hvad mærkning er

17.6 Hvad en etiket er

17.7 Hvad et parti er

17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed

17.9 Datoformat

17.1 Betegnelser for dyr

I foderlovgivningen bruges forskellige betegnelser for dyr, afhængig af hvilke dyr, der er tale om, og hvilken del af foderlovgivningen, som de er defineret i.

Der er **definitionerne af dyr i markedsføringsforordningen**.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra c, d, e og f

- Udtrykket ”**dyr, der anvendes i fødevareproduktionen**” bruges om alle dyr, der fodres, opdrættes eller holdes med henblik på produktion af fødevarer til konsum.

Heri indgår også dyr, der ikke anvendes til konsum, men som tilhører arter, der normalt anvendes til konsum i Fællesskabet.

Eksempler på dyr, der tilhører arter, der normalt anvendes til konsum i EU

I EU kan heste og kaniner bruges til konsum, og derfor indgår heste og kaniner i gruppen ”dyr, der anvendes i fødevareproduktionen”.

Med hensyn til kaniner skelnes ikke mellem, om der er tale om kaniner til slagtning eller dværgkaniner, der holdes som selskabsdyr.

- Udtrykket ”dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen” bruges om alle dyr, der fodres, opdrættes eller holdes, men ikke anvendes til konsum.

Denne gruppe af dyr omfatter pelsdyr, selskabsdyr og dyr, der holdes i laboratorier, zoologiske haver eller cirkusser.

- Udtrykket ”pelsdyr” bruges om alle dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen, og som fodres, opdrættes eller holdes med henblik på produktion af pels, og som ikke anvendes til konsum.

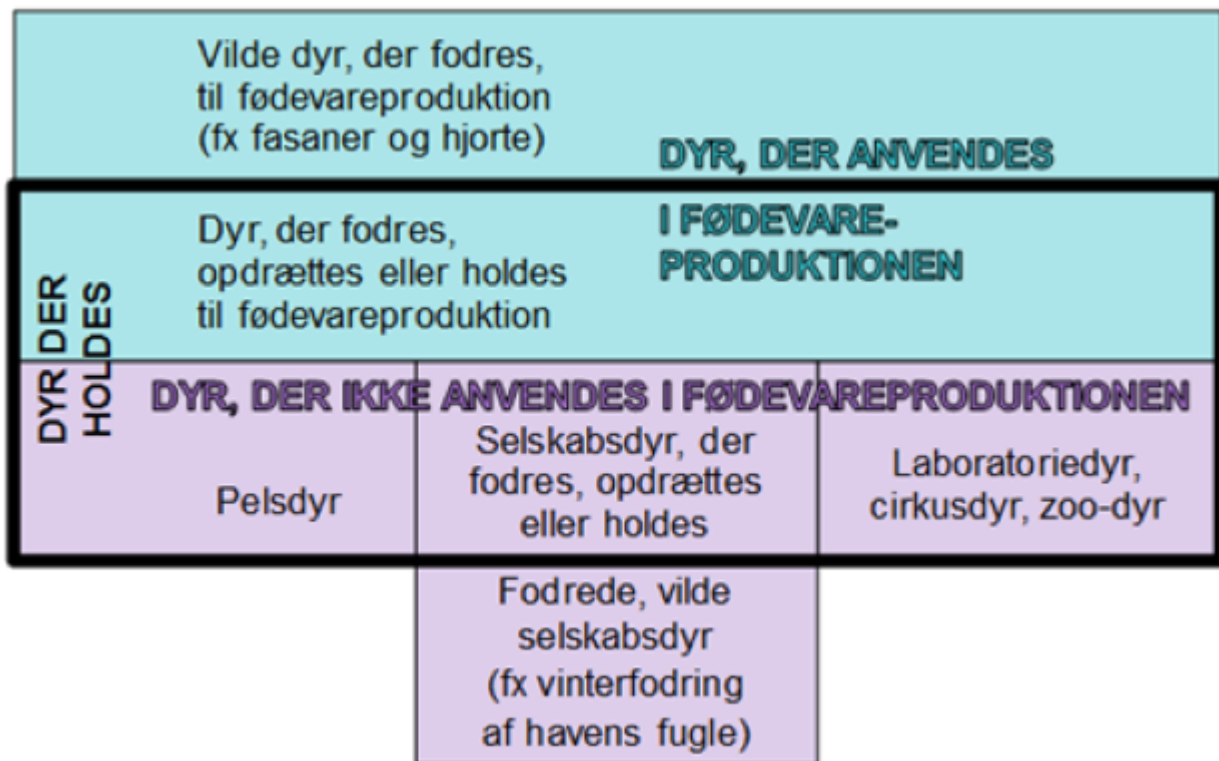
- Udtrykket ”**selskabsdyr**” bruges om alle dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen, og som tilhører arter, der fodres, opdrættes eller holdes, men som normalt ikke anvendes til konsum i fællesskabet.

Se også definitionerne af dyr i bilag 2. Definitioner og begreber.

Udtrykkene opdrættede dyr eller husdyr bruges kun i forbindelse med foder af animalsk oprindelse. Læs mere om opdrættede dyr nedenfor.

Udtrykket kæledyr bruges ikke. I stedet bruges udtrykket selskabsdyr om denne dyregruppe.

Skematisk oversigt over de forskellige grupper af dyr, der fodres:

Den brede sorte ramme omfatter dyr, der opdrættes.

- Inden for rammen er nævnt dyr, der opdrættes og holdes. Dette kan både være dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen, og dyr, der ikke anvendes i fødevarerproduktionen.

- Uden for rammen er nævnt vilde dyr, der fodres.

Det blågrønne felt omfatter dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen, og her er tale om

- dyr, der fodres, opdrættes eller holdes, fx kvæg, svin, fjerkræ, fisk, heste og kaniner, og

- vilde dyr, der fodres med henblik på fødevarerproduktion, fx fasaner, ænder, hjorte eller andre dyr, der fodres med henblik på jagt.

Det lilla felt omfatter dyr, der ikke anvendes i fødevarerproduktionen.

Disse dyr underopdeles i disse dyregrupper:

- Pelsdyr

- Selskabsdyr

- Laboratoriedyr
- Cirkusdyr
- Dyr i zoologisk have

Selskabsdyr omfatter

- dyr, der fodres, opdrættes eller holdes, fx hunde, katte, marsvin, stuefugle og prydfisk, og
- vilde dyr, der fodres, fx vilde fugle i haven.

Der er **definitioner af dyr i forordningen om animalske biprodukter og gennemførelsesforordningen**, og heri er terminologien anderledes end i markedsføringsforordningen:

Udtrykket ”**dyr**” bruges om alle hvirvelløse dyr og hvirveldyr.

Udtrykket ”**opdrættede dyr**” bruges om:

- Alle dyr, som holdes, opfedes eller opdrættes af mennesker med henblik på produktion af fødevarer. Uld, pelsværk, fjer, huder og skind eller andre produkter fra dyr eller med henblik på andre landbrugsformål, der ikke anvendes i fødevareproduktionen, og som fodres, opdrættes eller holdes med henblik på produktion af pels, og som ikke anvendes til konsum.
- Dyr af hestefamilien

Udtrykket ”**pelsdyr**” bruges om dyr der holdes eller opdrættes med henblik på produktion af pels, men ikke anvendes til konsum.

Udtrykket ”**vildtlevende dyr**” bruges om alle dyr, som ikke holdes af mennesker

Udtrykket ”**selskabsdyr**” bruges om alle dyr tilhørende arter, der normalt fodres og holdes af mennesker, uden at dette tager sigte på konsum eller nogen landbrugsproduktion

17.2 Hvad daglig ration er

Udtrykket daglig ration indgår i definitionerne af fodertyperne fuldfoder og tilskudsfoder. Se mere i afsnit **13.2 Fuldfoder** og afsnit **13.4 Tilskudsfoder**. Daglig ration er defineret i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 3, stk. 2, litra f

Ved daglig ration forstår man den samlede mængde foder, som gennemsnitligt kræves for at dække et dyrs samlede daglige næringsbehov. Når den daglige ration fastlægges, skal der tages hensyn til dyrets art, aldersklasse og ydelse. Fodermængden beregnes som foder, der indeholder 12 % vand.

Se også definitionen af daglig ration i bilag 2 Definitioner og begreber.

Udtrykket daglig ration er så bredt, at det dækker alle fodringssituationer.

- Art

I den daglige ration skal tages hensyn til dyrets størrelse.

Fx har en stor hund som en granddanois et væsentligt større behov for foder end en lille hund som en chihuahua.

- Aldersklasse

I den daglige ration skal tages hensyn til aldersklassen.

Fx har kalve, der får mælkeerstatning, ikke samme næringsbehov som en drægtig ko.

- Ydelse

I den daglige ration skal tages hensyn til dyrets ydelse.

Fx har en højtydende malkeko større næringsbehov end en ikke-drægtig ko.

17.3 Hvad markedsføring er

Markedsføring er defineret i fødevareforordningen.

Fødevareforordningen, artikel 3, nr. 8

Man markedsfører foder, når man er i besiddelse af foder med henblik på salg, udbyder det til salg, eller der sker anden overførsel af foderet, og dette gælder, uanset om man modtager betaling for fodret eller giver det væk. Markedsføring omfatter også selve salget og distributionen og selve den overførsel, der sker på andre måder.

Se også definitionen af markedsføring i bilag 2 Definitioner og begreber.

Markedsføring er beskrevet meget bredt og dækker alle situationer, både når man er i besiddelse af foder, der skal videreformidles, og selve videreformidlingen. Det ses også, at videreformidling er markedsføring, uanset om der betales for foderet, eller det gives væk.

17.4 Hvad præsentation er

Præsentation er defineret i markedsføringsforordningen. Præsentation er defineret, fordi dette udtryk bruges i forbindelse med reglerne om mærkning og præsentation af foder.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra u

Ved præsentation af foder forstås

- både foderets form, fremtræden, emballage eller de anvendte emballeringsmaterialer

- og den måde, som foderet er arrangeret på, og de omgivelser, som det er udstillet i.

Se også definitionen af præsentation i bilag 2 Definitioner og begreber.

Præsentation er også **defineret i fødevareforordningen**. Reglerne heri handler om præsentation, så forbrugere af foderet kan undgå at blive vildledt.

Fødevareforordningen, artikel 16

Fødevareforordningens regel gælder for dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, men efter en undtagelse i markedsføringsforordningen er bestemmelsen i fødevareforordningen udvidet til også at gælde for foder til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen.

Markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 2, sidste sætning

Det betyder, at reglen om præsentation gælder for alt foder.

Følgende fremgår af bestemmelsen om præsentation:

- Reklamer for foder, mærkningen og præsentationen af foder
- Foderets form, fremtræden eller indpakning og de anvendte indpakningsmaterialer
- Den måde, som foderet er arrangeret på, og de omgivelser, som det udstilles i,
- De informationer, der uanset medium gives om varerne, må ikke vildlede forbrugerne.

17.5 Hvad mærkning er

Definitionerne af mærkning står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra s

Man mærker foder, når man forsyner foderet med angivelser, oplysninger, varemærker, handelsbetegnelser, billeder eller symboler om foderet.

Der er tale om mærkning uanset hvilket medium, som bliver forsynet med informationerne om foderet. Medierne kan bl.a. være emballage, beholdere, skilte, etiketter (se mere i afsnit 17.6 Hvad en etiket er), dokumenter eller halsetiketter.

Der er også tale om mærkning, når informationerne om foderet gives på internetsider eller til reklameformål.

Se også definitionen af mærkning i bilag 2 Definitioner og begreber.

Mærkning omfatter **angivelser i dokumenter**. Denne angivelse bruges, når foder sælges i løs vægt, eller kan bruges, når foder sælges ved internethandel.

Mærkning omfatter **angivelser på internetsider**. Det betyder, at mærkningsreglerne for foder også gælder ved annoncering for foder på internettet.

17.6 Hvad en etiket er

Definitionerne af etiket står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra t

En etiket kan have forskellig udformning. Den kan fx være et vedhæng, et tegn, et mærke, et billede eller et andet beskrivende materiale, som mærkningen er angivet på.

Mærkningsoplysningerne kan være angivet på forskellig måde på etiketten. De kan fx være skrevet, trykt, stencilleret, angivet, stemplet eller præget på etiketten på en pakning eller beholder med foder. Desuden kan mærkningsoplysningerne være angivet på en etiket, der er fæstnet til pakningen eller beholderen med foder.

Eksempel på samtidig brug af forskellige muligheder for mærkning af foder

I mærkningen kan forskellige mærkningsmuligheder bruges samtidig:

Fx kan hovedparten af mærkningen stå på en etiket, der går rundt om dåsen, mens oplysningen om holdbarheden kan være stemplet på toppen af dåsen.

Se også definitionen af etiket i bilag 2 Definitioner og begreber.

Se mere i afsnit 21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå, hvor det er forklaret, hvordan mærkningsoplysningerne skal stå.

Se mere i afsnit 22.14 Undtagelser for pakkede fodermidler og foderblandinger – mærkningsoplysninger uden for mærkningshelheden, hvor der er gjort rede for en undtagelse fra reglen om, hvordan mærkningsoplysningerne skal stå.

17.7 Hvad et parti er

Definitionerne af parti står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra r

Et parti foder skal have **fælles karakteristika**. Herved forstås man en identificerbar mængde af foder, hvor man ved, at det har fælles karakteristika. Dette kan fx være oprindelse, sort, emballagetype, emballeringsvirksomhed, afsender eller mærkning.

Eksempel på foder der ikke har fælles karakteristika

Dansk fiskemel og islandsk fiskemel kan ikke være det samme parti, da det ikke har samme oprindelse.

Eksempel på foder der ikke har fælles karakteristika

Hvis en foderblanding pakkes af en virksomhed, som er et pakkeri, og der sker noget uforudset, så en anden virksomhed, som også er et pakkeri, er nødt til at tage over og fortsætte pakningen, kan den pakkede foderblanding ikke længere anses for at være det samme parti, fordi der er brugt forskellige pakkerier.

Der vil fx kunne være sket krydsforurening fra forskellige slags andet foder, som de to virksomheder har håndteret samtidig med pakningen af foderblandingen.

Når der er tale om **en produktionsproces**, er det ét parti, når det er en produktionsenhed fra ét anlæg, hvor der anvendes ensartede produktionsparametre, eller et antal af sådanne enheder, når de er fremstillet fortløbende og oplagres sammen.

Eksempel på parti i relation til en produktionsproces

- Hvis et parti af en foderblanding er så stort, at det skal produceres i mindre delpartier ad flere omgange, kan de enkelte delpartier anses for at tilhøre det samme parti, når delpartierne er fremstillet i én fortløbende proces.
- Hvis produktionen af delpartierne derimod afbrydes, fordi der skal produceres en anden foderblanding, kan delpartierne, der produceres efter denne anden foderblanding, ikke anses for at tilhøre partiet, der først blev produceret.

Baggrunden er, at der fx vil kunne være sket overslæb fra den anden foderblanding til delpartierne, der efterfølgende produceres.

Se også definitionen af parti i [bilag 2 Definitioner og begreber](#).

Der kan være tilfælde, hvor det må vurderes, om der er tale om **ét eller to partier**.

Hvornår vil en blanding af to fodermidler være to forskellige partier, og hvornår vil blandingen kunne anses for at være ét parti?

Eksempel på hvornår en blanding af to fodermidler anses for at være to partier eller ét parti

- Hvis hvede og rug blandes, er det et tilskudsfoder, fordi det består af to forskellige fodermidler.
- Hvis hveden og rugen er høstet på én gang som "blandsæd", er det ét fodermiddel, fordi det er høstet på én gang.

17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed

Definitionerne af datoen for mindste holdbarhed står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra q

Ved datoen for mindste holdbarhed forstås den periode, hvor den ansvarlige for mærkningen garanterer, at foderet bevarer de egenskaber, som det angives i mærkningen, at foderet har, når det er opbevaret under egnede forhold.

Når datoen for mindste holdbarhed angives, må der kun angives én dato for foderet som helhed, og den dato skal fastsættes ud fra datoen for mindsteholdbarhed for hver enkelt af foderets bestanddele.

Se også definitionen af mindste holdbarhed i bilag 2. Definitioner og begreber.

Der er forskellige **muligheder for angivelse af holdbarheden**. Disse muligheder står i mærkningsreglerne for foderblandinger i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra d

I holdbarhedsreglerne står ”foder”, og hermed omfatter holdbarhedsreglerne alt foder. Det betyder, at reglerne om, hvordan holdbarheden skal angives, gælder for alle former for foder, ikke kun for foderblandinger.

Bemærk dog, at dette ikke betyder, at alt foder skal mærkes med holdbarhedsangivelse. Men er der krav om holdbarhedsangivelse, skal den angives sådan:

- For foder, der er meget letfordæveligt på grund af nedbrydningsprocesser, skal holdbarheden angives sådan:

”Skal anvendes inden ...” efterfulgt af datoen — med angivelse af en bestemt dag.

- For øvrigt foder skal holdbarheden angives sådan:

”Skal helst anvendes inden ...” efterfulgt af datoen — med angivelse af en bestemt måned

Hvis **holdbarheden angives ud fra fremstillingsdatoen**, skal den angives sådan:

- Når fremstillingsdatoen er angivet i mærkningen, kan datoen for mindste holdbarhed angives sammen med teksten ”... (antal dage eller måneder) efter fremstillingsdatoen”.

Ved angivelse af datoen for mindste holdbarhed eller fremstillingsdatoen skal anvendes datoformaet som angivet i afsnit 17.9 Datoformat.

17.9 Datoformat

Når der i mærkningen af foder skal angives en dato, f.eks. datoen for mindste holdbar eller fremstillingsdatoen, skal datoen angives med tal i rækkefølgen dag, måned og år.

Det betyder, at der skal bruges dette format i mærkningen: ”DD/MM/ÅÅ”.

Reglen står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, bilag II, punkt 2

Reglen om dataformat er vanskelig at bruge i praksis, navnlig for foder, hvor der skal angives ”Skal helst anvendes inden ...” efterfulgt af datoen — med angivelse af en bestemt måned.

I dette tilfælde skal holdbarheden angives med tal i rækkefølgen måned og år, altså MM/ÅÅ, og denne holdbarhedsangivelsen vil kunne misforstås. Disse misforståelser kan undgås, hvis årstallet angives med 4 tal.

18. Krav til foders sikkerhed og krav ved markedsføring

Markedsføringsforordningen fastsætter generelle krav til, hvordan foder må markedsføres og anvendes. Heri indgår krav til foders sikkerhed og krav ved markedsføring af foder.

Se mere:

18.1 Krav til foders sikkerhed

18.2 Krav ved markedsføring af foder

18.1 Krav til foders sikkerhed

Markedsføringsforordningen fastlægger generelle krav til foders sikkerhed.

Markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 1

Foder må kun markedsføres og anvendes, hvis det

- er sikkert
- ikke har en direkte negativ indvirkning på miljøet eller på dyrevelfærden

Fødevarerforordningen stiller også krav til fodersikkerheden. Fødevarerforordningens regel gælder for dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen, men markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 1, den sidste sætning, udvider reglen til også at gælde for foder til dyr, der ikke anvendes i fødevarerproduktionen.

Det betyder, at reglen om fodersikkerhed gælder for alt foder.

Fødevarerforordningen, artikel 15

Fødevarerforordningen stiller disse krav til foders sikkerhed:

- Foder må ikke markedsføres eller gives til dyr, hvis det er farligt.
- Foder betragtes som farligt til det, som det skal bruges til, hvis det anses for at have en negativ indvirkning på menneskers og dyrs sundhed, eller hvis det gør en animalsk fødevarer farlig.

- Hvis foder, som ikke opfylder kravene til fodersikkerhed, udgør en del af en sending eller et parti af foder, anses alt foder i den pågældende sending eller det pågældende parti for at være berørt, medmindre det kan fastslås, at den resterende del af sendingen eller partiet opfylder kravene til fodersikkerhed.
- Foder anses for at være sikkert på de områder, hvor det overholder specifikke EU-regler om fodersikkerhed.
- Selv om et foder er i overensstemmelse med EU-reglerne for foderet, vil Fødevarestyrelsen kunne begrænse markedsføring af foderet eller kræve dets tilbagetrækning fra markedet, hvis det på trods af overensstemmelse med kravene er grund til at mistænke foderet for at være farligt.

18.2 Krav ved markedsføring af foder

Markedsføringsforordningen fastlægger generelle krav til markedsføring af foder.

Markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 2

Ledere af fodervirksomheder, der markedsfører foder, skal sikre, at foderet er

- sundt, ægte, uforfalsket, egnet til formålet og af sædvanlig handelskvalitet.
- mærket, emballeret og præsenteret efter bestemmelserne både i markedsføringsforordningen og i anden EU-lovgivning om foder.

Anden EU-lovgivning kan f. eks. være reglerne om mærkning af indhold af genetisk modificeret foder og/eller supplerende mærkning på grund af indhold af animalsk protein.

Se mere i afsnit 17.4 Hvad præsentation er, hvor reglerne om mærkning og præsentation er uddybet.

PAKNING AF FODER

19. Pakning af foder

I foderlovgivningen er der regler om pakning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger og om pakning af fodermidler og foderblandinger.

Se mere:

19.1 Pakning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger

19.2 Pakning af fodermidler og foderblandinger – hovedregel

19.3 Pakning af fodermidler og foderblandinger – undtagelser

19.1 Pakning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger

Pakningsreglerne for fodertilsætningsstoffer og forblandinger står i fodertilsætningsstofforordningen

Fodertilsætningsforordningen, artikel 16, stk. 5

Det kræves, at tilsætningsstoffer og forblandinger kun må markedsføres i lukkede emballager eller beholdere.

Det kræves også, at emballagen eller beholderen skal være lukket sådan, at lukkemekanismen ødelægges, når beholderen eller emballagen åbnes, og lukkemekanismen må ikke kunne genanvendes.

Kravet, om at lukkemekanismen ødelægges ved åbning, og at den ikke kan genanvendes, betyder ikke, at emballagen eller beholderen ikke skal kunne lukkes igen, når den først er åbnet. Kravet betyder derimod, at det skal kunne ses, hvis emballagen eller beholderen har været åbnet.

Eksempel på ødelæggelse af en lukkemekanisme ved åbning af emballagen

Fodertilsætningsstoffet bliver leveret i en plastbøtte med skruelåg, hvor låget kun kan skrues af, når en forsegling brydes. Når der er taget af bøtten, kan låget skrues på igen, men forseglingen kan ikke genbruges.

19.2 Pakning af fodermidler og foderblandinger - hovedregel

Hovedreglen for pakning af fodermidler og foderblandinger står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 1

Kravene er:

- Fodermidler og foderblandinger må kun markedsføres i lukkede pakninger eller beholdere.
- Pakningen eller beholderen skal være lukket sådan, at lukkemekanismen beskadiges, når pakningen eller beholderen åbnes, og lukkemekanismen må ikke kunne genanvendes.

Kravet, om at lukkemekanismen beskadiges ved åbning, og at den ikke kan genanvendes, betyder ikke, at pakningen eller beholderen ikke skal kunne lukkes igen, når den først er åbnet. Kravet betyder derimod, at det skal kunne ses, hvis pakningen eller beholderen har været åbnet.

Eksempel på ødelæggelse af en lukkemekanisme ved åbning af emballagen

Nogle typer af foder, bl.a. til heste, leveres i plastbøtter med låg, der kun kan åbnes, når en forsegling brydes. Når der er taget af bøtten, kan låget sættes på igen, men forseglingen kan ikke genbruges.

Eksempel på beholder, der ikke kan lukkes igen efter åbning

En dåse med hundefoder kan ikke lukkes igen, når dåsen er åbnet.

19.3 Pakning af fodermidler og foderblandinger - undtagelser

I pakningsreglerne for fodermidler og foderblandinger er der en række undtagelser fra kravet om, at fodermidler og foderblandinger kun må markedsføres i lukkede pakninger eller beholdere. Undtagelserne står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2

Efter reglerne i markedsføringsforordningen må følgende former for foder må markedsføres i løs vægt eller i udelukkede pakninger eller beholdere:

- Fodermidler

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra a

- Foderblandinger, der er fremstillet udelukkende ved at blande helt korn, hele frø eller hele frugter

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra b

Eksempel

Vildfugleblandinger, der kun består af helt korn, hele frø og hele frugter.

- Foderblandinger i mængder på højst 50 kg, der er bestemt til den endelige bruger, og som udtages direkte af en pakning eller beholder, der var lukket

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra f

Eksempel

"Hundesnacks", som kunden selv blander af forskellige slags godbidder ved at tage dem op af lukkede beholdere, fx i en hundeudstyrsforretning.

- Sliksten

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra g

Efter reglerne i markedsføringsforordningen må følgende former for **foderblandinger** markedsføres i løs vægt eller i ulukkede pakninger eller beholdere:

- Leverancer mellem producenter af foderblandinger indbyrdes

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra c

- Leveres fra producenten til en emballeringsvirksomhed

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra d

- Leverancer direkte fra producenten til brugeren

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra e

Beskrivelse af, hvad **ulukkede pakninger eller beholdere** er:

Denne type pakninger og beholdere er ikke åbne, men de kan åbnes og lukkes uden at det kan ses, at de har været åbnet. Levering i en ulukket beholder kan for eksempel være levering af foder i en tankvogn eller en bigbag.

Krav til mærkning af foder, der leveres i løs vægt eller i ulukkede pakninger eller beholdere

Når foderet leveres i løs vægt eller i ulukkede pakninger eller beholdere, skal alle de obligatoriske mærkningsoplysningerne stå i et ledsagedokument, der leveres sammen med foderet. Ledsagedokumentet kan for eksempel være fakturaen.

Se mere i afsnit 21.15 Mærkning i et ledsagedokument.

MÆRKNING AF FODER

20. Oversigt over regler for mærkning af foder

Foderlovgivningen indeholder regler om mærkning af fodermidler og foderblandinger, inklusiv regler om supplerende mærkning af genetisk modificeret foder hhv. foder med animalsk indhold samt regler om, hvilke animalske produkter der må gives til forskellige dyrearter og mærkning af dette foder.

Se mere:

20.1 Generelt om mærkning af foder

20.1 Generelt om mærkning af foder

Mærkningen skal ses som en meddelelse fra sælgeren til modtageren om, hvilke ingredienser foderet består af, hvilket næringsindhold foderet har og hvad det skal bruges til. Desuden skal mærkningen sikre sporbarheden og må ikke være vildledende.

Mærkningsreglerne står i en række forskellige EU-forordninger.

Mærkning efter markedsføringsforordningen, **mærkning af fodermidler og foderblandinger**.

Markedsføringsforordningen

Der er mærkningsregler for

- fodermidler og foderblandinger

Se mere i afsnit 22. Mærkningsreglerne for fodermidler og foderblandinger,

- foder med særlige ernæringsformål (diætetisk foder)

Se mere i afsnit 23. Oversigt over mærkningsreglerne for diætetisk foder,

- foder til selskabsdyr

Se mere i afsnit 24. Mærkning af foder til selskabsdyr

- foder der ikke er i overensstemmelse med EU's foderstoflovgivning

Se mere i afsnit 25. Mærkning af forurenede foder og

- fodertilsætningsstoffer i dette foder

Se mere i afsnit 28. Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

Markedsføringsforordningen er det vigtigste regelsæt, men der er også en række mærkningsbestemmelser i foderbekendtgørelsen.

Foderbekendtgørelsen

Mærkningsreglerne gælder for foder til alle dyrearter, dvs. foder til alle dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen, samt foder til pelsdyr, selskabsdyr, cirkusdyr, dyr i zoologiske haver og forsøgsdyr.

Mærkning efter fodertilsætningsstofforordningen, **mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger**:

Mærkningsreglerne står i Fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen

Se mere i afsnit 27. Mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger.

Supplerende mærkning af **GM-foder**

I forordningen om genmodificerede fødevarer og foder, er der supplerende mærkningsregler for GM-foder.

GMO-forordningen

Se mere i afsnit 29.4 Mærkning af GM foder

Se mere i afsnit 29.5 Hvordan skal GM-mærkning formuleres?

Supplerende mærkning af **foder med animalsk indhold**

Mærkningsreglerne står i Forordningen om animalske biprodukter og gennemførelsesforordningen.

Forordningen om animalske biprodukter

Gennemførelsesforordningen

Regler om hvilke animalske produkter, der må gives til forskellige dyrearter, og supplerende mærkning af foder med animalsk indhold

Mærkningsreglerne står i TSE-forordningen.

TSE-forordningen

Se mere i afsnit 40.14 Mærkningsregler for foder af animalsk oprindelse.

21. Markedsføringsforordningen

Markedsføringsforordningen udstikker de overordnede regler for markedsføring af foder. I nedenstående afsnit er der redegjort for disse regler:

Se mere:

21.1 Hvad markedsføringsforordningen omfatter

21.2 Hvem den mærkningsansvarlige er

21.3 Ansvar for mærkning af foder

21.4 Mærkningsansvar ved distribution og detailsalg af foder

21.5 Principper for mærkning og præsentation – vildledning

21.6 Mærkningsprog

21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå

21.8 Hvordan foderets indhold skal angives i mærkningen

21.9 Anprisning af foder – hvad der må fremhæves

21.10 Anprisning af foder – sygdomsanprisninger er ikke tilladt

21.11 Dokumentation for anprisninger

21.12 Brugsanvisning

21.13 Angivelse af vandindhold

21.14 Angivelse af indhold af aske, der er uopløselig i saltsyre

21.15 Mærkning i et ledsagedokument

21.16 Mærkning ved fjernkommunikationssalg

21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – ”100 gange reglen”

21.1 Hvad markedsføringsforordningen omfatter

Markedsføringsforordningen stiller krav til **kvaliteten af foder**.

Foder skal være sundt, ægte, uforfalsket, egnet til formålet og af sædvanlig handelskvalitet.

Markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 2, litra a

Se mere i afsnit 18.2 Krav ved markedsføring af foder.

Markedsføringsforordningen stiller krav til **foders sikkerhed**

Foder skal være sikkert, og må ikke have en direkte negativ indvirkning på miljøet eller dyrevelfærden.

Markedsføringsforordningen, artikel 4, stk. 1

Se mere i afsnit 18.1. Krav til foders sikkerhed.

Markedsføringsforordningen stiller krav til **mærkning af foder**

Foder skal være mærket, emballeret og præsenteret efter markedsføringsforordningen og anden EU-lovgivning om foder.

Mærkningsreglerne omfatter regler om mærkning på et fremtrædende sted, mærkningssprog, påbudt mærkning hhv. frivillig mærkning.

Markedsføringsforordningen, bl.a. artikel 4, stk. 2, litra b), artiklerne 11-22 og bilagene I-II og V-VIII

Se mere i afsnit 20.1 Generelt om mærkning af foder.

Markedsføringsforordningen indeholder **definitioner** af en lang række begreber, som bruges om foder, og som bruges i forbindelse med markedsføring af foder, herunder definitionen af foder, definitioner af dyr, definitioner af fodertyper og definitioner i forbindelse med markedsføring.

Markedsføringsforordningen, artikel 3

Se definitionerne i bilag 2 Definitioner og begreber.

Markedsføringsforordningen omfatter regler om, hvem der har **ansvar for mærkning af foder**.

Markedsføringsforordningen, artikel 12

Se mere:

21.2 Hvem den mærkningsansvarlige er

21.3 Ansvar for mærkning af foder

21.4 Mærkningsansvar ved distribution og detailsalg af foder

Fødevarerforordningen omfatter regler om, at **foder ikke må markedsføres vildledende**.

Fødevarerforordningen, artikel 8

Læs mere i afsnit 21.5 Principper for mærkning og præsentation – vildledning.

Markedsføringsforordningen og fodertilsætningsstofforordningen omfatter regler om, **hvordan mærkningen skal angives**.

Markedsføringsforordningen, artikel 14, stk. 1, artikel 15-21, og bilag II, punkt 1

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1

Se mere:

21.6 Mærkningsprog

21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå

21.8 Hvordan foderets indhold skal angives i mærkningen

Markedsføringsforordningen omfatter regler om **anprisning af fodermidler og foderblandinger**.

Markedsføringsforordningen, artikel 13

Se mere:

21.9 Anprisning af foder – hvad der må fremhæves

21.10 Anprisning af foder – sygdomsanprisninger er ikke tilladt

21.11 Dokumentation for anprisninger

Markedsføringsforordningen omfatter regler om, **hvordan mærkningsoplysninger skal stå**.

Markedsføringsforordningen, bilag I, punkt 5 og 6, bilag II, punkt 4

Se mere:

21.12 Brugsanvisning

21.13 Angivelse af vandindhold

21.14 Angivelse af indhold af aske, der er uopløselig i saltsyre

Markedsføringsforordningen omfatter regler om **mærkning i et ledsagedokument og ved fjernkommunikationssalg**.

Markedsføringsforordningen, artikel 11, stk. 2 og 3

Se mere:

21.15 Mærkning i et ledsagedokument.

21.16 Mærkning ved fjernkommunikationssalg

I markedsføringsforordningen er fastsat regler om, hvor koncentreret tilskudsfoder må være

Markedsføringsforordningen, artikel 8, stk. 1

Se mere i afsnit 21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – ”100 gange reglen”.

I markedsføringsforordningen er fastsat **tolerancer**, der skal bruges ved kontrollen af fodermidler og foderblandinger.

Markedsføringsforordningen, bilag IV

- Tolerancer for de analytiske bestanddele, der er omhandlet i bilag I, V, VI og VII i markedsføringsforordningen.
- Tolerancer for fodertilsætningsstoffer, der er mærket i overensstemmelse med bilag I, V, VI og VII i markedsføringsforordningen.
- Fødevarestyrelsen har besluttet, at disse tolerancer også skal anvendes i kontrollen af forblandinger.

De fastsatte tolerancer er den tilladte afvigelse, der må være mellem et deklareret indhold af et tilsætningsstof eller et næringsstof i foderet, og det faktiske indhold, der blev fundet ved kontrol af foderet

Kontrolforordningen

I markedsføringsforordningen er også fastsat tolerancer for energiværdien af foder, men der tillades brug af nationale tolerancer, hvis der er fastsat sådanne tolerancer, og der er der i Danmark.

Som tolerancer for energiværdien af foder skal anvendes de tolerancer, som fremgår af foderkontrolbekendtgørelsen.

Foderkontrolbekendtgørelsen, § 4

21.2 Hvem den mærkningsansvarlige er

I markedsføringsforordningen er angivet, hvem der er den mærkningsansvarlige.

Markedsføringsforordningen, artikel 12, stk. 2

Disse muligheder nævnes:

- Den leder af en fodervirksomhed, der først markedsfører foderet, er den mærkningsansvarlige

Eksempel

Den, som producerer og sælger foder i eget navn, er den mærkningsansvarlige.

- En leder af en fodervirksomhed, der markedsfører foder under sit eget navn eller firmanavn, er den mærkningsansvarlige

Eksempler

- Hvis en virksomhed producerer foder for en anden virksomhed, og foderet sælges i den anden virksomheds navn, er det den anden virksomhed, der er den mærkningsansvarlige.
- Hvis en mellemhandler mærker indkøbt foder under sit eget firmanavn, bliver mellemhandleren mærkningsansvarlig.
- Ved ompakning af foder fx fra en sæk à 20 kg til 10 poser à 2 kg, må man ikke sætte en kopi af den originale mærkningseddél på poseme. Den, der ompakker foderet, bliver mærkningsansvarlig og skal mærke poseme i eget navn.
- Hvis en detailhandler oversætter en udenlandsk mærkning til dansk, bliver detailhandleren mærkningsansvarlig og har ansvar for, at mærkningsoplysningerne er korrekte.

21.3 Ansvar for mærkning af foder

Markedsføringsforordningen indeholder regler om ansvaret for mærkning af **fodermidler og foderblandinger**.

Markedsføringsforordningen, artikel 12, stk. 1

Hovedreglen er, at den mærkningsansvarlige skal sikre, at mærkningsoplysningerne gives, og at oplysningerne er indholdsmæssigt korrekte. Det vil sige, at den mærkningsansvarlige skal sørge for, at den krævede mærkning er der, og at den er korrekt, både i forhold til lovgivningen og i forhold til det, som foderet består af.

I markedsføringsforordningen er fodervirksomhedens ansvar præciseret.

Når fodervirksomhedens aktiviteter har betydning for mærkningen, skal lederen af fodervirksomheden sikre, at mærkningsoplysningerne, der gives, opfylder mærkningskravene i markedsføringsforordningen. Dette gælder, uanset hvordan oplysningerne formidles.

Markedsføringsforordningen, artikel 12, stk. 3

Eksempel

Hvis en fodervirksomhed sælger sit foder ved internetsalg, er det fodervirksomhedens ansvar at give mærkningsoplysningerne på internettet, så køberen kan træffe informerede valg om foderet inden et eventuelt køb.

Fodertilsætningsstofforordningen indeholder regler om **ansvaret for mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger**.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1

I fodertilsætningsstofforordningen er beskrevet, hvem der er ansvarlig for mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger:

Når et fodertilsætningsstof eller en forblanding af tilsætningsstoffer skal markedsføres, skal emballagen eller beholderen være mærket med de krævede mærkningsoplysninger. Den ansvarlige for at give disse oplysninger er en producent, pakkevirksomhed, importør, salgsvirksomhed eller distributør, og denne skal være etableret i Fællesskabet.

Det vil sige, at den mærkningsansvarlige skal være etableret i EU.

21.4 Mærkningsansvar ved distribution og detailsalg af foder

Efter markedsføringsforordningen gælder mærkningsansvaret ikke kun for den, der først markedsfører foderet, men også i senere led af markedsføringen.

Markedsføringsforordningen, artikel 12, stk. 4

Når ledere af fodervirksomheder har ansvar for detailsalg af foder eller distribution af foder, men ikke påvirker foderets mærkning, skal de med fornøden omhu sikre, at mærkningskravene er opfyldt, især ved ikke at levere foder, som de ved eller burde have formodet ikke opfylder mærkningskravene.

Det vil sige, at sælgeren ved detailsalg af foder skal sikre, at foderet er mærket korrekt.

Eksempler på mærkningsansvar

- Mærkningskravene vil ikke være opfyldt, hvis foderet ikke er mærket på dansk.

- En virksomhed køber foder fra Polen og sælger det i Danmark. Foderet er ikke mærket på dansk, da den polske virksomhed ikke markedsfører det i Danmark, men det er den danske virksomhed som gør det.

Her er det den danske virksomhed, som skal mærke foderet på dansk, med mindre den danske virksomhed laver en aftale med den polske producent om, at denne skal mærke foderet på dansk.

Laver de denne aftale, er den polske producent mærkningsansvarlig, mens den danske virksomhed er ansvarlig for at sælge foder, der er korrekt mærket.

- Hvis foder leveret fra en grossist til detailhandel ikke er korrekt mærket, bliver detailhandelen ikke mærkningsansvarlig, men er ansvarlig for at sælge foder, der ikke er korrekt mærket.

Markedsføringsforordningen omfatter regler for **ansvar ved videreformidling af mærkningsoplysninger**.

Reglerne om ansvar for mærkningsoplysninger gælder i alle led af markedsføringen, også ved salg til den endelige bruger af foderet.

Ledere af fodervirksomheder skal sikre, at påbudte mærkningsoplysninger formidles i hele fødevarekæden, så den endelige bruger af foderet kan få information om mærkningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 12, stk. 5

Eksempel på videreformidling af mærkningsoplysninger

Når hundefoder sælges i løs vægt, skal mærkningsoplysningerne være tilgængelige for køberen, ligesom visse oplysninger skal gives skriftligt ved salget, fx på kassebonen.

Se også afsnit 19.15 om "Mærkningsundtagelse ved salg i løs vægt af fodermidler og foderblandinger", hvor reglen er uddybet.

21.5 Principper for mærkning og præsentation - vildledning

Fødevareforordningen omfatter regler om beskyttelse af forbrugernes interesser, og disse regler gælder også for foder. Formålet med reglerne er at beskytte forbrugernes interesser og give dem grundlag for at træffe informerede valg. Formålet er også at forebygge uredelige eller vildledende handlemåder, forfalskning og anden praksis, som kan vildlede forbrugerne.

Fødevareforordningen, artikel 8

Fødevareforordningen omfatter også regler om **præsentation af foder**. I reglen står, at præsentation af foder må ikke vildlede forbrugerne.

Fødevareforordningen, artikel 16

Se mere i afsnit 17.4 Hvad præsentation er.

Markedsføringsforordningen omfatter **principper for mærkning og præsentation af foder**, og heri indgår regler om vildledning.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra s, og artikel 11, stk. 1

Efter definitionen af mærkning omfatter mærkning alle former for angivelser om foder på ethvert medium, der henviser til eller ledsager foderet, eller internetsider, og at mærkning også omfatter reklameformål.

Det betyder, at principperne for mærkning og præsentation af foder, hhv. reglerne om vildledning, gælder for alle former for angivelser om foder.

Se mere i afsnit 17.5 Hvad mærkning er.

Foders mærkning og præsentation må ikke vildlede brugeren med hensyn til foderets anvendelsesformål eller karakteristika.

Dette omfatter foderets

- art,
- fremstillings- eller produktionsmåde,
- egenskaber,
- sammensætning,
- mængde,
- holdbarhed og
- dyreart eller -kategori, som foderet er beregnet til.

Desuden må mærkningen af foder ikke vildlede ved at

- tillægge foderet virkninger eller egenskaber, som det ikke har, eller
- antyde at foderet har særlige egenskaber, når alt andet lignende foder har samme egenskaber.

Det vil sige, at informationerne om foderet må ikke give indtryk af, at foderet ”er mere end det er”, eller at det ”kan mere end det faktisk kan”.

21.6 Mærkningsprog

I markedsføringsforordningen er der regler om **mærkningsprog for fodermidler og foderblandinger**. Købere af foder har krav på at kunne læse oplysninger om foderet og dets anvendelse på sit eget sprog. Mærkningskravet er derfor, at foderet skal mærkes på det eller de officielle sprog i det land eller den region, hvor det markedsføres.

Markedsføringsforordningen, artikel 14 stk. 1

Ved **markedsføring af foder i Danmark**, skal mærkningen med de obligatoriske oplysninger være på dansk, fordi vi i Danmark kun har ét officielt sprog, nemlig dansk. ”Eller region” ikke aktuelt i Danmark.

Ved import eller indførsel af foder til Danmark vil det i nogle tilfælde være en fodervirksomhed i en anden medlemsstat i EU, der mærker foderet på dansk. Dvs. at foderet indføres til Danmark med dansk mærkning.

I andre tilfælde er det den danske virksomhed, der importerer eller indfører foderet, der mærker det på dansk.

I begge tilfælde er det den danske virksomhed, som importerer eller indfører foderet, som har ansvar for, at foderet er mærket på dansk.

Se mere i afsnit 21.4 Mærkningsansvar ved distribution og detailsalg af foder.

Ved **markedsføring af foder til andre EU-lande**, skal det mærkes på det eller de officielle sprog i det land eller den region, hvor det markedsføres.

Som eksempel på et land, hvor ”eller region” er aktuelt, er Finland, der både har finsk og svensk som officielle sprog.

I fodertilsætningsstofforordningen er der regler om **mærkningsprog for fodertilsætningsstoffer og forblandinger**. Kravet er, at for hvert tilsætningsstof skal oplysningerne være affattet mindst på det eller de nationale sprog i medlemsstaten, hvor det markedsføres.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1

21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå

Krav til, **hvordan mærkningsoplysningerne for fodermidler og foderblandinger skal stå**, står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 14, stk. 1 og 2

Kravene gælder for de obligatoriske mærkningsoplysninger, dvs. mærkningsoplysningerne efter reglerne i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 15-21

Krav til, hvordan de obligatoriske mærkningsoplysninger skal stå:

- De skal gives på emballagen, beholderen, en etiket eller i et ledsagedokument.

Se mere i afsnit 17.6 Hvad en etiket er.

Se mere i afsnit 21.15 Mærkning i et ledsagedokument.

- De skal gives i deres helhed på et fremtrædende sted.

- De skal være iøjnefaldende og let læselige.

- De må ikke kunne slettes.

Følgende krav gælder også for de obligatoriske mærkningsoplysninger:

- De skal være lette at identificere.

- De må ikke skjules af andre oplysninger.

Ved angivelse af mærkningsoplysningerne må den anvendte farve, skrifttype og -størrelse ikke skjule eller fremhæve bestemte oplysninger.

Dog undtages sikkerhedssætninger, som kan fremhæves.

Krav til, **hvordan mærkningsoplysningerne for fodertilsætningsstoffer og forblandinger skal stå**, står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1

Krav til, hvordan mærkningsoplysningerne skal stå:

- De skal være tydelige og let læselige.
- De må ikke kunne slettes.

21.8 Hvordan foderets indhold skal angives i mærkningen

I markedsføringsforordningen kræves, at når foderets indhold er angivet eller skal angives, skal indholdet referere til foderets vægt, medmindre andet er anført.

Markedsføringsforordningen, bilag II, punkt 1

Kravet om angivelse af foderets indhold gælder bl.a. ved denne mærkning:

- Mærkning af indholdet af fodermidler i foderblandinger.

Se mere i afsnit 22.8 Angivelse af indholdet af fodermidler i foderblandinger.

- Mærkning med obligatoriske angivelser for fodermidler.

Se mere i afsnit 12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler.

- Mærkning med indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

Se mere i afsnit 22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

- Mærkning med indholdet af fodertilsætningsstoffer.

Se mere i afsnit 28. Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

Se også supplerende mærkningskrav for obligatoriske angivelser for fodermidler hhv. angivelse af analytiske bestanddele i foderblandinger:

- Se mere i afsnit 21.13 Angivelse af vandindhold.
- Se mere i afsnit 21.14 Angivelse af indhold af aske, der er uopløselig i saltsyre.

21.9 Anprisning af foder - hvad der må fremhæves

Markedsføringsforordningen indeholder regler om anprisning af fodermidler og foderblandinger.

Markedsføringsforordningen, artikel 13, stk. 1

Hovedreglen er, at følgende kan fremhæves i mærkningen og ved præsentationen:

- Foderet indeholder eller indeholder ikke et bestemt stof.
- Særlige ernæringssegenskaber eller -processer.

- Særlige funktioner i tilknytning hertil.

Forudsætningen for anprisningerne er:

- De skal være objektiv.
- De skal kunne kontrolleres af de kompetente myndigheder.
- De skal være let forståelige for brugeren af foderet.

Der skal være dokumentation for anprisningerne.

Se mere i afsnit 21.11. Dokumentation for anprisninger.

Markedsføringsforordningen indeholder også regler om anprisning vedrørende optimering af ernæringen og fremme eller beskyttelse af de fysiologiske forhold

Markedsføringsforordningen, artikel 13, stk. 2

Dog må der ikke anpriser forebyggelse, behandling eller helbredelse af sygdom.

Se mere i afsnit 21.10. Anprisning af foder – sygdomsanprisninger er ikke tilladt.

Fodermiddelfortegnelsen indeholder regler om **anprisning af fodermidler.**

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 15

Betingelserne i ”Hovedreglen” ovenfor skal også være opfyldt, når

- et fodermiddel anpriser med flere egenskaber end dem, der er angivet i kolonnen ”Beskrivelse” i listen over fodermidler i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del C

Se mere i afsnit 12.2 Fodermiddelfortegnelsen.

- der henvises til en proces i ordlisten i fodermiddelfortegnelsen, og henvisningen til processen kan side-stilles med en anprisning, fx vombeskyttelse.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del B

Se mere i afsnit 12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen.

Fodermiddelfortegnelsen indeholder regler om **anprisning af fermenterede fodermidler.**

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 6

Se også afsnit 12.1 Hvad fodermidler er

Fodermidler, som er fermenteret, og/eller som har et naturligt indhold af mikroorganismer, og hvor fodermidlerne markedsføres med levende mikroorganismer, må ikke anpriser med indholdet af mikroorganis-

merne og funktioner som følge af indholdet af disse mikroorganismer. Dette gælder både for fodermidlerne og for foderblandinger, der indeholder disse mikroorganismer.

Denne regel gælder ikke for fodermidlerne i fodermiddelgruppe 12, der er ” Produkter og biprodukter fremkommet ved fermentering under anvendelse af mikroorganismer, inaktiveret, sådan at der ikke forekommer levende mikroorganismer”, fordi disse mikroorganismer skal være inaktiveret. Dvs. de indeholder ikke levende mikroorganismer.

21.10 Anprisning af foder - sygdomsanprisninger er ikke tilladt

Hovedreglen er, at ved mærkning og præsentation af fodermidler og foderblandinger kan ikke fremhæves, at foderet kan forebygge, behandle eller helbrede en sygdom.

Markedsføringsforordningen, artikel 13, stk. 3, litra a

Synonymer til udtrykkene ”forebygge, behandle eller helbrede” accepteres heller ikke.

Eksempel

I stedet for ”behandle” kan man ikke bruge udtrykket ”afhjælpe” – eller tilsvarende udtryk.

Dog tillader markedsføringsforordningen følgende undtagelser sygdomsanprisninger:

Undtagelse vedrørende diætetisk foder, som er optaget i listen over anvendelsesområdet til diætetisk foder.

Undtagelsen står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 13, stk. 3, litra b

I mærkningen af diætetisk foder er det påbudt blandt andet at angive det særlige ernæringsformål, som det diætetiske foder er beregnet til, og disse kan omfatte sygdomsangivelser.

Eksempler på ernæringsformål, som omfatter sygdomsangivelser, og som skal angives, jævnfør mærkningsreglerne for diætetisk foder

- Støtte af nyrefunktionen ved kronisk nyreinsufficiens.
- Støtte af hjertefunktionen ved kronisk hjerteinsufficiens.
- Regulering af glucosetildelingen (Diabetes mellitus).
- Mindskelse af jodindholdet i foder i tilfælde af hyperthyreoidisme.

Se mere i afsnit 14.1 Regler for foder med særlige ernæringsformål / diætetisk foder.

Se mere i afsnit 23. Oversigt over mærkningsreglerne for diætetisk foder.

Undtagelse vedrørende anprisning af fodertilsætningsstoffer, der er godkendt i kategorierne

- ”coccidiostatika” mod sygdommen coccidiose og
- ”histomonostatika” mod sygdommene black head disease.

Her er der ingen godkendte fodertilsætningsstoffer.

Undtagelsen står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 13, stk. 3, litra a

Markedsføringsforordningen indeholder ikke regler om anvendelse af anprisninger af, at fodertilsætningsstoffer kan forebygge, behandle eller helbrede en sygdom.

Hvis Fødevarestyrelsen konstaterer, at et fodertilsætningsstof er anprist med, at dette tilsætningsstof kan forebygge, behandle eller helbrede en sygdom, vil Fødevarestyrelsen anmode Lægemiddelstyrelsen om at vurdere, om der er tale om et veterinært lægemiddel, idet veterinære lægemidler ikke er omfattet af reglerne om fodertilsætningsstoffer.

21.11 Dokumentation for anprisninger

I markedsføringsforordningen stilles krav om dokumentation for anprisninger.

Markedsføringsforordningen, artikel 13, stk. 1, litra b

Den mærkningsansvarlige skal fremlægge videnskabelig dokumentation for anprisningen

- enten med henvisning til offentligt tilgængelige videnskabelige beviser,
- eller med dokumenteret virksomhedsforskning.

Dokumentationen for anprisningerne skal fremlægges, når

- Fødevarestyrelsen anmoder herom, eller
- når den kompetente myndighed i et EU-land, hvor foderet markedsføres, anmoder herom.

Dette gælder også, når købere over for myndigheden har tvivlet på anprisningens sandfærdighed.

Bemærk, at den videnskabelige dokumentation skal foreligge før markedsføringen.

Uden tilstrækkelig dokumentation for anprisningen, betragtes anprisningen som vildledende.

Se mere i afsnit 21.5 Principper for mærkning og præsentation – vildledning.

Hvis den kompetente myndighed i et EU-land tvivler på, at anprisningens sandfærdighed er dokumenteret videnskabeligt, kan spørgsmålet forelægges for EU-Kommissionen.

21.12 Brugsanvisning

I en række tilfælde skal mærkningen af foder omfatte en brugsanvisning, der angiver, hvordan foderet skal bruges. Brugsanvisningen er nødvendig, når indholdet af et fodertilsætningsstof i

- tilskudsfoder eller
- fodermidler

er større end det indhold, der er tilladt i fuldfoder.

Man kan sige, at brugsanvisningen skal sikre, at tilskudsfoderet eller fodermidlet bliver fortyndet for at få koncentrationen af tilsætningsstoffer ned på det niveau, der er tilladt.

Reglen står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, bilag II, punkt 4

Markedsføringsforordningen angiver disse tre muligheder for udformning af en brugsanvisning:

1. I procentdel af den daglige ration.
2. Pr. kg fuldfoder eller procentdel i fuldfoder.
3. I gram eller kilogram eller volumenenheder tilskudsfoder og fodermidler pr. dyr pr. dag.

Bemærk, at denne type brugsanvisning kræver kendskab til den totale mængde foder pr. dyr pr. dag. Ellers kan man ikke vurdere, om maksimumgrænsen for tilsætningsstoffet er overholdt.

Brugsanvisningen skal være så præcis, at man overholder lovgivningen, når man følger den, fx i forbindelse med indholdet af tilsætningsstoffer. Hvis brugsanvisningen ikke er præcis, må den betegnes som vildledende og hermed i strid med lovgivningen.

21.13 Angivelse af vandindhold

I markedsføringsforordningen er fastsat **generelle regler for angivelse af vandindhold**.

Markedsføringsforordningen, bilag I, punkt 5

Medmindre andet er angivet, er det påbudt at angive vandindholdet i disse former for foder, når vandindholdet er over

- 5 % i mineralsk foder uden organiske bestanddele
- 10 % i mineralsk foder med organiske bestanddele
- 7 % i mælkeerstatninger og i foderblandinger med over 40 % mælkeprodukter
- 14 % andet foder

Reglerne om **vandindhold i fodermidler** er præciseret i markedsføringsforordningen og fodermiddelfortegnelsen. Som nævnt ovenfor er hovedreglen, at vandindholdet skal angives, hvis det er over 14 %, men i en række tilfælde er der fastsat mere præcise regler for, hvornår vandindholdet skal angives.

- Når der i markedsføringsforordningen kræves angivelse af vandindholdet i de ”Obligatoriske angivelser for fodermidler”

Markedsføringsforordningen, bilag V

Eksempel på krav til angivelse af vandindhold, jævnfør markedsføringsforordningens bilag V

I ”Fisk og andre havdyr samt produkter og biprodukter heraf” skal vandindhold angives, hvis det er over 8 %.

- Når det i listen over fodermidler i fodermiddelfortegnelsen er præciseret, hvornår vandindholdet skal angives.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del C

Hvis der i kolonnen ”Obligatoriske angivelser” ikke kræves angivelse af vandindholdet, skal indholdet ikke angives, medmindre indholdet overskrider grænsen på 14 %.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 14, litra c

Eksempler på krav til angivelse af vandindhold, jævnfør fodermiddelfortegnelsens bilag, del C

- I fodermiddel 10.4.3 ”Fiskesolubel” skal vandindhold angives, hvis det er over 5 %.
- I fodermiddel 1.12.9 ”Kornbærme” skal vandindholdet angives, hvis det er under 60 % eller hvis det er over 80 %.

Da vandindhold kun skal angives, når det er over 14 %, betyder det, at vandindholdet skal angives i intervallerne ”over 14 % og ”under 60 %” hhv. ”over 80 % vand”.

Angivelse af vandindhold, når foderet indeholder flygtige stoffer.

Vandindholdet i foder skal bestemmes efter analysemetoden, der findes i prøvetagnings- og analyseforordningen. Deri står, at når foderet indeholder flygtige stoffer, fx organiske syrer, vil der sammen med vandindholdet også blive bestemt betydelige mængder flygtige stoffer.

Prøvetagnings- og analyseforordningen, bilag III, afsnit A

Når analysemetoden ikke er velegnet til vandbestemmelse, fordi foderet indeholder flygtige stoffer, må der anvendes en anden analysemetode, som ikke medregner de flygtige stoffer sammen med vandet.

Når vandindholdet ikke er bestemt efter metoden i forordningen om prøvetagnings- og analysemetoder, anbefaler Fødevarestyrelsen, at der sammen med angivelsen af foderet vandindhold også angives, hvilken

analysemetode, der er brugt. Herved mindskes risikoen for misforståelser med hensyn til foderets vandindhold.

21.14 Angivelse af indhold af aske, der er uopløselig i saltsyre

I markedsføringsforordningen er fastsat **generelle regler om angivelse af indholdet af aske, der er uopløselig i saltsyre**, i mærkningen.

Markedsføringsforordningen, bilag I, punkt 5

Bemærk, at ordet saltsyre kan være erstattet af den kemiske betegnelse herfor: **HCl**.

Hovedreglen er, at indholdet af aske, der er uopløselig i saltsyre, må ikke være over 2,2 % af tørstoffet.

Som undtagelse herfra, må grænsen på 2,2 % overskrides, forudsat at indholdet er angivet i mærkningen. Undtagelsen gælder for:

- Fodermidler
- Foderblandinger med tilladte mineralske bindemidler
- Mineralsk foder
- Foderblandinger med større indhold end 50 % biprodukter fra ris el. sukkerroer
- Foderblandinger med større indhold end 15 % fiskemel, til opdrættede fisk

Reglerne om **indhold af aske uopløselig i saltsyre i fodermidler** er præciseret i markedsføringsforordningen og fodermiddelfortegnelsen. Mærkningen af indhold af aske, der er uopløselig i saltsyre, skal følge hovedreglen ovenfor, medmindre det er præciseret, hvornår fodermidlets indhold af aske uopløseligt i saltsyre skal angives.

- Når der i markedsføringsforordningen kræves angivelse af indholdet af aske uopløselig i saltsyre i de ”Obligatoriske angivelser for fodermidler”

Markedsføringsforordningen, bilag V

Eksempel på krav til angivelse af indhold af aske uopløselig i saltsyre, jævnfør markedsføringsforordningens bilag V

I ”Produkter og biprodukter af knolde og rodfrugter” skal indholdet af aske, der er uopløselig i saltsyre, angives, hvis det er over 3,5 % i tørstof.

- Når det i listen over fodermidler i fodermiddelfortegnelsen er præciseret, hvornår indholdet af aske uopløselig i saltsyre skal angives.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del C

Hvis det ikke kræves, at indholdet af aske, der er uopløselig i saltsyre, angives, skal indholdet ikke angives, medmindre indholdet overskrider grænsen på 2,2 %.

Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del A, punkt 14, litra b

Eksempel på krav til angivelse af indhold af aske uopløselig i saltsyre, jævnfør fodermiddelfortegnelsens bilag, del C

I fodermiddel 4.1.2 "Sukkerroetoppe og -rødder" skal indholdet af aske, der er uopløselig i saltsyre, angives, hvis det er over 5 % i tørstof.

21.15 Mærkning i et ledsagedokument

I pakningsreglerne i markedsføringsforordningen er nævnt, at det er tilladt at markedsføre fodermidler og forskellige foderblandinger i løs vægt eller i ulukkede pakninger eller beholdere.

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2

Se mere i afsnit 19.3 Pakning af fodermidler og foderblandinger – undtagelser

Betingelsen for at fodermidler og foderblandinger kan markedsføres i løs vægt eller i ulukkede pakninger eller beholdere er, at dette foder er ledsaget af et dokument, **ledsagedokumentet**.

Markedsføringsforordningen, artikel 11, stk. 2

Ledsagedokumentet skal indeholde alle de obligatoriske mærkningsoplysninger for foderet.

Se mere i

22. Mærkningsreglerne for fodermidler og foderblandinger,

23. Oversigt over mærkningsreglerne for diætetisk foder,

24. Mærkning af foder til selskabsdyr

25. Mærkning af forurenede foder og

28. Mærkning af fodertilsetningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

21.16 Mærkning ved fjernkommunikationssalg

I markedsføringsforordningen er fastsat regler om fjernkommunikationssalg af foder og mærkningen af dette foder.

Markedsføringsforordningen, artikel 11, stk. 3

Reglerne bygger på definitionen af "Aftale om fjernsalg" i direktivet om forbrugerrettigheder.

Direktivet om forbrugerrettigheder, artikel 2, stk. 7

Se også definitionen af aftale om fjernsalg i bilag 2. Definitioner og begreber.

Der er krav til **mærkningen af foder, der markedsføres ved fjernkommunikationssalg**, i markedsføringsforordningen.

Mærkningsreglerne for foder gælder også for de oplysninger, der gives om foder på internettet/ved fjernkommunikationssalg. Dette fremgår af definitionen af mærkning.

Se mere i afsnit 17.5 Hvad mærkning er.

Det betyder, at de obligatoriske mærkningsoplysninger, som kræves efter markedsføringsforordningen, skal fremgå af salgsmaterialet, eller oplysningerne skal gives, inden der indgås en aftale om salget.

Dog er der i markedsføringsforordningen nævnt disse oplysninger, der ikke skal gives på forhånd, men først når foderet leveres:

- Navn m.v. for den mærkningsansvarlige Art. 15 (b)

Denne oplysning skal ikke gives i salgsmaterialet, da det vil fremgå af salgsmaterialet, hvem der udbyder foderet.

- Partiets referencenr. Art. 15 (d)

- Nettomængden Art. 15 (e)

- Datoen for mindste holdbarhed Art 16 (2) (c) el. 17 (1) (d)

Disse oplysninger skal ikke gives i salgsmaterialet, da oplysningerne varierer fra parti til parti.

Markedsføringsforordningens krav til **mærkningen af foder ved leveringen**, når foderet er købt ved fjernkommunikationssalg:

- Når der leveres foder, der er solgt ved fjernkommunikation, skal alle de obligatoriske mærkningsoplysninger gives, fordi det kræves, at de obligatoriske mærkningsoplysninger skal gives i sin helhed.

- Det vil sige, at samtlige krævede oplysninger skal fremgå af mærkningen ved leveringen.

Markedsføringsforordningen, artikel 14, stk. 1

Se mere i afsnit 21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå.

21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder - ”100 gange reglen”

Markedsføringsforordningen sætter grænser for, hvor høj koncentrationen af et fodertilsætningsstof må være i fodermidler og tilskudsfoder. Bestemmelserne skal sikre, at tilsætningsstofferne kan fordeles homogent i foderet, så hvert dyr får tildelt den rette mængde.

Markedsføringsforordningen, artikel 8, stk. 1

Det er tilladt at have fodermidler, tilskudsfoder og mineralsk foder med et indhold af et tilsætningsstof, der ikke er mere end 100 gange større end den koncentration, der er fastsat for tilsætningsstoffet i fuldfoder.

For fodertilsætningsstoffer, der tilhører kategorien ”coccidiostatika og histomonostatika”, er fastsat en lavere grænse, nemlig 5 gange den koncentration, der er fastsat i fuldfoder.

Bestemmelserne gælder kun for de fodertilsætningsstoffer, hvor der er fastsatte størsteindhold.

Markedsføringsforordningen giver **mulighed for overskridelse af det tilladte størsteindhold.**

Markedsføringsforordningen, artikel 8, stk. 2

Det er muligt for at fravige ”100 gange reglen” hhv. ”5 gange reglen” for coccidiostatika og histomonostatika, når foderet er et diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer.

Se mere i afsnit 23.3 Diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer.

Betingelser for overskridelse af det tilladte størsteindhold:

- Foderet skal opfylde betingelserne for diætetisk foder.

Se mere i afsnit 14 Foder med særlige ernæringsformål / diætetisk foder.

- Det skal være optaget på listen over anvendelsesformål til diætetisk foder.

Se mere i afsnit 23.2 Listen over anvendelsesformål for diætetisk foder.

En producent af et koncentreret diætetisk foder, altså et diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer, skal være godkendt som fodervirksomhed.

Læs herom i afsnit 83.7 Godkendelse til produktion af koncentreret tilskudsfoder med fodertilsætningsstoffer.

22. Mærkningsreglerne for fodermidler og foderblandinger

Mærkningsreglerne for fodermidler og foderblandinger er beskrevet i følgende afsnit:

Se mere:

22.1 Mærkning af fodermidler og foderblandinger

22.2 Hvilken fodertype har foderet?

22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”

22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”

22.5 Undtagelse – køberen giver afkald på visse mærkningsoplysninger for fodermidler

22.6 Undtagelse – mærkning af fodermidler – salg fra én landbruger til en anden til brug på dennes egen bedrift

22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”

22.8 Angivelse af indholdet af fodermidler i foderblandinger

22.9 Kategorimærkning af fodermidlerne i en foderblanding

22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger

22.11 Krav til jernindholdet i mælkeerstatninger til kalve

22.12 Undtagelse for foderblandinger af helt korn og hele frø og frugter

22.13 Undtagelse for foderblandinger med højst 3 fodermidler

22.14 Undtagelser for pakkede fodermidler og foderblandinger – mærkningsoplysninger uden for mærkningshelheden

22.15 Mærkningsundtagelse ved salg i løs vægt af fodermidler og foderblandinger

22.1 Mærkning af fodermidler og foderblandinger

Når fodermidler og foderblandinger skal mærkes, skal det ske inden for de generelle rammer for mærkning i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 11-14 og bilag I og II

Heri indgår blandt andet regler om

- Mærkningsansvarlig

Se mere i afsnit 21.2 Hvem den mærkningsansvarlige er.

- Ansvar for mærkning

Se mere i afsnit 21.3 Ansvar for mærkning af foder.

- Regler om vildledning

Se mere i afsnit 21.5 Principper for mærkning og præsentation – vildledning.

- Regler om anprisning

Se mere i afsnit 21.9 Anprisning af foder – hvad der må fremhæves.

Se mere i afsnit 21.10 Anprisning af foder – sygdomsanprisninger er ikke tilladt.

Mærkningsreglerne for fodermidler og foderblandinger står i markedsføringsforordningen. Her er tale om obligatorisk mærkning, og det er detaljeret angivet, hvad mærkningen skal omfatte.

Markedsføringsforordningen, artikel 15-20

I markedsføringsforordningen er omtalt muligheden for frivillig mærkning af fodermidler og foderblandinger. Den frivillige mærkning er kun beskrevet overordnet, fordi rammerne for frivillig mærkning skal aftales i EU-kodekser for god mærkningspraksis.

Markedsføringsforordningen, artikel 21

Se mere i afsnit 26.1 Frivillig mærkning af fodermidler og foderblandinger.

I markedsføringsforordningen er en række undtagelser, der angiver, hvornår dele af mærkningen kan udelades eller må stå på en særlig måde. Undtagelserne er omtalt sammen med reglerne, som undtagelserne vedrører.

Markedsføringsforordningen, artikel 22

Mærkningsprincippet i reglerne for obligatorisk mærkning er skitseret herunder. Der skal være en generel mærkning, og den skal suppleres med øvrig mærkning, som afhænger af fodertypen.

Strukturen af mærkningsreglerne kan opfattes som en form for puslespil, hvor der skal vælges de dele, der er relevante for det foder, som skal mærkes. Figuren læses nedefra, og relevante dele af den supplerende mærkning ovenover tilføjes, alt efter hvad det er for foder, der skal mærkes.

Ved mærkning af foder er det afgørende, at foderet er indplaceret korrekt i foderlovgivningen, altså at den har den korrekte fodertype, så de rigtige mærkningsregler bliver valgt.

Se mere i afsnit 22.2 Hvilken fodertype har foderet?

Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen Artikel 20	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder til selskabsdyr Artikel 19	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder med særlige ernæringsformål – kaldes også Diætetisk foder Artikel 18	
Særlige obligatoriske mærkningskrav for Fodermidler Artikel 16	Særlige obligatoriske mærkningskrav for Foderblandinger Artikel 17
Generelle obligatoriske mærkningskrav "Basismærkningen" for alle fodermidler og foderblandinger Artikel 15	

Eksempel på hvilke mærkningsregler der skal vælges, når fodermidler eller foderblandinger skal mærkes

Et fodermiddel skal være mærket efter:

- de generelle obligatoriske mærkningskrav og
- de særlige obligatoriske mærkningskrav for fodermidler.

En diætetisk foderblanding til hunde skal være mærket efter:

- de generelle obligatoriske mærkningskrav,
- de særlige obligatoriske mærkningskrav for foderblandinger,
- de supplerende obligatoriske mærkningskrav for diætetisk foder og
- de supplerende obligatoriske mærkningskrav for foder til selskabsdyr.

22.2 Hvilken fodertype har foderet?

Under ”Mærkning af fodermidler og foderblandinger” er beskrevet princippet i reglerne for obligatorisk mærkning af fodermidler og foderblandinger.

Se mere i afsnit [22.1 Mærkning af fodermidler og foderblandinger](#).

Der skal være en generel mærkning, og den skal suppleres med øvrig mærkning, som afhænger af fodertypen. Det betyder, at når foder skal mærkes, skal der vælges den rigtige fodertype. Ellers kan man ikke mærke foderet efter de rigtige mærkningsregler.

Se mere i afsnit [4.1 Oversigt over fodertyper](#).

Fodertyper der kun består af **ét indholdsstof**:

- Fodermiddel

Se mere i afsnit [12. Fodermidler](#)

- Fodertilsætningsstof

Se mere i afsnit [5.1 Hvad et fodertilsætningsstof er](#)

Et stof kan kun være et fodertilsætningsstof, hvis det er godkendt hertil. Det kan undersøges, om et stof er godkendt som fodertilsætningsstof. Hvis det er det, vil det være optaget i fodertilsætningsstofregistret.

Se mere i afsnit [5.6. EU-Kommissionens register over godkendte fodertilsætningsstoffer](#).

Et stof må ikke bruges som fodermiddel, medmindre det enten er optaget i fodermiddelfortegnelsen eller er anmeldt til fodermiddelregistret.

Se mere i afsnit [12.1 Hvad fodermidler er](#).

Se mere i afsnit [12.7 Fodermiddelregistret](#).

Fodertyper der består af **flere indholdsstoffer**:

- En foderblanding

Her kan være tale om fuldfoder, tilskudsfoder, mineralsk foder, mælkeerstatning, inklusiv de tilsvarende former for diætetisk foder.

Se mere i afsnit 13.1 Hvad en foderblanding er.

- Et fodermiddel, som er tilsat et eller flere fodertilsætningsstoffer.
- En forblanding

Se mere i afsnit 9. Forblandinger.

- Et fodertilsætningsstof der er et præparat

Se mere i afsnit 6.1 Tilsætningsstoffer kaldet præparater.

Under afsnittene om fodermiddel og foderblanding er givet eksempler på produkter, der falder ind under disse fodertyper.

22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger - ”Basismærknin- gen”

De generelle obligatoriske mærkningskrav i markedsføringsforordningen, omfatter en række oplysninger, som det er påbudt at give i mærkningen af fodermidler og foderblandinger.

Markedsføringsforordningen, artikel 15

I strukturen af mærkningsreglerne er de generelle obligatoriske mærkningskrav markeret:

Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen Artikel 20	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder til selskabsdyr Artikel 19	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder med særlige ernæringsformål – kaldes også Diætetisk foder Artikel 18	
Særlige obligatoriske mærkningskrav for Fodermidler Artikel 16	Særlige obligatoriske mærkningskrav for Foderblandinger Artikel 17
Generelle obligatoriske mærkningskrav ”Basismærkningen” for alle fodermidler og foderblandinger Artikel 15	

De generelle obligatoriske mærkningskrav omfatter disse mærkningsoplysninger:

Fodertypen skal angives.

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra a

Der er disse valgmuligheder:

- Fodermiddel

Se mere i afsnit 12.1 Hvad fodermidler er.

- For fuldfoder skal vælges mellem fodertyperne fuldfoder eller mælkeerstatning som fuldfoder, alt efter hvad der er relevant.

Se mere i afsnit 13.2 Fuldfoder.

Se mere i afsnit 13.3 Mælkeerstatning som fuldfoder.

- For tilskudsfoder skal vælges mellem fodertyperne tilskudsfoder, mineralsk foder eller mælkeerstatning som tilskudsfoder, alt efter hvad der er relevant.

Se mere i afsnit 13.4 Tilskudsfoder.

Se mere i afsnit 13.5 Mineralsk foder.

Se mere i afsnit 13.6 Mælkeerstatning som tilskudsfoder.

- Foderblanding

Denne fodertype må kun bruges i stedet for fodertyperne fuldfoder eller tilskudsfoder i mærkningen af foder til andre selskabsdyr end hunde og katte.

Se mere i afsnit 22.2. Hvilken fodertype har foderet?

Navn og adresse på den mærkningsansvarlige

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra b

Med adresse forstås hele adressen med vejnavn, husnummer og postnummer og by.

En webadresse er ikke tilstrækkelig.

Virksomhedens godkendelsesnummer

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra c

Nummeret, som virksomheden er tildelt efter foderhygiejneforordningen eller forordningen om animalske biprodukter.

Har virksomheden flere godkendelsesnumre, skal foderet mærkes med nummeret, der er tildelt efter foderhygiejneforordningen.

Det er ikke et krav, at der mærkes med en virksomheds registreringsnummer, men da danske fodervirksomheder kan være tildelt registreringsnumre, vil det være praktisk og fremme sporbarheden, at foderet mærkes med registreringsnummeret, hvis virksomheden ikke har et godkendelsesnummer.

Se mere i afsnit 86.2 Hvad er godkendelsesnummer?.

Se mere i afsnit 86.1 Hvad er registreringsnummer?.

Partiets referencenummer

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra d

Her angives partiets batchnummer eller lotnummer.

Der er ingen krav om, hvordan referencenummeret skal være udformet.

Se mere i afsnit 17.7. Hvad et parti er.

Nettomængde

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra e

Nettomængden skal være angivet i vægtenheder.

Når der er tale om flydende produkter, kan nettomængden i stedet være angivet i rumfangsenheder.

Liste over fodertilsætningsstoffer

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra f

Der er detaljerede regler for, hvordan indholdet af fodertilsætningsstoffer skal angives i fodermidler og foderblandinger. Reglerne afhænger af, om foderet er til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, eller dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen.

Se mere i afsnit 28. Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

Vandindhold

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra g

Vandindholdet i fodermidler og foderblandinger skal mærkes reglerne i markedsføringsforordningen.

Se mere i afsnit 21.13 Angivelse af vandindhold.

22.4 Mærkning af fodermidler - supplement til ”Basismærkningen”

Mærkningskravene for fodermidler står i markedsføringsforordningen, og de omfatter en række oplysninger, som det er påbudt at give i mærkningen – ud over ”Basismærkningen”.

Markedsføringsforordningen, artikel 16

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

I strukturen af mærkningsreglerne er mærkningskravene for fodermidler markeret:

Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen Artikel 20	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder til selskabsdyr Artikel 19	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder med særlige ernæringsformål – kaldes også Diætetisk foder Artikel 18	
Særlige obligatoriske mærkningskrav for Fodermidler Artikel 16	Særlige obligatoriske mærkningskrav for Foderblandinger Artikel 17
Generelle obligatoriske mærkningskrav ”Basismærkningen” for alle fodermidler og foderblandinger Artikel 15	

Ud over ”basismærkningen” er disse oplysninger påbudt at give i mærkningen af fodermidler:

Fodermidlets navn

Markedsføringsforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a

Se mere i afsnit 12.4 Fodermidlets navn.

Obligatoriske angivelser

Markedsføringsforordningen, artikel 16, stk. 1, litra b

Se mere i afsnit 12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler.

Indhold af fodertilsætningsstoffer

Hvis fodermidlet indeholder fodertilsætningsstoffer skal mærkningen suppleres med oplysninger herom:

- De **dyrearter eller dyrekategorier**, som fodermidlet er beregnet til.

Markedsføringsforordningen, artikel 16, stk. 2, litra a

Denne mærkning kræves, når tilsætningsstoffet ikke er godkendt til alle dyrearter eller dyrekategorier til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, hhv. til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen.

Hvis det er specificeret i godkendelsen af et tilsætningsstof, at det kun må bruges til dyr af en bestemt aldersklasse, skal dette angives i mærkningen.

Eksempel på dyreart eller dyrekategori af en bestemt aldersklasse

Til smågrise må fodertilsætningsstoffer, der tilfører kobber, kun bruges indtil smågrisene er 12 uger. Over denne alder må de kun få en lavere tilførsel af kobber.

Foderet skal derfor være mærket med, at det kun må bruges til smågrise op til 12 uger, hvis det har det høje kobberindhold.

En **brugsanvisning** der angiver, hvordan fodermidlet skal bruges

Markedsføringsforordningen, artikel 16, stk. 2, litra b

Se mere i afsnit 21.12 Brugsanvisning.

Når tilsætningsstoffet er godkendt med maksimumgrænser for nogle dyrearter, skal der gives en brugsanvisning, så fodermidlet kan anvendes korrekt, dvs. uden at maksimumgrænsen for fodertilsætningsstoffet bliver overskredet.

- **Datoen for mindste holdbarhed** for tilsætningsstoffet skal angives. Dog skal datoen for mindste holdbarhed ikke angives for teknologiske tilsætningsstoffer.

Markedsføringsforordningen, artikel 16, stk. 2, litra c

Se mere i afsnit 17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed.

Her er angivet de forskellige muligheder, der er for angivelse af fodermidlets holdbarhed.

Se mere i afsnit 17.9 Datoformat.

22.5 Undtagelse - køberen giver afkald på visse mærkningsoplysninger for fodermidler

Mærkningsreglerne for fodermidler omfatter generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen” og mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

I markedsføringsforordningen gives en undtagelse fra mærkningsreglerne mulighed for, at en række af mærkningsoplysningerne kan udelades, forudsat køberen skriftligt inden handelen har givet afkald på at få disse oplysninger. En handel kan omfatte flere leverancer.

Markedsføringsforordningen, artikel 21, stk. 1

Oplysninger, der fortsat skal gives:

- Fodertypen: ”Fodermiddel”
- Navn/firmanavn og adresse for den mærkningsansvarlige
- Fodermidlets navn

Ved indhold af fodertilsætningsstoffer skal disse mærkningsoplysninger fortsat gives:

- Indholdet af tilsætningsstoffer

Ved indhold af fodertilsætningsstoffer med mængdebegrænsning skal disse mærkningsoplysninger fortsat gives:

- Dyreart eller dyrekategori
- Brugsanvisning
- Datoen for mindste holdbarhed

Undtagelsen – køberen giver afkald på disse mærkningsoplysninger:

- Den mærkningsansvarliges godkendelsesnummer
- Partiets referencenummer / Batchnummer
- Nettomængden
- Vandindholdet
- De obligatoriske angivelser for fodermidlet

Køberen skal være opmærksom på, at ved at give afkald på disse mærkningsoplysninger, får køberen ikke informationer om sporbarheden af fodermidlet, blandt andet hverken sælgerens godkendelsesnummer eller fodermidlets referencenummer / batchnummer.

22.6 Undtagelse - mærkning af fodermidler - salg fra én landbruger til en anden til brug på dennes bedrift

Mærkningsreglerne for fodermidler omfatter generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen” og mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

I markedsføringsforordningen giver en undtagelse fra mærkningsreglerne mulighed for, at en række af mærkningsoplysningerne kan udelades, når fodermidler sælges fra én landbruger til en anden til brug på den anden landbruges egen bedrift. Undtagelsen gælder kun for fodermidler uden fodertilsætningsstoffer bortset fra konserveringsmidler eller ensileringstilsætningsstoffer.

Markedsføringsforordningen, artikel 21, stk. 3

Oplysninger, der fortsat skal gives

- Fodertypen: "Fodermiddel"
- Landbrugerens navn/firmanavn og adresse
- Fodermidlets navn

Undtagelsen – oplysninger, der gives afkald på:

- Landbrugerens godkendelsesnummer
- Partiets referencenummer / Batchnummer
- Nettomængden
- Vandindholdet
- De obligatoriske angivelser for fodermidlet

22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til "Basismærkningen"

Mærkningskravene for foderblandinger står i markedsføringsforordningen, og de omfatter en række oplysninger, som det er påbudt at give i mærkningen – ud over "Basismærkningen".

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – "Basismærkningen".

Markedsføringsforordningen, artikel 17

I strukturen af mærkningsreglerne er mærkningskravene for foderblandinger markeret:

Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen Artikel 20	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder til selskabsdyr Artikel 19	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder med særlige ernæringsformål – kaldes også Diætetisk foder Artikel 18	
Særlige obligatoriske mærkningskrav for Fodermidler Artikel 16	Særlige obligatoriske mærkningskrav for Foderblandinger Artikel 17
Generelle obligatoriske mærkningskrav "Basismærkningen" for alle fodermidler og foderblandinger Artikel 15	

Ud over "basismærkningen" er disse oplysninger påbudt at give i mærkningen af foderblandinger:

De **dyrearter eller dyrekategorier**, som foderblandingen er beregnet til.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra a

Brugsanvisning med angivelse af det formål, som foderet er beregnet til.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra b

Se mere i afsnit 21.12 Brugsanvisning

Her er angivet de forskellige muligheder, der er for angivelse af en brugsanvisning.

Datoen for mindste holdbarhed.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra d

Se mere i afsnit 17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed.

Her er angivet de forskellige muligheder, der er for angivelse af foderblandingsens holdbarhed.

Se mere i afsnit 17.9 Datoformat.

Indholdet af fodermidler i foderblandingen

Indholdet af fodermidler skal angives under overskriften "Sammensætning".

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra e

Se mere i afsnit 22.8 Angivelse af indholdet af fodermidler i foderblandinger.

Obligatoriske angivelser for foderblandingen

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra f

Obligatoriske oplysninger skal stå under overskriften ”Analytiske bestanddele”.

Se mere i afsnit 22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

Oplysninger om producenten

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra c

Når den mærkningsansvarlige ikke har produceret foderet, skal angives disse oplysninger om producenten:

- Enten navn eller firmanavn og adresse

Med adresse forstås hele adressen med vejnavn, husnummer og postnummer og by.

En webadresse er ikke tilstrækkelig.

- Eller producentens godkendelsesnummer,

eller et identifikationsnummer tildelt efter foderhygiejneforordningen,

eller et identifikationsnummer, som virksomheden har fået tildelt af Fødevarestyrelsen

22.8 Angivelse af indholdet af fodermidler i foderblandinger

Under overskriften "Sammensætning" skal gives en liste over fodermidlerne, der indgår i foderblandingen. I listen skal angives fodermidlernes navne, og de skal stå i faldende orden. I listen må også angives vægtprocenten for de indgående fodermidler. Angivelse af det procentvise indhold af fodermidlerne er en frivillig mærkning.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra e

Se mere i afsnit 12.4 Fodermidlets navn.

Her er gjort rede for de forskellige muligheder, der er for angivelse af et fodermiddels navn.

Hvis **køberen anmoder om angivelse af vægtprocenten** af fodermidlerne, og disse oplysninger ikke er angivet:

Den mærkningsansvarlige skal fremlægge den mængdemæssige sammensætning plus/minus 15 % for køberen.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 2, litra b

Mærkningskrav når **et fodermiddel i foderblandingen er fremhævet**:

Hvis man fremhæver et fodermiddel i mærkningen, skal mængden angives, når fodermidlet er fremhævet med enten tekst, billeder eller grafik.

I disse tilfælde skal der i mærkningen angives både fodermidlets navn og den indgående mængde af fodermidlet

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 2, litra a

Eksempler på fremhævelse:		
Med billede	Grafisk	Med tekst
		Med laks

Eksempel på fremhævelse af et fodermiddel
<p>I mærkningen af en vildfugleblanding, der indeholder havre (35 %), solsikkefrø (30 %), rapsfrø (25 %) og byg (10 %), vil man fremhæve indholdet af solsikkefrø. Mængderne af de øvrige fodermidler har man valgt ikke at angive.</p> <p>Mærkning med fodermidler i faldende orden: "Havre, solsikkefrø (30 %), rapsfrø og byg".</p>

Til nogle dyr tillader markedsføringsforordningen, at **indholdet af fodermidlerne i foderblandinger angives i kategorier**.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 2, litra c

Til disse dyr, må indholdet af fodermidler angives i kategorier:

- Selskabsdyr – omfatter også vilde fugle der fodres i haven
- Cirkusdyr
- Dyr i zoologiske haver
- Forsøgsdyr

Det betyder, at man ikke kan kategorimærke fodermiddelindholdet i foderblandinger til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, eller til pelsdyr.

Se mere i afsnit 22.9 Kategorimærkning af fodermidlerne i en foderblanding.

22.9 Kategorimærkning af fodermidlerne i en foderblanding

Reglen om kategorimærkning af fodermidler i foderblandinger står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 2, litra c

Reglen er en undtagelse fra hovedreglen om mærkning af fodermidler i foderblandinger.

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra e

Reglen om kategorimærkning gælder kun for foderblandinger til selskabsdyr – omfatter også vilde fugle der fodres i haven, cirkusdyr, dyr i zoologiske haver samt forsøgsdyr.

I stedet for at angive det enkelte fodermiddel i listen over fodermidler under overskriften "Sammensætning", samles fodermidlerne i de kategorier som de hører til, og kategorierne angives i listen i faldende orden efter vægtprocent.

Kategorierne, der kan bruges, står i bilag 6 i foderbekendtgørelsen. Det er kun disse kategorier, der må bruges.

Foderbekendtgørelsen, bilag 6

Hvis et fodermiddel ikke falder ind under nogen af kategorierne, er man nødt til at angive fodermidlets navn på det rigtige sted i den faldende orden.

Eksempel på et fodermiddel, der ikke falder ind under nogen kategori

Majsolie, der er fremstillet af genetisk modificeret majs, kan ikke mærkes i kategorien "Olie og fedtstoffer", fordi fodermidlets navn skal suppleres med mærkningen af, at det er et genetisk modificeret fodermiddel.

Eksempel på kategorimærkning

Fodermidlerne i en vildfugleblending angives sådan, når fodermidlerne angives enkeltvis:

"Havre, solsikkefrø, rapsfrø, byg", fordi vildfugleblendingen indeholder følgende fodermidler i disse mængder:

Havre	35 %
Solsikkefrø	30 %
Rapsfrø	25 %
Byg	10 %

Det procentvise indhold af fodermidlerne kan angives som en frivillig mærkning.

Havre og byg tilhører fodermiddelkategorien "Korn".

Solsikkefrø og rapsfrø tilhører fodermiddelkategorien "Frø".

Kategoriene skal angives i faldende orden, og derfor skal bruges denne kategorimærkning: "Frø, korn", fordi vildfugleblendingen indeholder kategoriene i disse mængder:

Frø	55 %
Korn	45 %

Det procentvise indhold af kategoriene kan angives som en frivillig mærkning.

Hvis man vil fremhæve indholdet af solsikkefrø, når fodermidlerne er angivet i kategorier, så skal mærkningen indeholde disse oplysninger:

Frø (heraf solsikkefrø 30 %) og korn

I markedsføringsforordningen er regler om fremhævelse af et fodermiddelindhold.

Se mere i afsnit [22.8 Angivelse af indholdet af fodermidler i foderblandinger](#).

22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger

Efter markedsføringsforordningen skal foderblandinger mærkes med "Obligatoriske angivelser".

Markedsføringsforordningen, artikel 17, stk. 1, litra f

Reglerne om mærkning med "Obligatoriske angivelser" er præciseret, så indholdet skal angives under overskriften "Analytiske bestanddele".

Markedsføringsforordningen, bilag VI og VII, kapitel II

De analytiske bestanddele er forskellige til

- dyr, der anvendes i fødevareproduktionen

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel II

- dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen

Markedsføringsforordningen, bilag VII, kapitel II

De analytiske bestanddele er forskellige og afhænger af

Fodertypen:

- Fuldfoder

- Tilskudsfoder – mineralsk foder

- Andet tilskudsfoder

Dyrearten:

- Alle arter

- Svin og fjerkræ

- Drøvtyggere

- Hunde, katte og pelsdyr

22.11 Krav til jernindholdet i mælkeerstatninger til kalve

Der skal mindst være 30 mg jern pr. kg fuldfoder i mælkeerstatninger til kalve, der maksimalt vejer 70 kg. Jernindholdet er angivet for fuldfoder med et vandindhold på 12 %.

Markedsføringsforordningen, bilag I, punkt 3

22.12 Undtagelse for foderblandinger af helt korn og hele frø og frugter

For blandinger af helt korn og/eller hele frø og/eller hele frugter kan de analytiske bestanddele undlades.

Markedsføringsforordningen, artikel 21, stk. 4

Se mere i afsnit 22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

Eksempel på mærkning uden angivelse af analytiske bestanddele

I mærkningen af en vildfugleblanding, der består af helt korn og hele frø og hele frugter, skal ikke angives nogen analytiske bestanddele.

22.13 Undtagelse for foderblandinger med højst 3 fodermidler

I mærkningen af en foderblanding, der indeholder 2 eller højst 3 fodermidler, kan undlades angivelse af

- dyreart eller dyrekategori, som foderblandingen er beregnet til, hhv.

- brugsanvisningen,

forudsat at de indgående fodermidler fremgår af beskrivelsen af foderblandingen, altså indgår i foderblandingsnavn.

Markedsføringsforordningen, artikel 21, stk. 5

22.14 Undtagelser for pakkede fodermidler og foderblandinger – mærkningsoplysninger uden for mærkningshelheden

Hovedreglen i mærkningen af fodermidler og foderblandinger er, at de obligatoriske mærkningsoplysninger skal gives i deres helhed på et fremtrædende sted.

Se mere i afsnit 21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå.

Som en undtagelse fra hovedreglen kan en række mærkningsoplysninger stå et andet sted, når der henvises til, hvor på pakningen oplysningerne kan findes.

Markedsføringsforordningen, artikel 21, stk. 2

I mærkningen af fodermidler kan følgende mærkningsoplysninger stå uden for mærkningshelheden:

- Den mærkningsansvarliges godkendelsesnummer
- Partiets referencenummer / Batchnummer
- Nettomængden
- Datoen for mindste holdbarhed – hvis fodermidlet indeholder fodertilsætningsstoffer

I mærkningen af foderblandinger kan følgende mærkningsoplysninger stå uden for mærkningshelheden:

- Den mærkningsansvarliges godkendelsesnummer
- Partiets referencenummer / Batchnummer
- Nettomængden
- Angivelse af hvem producenten er, hvis denne ikke er mærkningsansvarlig
- Datoen for mindste holdbarhed
- Indholdet af fodermidler i foderblandingen under overskriften ”Sammensætning”

Eksempel på mærkningsoplysninger, der kan gives uden for mærkningshelheden

Et fuldfoder til en hund er emballeret i en dåse, hvor mærkningsoplysningerne står på en etiket, der går rundt om dåsen. Oplysningerne om partiets batchnummer og datoen for mindste holdbarhed varierer fra parti til parti af foderet, og derfor indgår disse oplysninger ikke i mærkningsoplysningerne på etiketten, men er stemplet på toppen af dåsen.

Eksempel på mærkning, når

- foderet sælges i løs vægt og
- mærkningsoplysninger gives uden for mærkningshelheden

Sliksten til heste sælges i løs vægt.

Slikstenene varierer i vægt, og derfor kan nettovægten ikke angives i mærkningsoplysningerne, som gives ved siden af slikstenene.

I stedet kan henvises til, at vægten kan findes ved at veje slikstenen på en vægt, der står ved siden af slikstenene.

Dette er et eksempel på samtidig brug af flere undtagelser fra mærkningsreglerne:

- "Undtagelse for pakkede fodermidler og foderblandinger hvor visse mærkningsoplysninger må gives uden for mærkningshelheden" – afsnit 22.14
- "Mærkningsundtagelser ved salg i løs vægt af fodermidler og foderblandinger" – afsnit 22.15

22.15 Mærkningsundtagelse ved salg i løs vægt af fodermidler og foderblandinger

Fodermidler og foderblandinger i mængder på højst 20 kg må sælges i løs vægt til den endelige bruger af foderet. Mærkningen af foderet skal gives ved opslag på salgsstedet.

Markedsføringsforordningen, artikel 21, stk. 6

Efter en undtagelse fra pakningsreglerne i markedsføringsforordningen skal foderblandinger, der sælges i løs vægt til den endelige bruger, udtages af en pakning eller beholder, der var lukket.

Markedsføringsforordningen, artikel 23, stk. 2, litra f

Når **fodermidler sælges i løs vægt**, skal mærkningen være angivet ved opslag på salgsstedet, og mærkningen skal omfatte de generelle obligatoriske mærkningskrav i markedsføringsforordningen og den supplerende mærkning af fodermidler:

- Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

- Se mere i afsnit 22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

Når **foderblandinger sælges i løs vægt**, skal mærkningen være angivet ved opslag på salgsstedet, og mærkningen skal omfatte de generelle obligatoriske mærkningskrav i markedsføringsforordningen og den supplerende mærkning af fodermidler:

- Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

- Se mere i afsnit 22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”.

Ved salg af fodermidler og foderblandinger i løs vægt skal mærkningsoplysningerne ikke kun gives ved opslag på salgsstedet. Visse mærkningsoplysninger skal også gives, når foderet sælges. De skal gives på fakturaen, kassebonen eller lignende ved salget.

Kravet er, at **følgende mærkningsoplysninger skal gives ved salget**:

Fodermidler

- Foderets type, dvs. udtrykket ”Fodermiddel”

- Fodermidlets navn.

Se mere i afsnit 12.4 Fodermidlets navn.

Foderblandinger

- Foderets type. Her vælges den type, som er relevant for foderet, der sælges.

Se mere i afsnit 13.1 Hvad en foderblanding er.

- Dyrearten / Dyrekategorien, som foderet er beregnet til.

- Brugsanvisningen for foderet.

Se mere i afsnit 21.12 Brugsanvisning.

23. Oversigt over mærkningsregler for diætetisk foder

Diætetisk foder skal opfylde ernæringsbehov hos dyr med ernæringsmæssige forstyrrelser. Mærkningsreglerne for dette foder er beskrevet i følgende afsnit:

Se mere:

23.1 Mærkning af diætetisk foder – Supplement til mærkningen af fodermidler eller foderblandinger

23.2 Listen over anvendelsesformål for diætetisk foder

23.3 Diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer

23.4 Hvordan man bruger listen over anvendelsesformål for diætetisk foder

23.1 Mærkning af diætetisk foder – supplement til mærkningen af fodermidler eller foderblandinger

Mærkningskravene for diætetisk foder står i markedsføringsforordningen. Her er tale om mærkning, der supplerer mærkningen af fodermidler eller foderblandinger, fordi diætetisk foder enten kan være diætetiske fodermidler eller diætetiske foderblandinger.

Markedsføringsforordningen, artikel 18

Det vil sige, at diætetisk foder skal mærkes med disse påbudte mærkningsoplysninger:

- ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

- Suppleret med mærkningen efter enten mærkningsregler for fodermidler eller mærkningsregler for foderblandinger, hvor den relevante mærkning vælges efter fodertypen.

Se mere i afsnit 22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

Eller se mere i afsnit 22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”.

- Supplerende mærkningsoplysninger for det diætetiske foder.

I strukturen af mærkningsreglerne er mærkningskravene for diætetisk foder markeret:

De supplerende mærkningsoplysninger for det diætetiske foder står i markedsføringsforordningen og omfatter følgende mærkningskrav:

Markedsføringsforordningen, artikel 18, litra a

Fodertypen skal angives, og den skal være, suppleret med udtrykket ”diætetisk”. Fodertyperne er beskrevet i ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

Der skal vælges den af følgende fodertyper, der er relevant for det diætetiske foder:

- Diætetisk fodermiddel
- Diætetisk fuldfoder
- Diætetisk mælkeerstatning som fuldfoder
- Diætetisk mineralsk foder
- Diætetisk tilskudsfoder

- Diætetisk mælkeerstatning som tilskudsfoeder

Anvendelsesformålet for det diætetiske foder skal angives, og formålene står i listen over anvendelsesområder for diætetisk foder.

Se mere i afsnit 23.2 Listen over anvendelsesformål for diætetisk foder.

Det diætetiske foder skal have de ernæringsmæssige egenskaber, der fremgår af listen. I mærkningen skal angives oplysningerne fra kolonne 1-6 for anvendelsesformålet, og alle kravene i disse kolonner skal være opfyldt for at foderet kan være et diætetisk foder.

Markedsføringsforordningen, artikel 9 og artikel 18, litra b

Anvendelsesformålet står enten i foderbekendtgørelsen eller i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål:

Foderbekendtgørelsen, bilag 3, del 2

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, bilaget, del B

Listen over ernæringsformål er en positivliste for diætetisk foder, og derfor er andre anvendelsesformål ikke er tilladt.

Markedsføringsforordningen, artikel 9

Mærkningen af diætetisk foder omfatter også en anbefaling om at konsultere en ernæringsekspert eller en dyrlæge inden anvendelse af det diætetiske foder eller inden forlængelse af perioden, hvor det diætetiske foder anvendes.

Markedsføringsforordningen, artikel 9 og artikel 18, litra c

23.2 Listen over anvendelsesformål for diætetisk foder

Listen over anvendelsesformål for diætetisk foder står i foderbekendtgørelsen eller i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

En række af anvendelsesområderne er optaget i listen før 2010, og de står i foderbekendtgørelsen. Anvendelsesområder, der er optaget i listen siden 2010 står kun i listen i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål. Disse ernæringsformål gælder direkte i hele EU, fordi det er ændringsforordninger til direktivet.

Derfor er det kun direktivet, der giver et samlet overblik over anvendelsesformålene for diætetisk foder.

Foderbekendtgørelsen, bilag 3, del 2

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, bilaget, del B

Det er forklaret i foderbekendtgørelsen og i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, **hvordan listen over anvendelsesformål skal bruges**. Deri er givet forklaringer til brugen af kolonnerne 1, 2 og 4.

Foderbekendtgørelsen, bilag 3, del 1

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, bilaget, del A

Listen over anvendelsesområder indeholder følgende information om det diætetiske foder. Se også eksemplet nedenfor:

Kolonne (1) Særligt ernæringsformål

Se mere i afsnit 23.4 Hvordan man bruger listen over anvendelsesformål for diætetisk foder.

Kolonne (2) Væsentlige ernæringssegenskaber

Se mere i afsnit 23.4 Hvordan man bruger listen over anvendelsesformål for diætetisk foder.

Kolonne (3) Dyreart eller -kategori

Kolonne (4) Mærkningsoplysninger.

Se mere i afsnit 23.4 Hvordan man bruger listen over anvendelsesformål for diætetisk foder.

Mærkningsoplysningerne vedrørende obligatoriske angivelser og tilsætningsstoffer skal være kvantitative.

- For diætetiske foderblandinger:

Mærkningsoplysningerne er et supplement til den øvrige mærkning med analytiske bestanddele.

Se mere i afsnit 22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

- For diætetiske fodermidler:

Mærkningsoplysningerne er et supplement til den øvrige mærkning med obligatoriske angivelser.

Se mere i afsnit 12.5 Obligatoriske angivelser for fodermidler.

Kolonne (5) Anbefalet brugsperiode

Brugsperiode er det interval, inden for hvilket ernæringsformålet normalt skulle være opfyldt, men der kan anføres mere præcise brugsperioder inden for de fastsatte grænser.

Kolonne (6) Andre bestemmelser

Eksempel på ernæringsformål					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Regulering af glucose-tildelingen (Diabetes mellitus)	Lavt indhold af kulhydrater, der hurtigt omdannes til glucose	Hunde og katte	<ul style="list-style-type: none"> - Kulhydratkilde(r) - Eventuel behandling af kulhydrat(er) - Stivelse - Sukker i alt 	Indledningsvis i indtil 6 måneder	På emballagen, beholderen eller etiketten anføres: »Det anbefales at indhente en udtalelse fra en dyrlæge inden brug eller inden forlængelse af brugsperioden.«

I brugsanvisningen for diætetisk tilskudsfoder skal angives, hvordan den daglige ration af foderet skal være sammensat. Dette står i foderbekendtgørelsen og i direktivet om anvendelsesområder.

Foderbekendtgørelsen, bilag 3, del 1, nr. 10

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, bilaget, del A, punkt 9

Se mere i afsnit 17.2 Hvad daglig ration er.

23.3 Diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer

I markedsføringsforordningen er sat grænser for, hvor høj koncentrationen af et fodertilsætningsstof må være i fodermidler og tilskudsfoder. Indhold må ikke være mere end 100 gange større end den koncentration, der er fastsat for tilsætningsstoffet i fuldfoder. For fodertilsætningsstoffer i kategorien "coccidiostatika og histomonostatika" er fastsat grænsen 5 gange den koncentration, der er fastsat for tilsætningsstoffet i fuldfoder.

Markedsføringsforordningen, artikel 8, stk. 1

Men markedsføringsforordningen giver mulighed for overskridelse af det tilladte størsteindhold, når foderet er et diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer.

Markedsføringsforordningen, artikel 8, stk. 2

Se mere i afsnit 21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – "100 gange reglen".

Disse grænser må overskrides, når

- foderet opfylder betingelserne for diætetisk foder

Se mere i afsnit 14.1 Regler for foder med særlig ernæringsformål/diætetisk foder, og

- det er optaget på listen over anvendelsesformål til diætetisk foder

Se mere i afsnit 23.2 Listen over anvendelsesformål for diætetisk foder.

- virksomheden, som producerer det koncentrerede tilskudsfoder, og som

samtidig anvender fodertilsætningsstoffer, skal være godkendt hertil af Fødevarestyrelsen.

Se mere i afsnit 83.7 Godkendelse til produktion af koncentreret tilskudsfoder med fodertilsætningsstoffer.

I direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål er fastsat regler om **koncentreret diætetisk foder, der markedsføres i form af bolus**.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, bilaget, del A, punkt 10, i)

- Når et diætetisk fodermiddel eller et diætetisk tilskudsfoder markedsføres i form af en bolus, som er beregnet til individuel indgivelse gennem munden ved tvangsfodring, anbefales det, at dette foder indgives af en dyrlæge eller en anden kompetent person.

- Når der er fastsat maksimumindhold i fuldfoder for tilsætningsstoffer, der indgår i bolusen, skal mærkningen oplyse om maksimumperioden for afgivelse af tilsætningsstofferne og om den dagligt afgivne mængde af stofferne.

- Lederen af fodervirksomheden, der markedsfører en bolus, skal kunne dokumentere, at det daglige niveau af tilsætningsstoffer i fordøjelseskanalen ikke overskrider tilsætningsstoffets maksimumsindhold, som fastsat pr. kg fuldfoder, under hele fodringsperioden (langsom afgivelsesvirkning).

23.4 Hvordan man bruger listen over anvendelsesformål for diætetisk foder

Her er uddybende forklaring, som står i de "Almindelige bestemmelser", og som gives til kolonnerne "Særligt ernæringsformål", "Væsentlige ernæringssegenskaber" og "Mærkningsoplysninger" i listen over anvendelsesområder for diætetisk foder, som står i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del A

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, bilaget, del B, kolonne (1), (2) og (4)

Kolonne (1) – Særligt ernæringsformål

Hvis et diætetisk foder skal opfylde mere end ét ernæringsformål, skal det være i overensstemmelse med angivelserne i listen over anvendelsesområder.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del B, kolonne (1)

Reglen står i "Almindelige bestemmelser" i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del A, punkt 8

Kolonne (2) – **Væsentlige ernæringssegenskaber**

I listen over ernæringsformål kan der være anført mere end én gruppe ernæringssegenskaber angivet ved »og/eller«, for samme ernæringsformål.

Fabrikanten af det diætetiske foder kan vælge at anvende den ene eller den anden gruppe væsentlige ernæringssegenskaber eller begge grupper for at opfylde det særlige ernæringsformål.

For hver valgmulighed er der fastsat de dertil svarende mærkningsoplysninger.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del B, kolonne (2) og (4)

Reglen står i ”Almindelige bestemmelser” i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del A, punkt 1

Kolonnerne (2) og (4) – **Indhold af fodertilsætningsstoffer**

Hvis en gruppe tilsætningsstoffer er angivet i listen over ernæringsformål,

- i kolonnen ”Væsentlige ernæringssegenskaber” eller

- i kolonnen ”Mærkningsoplysninger”,

skal de anvendte tilsætningsstoffer være godkendt efter fodertilsætningsstofforordningen og være i overensstemmelse med de angivne væsentlige ernæringssegenskaber.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del B, kolonne (2) og (4)

Reglen står i ”Almindelige bestemmelser” i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del A, punkt 2

Kolonne (4) – **Indhold af fodertilsætningsstoffer**

Hvis der efter kolonnen ”Mærkningsoplysninger” kræves angivelse af et stof, der også er godkendt som tilsætningsstof, og angivelsen er efterfulgt af ordene »i alt«, skal indholdet angives med henvisning til

- den naturligt forekommende mængde, hvis der ikke er tale om tilsætning, eller

- ved angivelse af den samlede mængde af det naturligt forekommende stof og den mængde, der er tilsat som tilsætningsstof.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del B, kolonne (4)

Reglen står i ”Almindelige bestemmelser” i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del A, punkt 4

Kolonne (4) – Mærkning af tilsatte fodertilsætningsstoffer eller ingredienser

Når der i kolonnen ”Mærkningsoplysninger” er tilføjet udtrykket »hvis tilsat«, er det påbudt i mærkningen at angive

- dette fodertilsætningsstof, hvis det er tilsat, eller hvis indholdet af det er blevet forøget,
 - denne ingrediens, hvis den er tilsat, eller hvis indholdet af ingrediensen er blevet forøget,
- for at foderet kan opfylde det særlige ernæringsformål

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del B, kolonne (4)

Reglen står i ”Almindelige bestemmelser” i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del A, punkt 5

Kolonne (4) – Oprindelse til ingredienser / analytiske bestanddele

Når oprindelsen/oprindelserne til ingredienserne eller de analytiske bestanddele skal angives efter kolonnen ”Mærkningsoplysninger”, skal fabrikanten give præcise oplysninger (f.eks. ingrediensens/ ingrediensernes specifikke navn(e), dyreart eller dyredel), der gør det muligt at vurdere, om ingredienserne og de analytiske bestanddele er i overensstemmelse med de væsentlige ernæringsegenskaber, som er nævnt i kolonnen ”Væsentlige ernæringsegenskaber”.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del B, kolonne (4)

Reglen står i ”Almindelige bestemmelser” i direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål.

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, del A, punkt 3

24. Mærkning af foder til selskabsdyr

Markedsføringsforordningen omfatter supplerende mærkningsregler, der gælder for mærkning af foder til selskabsdyr. Reglerne er beskrevet i følgende afsnit:

Se mere:

24.1 Mærkning af foder til selskabsdyr – supplement til mærkningen af fodermidler, foderblandinger eller diætetisk foder

24.2 Mærkning af analytiske bestanddele i foderblandinger til selskabsdyr

24.3 Undtagelse fra mærkningsreglerne for foder til selskabsdyr

24.1 Mærkning af foder til selskabsdyr – supplement til mærkningen af fodermidler, foderblandinger eller diætetisk foder

Mærkningskravene for foder til selskabsdyr står i markedsføringsforordningen. Her er tale om mærkning, der supplerer mærkningen af fodermidler eller foderblandinger, og eventuelt mærkning som diætetisk foder.

Markedsføringsforordningen, artikel 19

Det vil sige, at foder til selskabsdyr skal mærkes med disse påbudte mærkningsoplysninger:

- ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

- Suppleret med mærkningen efter enten mærkningsregler for fodermidler eller mærkningsregler for foderblandinger, hvor den relevante mærkning vælges efter fodertypen.

Se mere i afsnit 22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

Eller se mere i afsnit 22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”.

- Eventuelt suppleret med mærkningsoplysningerne for det diætetiske foder, hvis dette er relevant.

Se mere i afsnit 23.1 Mærkning af diætetisk foder – supplement til mærkningen af fodermidler eller foderblandinger.

I strukturen af mærkningsreglerne er mærkningskravene for foder til selskabsdyr markeret:

Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen Artikel 20	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder til selskabsdyr Artikel 19	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder med særlige ernæringsformål – kaldes også Diætetisk foder Artikel 18	
Særlige obligatoriske mærkningskrav for Fodermidler Artikel 16	Særlige obligatoriske mærkningskrav for Foderblandinger Artikel 17
Generelle obligatoriske mærkningskrav ”Basismærkningen” for alle fodermidler og foderblandinger Artikel 15	

De supplerende mærkningsoplysninger for foder til selskabsdyr omfatter følgende mærkningskrav:

I mærkningen af foder til selskabsdyr skal være angivet et **frikaldsnummer** eller tilsvarende kontaktmulighed, fx en e-mailadresse, så køberen af foderet kan søge oplysninger om indholdet i foderet, hvis disse oplysninger ikke fremgår af mærkningen.

Det drejer sig om disse oplysninger:

- Indhold af fodermidler, når fodermidlerne er angivet i kategorier.

Se mere i afsnit 22.9 Kategorimærkning af fodermidlerne i en foderblanding.

Under udtrykket ”Sammensætning” skal indholdet af fodermidler i foderblandingen angives, men ved kategorimærkningen får man ikke information om de enkelte fodermidler, men kun om de kategorier, som fodermidlerne tilhører.

Med frikaldsnummeret kan man få oplysning om fodermidlerne, der indgår i foderblandingen.

- Indholdet af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

Under udtrykket ”Tilsætningsstoffer” skal indholdet af en række tilsætningsstoffer angives, mens andre af tilsætningsstofferne enten kun skal angives med navnet på den funktionelle gruppe, som stoffet tilhører, eller slet ikke angives.

Se afsnit 28.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

Med frikaldsnummeret kan man få oplysning om disse fodertilsætningsstoffer, der indgår i fodermidlet eller foderblandingen.

24.2 Mærkning af analytiske bestanddele i foderblandinger til selskabsdyr

Hovedreglen er, at indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger til selskabsdyr skal angives på samme måde som for alle andre dyrearter.

Se mere i afsnit 22.10 Angivelse af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

Som en undtagelse herfra tillader markedsføringsforordningen en række alternative udtryk i mærkningen til selskabsdyr.

Markedsføringsforordningen, bilag II, punkt 5

Følgende udtryk er tilladt:

- ”protein” i stedet for ”råprotein”.
- ”fedtindhold” i stedet for ”råfedt”
- ”forbrændt rest” eller ”uorganisk stof” i stedet for ”råaske”

24.3 Undtagelse fra mærkningsreglerne for foder til selskabsdyr

I mærkningen af foder til selskabsdyr, hvor pakningen indeholder flere beholdere, behøver en række af mærkningsoplysninger kun at stå på pakningen og ikke på den enkelte beholder i pakningen. Denne undtagelse står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 21, stk. 7

Undtagelsen gælder både for fodermidler og foderblandinger, og pakningerne må højst indeholde 10 kg foder.

Oversigten herunder viser, at der skal angives flere mærkningsoplysninger på beholderne med fodermidler end på beholderne med foderblandinger. Baggrunden er, at undtagelsen er formuleret forskelligt for foderblandinger og fodermidler:

- For foderblandinger er nævnt, hvilke mærkningsregler der er omfattet af undtagelsen.
- For fodermidler er ikke nævnt nogen mærkningsregler, der er omfattet af undtagelsen.

For **foderblandinger** kan følgende mærkningsoplysninger kan nøjes med at stå på pakningen:

- Navn og adresse på den mærkningsansvarlige
- Virksomhedens godkendelsesnummer
- Indholdet af fodertilsætningsstoffer under overskriften "Tilsætningsstoffer"
- Vandindhold
- Brugsanvisningen for foderblandingen
- Angivelse af hvem producenten er, hvis denne ikke er mærkningsansvarlig
- De obligatoriske angivelser / De analytiske bestanddele
- Indholdet af fodermidler under overskriften "Sammensætning"

Derimod skal følgende mærkningsoplysninger både stå på pakningen og på de enkelte beholdere i pakningen:

- Fodertypen
- Partiets referencenummer / Batchnummer
- Nettomængden
- Dyreart / Dyrekategori
- Datoen for mindste holdbarhed

Undtagelsen ovenfor er undtagelser fra reglerne, der er beskrevet i disse afsnit:

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”.

For **fodermidler** kan følgende mærkningsoplysninger nøjes med at stå på pakningen:

Navn og adresse på den mærkningsansvarlige

- Virksomhedens godkendelsesnummer
- Listen over indholdet af fodertilsætningsstoffer under overskriften "Tilsætningsstoffer"
- Vandindhold

Derimod skal følgende mærkningsoplysninger både stå på pakningen og på de enkelte beholdere i pakningen:

- Fodertypen
- Partiets referencenummer / Batchnummer
- Nettomængden
- Fodermidlets navn
- Obligatoriske angivelser for fodermidlet

Desuden skal følgende mærkningsoplysninger om indhold af fodertilsætningsstoffer både stå på pakningen og på de enkelte beholdere i pakningen, hvis fodermidlet indeholder fodertilsætningsstoffer og disse oplysninger kræves angivet i mærkningen:

- Dyreart eller dyrekategori
- Brugsanvisning
- Datoen for mindste holdbarhed

Undtagelsen ovenfor er undtagelser fra reglerne, der er beskrevet i disse afsnit:

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

25. Mærkning af forurenede foder

Reglerne om mærkning af foder, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen er beskrevet i følgende afsnit:

Se mere:

25.1 Mærkning af forurenede foder

25.2 Afgiftning eller rensning af forurenede foder

25.1 Mærkning af forurenede foder

Mærkningskravene for forurenede foder står i markedsføringsforordningen. Her er tale om mærkning, der supplerer mærkningen af fodermidler eller foderblandinger, og eventuelt mærkning som diætisk foder.

Markedsføringsforordningen, artikel 20 og bilag VIII

Det vil sige, at foder, som har et højere indhold af uønskede stoffer end nævnt i direktivet om uønskede stoffer i foderstoffer, og som skal afgiftes eller renses, skal mærkes med nedenstående påbudte mærkningsoplysninger.

Direktivet om uønskede stoffer, bilag I

- ”Basismærkningen”.

Se mere i afsnit 22.3. Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

- Suppleret med mærkningen efter enten mærkningsregler for fodermidler eller mærkningsregler for foderblandinger, hvor den relevante mærkning vælges efter fodertypen.

Se mere i afsnit 22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”.

Eller se mere i afsnit 22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”.

- Eventuelt suppleret med mærkningsoplysningerne for det diætiske foder, hvis dette er relevant.

Se mere i afsnit 23.1 Mærkning af diætisk foder – supplement til mærkningen af fodermidler eller foderblandinger.

- Eventuelt suppleret med mærkningsoplysningerne for foder til selskabsdyr, hvis dette er relevant.

Se mere i afsnit 24.1 Mærkning af foder til selskabsdyr – supplement til mærkningen af fodermidler, foderblandinger eller diætisk foder.

I strukturen af mærkningsreglerne er mærkningskravene for forurenede foder markeret:

Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen Artikel 20	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder til selskabsdyr Artikel 19	
Supplerende obligatoriske mærkningskrav for Foder med særlige ernæringsformål – kaldes også Diætetisk foder Artikel 18	
Særlige obligatoriske mærkningskrav for Fodermidler Artikel 16	Særlige obligatoriske mærkningskrav for Foderblandinger Artikel 17
Generelle obligatoriske mærkningskrav "Basismærkningen" for alle fodermidler og foderblandinger Artikel 15	

De supplerende mærkningsoplysninger for forurenede foder omfatter følgende mærkningskrav:

Efter markedsføringsforordningen kræves denne **mærkning af forurenede foder, der skal afgiftes**:

»Foder med for stort indhold af ... [angivelse af de(t) uønskede stof(fer) i overensstemmelse med direktivet om uønskede stoffer] må kun anvendes som foder efter afgiftning i godkendte virksomheder«.

Markedsføringsforordningen, bilag VIII, punkt 1

Direktivet om uønskede stoffer, bilag I

Virksomheder, der afgifter forurenede foder, skal være godkendt hertil efter, i foderhygiejneforordningen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, nr. 2, eller nr. 3

Eksempler på foder, der kan afgiftes for at fjerne indhold af uønskede stoffer
Afgiftning af fiskeolie for indhold af dioxin

Efter markedsføringsforordningen kræves denne mærkning af forurenede foder, der skal renses:

»Foder med et for stort indhold af ... [angivelse af de(t) uønskede stof(fer) i overensstemmelse med direktivet om uønskede stoffer] må kun anvendes som foder efter passende rensning«

Markedsføringsforordningen, bilag VIII, punkt 2

Direktivet om uønskede stoffer, bilag I

Eksempler på foder, der kan renses for at fjerne indhold af uønskede stoffer

Rensning af korn for indhold af meldrøjer

Rensning af solsikkefrø for indhold af Ambrosiafrø

Forurenede fodermidler er også omtalt i disse afsnit, dels definitionen, dels baggrunden for reglerne:

Se mere i afsnit [12.11 Forurenede fodermidler](#).

Se mere i afsnit [25.2 Afgiftning eller rensning af forurenede foder](#).

Efter markedsføringsforordningen kræves denne **mærkning af fodermidler, som er tidligere fødevarer, som ikke længere er bestemt til konsum og som det er nødvendigt at forarbejde**.

[Markedsføringsforordningen, bilag VIII, punkt 3](#)

For at sikre at tidligere fødevarer,

- som ikke længere er bestemt til konsum, og
- som skal bruges som fodermidler,

er mærket med, at de skal forarbejdes, hvis deres kvalitet ikke opfylder kravene til foder, skal disse tidligere fødevarer mærkes med denne sætning:

”Tidligere fødevarer – må kun anvendes som foder efter ...”

I stedet for ”...” skal angives den forarbejdningsproces, som fodermidlet skal behandles ved, og som er nævnt i fodermiddelfortegnelsens ordliste over processer.

Se mere i afsnit [12.6 Ordlisten over processer i fodermiddelfortegnelsen](#).

[Fodermiddelfortegnelsen, bilaget, del B](#)

25.2 Afgiftning eller rensning af forurenede foder

Reglerne om afgiftning eller rensning af foder bygger på en kombination af regler i både foderbekendtgørelsen, direktivet om uønskede stoffer og afgiftningsforordningen. Disse regler danner baggrund for reglerne om rensning eller afgiftning af foder:

Efter en regel i foderbekendtgørelsen må foder ikke indføres fra tredjeland, markedsføres eller anvendes til foder, hvis foderets indhold af uønskede stoffer er højere end grænseværdierne, der er fastsat i bilag I til direktivet om uønskede stoffer.

Efter reglen i foderbekendtgørelsen er det forbudt at fortynde et forurenede foder og herefter bruge blandingen som foder. Derimod giver reglen mulighed for at afgifte eller rense forurenede foder, så det kan undgås, at fodermidler med indhold af uønskede stoffer over de fastsatte grænseværdier skal kasseres.

[Foderbekendtgørelsen, § 5, stk. 3](#)

Direktivet om uønskede stoffer, bilag I

Betingelserne for rensning af forurenede foder er, at det forurenede foder er mærket med, at det skal renses, og det skal fremgå, at foderet kun kan anvendes som foder efter passende rensning.

Se mere i afsnit 25.1 Mærkning af forurenede foder.

Heri er gjort rede for mærkning af forurenede foder, der skal renses.

Betingelserne for afgiftning af forurenede foder er, at det forurenede foder skal være mærket med, at det skal afgiftes, og det skal fremgå, at foderet kun kan anvendes som foder efter afgiftning i godkendte virksomheder.

Se mere i afsnit 25.1 Mærkning af forurenede foder.

Heri er gjort rede for mærkning af foder, der skal afgiftes.

Til afgiftningen af foderet kan der anvendes en afgiftningsproces, hvorigennem det uønskede stof med vilje fjernes fra det forurenede foder, forudsat afgiftningen sker efter reglerne i afgiftningsforordningen.

Afgiftningsforordningen

Se mere i afsnit 32. Afgiftning af foder med højt indhold af uønskede stoffer

Virksomheder, der afgifter forurenede foder, skal være godkendt hertil efter, i foderhygiejneforordningen

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, nr. 2, eller nr. 3

Se mere i afsnit 83.6 Godkendelse til afgiftning af foder.

26. Frivillig mærkning

Ud over de obligatoriske mærkningskrav i markedsføringsforordningen, giver forordningen også mulighed for frivillig mærkning af foder. Reglerne for frivillig mærkning er omtalt i dette afsnit:

Se mere:

26.1 Frivillig mærkning af fodermidler og foderblandinger

26.1 Frivillig mærkning af fodermidler og foderblandinger

I markedsføringsforordningen er frivillig mærkning kortfattet omtalt.

Af reglerne fremgår det, at den frivillige mærkning kan omfatte yderligere betingelser, jf. EF-kodekserne for god mærkningspraksis.

Markedsføringsforordningen, artikel 22

EF-kodekserne for god mærkningspraksis er omtalt i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 25

Foderbranchen står for udviklingen af kodekserne:

- Én for foder til selskabsdyr
- Én for foderblandinger til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, og som kan indeholde et afsnit om foderblandinger til pelsdyr.

Mærkning af foder skal omfatte den obligatoriske mærkning, og den må omfatte frivillig mærkning.

De **obligatoriske mærkningsoplysninger** for fodermidler og foderblandinger står i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 15-21

Se mere:

22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”

22.4 Mærkning af fodermidler – supplement til ”Basismærkningen”

22.7 Mærkning af foderblandinger – supplement til ”Basismærkningen”

23.1 Mærkning af diætetisk foder – supplement til mærkningen af fodermidler eller foderblandinger

24.1 Mærkning af foder til selskabsdyr – supplement til mærkningen af fodermidler, foderblandinger eller diætetisk foder.

25.1 Mærkning af forurenede foder.

De **frivillige mærkningsoplysninger** for fodermidler og foderblandinger skal overholde de generelle principper i markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, artikel 11-14

Se mere:

21.2 Hvem den mærkningsansvarlige er

21.3 Ansvar for mærkning af foder

21.4 Mærkningsansvar ved distribution og detailsalg af foder

21.5 Principper for mærkning og præsentation – Vildledning

21.6 Mærkningsprog

21.7 Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå

21.8 Hvordan foderets indhold skal angives i mærkningen

21.9 Anprisning af foder – hvad der må fremhæves

21.10 Anprisning af foder – sygdomsanprisninger er ikke tilladt

21.11 Dokumentation for anprisninger

21.15 Mærkning i et ledsagedokument

21.16 Mærkning ved fjernkommunikationssalg

27. Mærkning af fodertilsætningsstoffer og foderblandinger

Reglerne for mærkning af tilsætningsstoffer og forblandinger er omtalt i disse afsnit:

Se mere:

27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer

27.2 Mærkning af forblandinger

27.3 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger - zootekniske tilsætningsstoffer, coccidiostatika og histomonostatika

27.4 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – enzymer

27.5 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – mikroorganismer

27.6 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger - tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

27.7 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger - teknologiske tilsætningsstoffer og sensoriske tilsætningsstoffer undtagen aromastoffer

27.8 Mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – aromastoffer

27.9 Supplerende mærkningskrav til fodertilsætningsstoffer – præparater

27.10 Supplerende mærkningskrav til forblandinger, som indeholder fodertilsætningsstoffer, der er præparater

27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer

Generelle regler for pakning og mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger er beskrevet i følgende afsnit:

- Pakning og mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger

Se mere i afsnit 19.1. Pakning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger.

- Ansvar for mærkning

Se mere i afsnit 21.3. Ansvar for mærkning af foder.

- Mærkningsprog

Se mere i afsnit 21.6. Mærkningsprog.

- Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå

Se mere i afsnit 21.7. Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå.

Fodertilsætningsstoffer skal mærkes med en række påbudte oplysninger. Mærkningsreglerne står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a til g

Se mere i afsnit 5.1 Hvad er et fodertilsætningsstof.

Nedenfor er vist et eksempel på en godkendelse af et fodertilsætningsstof. Oplysningerne heri er brugt som eksempler på, hvad den påbudte mærkning omfatter. De oplysninger, der indgår i mærkningen, er markeret.

a) Navnet på **den funktionelle gruppe** i henhold til godkendelsen af fodertilsætningsstoffet

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a

Se mere i afsnit 5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer.

Heri er omtalt funktionelle grupper.

I eksemplet er den funktionelle gruppe ”Forbindelser af sporstoffer”.

I eksemplet angives den funktionelle gruppe lige over kolonnerne med godkendelsen.

Efter navnet på den funktionelle gruppe skal angives **fodertilsætningsstoffets specifikke navn**, dvs. det navn, som stoffet har i forordningen, hvor fodertilsætningsstoffet er godkendt.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a

I eksemplet står tilsætningsstoffets specifikke navn i den tredje kolonne fra venstre.

I eksemplet er navnet ”Zinkacetat-dihydrat”.

b) Den mærkningsansvarliges **navn eller firmanavn plus adresse eller hjemsted.**

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra b

Se mere i afsnit 21.3 Ansvar for mærkning af foder.

Heri kan man læse mere om, hvem der er mærkningsansvarlig. Med adresse forstås hele adressen med vejnavn, vejnummer og postnummer og by. En webadresse er ikke tilstrækkelig.

c) **Angivelse af mængden** af fodertilsætningsstoffet

For flydende tilsætningsstoffer enten nettorumfang eller nettovægt.

Nettovægt for øvrige tilsætningsstoffer.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra c

d) **Virksomhedens godkendelsesnummer** tildelt efter foderhygiejneforordningen

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra d

Foderhygiejneforordningen

Se mere i afsnit 86.2 Hvad er godkendelsesnummer?.

e) **Brugsanvisning og sikkerhedsforskrifter** for anvendelsen og særlige krav, fx dyrearter og -kategorier

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra e

- **Sikkerhedsforskrifterne** står i den næstsidste kolonne.

I eksemplet er der disse sikkerhedsforskrifter:

1. ”Tilsætningsstoffet anvendes i foder som forblanding.”

2. ”For brugere af tilsætningsstoffet og forblandinger skal fodervirksomhedslederne iværksætte driftsprocedurer og passende administrative foranstaltninger med henblik på at imødegå risici ved indånding, hudkontakt eller øjenkontakt. I tilfælde, hvor risiciene ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af disse procedurer og foranstaltninger, skal tilsætningsstoffet og forblandingerne anvendes med de fornødne personlige værnemidler”

- De **dyrearter**, som stoffet er godkendt til, står i den femte kolonne fra venstre.

I eksemplet er stoffet godkendt til ”Alle dyrearter”.

I den tredjesidste kolonne er angivet maksimumindholdet af grundstoffet zink, som er det aktive stof i zinkacetat-dihydrat. Maksimum i mg pr. kg fuldfoder til forskellige dyrearter (dette fremgår af overskriften til kolonnen):

- Hunde og katte: 200 (i alt)
- Laksefisk og mælkeerstatninger til kalve: 180 (i alt)
- Smågrise, søer, kaniner og alle fisk undtagen laksefisk: 150 (i alt)
- Andre arter og kategorier: 120 (i alt)

f) Fodertilsætningsstoffets **identifikationsnummer**

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra f

Identifikationsnummeret står i den venstre kolonne.

I eksemplet er identifikationsnummeret ”3b601”.

a) Partiets **batchnummer** og **fremstillingsdato**

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra g

Eksempel på godkendelse af et fodertilsætningsstof									
Her er markeret de oplysninger, som står i godkendelsen og som skal gives i den påbudte mærkning fodertilsætningsstoffet									
Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indholderen af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, betegnelse, analysemetode	Dyrtart eller -kategorier	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse g/årg til
						Indhold af grundstoffet (Zn) i mg/kg faldfoder med et vandindhold på 12 %			
Kategori: tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber Funktionel gruppe: forbindelser af sporstoffer									
19401	—	Zinkacetat-dihydrat	<p>Tilsætningsstoffets sammensætning</p> <p>Zinkacetat-dihydrat, som pulver med et zinkindhold på mindst 29,6 %</p> <p>Aktionsstoffets karakteristika</p> <p>Kemisk formel: $Zn(CH_3COO)_2 \cdot 2H_2O$</p> <p>CAS-nummer: 5970-45-6</p> <p>Analysemetoder (*)</p> <p>Til kvantificering af zinkacetat-dihydrat i fodertilsætningsstoffet:</p> <p>— titrering med natriumacetat (Den Europæiske Farmakopé, monografi 1482).</p> <p>Til kvantificering af det samlede indhold af zink i tilsætningsstoffet og forblandingerne:</p>	Alle dyrtarter	—	—	<p>Hunde og katte: 200 (i årl)</p> <p>Laksefisk og mælkekræmninger til kalve: 180 (i årl)</p> <p>Smågrise, søer, kaniner og alle fisk undtagen laksefisk: 150 (i årl)</p> <p>Andre arter og kategorier: 120 (i årl)</p>	<p>1. Tilsætningsstoffet anvendes i foder som forblanding.</p> <p>2. For brugere af tilsætningsstoffet og forblandinger skal fodertilvirkningsbillederne iværksætte driftsprocedurer og passende administrative foranstaltninger med henblik på at undgå risiko ved indånding, hudkontakt eller øjenkontakt. I tilfælde, hvor risikoen ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af disse procedurer og foranstaltninger, skal tilsætningsstoffet og forblandingerne anvendes med de fornødne personlige værnemidler</p>	27. juli 2026
Godkendelse af fodertilsætningsstoffet zinkacetat-dihydrat, godkendt i forordning 2016/1095. Eksemplet er kun et uddrag af teksten fra forordningen.									

27.2 Mærkning af forblandinger

Generelle regler for pakning og mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger er beskrevet i følgende afsnit:

- Pakning og mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger

Se mere i afsnit 19.1. Pakning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger.

- Ansvar for mærkning

Se mere i afsnit 21.3. Ansvar for mærkning af foder.

- Mærkningsprog

Se mere i afsnit 21.6. Mærkningsprog.

- Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå

Se mere i afsnit 21.7. Hvordan mærkningsoplysningerne skal stå.

Forblandinger skal mærkes med følgende oplysninger fra fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 4

- **Fodertypen**

Forblandingen skal mærkes med fodertypen ”Forblanding”.

En forblanding, der indeholder ensileringstilsætningsstoffer skal mærkes med fodertypen: ”Forblanding med ensileringstilsætningsstoffer”.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag IV, punkt 4.

Denne mærkning er vigtig i forbindelse med mærkning af fodermidler, der sælges fra én landbruger til en anden til brug på dennes bedrift.

Se mere i afsnit 22.6 Undtagelse – mærkning af fodermidler – salg fra én landbruger til en anden til brug på dennes bedrift.

- **Bærestoffer** i forblandingen

Indholdet af bærestoffer skal angives:

Når bærestoffet er et eller flere fodermidler, skal indholdet af bærestoffet angives på samme måde som indholdet af fodermidler i foderblandinger.

Se afsnit 22.8 Angivelse af indholdet af fodermidler i foderblandinger.

Når bærestoffet er vand skal vandindholdet angives.

Se mere i afsnit 10.1 Hvad bærestoffer bruges til.

- Angivelse af **holdbarhed**

På en forblanding må kun angives én dato for mindste holdbarhed.

Denne dato skal fastsættes ud fra holdbarheden for hver enkelt bestanddel i forblandingen.

Se mere i afsnit 17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed.

Øvrige mærkningskrav omfatter mærkning af forblandinger med en række påbudte oplysninger, som fodertilsætningsstoffer også skal mærkes med. Mærkningsreglerne står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a

I sidste afsnit heri er præciseret, hvornår mærkningskravene gælder for det enkelte fodertilsætningsstof, henholdsvis hvornår mærkningskravene gælder for selve forblandingen.

Nedenfor er vist et eksempel en godkendelse af et fodertilsætningsstof. Oplysningerne heri er brugt som eksempler på, hvad den påbudte mærkning omfatter. De oplysninger, der indgår i mærkningen, er markeret.

a) I henhold til godkendelsen af de indgående fodertilsætningsstoffer i forblandingen:

Navnet på den funktionelle gruppe i henhold til godkendelsen af fodertilsætningsstoffet.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a

Se mere i afsnit 5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer.

Heri er funktionelle grupper omtalt.

I eksemplet er den funktionelle gruppe ”Forbindelser af sporstoffer”.

I eksemplet angives den funktionelle gruppe lige over kolonnerne med godkendelsen.

Efter navnet på den funktionelle gruppe skal angives **fodertilsætningsstoffets specifikke navn**, dvs. det navn, som stoffet har i forordningen, hvor fodertilsætningsstoffet er godkendt.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a

I eksemplet står tilsætningsstoffets specifikke navn i den tredje kolonne fra venstre.

I eksemplet er navnet ”Zinkacetat-dihydrat”.

b) Den mærkningsansvarliges **navn eller firmanavn plus adresse eller hjemsted**.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra a

Dette krav gælder kun for mærkningen af selve forblandingen. Der skal ikke angives navn osv., for det enkelte fodertilsætningsstof i forblandingen.

Se mere i afsnit 21.3 Ansvar for mærkning af foder.

Her kan man læses mere om, hvem den mærkningsansvarlig er. Med adresse forstås hele adressen med vejnavn, vejnummer og postnummer og by. En webadresse er ikke tilstrækkelig.

c) **Angivelse af mængden** af fodertilsætningsstoffet

For flydende forblandinger enten nettorumfang eller nettovægt.

Nettovægt for øvrige forblandinger.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra c

d) **Virksomhedens godkendelsesnummer** tildelt efter foderhygiejneforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra d

Foderhygiejneforordningen

Dette krav gælder kun for mærkningen af selve forblandingen. Der skal ikke angives godkendelsesnummer for det enkelte fodertilsætningsstof i forblandingen.

e) Brugsanvisning, sikkerhedsforskrifter og dyrearter

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra e

Der skal angives en **brugsanvisning** for forblandingen.

Sikkerhedsforskrifter skal angives for det enkelte fodertilsætningsstof, der indgår i forblandingen, hvis der er angivet sikkerhedsforskrifter i godkendelsen af det enkelte fodertilsætningsstof, og det fremgår, at disse sikkerhedsforskrifter skal angives i mærkningen af forblandinger.

De **dyrearter**, som forblandingen skal anvendes til, skal angives.

f) Fodertilsætningsstoffets **identifikationsnummer**

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra f

Identifikationsnummeret står i den venstre kolonne.

I eksemplet er identifikationsnummeret ”3b601”.

g) Partiets **batchnummer** og **fremstillingsdato**.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 1, litra g

Dette krav gælder kun for mærkningen af selve forblandingen. Der skal ikke angives batchnummer og fremstillingsdato i mærkningen af det enkelte fodertilsætningsstof i forblandingen.

Eksempel på godkendelse af et fodertilsætningsstof

Her er markeret de oplysninger, som står i godkendelsen og som skal gives i den påbudte mærkning af en forblanding, der indeholder fodertilsætningsstoffet

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indholdet af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, betegnelse, analysemetode	Dyret eller kategori	Mikstur- eller alder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						Indhold af grundstoffet (%) i mg/kg fædder med et vandindhold på 12 %			
Kategori: tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber: Funktionel gruppe: forbindere af sporstoffer									
1b601	—	Zinkacetat-dihydrat	<p>Tilsætningsstoffets sammensætning</p> <p>Zinkacetat-dihydrat, som pulver med et zinkindhold på mindst 29,6 %</p> <p>Altstoffets karakteristika</p> <p>Kemisk formel: $Zn(CH_3COO)_2 \cdot 2H_2O$</p> <p>CAS-nummer: 5970-45-6</p> <p>Analyselokalitet (?)</p> <p>Til kvantificering af zinkacetat-dihydrat i fodertilsætningsstoffer:</p> <p>— titrering med natriumacetat (Den Europæiske Farmakopæi, monografi 1482).</p> <p>Til kvantificering af det samlede indhold af zink i tilsætningsstoffet og forblandingerne:</p>	Alle dyretyper	—	—	<p>Hunde og katte: 200 (i alt)</p> <p>Lakselaks og mælkekræmmerer til kalve: 180 (i alt)</p> <p>Solgræs, søer, kaniner og alle fisk undtagen lakselaks: 150 (i alt)</p> <p>Andre arter og kategorier: 120 (i alt)</p>	<p>1. Tilsætningsstoffet anvendes i foder som forblanding.</p> <p>2. For brugere af tilsætningsstoffet og forblandinger skal fodertilsætningsstoffets virkeshedsforhold overvåges driftsprocedureer og passende administrative foranstaltninger med henblik på at undgå risiko ved indledning, hudkontakt eller øjenkontakt. I tilfælde, hvor risiciene ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af disse procedurer og foranstaltninger, skal tilsætningsstoffet og forblandingerne anvendes med de fornødne personlige værnemidler</p>	27. juli 2026
Godkendelse af fodertilsætningsstoffet zinkacetat-dihydrat, godkendt i forordning 2016/1095. Eksemplet er kun et uddrag af teksten fra forordningen.									

27.3 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – zootekniske tilsætningsstoffer, coccidiostatika og histomonostatika

Ud over

- mærkningen af fodertilsætningsstoffer

Se mere i afsnit [27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer](#), eller

- mærkningen af forblandinger

Se mere i afsnit [27.2 Mærkning af forblandinger](#).

skal mærkningen af fodertilsætningsstoffer

- fra kategorierne zootekniske tilsætningsstoffer, coccidiostatika og histomonostatika,

- eller forblandinger, der indeholder tilsætningsstoffer fra disse kategorier,

suppleres med følgende mærkningsoplysninger:

- **Holdbarhed** ud fra fremstillingsdatoen / sidste gyldighedsdato

Se mere i afsnit 17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed.

- **Brugsanvisning**

- **Koncentration**

Mærkningsreglen står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 1, litra a

27.4 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – enzymer

Ud over

- mærkningen af fodertilsætningsstoffer

Se mere i 27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer, eller

- mærkningen af forblandinger

Se mere i afsnit 27.2 Mærkning af forblandinger.

skal mærkningen af fodertilsætningsstoffer,

- der er enzymer

- eller er forblandinger med indhold tilsætningsstoffer, der er af enzymer,

suppleres med følgende mærkningsoplysninger:

- **Holdbarhed** ud fra fremstillingsdatoen / Sidste gyldighedsdato

17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed.

- **Brugsanvisning**

- **Aktivstoffets navn** jf. godkendelsen – se eksemplet nedenfor

- **Enzymnummeret** i henhold til International Union of Biochemistry – se eksemplet nedenfor

- **Koncentrationen**, dvs. enzymaktiviteten pr. gram eller ml – se eksemplet nedenfor

Mærkningsreglen står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 1, litra a og b

De oplysninger, der indgår i mærkningen, er markeret i eksemplet:

Eksempel på godkendelse af et fodertilsætningsstof, der er et enzym

Her er markeret de oplysninger, som står i godkendelsen og som skal gives som supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger.

Tilægsstoffets identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilægsstoffet	Sammensætning, kemisk betegnelse, betegnelse og analysemetode	Densitet eller Årsgang	Måltidsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre betingelser	Godkendelse gyldig til
						Antal enheder aktivstof/kg fædsel med et vandindhold på 12 %			
Kategori: reotekniske tilægsstoffer. Funktionel gruppe: fordøjelighedsforstærkende stoffer									
44141(1)	DSM Nutritional Products Ltd repræsenteret ved DSM Nutritional Products Sp. Z o.o.	6-fytase (EC 3.1.3.26)	<p>Tilægsstoffets sammensætning: Præparat af 6-fytase produceret af <i>Aspergillus oryzae</i> DSM 14223 med en aktivitet på mindst: Hyldende form: 20 000 FYT (1)g</p> <p>Aktivstoffets karakteristika: 6-fytase produceret af <i>Aspergillus oryzae</i> DSM 14223</p> <p>Analysemetode (1): Kolonisations baseret på vandoverskyldets reaktion på uorganisk fosfat produceret ved 6-fytases (6-fytase produceret af <i>Aspergillus oryzae</i> DSM 14223) aktion på fytatidholdende substrat (patrum-fytat) ved pH 5,5 og 37 °C, kvantificeret ved hjælp af en standardkurve over uorganisk fosfat.</p>	Løseligt	---	750 FYT	---	<p>1. I brugvejledningen for tilægsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pellenestabilitet.</p> <p>2. Til brug i foder med indhold af fytatid på over 0,25 %.</p> <p>3. Sikkerhedsforanstaltninger: Åndedrætsværn, sikkerhedsbriller og handsker skal bæres under håndteringen.</p>	25.3.2021
<p>(1) 1 FYT er den mængde enzym, der frigør 1 µmol uorganisk fosfat fra substratet pr. minut ved måltidsbetingelser med en fytatidkoncentration på 5,0 mM ved pH 5,5 og en temperatur på 37 °C under 30 minutters inkubation.</p> <p>(2) Nærmere oplysninger om analysemetoden findes på EU-nettstedet www.anses.europa.eu/food/additives.</p>									
<p>Godkendelse af fodertilsætningsstoffet 6-fytase, godkendt i forordning 221/2011.</p>									

27.5 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – mikroorganismer

Ud over

- mærkningen af fodertilsætningsstoffer

Se mere i afsnit [27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer](#), eller

- mærkning af forblandinger

Se mere i afsnit [27.2 Mærkning af forblandinger](#).

skal mærkningen af fodertilsætningsstoffer,

- der er mikroorganismer,

- eller er forblandinger med indhold af tilsætningsstoffer, der er mikroorganismer,

suppleres med følgende mærkningsoplysninger:

- **Holdbarhed** ud fra fremstillingsdatoen / Sidste gyldighedsdato

Se mere i afsnit [17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed](#).

- **Brugsanvisning**

- **Mikroorganismens stammenummer** – se eksemplet nedenfor

- **Antal mikroorganismer pr. gram** (kolonidannende enheder/g) – se eksemplet nedenfor

Selv om kolonneoverskriften i godkendelsesforordningen for tilsætningsstoffet angiver minimumsindholdet af mikroorganismer pr. kg fuldfoder, **kræves det i mærkningen, at antallet af mikroorganismer angives pr. gram.**

Mærkningsreglen står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 1, litra c

Eksempel på godkendelse af et fodertilsætningsstof, der er en mikroorganisme
 Her er markeret de oplysninger, som står i godkendelsen og som skal gives som supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger.

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyrart eller kategori	Maksimummængde	Minimumsindhold	Maksimumindhold	Andre betingelser	Godkendelse gyldig til
Kategori: Zootekniske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: Tarmflora-stabilisatorer						CFU/kg fædder med et vandindhold på 12 %			
4a1704	ALLTECH France	Saccharomyces cerevisiae CBS 493.94	Tilsætningsstoffets sammensætning Præparat af Saccharomyces cerevisiae BS 493.94 med et indhold i fast form på mindst 1 × 10 ⁹ CFU/g tilsætningsstof. Aktivstoffets karakteristika Saccharomyces cerevisiae CBS 493.94. Analysemetode (1) Tælling ved pladespredningsmetoden under anvendelse af chloramphenicolglykosegærekaraktertagar. Identifikation: Polymerasekædereaktion (PCR-metoden).	Mælkekøer og mindre udvalgte drøvdyggere, der anvendes til mælkeproduktion Slagtekvæg og mindre udvalgte drøvdyggere, der opdrættes til slagting	—	1 × 10 ⁷	—	1. I brugvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagring/betingelserne og pletteringsstabilitet. 2. Sikkerhedsforanstaltninger: Der skal bæres åndedrætsværn under blandingen.	10. november 2024

(1) Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på hjemmesiden for EU-referencelaboratoriet for fodertilsætningsstoffer: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

Godkendelse af fodertilsætningsstoffet *Saccharomyces cerevisiae*, godkendt i forordning 1109/2014.

27.6 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

Ud over

- mærkningen af fodertilsætningsstoffer

Se mere i afsnit 27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer, eller

- mærkning af forblandinger

Se mere i afsnit 27.2 Mærkning af forblandinger.

skal mærkningen af

- tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber,

- eller forblandinger, der indeholder tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

suppleres med følgende mærkningsoplysninger:

- **Indholdet af aktivstoffer** – se eksemplet nedenfor
- **Holdbarhed** ud fra fremstillingsdatoen / Sidste gyldighedsdato

Se mere i afsnit 17.8 Angivelse af datoen for mindste holdbarhed.

Mærkningsreglen står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 1, litra d

Oplysningen, der indgår i mærkningen, er markeret:

Eksempel på godkendelse af et fodertilsætningsstof, der er et sporstof

Indholdet af aktivstoffer i fodertilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber skal angives som supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger.

Her er markeret, hvor oplysninger om indholdet af aktivstoffer er angivet:

Tilætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indholdet af godkendelsen	Tilætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, betegnelse, analysemetode	Dyrart eller kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre betegnelse	Godkendelse gyldig til
						Indhold af grundstoffet (Zn) i mg/kg fædder med et grundindhold på 12 %			
Kategori: tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber. Funktionel gruppe: forbindelser af sporstoffer									
18401	—	Zinkacetat-dihydrat	<p>Tilætningsstoffets sammensætning</p> <p>Zinkacetat-dihydrat, som pulver med et zinkindhold på mindst 29,6 %</p> <p>Aktivstoffets karakteristika</p> <p>Kemisk formel: $Zn(CH_3COO)_2 \cdot 2H_2O$</p> <p>CAS-nummer: 5970-45-6</p> <p>Analysemetode (*)</p> <p>Til kvantificering af zinkacetat-dihydrat i fodertilsætningsstoffer:</p> <p>— titrering med natriumacetat (Den Europæiske Farmakopé, monografi 1482).</p> <p>Til kvantificering af det samlede indhold af zink i tilætningsstoffer og forblandingerne:</p>	Alle dyrarter	—	—	100 mg/kg fædder og 180 mg/kg søer, og alle øvrige lak- og ø andre	<p>1. Tilætningsstoffet anvendes i foder som forblanding.</p> <p>2. For brugere af tilætningsstoffet og forblandinger skal fodervefvarksomsbefalingerne iværksætte driftsprocedurer og passende administrative foranstaltninger med henblik på at undgå risiko ved indånding, hudkontakt eller øjenkontakt. I tilfælde, hvor risikoen ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af disse procedurer og foranstaltninger, skal tilætningsstoffet og forblandingerne anvendes med de fornødne personlige værnemidler</p>	27. juli 2016

I overskriften til kolonnerne "Minimumsindhold" og "Maksimumsindhold" står nævnt grundstoffet (Zn), dvs. zink. Her er zink aktivstoffet.

Godkendelse af fodertilsætningsstoffet zinkacetat-dihydrat, godkendt i forordning 2016/1095. Eksemplet er kun et uddrag af teksten fra forordningen.

27.7 Supplerende mærkning af fodertilsætningsstoffer og forblandinger – teknologiske tilsætningsstoffer og sensoriske tilsætningsstoffer undtagen aromastoffer

Ud over

- mærkningen af fodertilsætningsstoffer

Se mere i afsnit 27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer, eller

- mærkning af forblandinger

Se mere i afsnit 27.2 Mærkning af forblandinger.

skal mærkningen af

- teknologiske tilsætningsstoffer og sensoriske tilsætningsstoffer undtagen aromastoffer,

- eller forblandinger, der indeholder teknologiske tilsætningsstoffer og sensoriske tilsætningsstoffer undtagen aromastoffer

suppleres med følgende mærkningsoplysninger:

- **Indholdet af aktivstoffer**

Mærkningsreglen står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 1, litra e

27.8 Mærkning af forblandinger med fodertilsætningsstoffer – aromastoffer

Ud over mærkningen af forblandinger

- Se mere i afsnit 27.2 Mærkning af forblandinger.

gælder følgende supplerende regler for mærkningen af forblandinger med fodertilsætningsstoffer, der er aromastoffer:

- I mærkningen af forblandinger kan listen over tilsætningsstoffer, der er aromastoffer, erstatte med ordet ”**aromastofblanding**”.

Bemærk at udtrykket ”aromastofblanding” ikke kan bruges for aromastoffer med fastsat mængdebegrænsning, når de anvendes i foder eller drikkevand.

Mærkningsreglen står i Fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 16, stk. 2

- **Iblandingsprocenten** i forblandinger

Mærkningsreglen står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 1, litra f

27.9 Supplerende mærkningskrav til fodertilsætningsstoffer – præparater

De supplerende mærkningsregler gælder for tilsætningsstoffer, som er

a) teknologiske tilsætningsstoffer,

- b) sensoriske tilsætningsstoffer eller
- c) tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber og som indgår i præparater

Se mere i afsnit 6.1. Tilsætningsstoffer kaldet præparater.

Følgende regler gælder for de stoffer eller produkter, der indgår i tilsætningsstoffer, der er præparater:

- Teknologiske tilsætningsstoffer eller andre stoffer eller produkter, der indgår i tilsætningsstoffer, der består af præparater, må kun ændre de fysisk-kemiske egenskaber ved aktivstoffet i præparatet.
- Der skal sikres fysisk-kemisk og biologisk forenelighed mellem præparatets bestanddele under hensyn til de tilsigtede virkninger.
- De indgående teknologiske tilsætningsstoffer eller andre stoffer eller produkter, der indgår i tilsætningsstoffer, skal anvendes i overensstemmelse med betingelserne, der er fastsat ved godkendelsen af disse stoffer, når der er fastsat sådanne betingelser.

Reglerne står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag IV, punkt 5

De **supplerende mærkningsregler for fodertilsætningsstoffer, der er præparater**, står i fodertilsætningsstofforordningen. Mærkningsoplysninger skal stå på præparatets emballage eller beholdere.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 2, litra a

I mærkningen af fodertilsætningsstoffer,

- som er præparater,
 - og som indeholder teknologiske tilsætningsstoffer,
- skal der for alle de teknologiske tilsætningsstoffer, som indgår i præparatet, angives
- de specifikke navne,
 - identifikationsnumrene og
 - indholdet,
- når der er fastsat maksimumindhold for disse stoffer ved godkendelsen.

Med hensyn til mærkning med specifikke navne og identifikationsnumre:

Se afsnit 27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer.

Følgende **mærkningsoplysninger**, der skal **gives via skriftligt medie eller ledsage præparatet**:

I mærkningen af præparatet skal angives

- det specifikke navn og
- identifikationsnummer

på alle de teknologiske tilsætningsstoffer, der indgår i præparatet, og

- navnet på alle stoffer eller produkter, der indgår i præparatet.

Navnene angives efter faldende vægt.

27.10 Supplerende mærkningskrav til forblandinger, som indeholder fodertilsætningsstoffer, der er præparater

De supplerende mærkningsregler gælder for forblandinger, der indeholder tilsætningsstoffer, som er

- a) teknologiske tilsætningsstoffer,
 - b) sensoriske tilsætningsstoffer eller
 - c) tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber
- og som indgår i præparater.

Se mere i afsnit 6.1 Tilsætningsstoffer kaldet præparater.

Følgende regler gælder for de stoffer eller produkter, der indgår i tilsætningsstoffer, der er præparater:

- Teknologiske tilsætningsstoffer eller andre stoffer eller produkter, der indgår i tilsætningsstoffer, der består af præparater, må kun ændre de fysisk-kemiske egenskaber ved aktivstoffet i præparatet.
- Der skal sikres fysisk-kemisk og biologisk forenelighed mellem præparatets bestanddele under hensyn til de tilsigtede virkninger.
- De indgående teknologiske tilsætningsstoffer eller andre stoffer eller produkter, der indgår i tilsætningsstoffer, skal anvendes i overensstemmelse med betingelserne, der er fastsat ved godkendelsen af disse stoffer, når der er fastsat sådanne betingelser.

Reglerne står i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag IV, punkt 5

De **supplerende mærkningsregler for forblandinger, som indeholder fodertilsætningsstoffer, der er præparater**, står i fodertilsætningsstofforordningen. Mærkningsoplysninger, der skal stå på præparatets emballage eller beholdere.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag III, punkt 2, litra b

Når det er relevant skal angives, at

- forblendingen indeholder teknologiske tilsætningsstoffer, som indgår i tilsætningsstofpræparater,
- og som er fastsat maksimumindhold i godkendelsen af disse tilsætningsstoffer.

Når køberen eller brugeren af forblendingen anmoder om det, skal følgende oplysninger gives om de teknologiske tilsætningsstoffer, som indgår i tilsætningsstofpræparater, og som der er fastsat maksimumindhold i godkendelsen af disse tilsætningsstoffer:

- oplysninger om det specifikke navn for de teknologiske tilsætningsstoffer,
- identifikationsnummeret for stofferne og
- en angivelse af niveauet af de teknologiske tilsætningsstoffer

Med hensyn til specifikke navne og identifikationsnumre:

Se mere i afsnit 27.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer.

28. Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

I dette afsnit er omtalt,

- hvilke oplysninger som det er påbudt at give i mærkningen af indhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger,
- hvornår angivelse er påbudt, og
- mulighederne for frivillig mærkning af indhold af fodertilsætningsstoffer

Se mere:

28.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

28.2 Hvad mærkningen af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger skal omfatte

28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

28.4 Undtagelse for påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet i fodermidler og foderblandinger

28.5 Påbudt mærkning når indholdet af et fodertilsætningsstof er fremhævet i mærkningen

28.6 Påbudt mærkning når sensoriske fodertilsætningsstoffer eller tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber er angives frivilligt i mærkningen

28.7 Tilladt mærkning af fodertilsætningsstoffer, som tilhører den funktionelle gruppe ”vitaminer”, og som er sat til foderblandinger

28.8 Tilladt mærkning af sensoriske tilsætningsstoffer eller tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

28.9 Frivillig mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

28.10 Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen

28.11 Oplysning om indhold af fodertilsætningsstoffer, når køber anmoder herom

I EU har man i perioden 2015-2017 forhandlet en række ændringer af bilagene i markedsføringsforordningen. Ændringerne trådte i kraft den 1. januar 2018, og de omfatter bl.a. nye regler for mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

For mærkningen af indholdet af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger er indført disse overgangsordninger:

- For fodermidler og foderblandinger til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen:

Hvis foder til disse dyr er mærket efter ”de gamle” mærkningsregler inden 1. januar 2019, må dette foder markedsføres indtil lagrene er brugt op.

- For fodermidler og foderblandinger til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen:

Hvis foder til disse dyr er mærket efter ”de gamle” mærkningsregler inden 1. januar 2020 må dette foder markedsføres indtil lagrene er brugt op.

Markedsføringsforordningen

28.1 Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

Efter markedsføringsforordningen skal indholdet af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger angives under overskriften ”Tilsætningsstoffer”.

Markedsføringsforordningen, artikel 15, litra f

Se mere i afsnit 22.3 Generelle obligatoriske mærkningskrav for fodermidler og foderblandinger – ”Basismærkningen”.

Heri er reglen også nævnt.

Mærkningsreglerne er detaljeret beskrevet i markedsføringsforordningen i disse bilag.

- ”Mærkningsoplysninger for fodermidler og foderblandinger til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen – Obligatorisk og frivillig mærkning af fodertilsætningsstoffer, jf. artikel 15, litra f), og artikel 22, stk. 1”.

Her står reglerne for mærkning af indholdet af fodertilsætningsstoffer

i fodermidler og foderblandinger til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen.

- ”Mærkningsoplysninger for fodermidler og foderblandinger til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen – Obligatorisk og frivillig mærkning af fodertilsætningsstoffer, jf. artikel 15, litra f), og artikel 22, stk. 1”.

Her står reglerne for mærkning af indholdet af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen.

Markedsføringsforordningen, bilag VI og bilag VII, kapitel I

Se mere i afsnit 17.1 Betegnelser for dyr.

Her er angivet, hvilke dyrearter, der er omfattet af disse udtryk.

I markedsføringsforordningen er defineret **forkortede navne på en række funktionelle grupper**, som fodertilsætningsstoffer indplaceres i.

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel I, punkt 3

Markedsføringsforordningen tillader disse forkortede navne; numrene henviser til de funktionelle grupper numre i fodertilsætningsstofforordningen.

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag I

1h Radionukleidkontrolstoffer

1m Mykotoksinreducerende stoffer

1n Hygiejneforbedrende stoffer

2b Aromastoffer

3a Vitaminer

3b Sporstoffer

3c Aminosyrer

3d Urinstof

4c Miljøforbedrende stoffer

De forkortede navne fremgår af markedsføringsforordningens bilag VI med mærkningsregler for foder til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen. Imidlertid er der i bilag VII med mærkningsregler for foder til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen, henvist til disse forkortelser, og det betyder, at forkortelserne må bruges i mærkningen af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger til alle dyrearter.

Disse forkortede navne må bruges, medmindre forkortede navne for funktionelle grupper skulle blive angivet i fodertilsætningsstofforordningen. I så fald skal bruges denne forordnings navne.

28.2 Hvad mærkningen af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger skal omfatte

Her er beskrevet markedsføringsforordningens krav til, hvilke oplysninger, der skal gives i mærkningen af tilsætningsstoffer.

Markedsføringsforordningen, bilag VI og VII, kapitel 1, punkt 1

De markerede oplysninger skal gives i mærkningen.

Her er således tale om påbudt mærkning.

Mærkningskrav for tilsætningsstoffet	Foder til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen	Foder til dyr, der <u>ikke</u> anvendes i fødevareproduktionen	
	Krav i bilag VI, punkt 1	Krav i bilag VII, punkt 1	
Tilsætningsstoffets navn, som det fik ved godkendelsen af stoffet	×	×	} Det er valgfrit at give én af oplysningerne eller dem begge
Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	×	×	
Den tilsatte mængde	×	×	
Navnet på <ul style="list-style-type: none"> - den funktionelle gruppe eller - det forkortede navn for den funktionelle gruppe eller - den kategori, som tilsætningsstoffet tilhører <p>Se afsnit 25.1 om mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger om forkortelser for navne på funktionelle grupper.</p>	×	×	

Hvis **tilsætningsstoffet tilhører flere funktionelle grupper**, skal angives den funktionelle gruppe eller den kategori, som svarer til tilsætningsstoffets hovedfunktion i foderet.

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel I, punkt 8, hhv. bilag VII, kapitel I, punkt 9

Efter markedsføringsforordningen skal **oplysninger om den korrekte anvendelse af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger** gives i mærkningen, når der er oplysninger herom i godkendelsesforordningen for fodertilsætningsstoffet.

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel I, punkt 9, hhv. bilag VII, kapitel I, punkt 10

28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

Efter markedsføringsforordningen er det påbudt at angive indholdet af følgende fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger:

- Tilsætningsstoffer,

når der er fastsat maksimumgrænse for indholdet i foder til mindst én dyreart eller -kategori, der anvendes i fødevareproduktionen.

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel I, punkt 1, litra a

- Tilsætningsstoffer,

når der er fastsat maksimumgrænse for indholdet i foder til mindst én dyreart eller -kategori, der ikke anvendes i fødevareproduktionen.

Markedsføringsforordningen, bilag VII, kapitel I, punkt 1, litra a

- Tilsætningsstoffer i kategorierne

”zootekniske tilsætningsstoffer” og

”coccidiostatika og histomonostatika”

Markedsføringsforordningen, bilag VI og VII, kapitel I, punkt 1, litra b

- Tilsætningsstoffer

”hvor der er fastsat et anbefalet maksimumindhold, og hvor dette indhold er overskredet”; Denne regel gælder for aromastoffer

Markedsføringsforordningen bilag VI og VII, kapitel I, punkt 1, litra c

Mærkningsoplysningerne skal gives i overensstemmelse med reglerne i den forordning, hvor fodertilsætningsstoffet er godkendt.

Eksempel på godkendelse af et fodertilsætningsstof – fra forordning 2013/651:

Se mere i afsnit 28.2 Hvad mærkningen af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger skal omfatte.

Heri står, hvilke oplysninger der skal angives i den påbudte mærkning.

I eksemplet er vist, hvor mærkningsoplysningerne kan findes i godkendelsesforordningen.

Eksempel									
Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indholdet af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse og analysemåde	Dyrart eller kategori	Maksimumsindhold	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre betingelser	Godkendelse gældende til
1g568	—	Clinoptiolit af sedimentær oprindelse	Tilsætningsstoffets sammensætning Clinoptiolit af sedimentær oprindelse ≥ 80 % (pH 7-10) Altersigtets karakter Clinoptiolit (nutri- tionsskiltet) af sedimentær oprindelse ≥ 80 % og lemmisler ≥ 10 % (kvant)	Alle dyrarter	—	—	1000	1. Sikkerhedsforanstaltninger: Det anbefales at bruge fodertilsætningsstoffet i beskyttelses- eller -handsker under håndteringen. 2. Den samlede mængde clinoptiolit af sedimentær oprindelse fra alle kilder må ikke overstige maksimumsindholdet på 1000 mg/kg.	30. juli 2023

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer: 1g568

Tilsætningsstoffets navn: Clinoptiolit af sedimentær oprindelse

Der kan vælges mellem enten at angive kategorien eller den funktionelle gruppe for tilsætningsstoffet.
Valgmuligheder:

- Kategorien: Teknologiske tilsætningsstoffer
- Den funktionelle gruppe: Bindemidler
- Der er intet forkortet navn for denne funktionelle gruppe

I denne kolonne står "mg/kg".
I mærkningen skal derfor angives indholdet af den tilsatte mængde i mg/kg af clinoptiolit af sedimentær oprindelse.

Godkendelse af fodertilsætningsstoffet "Clinoptiolit af sedimentær oprindelse", godkendt i forordning 2013/651.

28.4 Undtagelse for påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet i fodermidler og foderblandinger

Hovedreglen er, at den tilsatte mængde af et fodertilsætningsstof skal angives i mærkningen.

Se mere i afsnit [28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger](#).

I markedsføringsforordningen er der en undtagelse, når der er angivet et stof i kolonnen "Minimumsindhold/Maksimumsindhold" i godkendelsen af et fodertilsætningsstof.

I disse tilfælde skal angives

- mængden af dette stof i mærkningen
- i stedet for den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer

Da der står "skal angives", er det en påbudt mærkning, der erstatter angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffet.

Markedsføringsforordningen, bilag VI og VII, kapitel I, punkt 1, sidste afsnit

Eksempler på stoffer, der skal mærkes efter denne undtagelse	
I kolonnen "Minimumsindhold / Maksimumsindhold" kan være nævnt	Typer af fodertilsætningsstoffer
- mg aktivstof/kg	Når det er defineret hvad aktivstoffet er
- Internationale enheder (IU)/kg	Nogle vitaminer
- mg af grundstoffet/kg	Sporstoffer
- enzymaktivitetsenheder/kg	Fodertilsætningsstoffer, der er enzymer
- antallet af kolonier af mikroorganismer/kg	Fodertilsætningsstoffer, der er mikroorganismer

Eksempel på godkendelse af et fodertilsætningsstof, hvor det aktive stof i fodertilsætningsstoffet er angivet i kolonnen "Minimumsindhold/Maksimumsindhold" – kun et uddrag af teksten fra forordning 2016/1095:

Se mere i afsnit 28.2 Hvad mærkningen af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger skal omfatte.

Her står, hvilke oplysninger der skal angives i den påbudte mærkning.

I eksemplet er vist, hvor mærkningsoplysningerne kan findes i godkendelsesforordningen.

Eksempel på mærkningskrav, når det aktive stof i fodertilsætningsstoffet er angivet i kolonnen "Minimumsindhold/Maksimumsindhold".

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indholdet af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyret eller kategori	Maksimumsindhold	Minimumsindhold		Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						Indhold af grundstoffet (Zn) i mg/kg faldfoder med et indhold på 12 %			
3b601	—	Zinkacetat-dihydrat	Tilsætningsstoffets sammensætning Zinkacetat-dihydrat, pulver med et zinkindhold 29,6 % Aktivstoffets karakteristika Kemisk formel: Zn(CH ₃ COO) ₂ ·2H ₂ O CAS-nummer: 5970-4 Analysemetoder (?)	Alle dyrekategorier	—	—	Hunde og katte (200 g alt) Laks, laks og mælkekræmmer til kalve: 180 (g alt) Smågris, søer, kaniner og alle fisk undtagen laksefisk: 150 (g alt) Andre arter og kategorier: 120 (g alt)	Tilsætningsstoffet anvendes i foder som forblanding. Brugere af tilsætningsstoffet og forblanding skal foderstofleverandørerne informeres om passende administration af tilsætningsstoffet i forbindelse med indførelse af foderblandinger.	27. juli 2026

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer: 3b601

Tilsætningsstoffets navn: Zinkacetat-dihydrat

Der kan vælges mellem enten at angive kategorien eller den funktionelle gruppe for tilsætningsstoffet.
Valgmuligheder:

- Kategorien: Tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber
- Den funktionelle gruppe: Forbindelser af sporstoffer
- Den funktionelle gruppes forkortede navn: Sporstoffer

I denne kolonne står "Indhold af grundstoffet (Zn) i mg/kg".
I mærkningen skal derfor angives indholdet af zink i mg/kg.

Godkendelse af fodertilsætningsstoffet zinkacetat-dihydrat, godkendt i forordning 2016/1095.

28.5 Påbudt mærkning når indholdet af et fodertilsætningsstof er fremhævet i mærkningen

Når indholdet af et fodertilsætningsstof er fremhævet i mærkningen, er det efter markedsføringsforordningen påbudt at angive indholdet af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

Markedsføringsforordningen, bilag VI og VII, kapitel I, punkt 4

Når indholdet af tilsætningsstoffet er fremhævet i mærkningen

- med tekst
- med billede
- grafisk

skal tilsætningsstoffet angives i mærkningen,

- enten som den påbudte angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffet

Se mere i afsnit 28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

- eller som den påbudte angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet.

Se mere i afsnit 28.4 Undtagelse for påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet i fodermidler og foderblandinger.

28.6 Påbudt mærkning når sensoriske fodertilsætningsstoffer eller tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber angives frivilligt i mærkningen

Efter markedsføringsforordningen skal angives den tilsatte mængde af følgende fodertilsætningsstoffer, som det ikke er påbudt at angive, mens som kan angives frivilligt i mærkningen:

- sensoriske tilsætningsstoffer eller

- tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

Fodertilsætningsstoffet skal angives i mærkningen,

- enten som den påbudte angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffet

Se mere i afsnit 28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

- eller som den påbudte angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet

Se mere i afsnit 28.4 Undtagelse for påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet i fodermidler og foderblandinger.

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel I, punkt 7, hhv. bilag VII, kapitel I, punkt 8

28.7 Tilladt mærkning af fodertilsætningsstoffer, som tilhører den funktionelle gruppe ”vitaminer”, og som er tilsat foderblandinger

Efter markedsføringsforordningen skal fodermidler og foderblandinger mærkes med det tilsatte indhold af vitaminer, provitaminer og stoffer med tilsvarende virkning.

Se mere i afsnit 28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

Men **denne mærkning kan erstattes med angivelse af det totale indhold af vitamin**, dvs. summen af det naturlige og det tilsatte indhold. Herved kan bl.a. tages højde for tab af vitaminer under produktionsprocessen.

Markedsføringsforordningen, bilag VI og VII, kapitel I, punkt 2

Forudsætningen for denne mærkning er:

- Den samlede mængde af vitaminet skal angives, dvs. summen af det naturlige og det tilsatte indhold.
- Det samlede indhold, garanteret i hele holdbarhedsperioden, skal angives.
- Vitaminindholdet skal angives under overskriften ”Analytiske bestanddele” og ikke angives under overskriften ”Tilsætningsstoffer.

Se mere i afsnit 22.10 Angivelses af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

28.8 Tilladt mærkning af sensoriske tilsætningsstoffer eller tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber

Markedsføringsforordningen tillader, at det totale indhold – summen af det naturlige indhold og det tilsatte indhold af følgende fodertilsætningsstoffer – angives under overskriften ”Analytiske bestanddele” og ikke under overskriften ”Tilsætningsstoffer”:

- Tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber, dvs. fodertilsætningsstoffer som tilhører de funktionelle grupper (forkortede navne) ”vitaminer”, ”sporstoffer”, ”aminosyrer” eller ”urinstof”, eller
- Sensoriske tilsætningsstoffer.

Se mere i afsnit 22.10 Angivelses af indholdet af analytiske bestanddele i foderblandinger.

Markedsføringsforordningen bilag VI og VII, kapitel II, punkt 2

Denne mærkning erstatte derfor – alt efter hvad der er relevant – mærkningen efter

- den påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffet.

Se mere i afsnit 28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger, eller

- den påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet.

Se mere i afsnit 28.4 Undtagelse for påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet i fodermidler og foderblandinger.

Denne mærkningsregel er et supplement til mærkningsreglen i afsnit 28.7 Tilladt mærkning af fodertilsætningsstoffer, som tilhører den funktionelle gruppe ”vitaminer”, og som er sat til foderblandinger.

28.9 Frivillig mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger

Efter markedsføringsforordningen er det tilladt at angive indholdet af andre fodertilsætningsstoffer end dem, som det er påbudt at angive i mærkningen af fodermidler og foderblandinger:

- Mærkning af indholdet af andre fodertilsætningsstoffer er tilladt.

- Indholdet skal som minimum angives med fodertilsætningsstoffets navn.

For aromastoffer skal indholdet som minimum angives ved deres funktionelle gruppe.

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel I, punkt 6, hhv. bilag VII, kapitel I, punkt 7

28.10 Mærkning af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen

Denne undtagelse fra mærkningsreglerne gælder for mærkningen af indholdet af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger til dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen. Her kan man nøjes med at mærke foderet med navnet på den funktionelle gruppe for disse fodertilsætningsstoffer:

- ”konserveringsmidler”,

- ”antioxidanter”,

- ”farvestoffer” og

- ”aromastoffer”

Markedsføringsforordningen, bilag VII, kapitel I, punkt 5

Når indholdet af fodertilsætningsstoffer er mærket efter undtagelsen, og køberen anmoder om at få oplysning om foderets sammensætning, skal den mærkningsansvarlige give køberen de oplysninger om tilsætningsstofferne, som skal gives efter den påbudte mærkning:

- Enten påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffet.

Se mere i afsnit 28.3 Hovedregel for påbudt angivelse af den tilsatte mængde af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og foderblandinger.

- eller påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet.

Se mere i afsnit 28.4 Undtagelse for påbudt angivelse af mængden af det aktive stof i fodertilsætningsstoffet i fodermidler og foderblandinger.

Købere af foder til selskabsdyr kan anmode om at få oplysninger om fodertilsætningsstofferne, der indgår i fodermidlet eller foderblandingen, ved hjælp af det frikaldsnummer, som foder til selskabsdyr skal være mærket med.

Se mere i afsnit 24.1 Mærkning af foder til selskabsdyr – supplement til mærkningen af fodermidler, foderblandinger eller diætetisk.

28.11 Oplysning om indhold af fodertilsætningsstoffer, når køber anmoder herom

I de tilfælde hvor det ikke er påbudt at angive indholdet af fodertilsætningsstoffer i mærkningen af et fodermiddel eller en foderblanding, kan køberen anmode om at få oplyst indholdet af disse fodertilsætningsstoffer. Dette fremgår af markedsføringsforordningen.

Markedsføringsforordningen, bilag VI, kapitel I, punkt 5, hhv. bilag VII, kapitel I, punkt 6

For fodertilsætningsstoffer, hvor mærkningen ikke er påbudt, skal den mærkningsansvarlige angive tilsætningsstoffets

- navn,
- identifikationsnummer og
- den funktionelle gruppe.

Denne bestemmelse gælder ikke for aromastoffer.

GENETISK MODIFICERET FODER

29. Genetisk modificeret foder

Det er tilladt at fodre dyr med foder, der består af, indeholder eller er fremstillet af genetisk modificerede organismer (GMO'er), fx af planteafgrøder som soja og majs eller af mikroorganismer, men kun hvis anvendelsen til foder er i medfør af GMO-forordningen.

Med godkendelsen sikres videnskabelig dokumentation for, at GMO'erne og de heraf afledte produkter er lige så sikre og sunde for dyrene at indtage som et tilsvarende traditionelt fremstillet foder. Hvis foderet består af formeringsdygtige organismer (fx majs-kerner), skal det desuden være godtgjort, at de ikke skader miljøet.

Brugen af produkterne som foder skal endvidere leve op til GMO-forordningens bestemmelser om mærkning, samt visse bestemmelser om sporbarhed og mærkning i GMO-sporbarhedsforordningen.

GMO'er til foder skal desuden overholde de generelle bestemmelser i foderlovgivningen, herunder skal tilsætningsstoffer være godkendt, og mærkningsbestemmelserne skal følges.

De vigtigste EU-regler på området er:

GMO-forordningen

GMO-sporbarhedsforordningen

LLP-forordningen

Kommissionens afgørelse om risprodukter fra Kina

Yderligere regler af relevans for bl.a. godkendelsen, sporbarheden og kontrollen af GMO'er til foder kan findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Se mere:

29.1 Hvad er genetisk modificeret foder?

29.2 Hvilket genetisk modificeret foder må markedsføres og bruges?

29.3 Hvilke krav er der til sporbarheden af genetisk modificeret foder?

29.4 Mærkning af GM foder

29.5 Hvordan skal GM-mærkningen af foder formuleres?

29.6 Tærskelværdien for GM-mærkning

29.7 Mærkning af GM foder med "ikke til dyrkning"

29.1 Hvad er genetisk modificeret foder?

Kravene til GMO'er, der skal bruges til foder, findes primært i GMO-forordningen, som fastlægger procedurerne og kriterierne for EU-godkendelse af GMO'er til foder (og fødevarer), samt de vigtigste krav til mærkningen og markedsføringen af GM produkterne.

Begrebet "genetisk modificeret foder" følgende produkter:

- a) GMO'er til foderbrug
- b) foderstoffer, der indeholder eller består af GMO'er
- c) foderstoffer fremstillet af GMO'er.

GMO-forordningens artikel 15, stk. 1

Disse produkter skal altså godkendes i EU før de må markedsføres og bruges til foder, og GMO-oprindelsen skal fremgå af foderets mærkning.

Det er vigtigt for forståelsen af reglerne, at en "genetisk modificeret organisme" eller "GMO" er levedygtig og kan opformeres.

"GMO'er til foderbrug" (punkt a) dækker levende organismer, som ikke nødvendigvis fodres til dyrene i deres oprindelige form, fx sojabønner.

Under punkt b er foderstoffer, der består af GMO'er fx et fodermiddel, som udelukkende består af spiringedygtige frø af en enkelt afgrøde (fx rapsfrø fra én eller flere typer af GM rapsplanter), mens foder, der indeholder GMO'er, fx kan være en foderblanding med en ingrediens bestående af GM rapsfrø.

Ved "foderstoffer fremstillet af GMO'er" (punkt c) forstås døde produkter, som er fremkommet ved forarbejdning af en eller flere GMO'er, fx olie, kage eller skaldele.

Hvad enten et produkt er tiltænkt en anvendelse til foder, eller er et foderstof, der består af, indeholder eller er fremstillet af GMO'er, betegnes det altså som et "genetisk modificeret foder".

I præambel 16 til GMO-forordningen er det forsøgt forklaret, hvilke produkter, der er omfattet af forordningen, og hvilke, der ikke er. Her står, at forordningen omfatter foder, der er fremstillet "af", men ikke "med" en GMO. Kriteriet for denne skelnen afgøres af produktets indhold af GM materiale. Hvis produktet indeholder materiale fra GMO'en, er produktet at betragte som "fremstillet af" en GMO. Det skal dog være hensigten, at det genetisk modificerede produkt skal være en del af foderet. Tekniske hjælpestoffer er derfor ikke omfattet af forordningen, selv om der skulle være utilsigtede rester af GM materiale tilbage i foderet.

GMO-forordningens præambel 16

Efter forordningens vedtagelse blev det afklaret, at fx fodertilsætningsstoffer som vitaminer eller enzymer, der er fremstillet af en GM mikroorganisme ved indesluttet anvendelse, ikke er omfattet af forordningen, da mikroorganismen er at betragte som et teknisk hjælpestof. Det er dog en betingelse, at mikroorganismen og eventuelle rester af den ikke indgår i produktet. Indesluttet anvendelse betyder, at organismen ikke kommer ud i miljøet, fx når en mikroorganisme producerer et enzym i en lukket tank.

Et stof produceret af en ikke-GM mikroorganisme, som er opdyrket på et GM substrat, er ikke omfattet af forordningen. Eksemplet er helt parallelt til, at dyr, der har ædt GMO'er, heller ikke er omfattet af forordningen. Hvis substratet skulle være tilbage som rester i stoffet i mængder, der overskrider mærkningstærskelværdien, skal det dog mærkes med tilføjes af, at substratet er genetisk modificeret.

Eksempler på produkter, der er eller ikke er omfattet af GMO-forordningen:

- GM majs og produkter, der er fremstillet af denne majs, er omfattet af forordningen.
- Et vitamin, der er produceret af en GM plante, som er dyrket ved udsætning i miljøet, er omfattet, mens dette ikke behøver at være tilfældet, hvis det er fremstillet af en indesluttet GM mikroorganisme.
- Et vitamin, der er produceret af en mikroorganisme, som ikke er genetisk modificeret, men som har vokset på et genetisk modificeret substrat, er ikke omfattet.
- Mælk eller kød fra dyr, der æder genmodificeret majs, er ikke omfattet.

29.2 Hvilket genetisk modificeret foder må markedsføres og bruges?

GMO'er til foderbrug, eller foder, der består af, indeholder eller er fremstillet af GMO'er, er positivlistereguleret. Det vil sige, at kun EU-godkendte produkter må importeres, fremstilles, markedsføres eller bruges.

GMO-forordningens artikel 16, stk. 2

EU håndhæver nultolerance for indhold af ikke-godkendt GM materiale i foder (og fødevarer), hvilket betyder, at en påvisning af selv små spormængder kan medføre, at det pågældende parti er ulovligt.

En godkendelse af en GMO vil oftest omfatte både fødevarer og foder samt anden industriel brug, fx til fremstilling af bio-brændstoffer.

Godkendelsen kan omfatte hele kæden fra fremstilling af frø til dyrkning og til fx fodring, men kan også være begrænset til fx foder (og fødevarer), der består af eller er fremstillet af GMO. Det sidste kan være aktuelt, hvis GMO'en ikke ønskes dyrket i EU, men skal importeres. De fleste af de godkendelser, der er givet indtil nu, omfatter ikke dyrkning.

En oversigt over alle de godkendte GMO'er til foder (og fødevarer) kan findes på Kommissionens hjemmeside i EU's register over GM fødevarer og foder.

Det fremgår af registeret, hvad de enkelte GMO'er er godkendt til, hvornår godkendelsen udløber og om en fornyelse af godkendelsen er i gang. Der er link til mere detaljerede oplysninger om godkendelsen, herunder et link til analysemetoden.

Registret omfatter også GMO'er, som er trukket ud af markedet, men som i en periode må findes i foder (og fødevarer) i små mængder.

Endvidere omfatter registret de ikke-godkendte GMO'er, der på foderområdet falder ind under LLP-forordningen (LLP = "low level presence"). Denne forordning stiller særlige krav til myndighedernes kontrol af foder med hensyn til GMO'er, der er under godkendelse i EU, eller hvis godkendelse er udløbet. For disse GMO'er skal indholdet af GM materiale i foder bestemmes med kvantitative analysemetoder. Påvisningen af GM materiale anses kun som sikker, hvis indholdet er over 0,1 %, i hvilket tilfælde foderet er ulovligt at markedsføre.

Visse typer af ikke-godkendte GMO'er kan midlertidigt være omfattet af særlige beredskabsforanstaltninger (importrestriktioner) for at undgå import af specifikke produkter med risiko for indhold af ikke-godkendt GM materiale. For tiden gælder dette for kinesiske risprodukter til fødevarer og foder.

Kommissionens afgørelse om risprodukter fra Kina

Foderrestriktionsbekendtgørelsens § 22

29.3 Hvilke krav er der til sporbarheden af genetisk modificeret foder?

For at sikre virksomhedernes muligheder for at mærke et GM foder korrekt og opspore det i tilfælde af problemer, opstiller GMO-sporbarhedsforordningen visse særlige krav til sporbarheden og mærkningen af GMO'er og produkter fremstillet heraf.

GMO-sporbarhedsforordningen

Forordningen dækker GMO'er i bred forstand, herunder fx også GM pryddplanter. Den gælder også for GMO'er på de stadier af markedsføringen, hvor det endnu ikke er besluttet, om produktet skal anvendes til fødevarer, foder eller helt andre formål.

Genetisk modificerede mikroorganismer til indesluttet anvendelse er ikke omfattet af GMO-sporbarhedsforordningen, fordi disse organismer som sådan ikke markedsføres. Indesluttet anvendelse er reguleret i nedenstående direktiv.

Direktivet om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer

Tekniske hjælpestoffer, der er produceret med GM mikroorganismer, er ikke GM foder. Sådanne stoffer er derfor heller ikke omfattet af forordningen, men er omfattet af de generelle sporbarhedskrav, der findes i den øvrige lovgivning om foder.

Mærkningsbestemmelserne i GMO-sporbarhedsforordningen tilsidesættes for en stor del af bestemmelserne i GMO-forordningen.

De særlige bestemmelser med hensyn til sporbarheden af GM foder findes i GMO-sporbarhedsforordningen.

Virksomhederne skal på det første stadium af markedsføringen af et produkt, der består af eller indeholder GMO'er, sikre, at følgende oplysninger videregives skriftligt til den virksomhed, som modtager produktet:

- a) at det indeholder eller består af GMO'er
- b) den eller de entydige identifikator(er), der er tildelt de pågældende GMO'er.

Oplysningerne skal gemmes i mindst 5 år.

GMO-sporbarhedsforordningens artikel 4

Virksomhederne er altså forpligtet til at sørge for, at der er indført systemer og standardprocedurer, der sikrer, at de krævede oplysninger opbevares i mindst 5 år, samt at de ud fra dokumentationen skal kunne fastslå, hvilken virksomhed de pågældende GMO'er er kommet fra, og hvilken virksomhed der er leveret til.

Det er den virksomhed, der importerer eller producerer GMO'erne, der har ansvaret for, at oplysningerne gives videre fra det første stadium af markedsføringen. Hvert efterfølgende led er ansvarlig for, at de gives videre skriftligt. Sporbarheden starter dermed fra høst eller ved indførsel til EU.

Den entydige identifikator er en kode, som hver enkelt GMO får tildelt ved godkendelsen. Som eksempel kan nævnes, at Monsanto's Roundup Ready soja 4-3-2 betegnes MON-Ø4Ø32-6.

Oplysninger om GMO'ernes entydige identifikatorer skal følge foder, der består af eller indeholder GMO'er, men ikke foder fremstillet af GMO'er. For blandinger af GMO'er, der skal bruges direkte til

fodring eller til forarbejdning, er det tilstrækkeligt med en liste over de entydige identifikatorer, der indgår i blandingen og en erklæring fra virksomheden om, hvad blandingen skal bruges til.

Så længe man markedsfører formeringsdygtige GMO'er, skal man altså vide præcis, hvilken GMO, der er tale om, og ikke kun, at produktet er genetisk modificeret. Den entydige identifikator skal dermed ikke nødvendigvis fremgå af mærkningen, men skal følge partiet. I praksis må ethvert led i kæden have et dokument, som opbevares sammen med yderligere dokumentation om partiet.

29.4 Mærkning af GM foder

Genetisk modificeret foder skal leve op til de mærkningskrav, der stilles til alt andet tilsvarende foder, og det skal det endvidere GM-mærkes på en særlig måde.

GMO-forordningens artikel 24-26

Som anført i afsnit 26.3 Hvilke krav er der til sporbarheden af genetisk modificeret foder? er der bestemmelser om mærkningen i GMO-sporbarhedsforordningen, men GMO-forordningen mærkningsbestemmelser er mere vidtgående og skal derfor følges.

GMO-sporbarhedsforordningens artikel 4, stk. 6

De entydige identifikatorer, som sporbarhedsforordningen kræver, skal følge foder, der indeholder eller består af GMO'er.

Selv om foderlovgivningen i øvrigt ikke kræver, at et foderstof skal fremgå af mærkningen, fx i en foderblanding til selskabsdyr eller for et aromastof i en foderblanding, skal det alligevel GM-mærkes, hvis det er omfattet af de to forordninger om GMO.

29.5 Hvordan skal GM-mærkning af foder formuleres?

Der er ikke valgfrihed med hensyn til formuleringen af GM-mærkningen. Mærkningen skal have præcis den ordlyd, som står i forordningen.

GMO-forordningens artikel 25

Hvis spiringsdygtig GM majs indgår i en foderblanding, skal der enten stå "genetisk modificeret majs" lige efter ordet majs i foderstofflisten eller i en fodnote til foderstofflisten. Fodnoten skal have samme skriftstørrelse som i listen over de enkelte komponenter.

Hvis der er tale om forarbejdet foder, der er lavet af GMO'er, skal der tilsvarende stå "fremstillet af genetisk modificeret [organismens navn]" i en parentes lige efter foderstoffets navn eller i en fodnote.

Der kan fx stå "majsstivelse (fremstillet af genetisk modificeret majs)".

Hvis fx en foderblanding indeholder flere forskellige fodermidler fremstillet af den samme genetisk modificerede organisme, kan man enten henvise til organismen i hver linje, eller man kan skrive:

Majs gluten¹

Majsstivelse¹

Sojaskrå²

Sojaolie²

Med fodnoten ”1) Fremstillet af genetisk modificeret majs; 2) Fremstillet af genetisk modificeret soja”.

En mærkning som ”kan indeholde GMO” er ikke acceptabel. Det er heller ikke tilladt at skrive, at foderet indeholder genetisk modificeret majs, hvis det ikke er korrekt. Målsætningen er at give brugeren oplysning om, hvad det er, der markedsføres. Det er ikke en advarselsmærkning.

Det er ikke tilladt at mærke foder med fx ”GMO-frit” eller lignende, med mindre det adskiller sig fra tilsvarende foder, der ikke er mærket som genetisk modificeret. Det regnes nemlig for vildledning at sælge foder med en mærkning, der antyder, at det har egenskaber, som alt andet tilsvarende foder også har.

29.6 Tærskelværdien for GM-mærkning

Små forureninger af et foder med genetisk modificeret materiale skal ikke nødvendigvis fremgå af mærkningen.

Reglerne om GM-mærkning gælder ikke for foder, hvis indhold af materiale, der indeholder, består af eller er fremstillet af GMO'er, ikke overstiger 0,9 % af foderstoffet eller af hvert af de foderstoffer, som det består af, forudsat at forekomsten heraf er utilsigtet eller teknisk uundgåelig.

GMO-forordningens artikel 24, stk. 2

For at fastslå, at forekomsten af dette materiale er utilsigtet eller teknisk uundgåeligt, skal lederne af fodervirksomheder over for Fødevarestyrelsen kunne fremlægge tilfredsstillende dokumentation for, at de har truffet de fornødne forholdsregler for at undgå, at sådant materiale forekommer.

GMO-forordningens artikel 24, stk. 3

Det GM materiale, der må findes i mindre mængder under 0,9 % uden at foderet skal GM-mærkes, skal være lovligt at markedsføre og bruge i sig selv. Mærkningstærskelværdien vedrører ikke GMO-indhold, der ikke er godkendt i EU. Her håndhæver EU nultolerance.

Den noget snørklede formulering af GMO-forordningens artikel 24, stk. 2 skyldes, at begrebet ”ingrediens” ikke er defineret i foderlovgivningen. Meningen er, at mærkningstærskelværdien relaterer sig til et foders enkelte bestanddele. GM-mærkningen skal altså ske på ingrediens-niveau.

Hvis en foderblanding fx består af et ton sojaskrå og et ton hvede, skal sojaskråen i blandingen mærkes med ”fremstillet af genetisk modificeret soja”, hvis skråen indeholder mere end 9 kg genetisk modificeret soja (9 kg = 0,9 % af et ton).

Hvis en foderblanding indeholder en utilsigtet forekomst af genetisk modificeret materiale, som ikke kan henføres til en af blandingens ingredienser, tolker Fødevarestyrelsen reglerne sådan, at tærskelværdien regnes i forhold til den samlede blanding. Hvis den ovenfor nævnte blanding fx indeholder et utilsigtet indhold af genetisk modificeret majs, som hverken skyldes forurening af hveden eller sojaskråen, skal blandingen mærkes, hvis den indeholder mere end 18 kg majs (18 kg = 0,9 % af to ton).

Hvis en foderblanding indeholder en utilsigtet forekomst af GM materiale (fx GM soja), som kunne forventes at stamme fra en ingrediens i blandingen (fx sojaskrå), beregner man som udgangspunkt tærskelværdien i forhold til den pågældende ingrediens. Men hvis virksomheden kan dokumentere, at foderblandingen som sådan er blevet krydsforurenet under fremstillingen, fx som følge af overslæb af GM materiale fra en tidligere produktion af foder, tolker Fødevarestyrelsen det sådan, at de 0,9 % kan beregnes i forhold til hele foderblandingen. En sådan dokumentation kan være analyser af de enkelte råvarer, der indgik i fremstillingen af blandingen.

Et fodermiddel, eventuelt som ingrediens i en foderblanding, som indeholder GM materiale fra forskellige GMO'er, skal mærkes, hvis den samlede forekomst af GM materiale i fodermidlet overskrider tærskelværdien. Hvis et ton af et fodermiddel indeholder 5 kg GM soja af én type og 5 kg af en anden type, skal fodermidlet mærkes, fordi de i alt 10 kg GM soja er større end tærsklen på 9 kg (0,9 %).

Tærskelværdien for mærkning gælder, hvis forekomsten af GM materiale er utilsigtet eller teknisk uundgåeligt. Der er ikke fastlagt retningslinjer for, hvordan dokumentationen herfor skal være udformet. Det er op til kontrolmyndighederne at vurdere i hvert enkelt tilfælde, om dokumentationen er tilstrækkelig. I vurderingen kan fx indgå såvel virksomhedens som kontrolmyndighedens erfaringer med dokumentation fra bestemte importører eller producenter.

GMO-forordningens artikel 24, stk. 3

29.7 Mærkning af GM foder med ”ikke til dyrkning”

De fleste godkendte GMO'er til foder er ikke godkendt til dyrkning. For at tydeliggøre det, er det normalt et krav i forbindelse med godkendelsen, at sådant foder, fx for rapsfrø eller majserner af GMO-oprindelse, skal mærkes ”ikke til dyrkning”.

UØNSKEDE STOFFER OG FORURENINGER I FODER

30. Uønskede stoffer i foder

Uønskede stoffer i foder er stoffer eller produkter, bortset fra sygdomsfremkaldende mikroorganismer, der forekommer i foder og kan udgøre en fare for dyrs og menneskers sundhed eller for miljøet, eller som kan påvirke den animalske produktion negativt. De uønskede stoffer kan være naturligt forekommende og/eller menneskeskabte.

Se mere:

30.1 Tiltag mod uønskede stoffer i foder

30.2 Tilbagetrækning/-kald og oplysningspligt ved fund af farlig foder som følge af indhold af uønskede stoffer

30.3 Eksempler på uønskede stoffer

30.4 Direktivet om uønskede stoffer i foder

30.5 Bilag I og II i Direktivet om uønskede stoffer i foder

30.6 Uønskede stoffer i Bilag I del I: Uorganiske kontaminanter og kvælstofforbindelser

30.7 Uønskede stoffer i Bilag I del II: Mykotoxiner

30.8 Uønskede stoffer i Bilag I del III: Naturlige plantetoksiner

30.9 Uønskede stoffer i Bilag I del IV: Organiske klorforbindelser

30.10 Uønskede stoffer i Bilag I del V: Dioxiner og PCB'er

30.11 Uønskede stoffer i Bilag I del VI: Skadelige botaniske urenheder

30.12 Uønskede stoffer i Bilag I del VII: Overslæb af godkendte fodertilsætningsstoffer

30.1 Tiltag mod uønskede stoffer i foder

Det er umuligt fuldstændig at eliminere tilstedeværelsen af uønskede stoffer fra foder. Der er dog et behov for at regulere indholdet og om muligt reducere indholdet. Indholdet reguleres ved, at der er fastsat maksimalgrænseværdier for en række uønskede stoffer i lovgivningen. Ligeledes kan indholdet reduceres ved, at virksomhederne har udarbejdet og følger et skriftligt kvalitetsstyringssystem, baseret på HACCP-principper, som tager afsæt i virksomhedens risikoanalyse. Indholdet af uønskede stoffer i foder kan ligeledes reduceres ved at fodervirksomhederne har indført god praksis i deres arbejdsgange og har udarbejdet skriftlige procedurer for dette, i det omfang der er krav om det i lovgivningen. I sin risikovurdering skal virksomheden have forholdt sig til faren for uønskede stoffer og andre forureninger i ind- og udgående foder. Virksomheden skal også have forholdt sig til overslæb af fx tilsætningsstoffer til produkter, hvor tilsætningsstofferne ikke skal forekomme. Virksomheden skal have taget stilling til, hvordan indholdet af uønskede stoffer og andre forureninger begrænses mest muligt, samt hvordan overslæb af fx coccidiostatika fra et produkt til et andet produkt begrænses mest muligt.

Se mere:

78 HACCP-system på fodervirksomheder

Virksomhederne skal på baggrund af deres risikoanalyse, udarbejde og værksætte en skriftlig kvalitetskontrolplan.

Foderhygiejneforordningens bilag II, afsnittet "Kvalitetskontrol"

Se mere:

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

I virksomhedens kvalitetskontrolplan skal der bl.a. være taget stilling til hvad virksomhedens analyseplan skal indeholde. Analyseplanen skal afspejle den risiko som virksomheden på baggrund af deres risikoanalyse, mener der er i deres virksomhed i forbindelse med de produkter, de håndterer. Der er ikke specifikke krav til hvad en virksomheds analyseplan for uønskede stoffer og andre kontaminanter skal indeholde. Dog skal virksomheden, med baggrund i deres risikovurdering, kunne forklare hvorfor deres analyseplan ser ud som den gør.

Analyseplanen vil ofte indeholde analyser af produkter fra flere forskellige steder i produktionen, afhængig af risikoanalysen. Der kan fx være behov for, i større eller mindre grad, at analysere visse indgående produkter, fx for forureninger, herunder uønskede stoffer. Der kan også være behov for at analysere produkter udtaget under fremstillingsprocessen, fx for at holde øje med et eventuelt uønsket overslæb af fx tilsætningsstoffer. Desuden kan der være behov for at analysere færdigvareprodukter inden de markedsføres. I visse tilfælde kan der også være behov for at analysere færdigvarer for uønskede stoffer, som kan være dannet under produktionen, fx dioxin.

Produkter, der er bestemt til foder, skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet, og må derfor ikke udgøre en risiko for dyr, mennesker, miljø eller den animalske produktion. Det er derfor forbudt at anvende eller markedsføre produkter som foder, hvis de indeholder uønskede stoffer i mængder, der overstiger fastsatte maksimumindhold (maksimalgrænseværdier).

Foderbekendtgørelsen § 5

30.2 Tilbagetrækning/-kald og oplysningspligt ved fund af farlig foder som følge af indhold af uønskede stoffer

Foder som kan udgøre en fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, eller som kan påvirke den animalske produktion ugunstigt, skal trækkes tilbage, se 3.2 Tilbagetrækning og tilbagekald af farligt foder.

Foder der indeholder uønskede stoffer i større mængder end de maksimumindhold, som fremgår af bilag I i direktivet for uønskede stoffer, må ikke importeres fra tredjeland, markedsføres eller anvendes til fodring. Der vil derfor som udgangspunkt være behov for at trække foderet tilbage. Hvis foderet er vurderet farligt i henhold til artikel 15 i fødevareforordningen, skal det i alle tilfælde trækkes tilbage fra markedet i alle led. Hvis farligt foder er nået ud til slutbrugeren (fx en landmand), kan der være behov for at virksomheden tilbagekalder foderet.

Fødevareforordningen (178/2002), artikel 15

For forureninger, som der ikke er grænseværdier for, skal der foretages en konkret vurdering af et analyseresultat/forureningens størrelse for at afgøre, om indholdet er acceptabelt eller ej, dvs. om fundet kan udgøre en risiko for mennesker, dyr eller miljøet. Hvis en virksomhed konstaterer en sådan forurening, er det op til virksomheden at foretage denne risikovurdering og dermed vurdere, om der er behov for tilbagetrækning.

Lederen af en foderstofvirksomhed der besidder eller ejer et foder, der kan udgøre en fare for mennesker, dyr eller miljø eller kan påvirke den animalske produktion negativt, skal sikre, at Fødevarestyrelsen un-

derrettes. Underretning skal foretages for foder, hvor de maksimumsindhold, som fremgår af bilag I i direktivet for uønskede stoffer, er overskredet.

Virksomheden skal som minimum informere Fødevarestyrelsen om følgende:

- Omfang og tidspunkt for fundet.
- I hvilket foder der er fund og hvilket uønsket stof det drejer sig om.
- Hvor meget der er udleveret af partiet og til hvem.
- Hvad virksomheden har gjort for at tilbagekalde foderet.
- Hvad virksomheden har gjort for at reducere eller fjerne indholdet af det uønskede stof.
- Undersøgelser og resultater vedr. kilden til forureningen med det uønskede stof.

For forureninger, som der ikke er grænseværdier for, er det risikovurderingen der er afgørende for, om Fødevarestyrelsen skal underrettes om sagen.

Virksomheden skal sikre at følgende partier anmeldes til FVST:

- Alle markedsførte partier med overtrædelser af maksimalgrænseværdier for uønskede stoffer og andre partier, som kan tænkes at kompromittere fodersikkerheden.
- For alle ikke-markedsførte partier, som handles over landegrænsen til DK, er der behov for at Fødevarestyrelsen underrettes, hvis grænseværdier for uønskede stoffer i uønsket stof direktivet overskrides. Dette da der i disse situationer altid skal udsendes en Rapid Alert.
- For ikke-markedsførte partier, kan de resterende delpartier, der ikke er identificerede som forurenede, ligeledes udgøre en væsentlig risiko. Da en virksomhed ikke altid vil vide, om der er tale om et delparti, anbefaler Fødevarestyrelsen at virksomheder, der finder indhold af fastsatte grænseværdier, som udgangspunkt altid orienterer den tilsynsførende om fundet; dog undtaget partier der oprenses inden markedsføring.

Partier hvor indgrebstærskelværdier, som fremgår af bilag II i direktivet for uønskede stoffer, er overskredet, skal ligeledes anmeldes til FVST. Her skal virksomheden informere Fødevarestyrelsen om hvad virksomheden har gjort for at reducere eller fjerne indholdet af det uønskede stof. Virksomheden skal desuden informere om hvilke undersøgelser der er foretaget vedrørende kilden og resultatet af undersøgelserne vedr. kilden til forureningen med det uønskede stof.

Hvis Fødevarestyrelsens laboratorium finder uønskede stoffer i større mængder end de maksimumindhold, som fremgår af bilag I i direktivet for uønskede stoffer i en prøve, som er indsendt i privat regi af en virksomhed, er Fødevarestyrelsens laboratorie forpligtet til at videregive informationen til relevant kontrolmyndighed i Fødevarestyrelsen.

Andre laboratorier har desuden indirekte pligt til at orientere den kompetente myndighed om resultater af analyse af visse foderstoffer (fedt/olie/afledte produkter) for indhold af dioxiner og dioxinlignende PCB'er: Hvis en foderstofvirksomhed lader et laboratorium foretage en analyse skal den nemlig give la-

boratoriet besked om at meddele analyseresultatet til den kompetente myndighed, hvis dioxingrænseværdierne fastsat i afsnit V, punkt 1 og 2, i bilag I til direktiv 2002/32/EF er overskredet, se

Foderhygiejneforordningen, artikel 5, stk. 2, jf. bilag II, afsnit "Dioxinovervågning" punkt 7

30.3 Eksempler på uønskede stoffer

Gruppen af uønskede stoffer omfatter mange forskellige stoffer. Overordnet set, er de uønskede stoffer kemiske forureninger, som kan forekomme i miljøet eller naturen, og derfor kan forekomme i foder. Det er ofte muligt at begrænse indholdet af uønskede stoffer i foderet ved fornuftigt valg af råvarer eller ved en særlig behandling af afgrøden eller foderet. Tungmetaller og naturligt forekommende stoffer som fx blåsyre og mykotoksinet (svampegiften) aflatoxin er eksempler på uønskede stoffer, som forekommer i naturen. Aflatoxin-mængden i foder kan typisk begrænses ved gode dyrkningsmetoder og ved at tørre afgrøden grundigt inden lagring. Et andet eksempel på uønskede stoffer er de "gamle" pesticider som fx DDT. Det har længe været forbudt at anvende disse "gamle" pesticider i EU og mange andre lande. Men rester fra tidligere brug af disse stoffer findes stadig i naturen/miljøet. Disse "gamle" pesticider hører - ligesom dioxiner og PCB'er - til gruppen af uønskede stoffer. Desuden omfatter gruppen visse planter og plantedele, de såkaldte skadelige botaniske urenheder. Skadelige botaniske urenheder må ikke forekomme i foderet i målelig mængde. Endeligt hører også coccidiostatika til gruppen af uønskede stoffer, når det forekommer i foder, hvor det ikke må være.

Reglerne om uønskede stoffer fremgår af EU's direktiv om uønskede stoffer i foderstoffer og ændringsforordninger til direktivet. Direktivet om uønskede stoffer er implementeret i foderbekendtgørelsen. Ændringsforordningerne indeholder maksimalgrænseværdier for en række stoffer i foder, og har direkte virkning.

Direktivet om uønskede stoffer

Foderbekendtgørelsen §§ 5 og 6

Se bilag 2 for den præcise definition af et uønsket stof.

30.4 Direktivet om uønskede stoffer i foder

I direktivet om uønskede stoffer, bilag I, er det specificeret hvilke stoffer, der er omfattet af direktivet, og hvilke maksimalgrænseværdier der gælder for hvilke fodertyper. Ofte gælder der for samme uønskede stof forskellige grænseværdier for forskellige fodertyper. Eksempelvis er grænseværdierne for cadmium i fosfater og i visse tilsætningsstoffer af mineralsk oprindelse højere end grænseværdierne for cadmium i andet foder. Dette er fordi cadmium findes naturligt i mineralstoffer, fx fosfat. Listen giver således også et billede af hvilke fodertyper der typisk har et højere eller lavere indhold af det uønskede stof end gennemsnittet.

Der gælder typisk også forskellige grænseværdier for foder til forskellige dyrearter og aldersklasser af dyr. Dette skyldes bl.a., at nogen dyr er mere følsomme end andre dyr, eller at stoffet let overføres til animalske produkter. Fx er grænseværdien for aflatoxin særlig lav for foder til malkekvæg, malkefår og malkegeder fordi aflatoxin udskilles fra dyret via mælken.

At et stof er optaget i bilag I betyder, at:

- Der er fastsat grænseværdier for stoffet i foder
- Overskridelse af grænserne anses for at udgøre en fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet
- Et parti, der overskrider en grænseværdi for et stof, ikke må ”fortyndes” med et andet parti for at få koncentrationen af stoffet ned under grænseværdien. Det skyldes, at mange af stofferne belaster menneskers og dyrs sundhed over tid, og at de ikke nødvendigvis er akut giftige i de niveauer, grænseværdierne er sat til.
- Hvis der i anden lovgivning er sat andre, lavere grænser for stoffer end dem, der fremgår af bilag I, er det som udgangspunkt grænserne i uønsket stof direktivet der gælder. Dette er aktuelt for kviksølv og de gamle pesticider som fx DDT, endosulfan og heptachlor m.fl.

Direktivet om uønskede stoffer artikel 3-5 og bilag I

30.5 Bilag I og II i direktivet om uønskede stoffer i foder

I direktivet om uønskede stoffer er der to bilag (bilag I og II). I bilag I er der fastsat maksimalgrænseværdier for en række uønskede stoffer i forskellige fodertyper, og i bilag II er der fastsat indgrebstærskler for dioxiner og PCB'er.

Bilag I i direktivet om uønskede stoffer er opdelt i 7 dele:

- Del I: Uorganiske kontaminanter og kvælstofforbindelser (tungmetaller, nitrit og melamin)
- Del II: Mykotoksiner (aflatoksin og meldrøjer)
- Del III: Naturlige plantetoksiner (fx blåsyre og theobromin)
- Del IV: Organiske klorforbindelser (undtagen dioxiner og PCB'er)
- Del V: Dioxiner og PCB'er
- Del VI: Skadelige botaniske urenheder (fx dele af pigæble og frø af Ambrosia spp.)
- Del VII: Overslæb af godkendte tilsætningsstoffer i foder hvortil de ikke er beregnet

Direktivet om uønskede stoffer artikel bilag I

Maksimalgrænseværdierne i bilag I og indgrebstærsklerne i bilag II refererer generelt til foder med 12 % vand. Hvis et foder indeholder fx 50 % vand, skal analyseresultatet korrigeres i forhold til foderets indhold af vand.

For kritiske stoffer, der ikke er omfattet af direktivet, kan der foretages en konkret vurdering af produktet. Der kan også foretages en konkret vurdering af reglerne, hvis der er kommet nye oplysninger om stoffer, der er omfattet af bilaget. Den enkelte medlemsstat kan forbyde forekomsten af et stof, fastsætte et maxi-

mumindhold eller nedsætte det gældende maksimumindhold. Dette dog under forudsætning af, at de nationale regler notificeres til Kommissionen.

Direktivet om uønskede stoffer artikel 7, stk. 1

I direktivets bilag II er der fastsat indgrebstærskler for dioxiner og PCB'er. Disse indgrebstærskler ligger væsentligt lavere end maksimalgrænseværdierne. Hvis indgrebstærsklerne overskrides skal erhvervet, ligesom ved overskridelse af maksimalgrænseværdierne, underrette myndighederne.

Foderbekendtgørelsen § 2, stk. 3

Direktivet om uønskede stoffer bilag II

Derefter skal erhvervet i samarbejde med myndighederne forsøge at klarlægge, hvad overskridelsen skyldes, så indholdet af det uønskede stof så vidt muligt kan undgås i fremtiden.

Foder, som overskrider indgrebstærskelværdien, men som ligger under maksimalgrænseværdien, kan fortsat markedsføres.

30.6 Uønskede stoffer i bilag I Del I: Uorganiske kontaminanter og kvælstofforbindelser

Bilag I, del I indeholder maksimalgrænseværdier for uorganiske kontaminanter og kvælstofforbindelser. De stoffer, der er fastsat grænseværdier for i denne del er de sundhedsskadelige tungmetaller cadmium, bly og kviksølv. Herudover er der fastsat grænseværdier for arsen, fluor og kvælstofforbindelserne nitrit og melamin.

Foder af akvatisk oprindelse, fx fiskemel, kan ofte indeholde højere niveauer af arsen og kviksølv end fodertyper af terrestrisk (ikke akvatisk) oprindelse. Dette afspejles i de grænseværdier, der er fastsat for de forskellige fodertyper.

Visse tilsætningsstoffer i den funktionelle gruppe "forbindelser af sporstoffer" kan indeholde arsen, tungmetaller og andre metaller, fx nikkel. Dette skyldes, at de er af mineralsk oprindelse, og derfor vil have et naturligt indhold af en række metaller og andre stoffer. Visse fodertilsætningsstoffer, der hører under den funktionelle gruppe bindemidler og antiklumpningsmidler, er også af mineralsk oprindelse og kan på samme måde indeholde tungmetaller og andre metaller. For tungmetallerne samt arsen er der derfor fastsat særlige grænseværdier for visse sporstoffer, bindemidler og antiklumpningsmidler.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del I

30.7 Uønskede stoffer i Bilag I, Del II: Mykotoxiner

Mykotoxiner er giftstoffer, som produceres af forskellige svampearter, der kan vokse på landbrugsafgrøder. Nogle mykotoxiner dannes i afgrøden, når denne står på marken, mens andre først dannes ved lagring. Dannelsen af mykotoxiner er afhængig af afgrøde, temperatur, fugtighed og klima og varierer over både tid og sted.

Der findes mange forskellige mykotoksiner, men der er i bilag I kun fast sat maksimal-grænseværdier for indholdet af aflatoksin B1 og meldrøjer (*Calviceps purpurea*). Aflatoksin og meldrøjer anses for at være nogle af de giftigste mykotoksiner.

Aflatoksin findes i visse afgrøder produceret i tropiske og subtropiske områder, fx majs og peanuts og afledte produkter. Aflatoksinforurening er mest udbredt i produkter fra Afrika, Asien og Sydamerika.

Meldrøjer findes først og fremmest i rug og rajgræs, og findes også under tempererede forhold.

Der er herudover fastsat vejledende grænseværdier for en række andre mykotoksiner.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del II

Se også:

31. Mykotoksiner i foder

Fødevarestyrelsens hjemmeside

30.8 Uønskede stoffer i Bilag I, Del III: Naturlige plantetoksiner

Der er i del III i bilag I fastsat maksimalgrænseværdier for en række giftige stoffer, som forekommer naturligt i bestemte afgrødetyper.

Der er for hovedparten af de naturlige plantetoksiner i uønsket stof direktivet fx fastsat en generel maksimalgrænseværdi for fodermidler. Grænseværdien gælder for alle fodermidler, dog undtagen de fodermidler, som der nedenfor den generelle værdi er fastsat specifikke grænseværdier for. Disse specifikke grænseværdier er kun fastsat for de stoffer, som man har et indgående kendskab til forekomsten af i de forskellige fodertyper. Man ved fx at der er risiko for, at det sundhedsskadelige stof fri gossypol forekommer i bomuldsfrøprodukter. I hørfrø og hørprodukter er der en kendt risiko for indhold af blåsyre. Desuden ved man, at der kan være et naturligt indhold af det giftige stof theobromin fx i restprodukter fra kakaoproduktion. Vinylthioxazolidon er et sundhedsskadeligt stof, som kan forekomme naturligt i raps og rapsprodukter. Der er derfor fastsat specifikke grænseværdier for disse fodermidler, fordi de udgør en forhøjet risiko for indhold af disse plantesundhedsskadelige stoffer.

Der er også fastsat specifikke og generelle maksimalgrænseværdier for fuldfoder.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del III

30.9 Uønskede stoffer i Bilag I, Del IV: Organiske klorforbindelser

De uønskede stoffer, der er nævnt i dette afsnit, er ”de gamle pesticider”. Disse ”gamle pesticider” indeholder klorforbindelser og er alle persistente organiske miljøgifte, dvs. de bliver ved med at være i vort miljø, selv når vi er holdt op med at bruge dem. Disse gamle pesticider er forbudte at anvende i EU i dag, og alle EU-lande, samt flere andre lande i verden, har underskrevet Stockholm-konventionen, som kræver at parterne, der har underskrevet konventionen, træffer foranstaltninger for at fjerne eller reducere udslip af de persistente organiske miljøgifte, som er nævnt i konventionen.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del IV

Der findes mange forskellige pesticider, men der er i bilag I i direktivet om uønskede stoffer kun fastsat maksimalgrænseværdier for indhold af de gamle klorerede pesticider i foder. Der er herudover fastsat maksimalgrænseværdier for restindhold af pesticider i foder under pesticidforordningen. Bemærk at hvis et pesticid er nævnt i begge lovgivninger, så har grænseværdierne i direktivet om uønskede stoffer forrang frem for grænseværdierne i pesticidforordningen.

Se også:

34 Pesticidrester i foder

30.10 Uønskede stoffer i Bilag I Del V: Dioxiner og PCB'er

I direktivet om uønskede stoffer i foder er der fastsat maksimalgrænseværdier for dioxiner, for summen af dioxiner, for dioxinlignende PCB'er, og for ikke-dioxinlignende PCB'er. De vigtigste miljøkilder til dioxin og dioxinlignende forbindelser er udledninger og luftbåren transport af partikler fra forbrænding, og industrielle processer med klor, papir, o.l. samt ildebrande. En anden kilde til dioxiner i miljøet er chlorphenolbaserede produkter, såsom pentachlorphenol (PCP), som i vid udstrækning blev anvendt som træbeskyttelsesmiddel indtil dets anvendelse blev begrænset i 1980. Foder der tørres ved direkte tørring kan indeholde dioxin, særligt hvis der i tørringsprocessen er anvendt ukurant fyrimateriale, fx affaldstræ med maling, konserveringsmidler m.m., fordi der ved den direkte tørring er direkte forbindelse mellem foderet, der skal tørres, og luftstrømmen fra forbrændingskilden. Der har tidligere været sager med for højt dioxinindhold i fx kasseret brød og grønmel, som er tørret ved direkte tørring.

Visse lermaterialer, herunder visse fodertilsætningsstoffer og tilsætningsstoffer i den funktionelle gruppe "forbindelser af sporstoffer", kan også indeholde for høje niveauer af dioxin, formentlig som følge af, at de er dannet ved højt tryk og høje temperaturer.

Der har også tidligere været sager med for høje indhold af dioxin i recirkulerede materialer (zink-oxid) eller industrielle fedtsyrer, som fejlagtigt er anvendt i foder.

Foder af akvatisk oprindelse, fx fiskemel, kan ofte indeholde højere niveauer dioxin end fodertyper af terrestrisk oprindelse. Dette afspejles i de grænseværdier, der er fastsat for de forskellige fodertyper. Fisk fra Østersøen og produkter afledt heraf vil som noget særligt kunne indeholde for høje niveauer af dioxin.

Ikke-dioxinlignende PCB'er findes i miljøet, fordi man tidligere anvendte disse PCB'er i produktion af teknisk udstyr, maling m.m.. Man er i dag holdt op med at producere disse forurenende produkter, men da stofferne er persistente i miljøet vil de fortsat i visse tilfælde kunne findes i foderprodukter.

Grænsen for dioxiner og dioxinlignende PCB'er er fastsat i TEQ (Toxic Equivalency Factors). En toksisk ækvivalensfaktor er en enhed, som fastsætter de enkelte PCB'ers giftighed. Dermed kan man lægge de enkelte PCB'ers giftighed sammen, hvilket gør det muligt at få et samlet tal for giftigheden. Dette gør det samtidigt muligt at forsimple risikovurderingen og fastsætte risikobaserede maksimalgrænseværdier.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del V

Bemærk, at der i bilag II i direktivet for uønskede stoffer i foder er fastsat indgrebstærskler for dioxiner samt for dioxinlignende PCB'er. Disse indgrebstærskler ligger væsentligt lavere end maksimalgrænseværdierne. Hvis indgrebstærsklerne overskrides skal erhvervet, ligesom ved overskridelse af grænseværdierne, underrette myndighederne. Derefter skal erhvervet i samarbejde med myndighederne forsøge at klarlægge hvad overskridelsen skyldes, så indholdet af det uønskede stof fremadrettet kan forsøges minimeret.

Direktivet om uønskede stoffer bilag II

Når det gælder dioxin, skal man være opmærksom på de supplerende regler, der fremgår af Foderhygiejneforordningen. Foderhygiejneforordningens bilag II handler om dioxintestning af olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf. Flere sager i EU har vist, at forskellige olier og fedtstoffer kan indeholde dioxiner i kritiske mængder. EU har derfor indført særlige krav til godkendelse af virksomheder, der håndterer sådanne produkter.

Foderhygiejneforordningen bilag II

Se også:

32 Afgiftning af foder med højt indhold af uønskede stoffer

60.5 Tørring af afgrøder med røggasanlæg på landbrug

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier, mv. på virksomheder efter primærproduktion

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

83.6 Godkendelse til afgiftning af foder

Bemærk også at der er krav om, at den officielle analysemetode i prøvetagnings- og analyseforordningen skal anvendes af fodervirksomheder når fodervirksomhederne i deres egenkontrol analyserer for dioxiner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er.

Prøvetagnings- og analyseforordningen

30.11 Uønskede stoffer i Bilag I Del VI: Skadelige botaniske urenheder

Del VI af bilaget indeholder grænser for foders indhold af frø, frugter og skaller af visse plantearter, som er giftige. Det er fx pigæble (kaldet *Datura sp.* i forordningen) som er fra natskyggefamilien, samt *Crotalaria spp.*, *Ricinus communis L.*, *Croton tiglium L.* og *Abrus precatorius L.*, bog, frø og frugter fra purgérbusk samt diverse sennepsarter. Desuden indeholder denne del af bilaget også grænser for indholdet af frø af Bynke-Ambrosie, som er en allergifremkaldende plante. For sennepsarterne er der ikke fastsat egentlige grænseværdier. Frø og frugter af disse planterarter og følgeprodukter må kun forekomme i foder i form af spor. Det vil sige i mængder, der ikke kan kvantificeres.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del VI

30.12 Uønskede stoffer i Bilag I Del VII: Overslæb af godkendte fodertilsætningsstoffer

Del VII af bilaget indeholder grænseværdier for godkendte fodertilsætningsstoffer, der efter et uundgåeligt overslæb forekommer i foder, hvortil de ikke er beregnet. Der er indtil videre alene fastsat maksimalgrænseværdier for en række coccidiostatika, herunder bl.a. diclazuril, lasalocid A- natrium, monensinatrium, narasin og nicarbazin.

På virksomheder, der producerer foder med coccidiostatika, vil der være risiko for overslæb af tilsætningsstoffet til et andet foder, der produceres og/eller håndteres på anlægget. Når der er fare for overslæb skal virksomheden have forholdt sig til dette i deres risikoanalyse.

Risikoen for overslæb af coccidiostatika bør i risikoanalysen være identificeret som et kritisk kontrolpunkt. Samtidig skal virksomheden have taget de fornødne forholdsregler for at undgå/minimere overslæb af coccidiostatika til det parti foder, der produceres umiddelbart efter. Kravet om at undgå/formindske krydsforurening fremgår bl.a. af:

Foderhygiejneforordningen artikel 5, stk. 2 og bilag II

Foderhygiejneforordningen artikel 6 og 7

En forholdsregel kan være at anvende en rense-batch/rense-charge i produktionen. Et rensebatch er det/de første batches, der produceres umiddelbart efter at virksomheden skifter fra at producere med et coccidiostatika til at de producerer uden coccidiostatika. Dette/disse første batches med for højt coccidiostatika-indhold i forhold til maksimalgrænseværdien kan kasseres eller kan indgå i en senere produktion af foder med den samme type coccidiostatika. Hvis virksomheden har udpeget overslæb af coccidiostatika som et kritisk kontrolpunkt, skal virksomheden kunne dokumentere at proceduren medfører, at der renses tilstrækkeligt efter alle typer og mængder af anvendt coccidiostatika. Virksomheden skal desuden sikre at rensebatchen kun indgår i produktioner, hvor samme type coccidiostatika tilsættes.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del VII

Se også:

38.4 Overslæb af lægemidler til andet foder

68. Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

31. Mykotoksiner i foder

Mykotoksiner er giftstoffer, som produceres af forskellige svampearter, der kan vokse på landbrugsafgrøder. Nogle mykotoksiner dannes i afgrøden, når denne står på marken, mens andre først dannes ved lag-

ring. Dannelsen af mykotoksiner er afhængig af temperatur, fugtighed og klima og varierer over både tid og sted.

De mykotoksiner der i kontrolsammenhæng særligt fokuseres på herhjemme i forbindelse med foder, er aflatoxin B1 og melldrøjer, som er reguleret som uønskede stoffer. Andre mykotoksiner kan dog også udgøre en risiko i foder. For visse mykotoksiner, som ikke er regulerede i direktivet om uønskede stoffer, er der fastsat vejledende grænseværdier for nogle af mykotoksinerne og vejledende niveauer for andre mykotoksiner.

Direktivet om uønskede stoffer bilag I, del II

Se mere:

31.1 Vejledende grænseværdier og niveauer for mykotoksiner i foder

Se også:

30. Uønskede stoffer i foder

31.1 Vejledende grænseværdier og niveauer for mykotoksiner i foder

Fødevarestyrelsen har valgt at følge EU-Kommissionens henstilling om forekomst af mykotoksinerne deoxynivalenol, zearalenon, ochratoksin A, fumonisin B1 og B2, samt T-2 og HT-2. I denne lovgivning henstiller Kommissionen til, at forekomsten af disse mykotoksiner i korn og kornprodukter til foderbrug samt i foderblandinger, overvåges af myndighederne og erhvervet.

Ochratoksin A er en lagersvamp, der dannes hvis afgrøden oplagres forkert, herunder for varmt og vådt. Det er fodervirksomhedernes ansvar at lagre afgrøderne på en sådan måde, at der dannes mindst muligt ochratoksin A.

De øvrige nævnte mykotoksiner i Kommissionens henstilling nedenfor, er fusariumtoksiner, og dannes til forskel fra ochratoksin A, primært mens afgrøden står på marken.

Mykotoksinhenstillingen

Kommissionen henstiller til at prøveudtagning og analyse foretages efter retningslinjerne i prøvetagnings- og analyseforordningen om metoder til offentlig kontrol af foder, og prøverne bør under alle omstændigheder være repræsentative for partiet.

Prøvetagnings- og analyseforordningen

For mykotoksinerne deoxynivalenol, zearalenon, ochratoksin A, og fumonisiner har Kommissionen i ovennævnte henstilling fastlagt vejledende grænseværdier. Dette for at give medlemslandene ensartede retningslinjer for, hvornår foder med indhold af disse mykotoksiner kan accepteres i foder til fødevareproducerende dyr.

De vejledende grænseværdier for korn og kornprodukter gælder for de mest tolerante dyrearter og derfor skal betragtes som øvre vejledende grænseværdier. Når det drejer sig om foder til mere følsomme arter, bør foderproducenten derfor anvende lavere vejledende grænseværdier for korn og kornprodukter, idet der tages hensyn til dyreartens følsomhed. Det er op til foderproducenten at indhente oplysninger om dyrearternes følsomhed.

I henstillingen opfordres til at fodervirksomhederne anvender de vejledende grænseværdier for mykotoksiner i deres HACCP-system. Det betyder at virksomhederne fastsætter kritiske grænser for kritiske kontrolpunkter, som adskiller acceptable forhold fra uacceptable forhold.

For T-2 toksin og HT-2 toksin er der ikke fastsat vejledende grænseværdier for korn og kornprodukter, men alene for foderblandinger til katte. Bemærk at der til gengæld er fastsat vejledende niveauer for forekomsten af mykotoksinerne T-2 og HT-2 for korn og kornprodukter. Disse vejledende niveauer er - til forskel fra de vejledende grænseværdier - ikke baseret på sikkerhed, men alene på kendskab til toksinernes forekomst i korn og kornprodukter.

Henstilling om forekomsten af T-2-toksin og HT-2-toksin i korn og kornprodukter

Udover de vejledende grænseværdier har Kommissionen også lavet en henstilling om forebyggelse og reduktion af fusariumtoksiner i korn og kornprodukter. Her kan man bl.a. læse om hvordan man bedst muligt undgår opformering af disse svampetoksiner under dyrkning af afgrøderne. I henstillingen gennemgås de forskellige risikofaktorer, der skal overvejes i dyrkningsammenhæng. Henstillingen kan således være med til at sikre god landbrugspraksis (GAP).

Henstilling vedr. GAP for fusariumtoksiner

Henstillingerne om god landbrugspraksis og henstillingen med vejledende grænseværdier er udarbejdet for at medvirke til at forebygge og reducere forurening med fusariumtoksiner.

Mykotoksiner har generelt en negativ effekt på husdyrproduktionen. Svin er den husdyrart, der er mest følsom overfor Fusariumtoksiner. Konsekvenserne af indholdet af Fusariumtoksiner i foderet kan være nedsat ædelyst, nedsat tilvækst, nedsat mælkeydelse, forringet immunforsvar, nedsat fertilitet, kastning m.m.. Hundyr er generelt mere følsomme end handyr. Konsekvenserne af indtag af mykotoksiner afhænger af hvilken dyreart og hvilket/hvilke toksiner, der er tale om og i hvor høj koncentration samt hvor længe, dyret indtager foder med mykotoksiner.

32. Afgiftning af foder med højt indhold af uønskede stoffer

Afgiftsforordningen giver mulighed for at foder der indeholder et for højt indhold af et uønsket stof, under visse betingelser kan afgiftes. Dette er fx relevant for afgiftning af foder med for højt indhold af dioxin. Fødevarestyrelsen skal godkende virksomheder, der udfører en afgiftningsproces. Inden en virksomhed kan godkendes til afgiftning skal virksomheden have vurderet og accepteret afgiftningsprocessen af den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA).

For at EFSA kan foretage en vurdering skal virksomheden indsende information via Kommissionen med beskrivelse af afgiftningsprocessen inkl. procesdiagram og tegninger, udstyr og materialer der bruges i

processen, virksomhedens HACCP procedure og affaldshåndtering. Desuden skal virksomheden indsende analyseresultater, der dokumenterer, at processen har den ønskede effektivitet og at foderet efter afgiftning overholder grænseværdier fastsat i 2002/32/EF.

Foderbekendtgørelsen § 5, stk. 6

Afgiftningsforordningen

Se mere:

32.1 Generelt om afgiftningsforordningen

32.2 Afgiftningsprocesser

32.3 Krav til afgiftningsprocesser

32.4 Virksomheder, der udfører afgiftningsprocesser, skal være godkendte

32.1 Generelt om afgiftningsforordningen

Af afgiftningsforordningen fremgår hvilke kriterier, afgiftningsprocessen skal opfylde. Den dokumentation virksomheden skal kunne fremvise for EFSA er specifikt beskrevet i afgiftningsforordningens bilag.

Se mere:

32.2 Afgiftningsprocesser

32.3 Krav til afgiftningsprocesser

32.4 Virksomheder, der udfører afgiftningsprocesser, skal være godkendte

Rensning eller afgiftning ved simple rensningsprocesser som almindelige raffineringsprocesser, rensning, sortering eller mekanisk udskillelse af forurenede stoffer eller visse dele af forurenede foder er ikke omfattet af forordningen. Disse processer er en del af den almindelige produktionsproces.

Tilsætning af tilsætningsstoffer, som undertrykker eller reducerer absorptionen af mykotoksiner, fremmer udskillelsen af mykotoksiner eller ændrer deres virkemåde og derved afbøder mykotoksinerne eventuelle skadelige virkninger på dyre- og folkesundheden, er heller ikke omfattet, da disse tilsætningsstoffer ikke ændrer indholdet af uønskede stoffer i foderet, og foderet ikke afgiftes ved anvendelsen af disse tilsætningsstoffer.

Bemærk, at forordningens sigte udelukkende er uønskede stoffer. Reglerne omfatter ikke processer til afgiftning for andre stoffer end gruppen af uønskede stoffer.

Afgiftningsforordningen

32.2 Afgiftningsprocesser

En afgiftningsproces kan enten være fysisk, kemisk eller mikrobiologisk. På nuværende tidspunkt er der vurderet og accepteret fem fysiske afgiftningsprocesser og en kemisk afgiftningsproces er under vurdering. Disse afgiftningsprocesser fremgår af nedenstående tabel.

Fodermiddel	Afgiftningsproces	Uønsket stof	Land
Fiskeolie	Fysisk filtrering med aktivt kul	Dioxin og PCB	Tyskland
Fiskeolie	Fysisk filtrering med aktivt kul	Dioxin og PCB	Danmark
Fiskemel	Ekstrahering af forurenede fiskeolie fra fiskemel og efterfølgende tilsætning af afgiftet fiskeolie til fiskemelet	Dioxin	Danmark
Fiskemel og fiskeolie	Fjernelse af vand-olie fase som filtreres med aktivt kul og tilbageføres fiskemelet	Dioxin og PCB	Finland
Hørfør og hørfrokage	Fysisk proces	Blåsyre	Frankrig
Jordnøddemel	Reaktion med ammoniak (under vurdering)	Aflatoksin B1	Norge

Virksomheder godkendt til at afgifte foder skal fremgå af de enkelte EU-landes lister over godkendte foderaktiviteter. Link til disse kan findes på Kommissionens hjemmeside.

32.3 Krav til afgiftningsprocesser

For at en afgiftningsproces kan accepteres af EFSA, skal der fremvises dokumentation for at:

- afgiftningsprocessen er effektiv
- foderets egenskaber og type ikke påvirkes negativt af afgiftningsprocessen
- det afgiftede foder lever op til kravene i direktivet om uønskede stoffer
- den fjernede del af foderet bortskaffes på en sikker måde

Direktivet om uønskede stoffer

For kemiske og mikrobielle afgiftningsprocesser, skal der udover ovenstående fremvises dokumentation for at afgiftningsprocessen:

- er irreversibel
- udføres med fuldstændigt karakteriserede og acceptable kemiske stoffer eller mikrobiologisk agens
- ikke resulterer i skadelige restkoncentrationer af det kemiske stof eller den mikrobiologiske agens
- ikke resulterer i metabolitter af de forurenende stof, der udgør en risiko for dyre- eller folkesundheden eller for miljøet

32.4 Virksomheder der udfører afgiftningsprocesser skal være godkendte

Virksomheder, der udfører afgiftningsprocesser skal være godkendt efter bestemmelserne Foderhygiejneforordningen og godkendelsen skal ske i overensstemmelse hermed.

Foderhygiejneforordningen artikel 3, litra e

Foderhygiejneforordningen artikel 10, stk. 3

Fødevarestyrelsen foretager i forbindelse med godkendelsen et godkendelsesbesøg på virksomheden, hvor det tjekkes at anlægget stemmer overens med processen beskrevet i EFSA's vurdering. Desuden sikres det, at virksomheden har tilrettet sit HACCP-system til den ny aktivitet og affaldshåndteringen i forhold til processen, at virksomheden foretager relevante analyser af foderet før og efter processen og at de har en procedure for hvordan overskridelser af maksimalgrænseværdier håndteres.

OBS! Virksomheder som allerede er godkendt til afgiftning af foder skal igen søge om godkendelse af virksomheden hos Fødevarestyrelsen efter at deres proces er vurderet og fundet acceptabel af den Europæiske fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA).

Se mere:

79.2 Godkendelse efter foderhygiejneforordningen

83.6 Godkendelse til afgiftning af foder

33. Radioaktivitet i foder

Radioaktiv forurening af foder er normalt ikke et problem i Danmark, men har tidligere været et problem i andre af de nordiske lande, fx i Norge efter Tjernobyl-ulykken i 1986. Fukushima-ulykken i Japan i 2011 førte til, at der i EU, blev indført særlige importrestriktioner for foder fra Japan. Dette betyder, at alt foder fra Japan bliver stikprøvekontrolleret for radioaktivitet, inden det bliver anvendt eller markedsført i EU.

Se mere:

33.1 Mere om radioaktivitet i foder

33.1 Mere om radioaktivitet i foder

Den gældende forordning for importrestriktioner fra Japan kan findes på Fødevarestyrelses hjemmeside om import af foder (Importrestriktionslisten) eller i bekendtgørelsen om indførsel af foder med særlige restriktioner.

Importrestriktionslisten

Foderrestriktionsbekendtgørelsen

Udover de ovennævnte importrestriktioner for foder, fastsætter Euratom-forordningen generelle maksimalgrænseværdier for radioaktivitet. I Euratom-forordningen fremgår bestemmelser om hvad der skal gøres i tilfælde af nukleare ulykker og andre tilfælde med strålingsfare. Forordningen dækker både foder og

fødevarer. I forordningen fremgår også de maksimalt tilladte niveauer af radioaktiv forurening af både foder og fødevarer.

[Euratom-forordningen om radioaktivitet i fødevarer og foder](#)

Se også:

[46 Foder, der kræver forhåndsanmeldelse](#)

[Fødevarestyrelsens hjemmeside](#)

34. Pesticidrester i foder

Pesticider er kemikalier eller biologiske midler, der anvendes til at bekæmpe ukrudt, insekter og plantesygdomme i landbruget for at forbedre udbyttet. Når der anvendes pesticider, kan det ikke undgås, at pesticidrester (som aktivstof, nedbrydnings- eller omdannelsesprodukt) forekommer i miljøet, fødevarer og foder.

Da pesticider kan have en skadelig virkning på menneskers og dyrs sundhed, har EU fastsat maksimalgrænseværdier (MRL'er) for restindhold i fødevarer og foder af plante- og dyreoprindelse.

[Pesticidforordningen](#)

Visse klorholdige pesticider, som ikke eller kun sjældent bruges rundt omkring i verden, men som stadig findes i miljøet på grund af langsom nedbrydning, regnes i foderlovgivningen for uønskede stoffer, se afsnit 30. [Uønskede stoffer i foder](#). På foderområdet skal man derfor se bort for de grænseværdier, der måtte være fastsat for disse stoffer i henhold til pesticidforordningen.

[Direktiv om uønskede stoffer i foder](#)

De vigtigste EU-regler på området er:

[Pesticidforordningen](#)

[Direktiv om uønskede stoffer i foder](#)

Se mere:

[34.1 Grænseværdier for pesticidrester i foder](#)

[34.2 EU's pesticiddatabase](#)

[34.3 Tolkningen af pesticidforordningens grænseværdier på foderområdet](#)

34.1 Grænseværdier for pesticidrester i foder

Pesticidforordningen danner rammen om fastlæggelse af maksimalgrænseværdier (MRL'er) for rester af pesticider i fødevarer og foder.

Forordningens bilag I (afgrødebilaget) lister alle afgrøder, for hvilke der skal fastsættes maksimalgrænseværdier, bilag II angiver EU's grænseværdier, bilag III angiver de midlertidige grænseværdier, og bilag IV angiver de stoffer, for hvilke grænseværdier ikke er nødvendige. Pesticider, hvor alle maksimalgrænseværdier er fastsat til detektionsgrænsen, fremgår af bilag V.

Pesticidforordningen

Grænseværdierne fastsættes ud fra god landbrugsmæssig praksis og videnskabelige sikkerhedsvurderinger. Hvis der ikke er fastsat særlige grænseværdier, gælder en generel, lav grænseværdi svarende til kvantificeringsgrænsen. De tilladte restindhold er som regel fastsat betydeligt lavere end det niveau, der er fundet acceptabelt ud fra en sundhedsmæssig vurdering.

Grænseværdierne (i mg/kg) er baseret på produkts naturlige vandindhold – i modsætning til grænseværdierne for de klorholdige pesticider under direktivet om uønskede stoffer i foder, hvor grænseværdien gælder ved et indhold af vand i foderet på 12 %.

Direktiv om uønskede stoffer i foder, bilag I, del IV

34.2 EU's pesticiddatabase

Der kommer hele tiden nye grænseværdier til. Den enkleste måde at finde pesticidforordningens grænseværdier er ved søgning på aktivstof og produkt i EUs pesticiddatabase på Kommissionens hjemmeside.

34.3 Tolkningen af pesticidforordningens grænseværdier på foderområdet

De grænseværdier, der hidtil er fastsat under pesticidforordningen, er fremkommet i fødevarerammen, og der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat grænseværdier for typiske foderafgrøder, som fx græs og lucerne.

Forordningens tekst om grænseværdiernes anvendelse på foder har dog vist sig at være uklar som følge af flere på hinanden følgende opdateringer af en fodnote til forordningens bilag I uden, at der er givet fortolkningsbidrag til fodnoten, fx i betragtningerne til ændringsforordningerne, senest i medfør af Kommissionens Forordning (EU) 2018/62. Ifølge fodnoten i denne forordning gælder grænseværdierne i bilaget ikke ”.. for produkter eller dele af produktet, der på grund af deres egenskaber og art udelukkende anvendes som ingredienser i dyrefoder, indtil der er fastsat særskilte maksimalgrænseværdier.. ”.

Tolkningen af fodnoten er blevet diskuteret blandt medlemsstaterne i den Stående Komité. Der synes at være overvejende enighed om, at fodnoten kun skal bruges undtagelsesvis og ikke fremstå som en hovedregel. Ud fra almindelig fortolkning kan det således konkluderes, at såfremt et planteprodukt er angivet som afgrøde i bilaget, så gælder grænseværdien også, hvis produktet anvendes til foder, idet alle afgrøder i bilaget kan anvendes som fødevarer. Dette betyder fx at sojabønner (med kode 0401070 i bilaget) – uanset anvendelsesformål – skal overholde grænseværdien for de forskellige pesticider i denne afgrøde.

Når en afgrøde bliver forarbejdet, kan resultatet være, at det forarbejdede produkt klart fremstår som værende udelukkende anvendeligt som foder. I dette tilfælde gælder grænseværdierne ikke for den forarbejdede vare, fx citruskvas eller solsikkekage.

35. Andre stoffer og materialer, der ikke må være i foder

Foder skal være sikkert og må ikke være til fare for dyrene.

Se mere:

35.1 Andre stoffer og materialer, der ikke må være i foder

35.1 Andre stoffer og materialer, der ikke må være i foder

Foder skal være sikkert og må ikke være til fare for dyrene. Foder må derfor ikke indeholde fysiske forureninger (fremmedlegemer), som fx plast, glas og metal, emballage o.l. fx fra fødevareindustrien eller andre materialer, som ikke er beregnet til foder. Fysiske forureninger af foder kan forekomme igennem hele produktionen. De udgør især en risiko for velfærden og sundheden hos de dyr, der indtager foderet.

Markedsføringsforordningens bilag III indeholder desuden en liste over materialer som er forbudt at markedsføre eller anvende som foder.

Markedsføringsforordningen artikel 6 og bilag III

Se mere:

18.1 Krav til foders sikkerhed

36. Mikrobiologiske forureninger i foder

Sygdomsfremkaldende mikroorganismer eller mikroorganismer, der producerer toksiner, kan udgøre en fare for dyrs eller menneskers sundhed.

Se mere:

36.1 Mikrobiologiske forureninger i foder

36.1 Mikrobiologiske forureninger i foder

Sygdomsfremkaldende mikroorganismer eller mikroorganismer, der producerer toksiner, kan udgøre en fare for dyrs eller menneskers sundhed. Det kan fx være salmonella, Listeria, E. coli (STEC), Clostridium spp. eller toksinproducerende svampe (fx Fusarium). Gode produktionsfaciliteter, hygiejneforhold og råvarekvaliteter er afgørende parametre for at minimere risikoen for forekomst af disse mikroorganismer i foder.

Ved fremstilling af fodermidler af animalsk oprindelse er der krav om at fodermidlerne skal opfylde nogle mikrobiologiske kriterier. Se mere i afsnit 40.2 Generelt om lovgivningen for foder af animalsk oprindelse.

Der er ikke mikrobiologiske grænseværdier for andre typer foder. Der er særlige krav for salmonella i foder. Se mere i afsnit 37. Salmonella i foder.

Alt foder skal være af sædvanlig handelskvalitet, og det ikke må være til skade for dyrs eller menneskers sundhed eller for miljøet. Fund af bakterier, svampe eller vira i foder skal vurderes konkret ud fra disse generelle krav.

Markedsføringsforordningen (767/2007), artikel 4

Fødevarerforordningen (178/2002), artikel 15

37. Salmonella i foder

Både fodervirksomheder, herunder primærproducenter af foder (dvs. landbrug), samt fødevarer virksomheder, der leverer bi- og restprodukter til foderbrug (fx restauranter, bagere og grøntforretninger), skal bekæmpe og forebygge salmonella i foder.

Foderhygiejneforordningen

Salmonella i foderblandinger skyldes typisk enten forurenede råvarer (fodermidler) eller krydsforurening under produktionen. De fodermidler, der oftest er forurenede med salmonella, er olieholdige fodermidler (fx sojakager/skrå, rapskager/skrå) og fiskemel.

Se mere:

37.1 Fodervirksomheders ansvar for at forebygge salmonella i foder

37.2 Fodervirksomheders ansvar for at bekæmpe salmonella i produktion og foder

37.3 Fund af salmonella i prøver fra procesudstyr, lager eller transportmidler

37.4 Fund af salmonella i prøver fra foder

37.5 Farligt foder - som følge af fund af salmonella

37.6 Tilbagetrækning/-kald af farlig foder – som følge af fund af salmonella

37.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner

Læs også afsnit 57-61 og 66-71 om foderhygiejne på landbrug og fodervirksomheder.

37.1 Fodervirksomheders ansvar for at forebygge salmonella i foder

Fodervirksomheder (inkl. landbrug) skal forholde sig til risikoen for salmonella i foderet. Fodervirksomheder skal derfor tilrettelægge og gennemføre produktion, oplagring og transport af foder på en sådan måde, at det effektivt forebygger forurening med salmonella.

Fodervirksomheder skal derfor gennemføre en risikoanalyse for salmonella og fastlægge de styrende foranstaltninger, enten i form af procedurer for god praksis (eller gode arbejdsgange), procedurer for kritiske punkter i produktionen eller procedurer for kritiske kontrolpunkter (CCP'er). Læs mere i afsnit 66.2 System til at sikre foderhygiejne på virksomheder efter primærproduktion.

Olieholdige fodermidler (fx sojakager/skrå, rapskager/skrå) og fiskemel er ofte forurenede med salmonella. Hvis en fodervirksomhed håndterer disse produkter, skal virksomheden altid vurdere salmonella som en risiko og identificere de kritiske kontrolpunkter, hvor virksomheden overvåger og håndterer risikoen for salmonella.

Fodervirksomheder, der producerer foder til høns, kyllinger eller kalkuner, skal have et egenkontrolprogram, der lever op til en branchekode. Se mere i afsnit 34.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner.

De generelle krav i forhold til foderhygiejne medvirker til at forebygge salmonella.

Foderhygiejneforordningen, specifikt bilag I, II og III

Læs mere om foderhygiejne og god produktionspraksis i afsnittene 57-76.

En fodervirksomhed kan, udover det der er beskrevet i afsnittene 57-76, forebygge salmonella ved:

- At have analysecertifikat på foderpartiet.
- At vurdere leverandøren på baggrund af erfaring og evt. lave en aftale med leverandøren om at forebygge salmonella.
- At udtage prøver til analyse for salmonella fra procesudstyr, lager og under transport for at verificere en effektiv forebyggelse.
- At udtage foderprøver til analyse for salmonella, fx af fodermidler, der sælges videre uden varmebehandling, samt af færdigvarer for at verificere en effektiv forebyggelse.
- At evaluere analyseresultater fra egenkontrollen løbende, herunder om omfanget af prøvetagningen er tilstrækkeligt.
- At fastlægge korrigerende handlinger på baggrund af analyser.

Læs om fodervirksomhedernes ansvar for at bekæmpe salmonella i produktion og foder i afsnit 37.2. Fodervirksomheders ansvar for at bekæmpe salmonella i produktion og foder.

37.2 Fodervirksomhedens ansvar for at bekæmpe salmonella i produktion og foder

Hvis en fodervirksomhed har vurderet salmonella som en risiko, skal virksomheden beskrive i sit egenkontrolprogram, hvordan virksomheden håndterer fund af salmonella. Hvis der bliver fundet salmonella i prøver fra foder, procesudstyr, lager eller transportmidler skal fodervirksomheden dokumentere risikovurderingen og risikohåndteringen af fundet.

Virksomheden kan verificere, at bekæmpelsen har en effekt ved fx:

- at tage prøver fra procesudstyr, lager eller transportmidler efter rengøring og desinfektion,
- at demonstrere, at foderet momentant har opnået en temperatur på minimum 81 °C et sted i processen for varmebehandling, og/eller ved
- regelmæssigt at udtage prøver af færdigvarer til analyse.

Virksomheden kan undersøge for salmonella i foderproduktionen ved at tage prøver af støv i produktionen eller af belægninger indvendigt i produktionsanlægget (efter eventuel varmebehandling) i elevatorer, redlere, påslag, køler med mere. Både produktionsstøvet og anlæggets belægninger repræsenterer en stor mængde foder, som har passeret gennem anlægget. Det giver derfor et mere retvisende resultat end prøver af fx færdigvaren.

Fodervirksomheder skal følge op på hvert fund af salmonella i foder og foderproduktion og iværksætte korrigerende handlinger. Se mere i afsnit [37.4 Fund af salmonella i foder](#) og [37.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner](#).

[Foderbekendtgørelsen, § 8, stk. 1](#)

[Foderbekendtgørelsen, § 8, stk. 2](#)

Læs om fodervirksomhederne ansvar for at forebygge salmonella i foder i afsnit [37.1 Fodervirksomheders ansvar for at forebygge salmonella i foder](#).

37.3 Fund af salmonella i prøver fra procesudstyr, lager eller transportmidler

Hvis en virksomhed finder salmonella i prøver fra procesudstyr, lager eller transportmidler skal virksomheden iværksætte korrigerende handlinger, fx ved at gøre rent og desinficere i produktion, lager eller transportudstyr. Virksomheden kan verificere den korrigerende handling med fx en ny prøvetagning, som viser, at der ikke længere er salmonella. Der er særlige regler for fund i virksomheder, der producerer for der til høns, kyllinger eller kalkuner. Se afsnit [37.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner](#).

Salmonella kan etablere sig som en såkaldt "husinfektion" i et produktionsanlæg. En husinfektion kan være svær at bekæmpe effektivt og kan forurene varmebehandlet foder. Virksomheden skal derfor ved fund af salmonella i procesudstyr gøre produktionsanlægget grundigt rent og derefter desinficere. Hvor ofte, der skal gøres rent, skal fastlægges på basis af en vurdering af risikoen for salmonella.

Læs om særlige regler for foder til høns, kyllinger og kalkuner i afsnit [37.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner](#).

Læs om fund af salmonella i prøver af foder i afsnit [37.4 Fund af salmonella i prøver af foder](#).

37.4 Fund af salmonella i prøver af foder

Hvis en virksomhed finder salmonella i foder, må foderet ikke markedsføres uanset hvilken serotype, der er fundet, fordi foderet dermed ikke har en sund og sædvanlig handelskvalitet. Foderet må først markedsføres, når det er effektivt behandlet for at minimere risikoen for salmonella. Effektiv behandling kan fx være en varmebehandling ved minimum 81° C, men det kan også være andre metoder end varmebehandling. Virksomheden skal dokumentere, at behandlingen er effektiv til at minimere risikoen for salmonella. Hvis virksomheden ikke behandler foderet for at minimere risikoen, skal foderet bruges til et andet formål end fodring eller tilintetgøres.

Læs om særlige regler for foder til høns, kyllinger og kalkuner i afsnit [37.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner](#).

Læs om fund af salmonella i prøver fra procesudstyr, lager eller transport i afsnit [37.3 Fund af salmonella i prøver fra procesudstyr, lager eller transport](#).

37.5 Farligt foder - som følge af fund af salmonella

Fodervirksomheder skal serotype alle salmonellabakterier fra foder- og miljøprøver med henblik på at vurdere farligheden af fundet. I vurderingen af, om fundet er farligt skal virksomheden som minimum tage hensyn til:

- Serotype af den fundne salmonella,
- hvilken dyreart foderet er tiltænkt, samt
- omfanget af forureningen.

Fx kan fund af Salmonella Dublin i foder til kvæg eller fund af Salmonella Cholerasuis i foder til svin betyde, at foderet betragtes som farligt. Fund af salmonella i foder til høns, kyllinger eller kalkuner vil typisk betyde, at foderet betragtes som farligt. Virksomheden skal dog altid foretage en konkret vurdering. Fødevarestyrelsen kan være behjælpelig med at få foretaget en vurdering af fundet. Se også afsnit [37.7 Særlige forhold for foder til høns, kyllinger og kalkuner](#).

Læs om tilbagetrækning og tilbagekald af foder som følge af fund af salmonella i afsnit [37.6 Tilbagetrækning/kald af foder – som følge af fund af salmonella](#).

37.6 Tilbagetrækning/-kald af farlig foder – som følge af fund af salmonella

Foder, der er vurderet farligt, skal trækkes tilbage fra markedet. Hvis foderet er nået ud til slutbrugeren (fx en landmand), skal virksomheden tilbagekalde foderet, så snart virksomheden formoder, at foderet kan være farligt. Virksomheden skal også informere Fødevarestyrelsen om, at foderet bliver trukket tilbage. Virksomheden skal som minimum informere Fødevarestyrelsen om følgende:

- Omfang og tidspunkt for fundet.
- I hvilket foder der er fund og hvilken serotype det drejer sig om.
- Hvor meget der er udleveret af partiet og til hvem.

- Hvad virksomheden har gjort, for at tilbagekalde foderet.

Se også afsnit 3. Fodervirksomheders og landbrugs ansvar. Læs mere om, hvordan virksomheder og Fødevarestyrelsen skal agere i sager om tilbagetrækning og tilbagekaldelse af foder i Tilbagetrækningsvejledningen på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk.

Hvis man besidder et parti foder, der er vurderet farligt, skal det som udgangspunkt destrueres. Fodervirksomheden kan dog få Fødevarestyrelsens accept af en anden løsning, fx at foderet bliver varmebehandlet ved minimum 81° C. Fødevarestyrelsen kan også i samarbejde med virksomheden træffe en beslutning om at sende foderet til varmebehandling på en anden virksomhed. Modtagervirksomheden skal være informeret om, at foderet indeholder salmonella og være indforstået med, at foderet skal varmebehandles. – Både når foderet er vurderet farligt, og når foderet ikke har en sund handelskvalitet og ikke må markedsføres.

Foderbekendtgørelsen, § 8, stk.3 og 4

Markedsføringsforordningen (767/2007), artikel 4

Fødevareforordningen (178/2002), artikel 15 og 20

Læs om farligt foder som følge af fund af salmonella i afsnit 37.5 Farligt foder - som følge af fund af salmonella.

37.7 Særligt for foder til høns, kyllinger og kalkuner

Dansk producerede høns, kyllinger og kalkuner har en meget lav forekomst af salmonella. Samtidig har Danmark særstatus i EU for salmonella i æg og kyllingekød. Hvis der er salmonella i foder, kan det have store konsekvenser for denne produktion, og derfor er der særlige regler for foder til disse dyrearter.

Fodervirksomheder skal varmebehandle foder til høns, kyllinger og kalkuner, så foderet opnår en temperatur på 81° C.

Følgende foder er dog undtaget fra kravet om varmebehandling:

- Hele kerner af korn og hele kerner af frø, som ikke er olieholdige (se liste over olieholdige fodermidler i fodermiddelfortegnelsen).
- Hø, halm, frisk grønt, rå frugt, grøntsager, rodfrugter, afskårne grene, løv og ensilageprodukter.
- Findelte kerner af korn og kerner af frø, som ikke er olieholdige og kun bruges til at fodre på den ejendom, hvor de er findelt.

Foderet skal beskyttes mod krydsforurening under opbevaring, håndtering og transport som beskrevet i afsnit 34.1 Fodervirksomheders ansvar for at forebygge salmonella i foder.

Fund af salmonella i foder til høns, kyllinger eller kalkuner vil typisk betyde, at foderet betragtes som farligt og dermed skal tilbagekaldes (se mere om tilbagetrækning/-kald i afsnit 37.6 Tilbagetrækning/-

kald af farligt foder – som følge af fund af salmonella). Virksomheden skal dog altid vurdere fundet konkret.

Fodervirksomheder skal informere aftagere af foder til høns, kyllinger eller kalkuner, hvis der er fundet salmonella på produktionsudstyr efter, at foderet er varmebehandlet. Der er nemlig en risiko for, at foderet kan være forurenet med salmonella. Hvilke aftagere, der skal informeres, afhænger af, hvornår der sidst er gjort rent, og hvornår der sidst har været taget en negativ prøve for salmonella. Virksomheden skal informere de aftagere af foder, som er produceret siden sidste rengøring eller siden sidste negative prøve.

Foderbekendtgørelsen, § 8, stk. 3 og stk. 5-7

Fodervirksomheder, der producerer foder til høns, kyllinger eller kalkuner, skal have et egenkontrolprogram, som lever op til en branchekode. Fødevarestyrelsen skal have vurderet, at branchekoden er tilstrækkelig til at forebygge, at salmonella introduceres i produktionskæden, og til at sikre, at eventuelle salmonellabakterier bliver fjernet effektivt fra produktionskæden. Fødevarestyrelsen har vurderet, at branchekoden ”God produktionspraksis for fremstilling og transport af fjerkræfoder, juni 2014” er tilstrækkelig.

Foderbekendtgørelsen, § 8, stk. 8

LÆGEMIDLER I FODER

38. Lægemidler i foder

Der er særlige regler om lægemidler i foder og foderlægemidler.

Se mere:

38.1 Hvad er veterinære lægemidler

38.2 Hvad er foderlægemidler

38.3 Fremstilling og forhandling af foderlægemidler

38.4 Overslæb af lægemidler til andet foder

38.5 Brug af lægemidler i foder på landbrug

38.1 Hvad er veterinære lægemidler

Et veterinært lægemiddel er et produkt, der er beregnet til at behandle eller forebygge sygdomme hos dyr, eller som bruges hertil. Veterinære lægemidler omfatter også stoffer, der bruges til at stille en medicinsk diagnose, eller som har en påvirkning i eller udenpå kroppen. Veterinære lægemidler er defineret i lægemiddeldirektivet.

Lægemiddeldirektivet, artikel 1, nr 2

38.2 Hvad er foderlægemidler

Et premix er en lægemiddelforblanding, som består af et eller flere lægemidler til dyr, som er tilberedt på forhånd med henblik på senere fremstilling af et foderlægemiddel. Premix findes enten som pulver eller granulat og skal altid blandes i et foder, inden det anvendes.

Et foderlægemiddel er en blanding af et premix og et eller flere foderstoffer, der er beregnet til behandling eller forebyggelse af sygdomme hos dyr.

Bekendtgørelse om foderlægemidler til dyr, § 1

Bekendtgørelse om foderlægemidler til fisk, § 1

38.3 Fremstilling og forhandling af foderlægemidler

Virksomheder, der ønsker at fremstille eller forhandle foderlægemidler, skal være registreret eller godkendt af Fødevarestyrelsen. Se mere afsnit 79. Registrering og godkendelse af fodervirksomheder, herunder landbrug. Herudover skal virksomheden have en tilladelse fra Lægemiddelstyrelsen.

Lægemiddeloven § 39, stk. 1

Udlevering af et foderlægemiddel må kun ske efter skriftlig bestilling (en recept) fra en dyrlæge, og anvendelsen af foderlægemidlet skal ske i overensstemmelse med dyrlægens anvisning.

For at sikre sporbarhed for foderlægemidler skal virksomheder, der fremstiller foderlægemidler, føre daglige optegnelser over arten og mængden af de godkendte premix og foderstoffer, der anvendes til fremstilling af foderlægemidler. Herudover skal virksomheden føre daglige optegnelser over fremstillede, opbevarede eller udleverede foderlægemidler med angivelse af navn og adresse på landbrugerne eller dyreejerne, samt navn og adresse på ordinerende dyrlæge. Optegnelserne skal opbevares i mindst 3 år.

Premix og foderlægemidler skal opbevares adskilt fra andre varer.

Der er særlige krav til mærkning af foderlægemidler.

Bekendtgørelse om foderlægemidler til dyr, § 8

Bekendtgørelse om foderlægemidler til fisk, § 8

Virksomheder, der fremstiller og/eller forhandler foderlægemidler, skal bl.a. overholde reglerne i:

- Lægemiddeloven
- Bekendtgørelse om foderlægemidler til dyr
- Bekendtgørelse om foderlægemidler til fisk
- Bekendtgørelse om indførsel foderlægemidler

Fremstilling af foderlægemidler skal ske under iagttagelse af regler for god fremstillingspraksis. Detaljerede retningslinjer for god fremstillingspraksis vedrørende lægemidler er offentliggjort af Europa-Kommissionen i ”Regler for Lægemidler gældende i det Europæiske Fællesskab, bind 4”.

Foderlægemidler skal distribueres under hensyn til GDP-reglerne, jævnfør bekendtgørelsen om distribution af lægemidler. Detaljerede retningslinjer for god distributionspraksis er offentliggjort af Europa-Kommissionen i ”Kommissionens vejledning i god distributionspraksis for humanmedicinske lægemidler”, som også anvendes for lægemidler til dyr.

Virksomheder der fremstiller eller forhandler foderlægemidler skal herudover opfylde de krav, som gælder for fremstilling og forhandling af foder til dyr.

38.4 Overslæb af lægemidler til andet foder

Ved fremstilling af foderlægemidler vil der være risiko for overslæb af lægemiddel til andet foder, der produceres og håndteres på virksomhedens produktionsanlæg. Virksomheder, der fremstiller foderlægemidler, skal derfor forholde sig til overslæbsproblematikken og tage de fornødne forholdsregler for at undgå/minimere overslæb. Fodervirksomheder, som håndterer foderlægemiddel-løsvarer, skal tilsvarende forholde sig til faren for krydskontaminering/overslæb til andet foder.

Virksomheder, der producerer foderlægemidler, skal have procedurer baseret på HACCP-principperne, som tager afsæt i en risikoanalyse. I sin risikovurdering skal virksomheden have forholdt sig til faren for overslæb og taget stilling til, hvordan overslæb af lægemiddel fra et produkt til et andet begrænses mest muligt. I den forbindelse vurderer Fødevarestyrelsen, at overslæb af lægemidler som udgangspunkt bør være identificeret som en fare, der skal styres med et kritisk kontrolpunkt.

Læs mere i afsnit 78 HACCP-system på fodervirksomheder og afsnit 72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion.

38.5 Brug af lægemidler i foder på landbrug

Et landbrug skal overholde de generelle regler for brug lægemidler, når der bruges lægemidler i foder eller foderlægemidler (fremstillet på en fodervirksomhed).

Dyreejerbekendtgørelsen om medicin

Lægemidler og foderlægemidler må kun opbevares på det CHR-nummer, de er ordineret til, og brugen skal altid følge dyrlægens anvisning.

Dyreejerbekendtgørelsen om medicin § 5, stk. 2 og § 11

Eksempel: En dyrlæge har ordineret behandling med lægemiddelzink 2500mg/kg foder i 14 dage mod diarré hos smågrise ved fravæning. Derfor skal smågrisene fodres med foder, der indeholder zink i denne koncentration i 14 dage. Landbrugeren må ikke ændre på hverken koncentrationen af zink i foderet eller på behandlingstiden uden, at dyrlægen har givet skriftlig besked herom.

Landbrugeren skal opbevare foderlægemidler på en måde, som nedsætter risikoen for, at fodermidlet bliver brugt til dyr, som dette fodermiddel ikke er beregnet til.

Foderhygiejneforordningens bilag III

Landbrugerne må håndtere lægemidler og foderlægemidler på krybbeniveau, i mindre blandere fx en betonblender, i fodervogn og lignende. Foderlægemidler må også håndteres i separate siloer. Det kræver en særlig godkendelse fra Lægemiddelstyrelsen, hvis man vil håndtere lægemidler i blandedanlæg eller siloer. Det skyldes, at der er stor risiko for at forurene andet foder med lægemidlerne.

39. Indberetning af foderlægemidler og coccidiostatika til VetStat

VetStat er Fødevarestyrelsens medicindatabase, hvor alle solgte receptpligtige lægemidler til dyr, herunder foderlægemidler, skal indberettes. Ud over receptpligtige lægemidler til dyr skal coccidiostatika, der anvendes som fodertilsætningsstof, også indberettes til VetStat.

Se mere:

39.1 Indberetning af receptpligtige lægemidler til VetStat

39.2 Indberetning af fodertilsætningsstoffet coccidiostatika til VetStat

39.1 Indberetning af receptpligtige lægemidler til VetStat

Alle solgte receptpligtige lægemidler til dyr, herunder foderlægemidler, skal indberettes til VetStat. Nedenfor er listet hvem, som er forpligtiget til at indberette til VetStat:

- Apoteker
- Dyrlæger
- Fodervirksomheder og andre virksomheder som er godkendt af Lægemiddelstyrelsen til forhandling af lægemidler til produktionsdyr, jf. lov om lægemidler § 39, stk. 1.

Indberetning af receptpligtige lægemidler til VetStat kan ske enten via elektronisk filoverførsel eller ved manuel indtastning i VetStat. Indberetningerne kan foretages løbende, men samtlige data for en kalendermåned skal være indberettet senest den 10. i den efterfølgende måned. Nedenfor er listet de oplysninger som skal angives ved indberetning af foderlægemidler til VetStat:

- Oplysninger om den indberettende virksomhed
- Oplysninger om modtager (CHR-nummer)
- Dato for udlevering
- Mængde af foder angivet i kg
- Dyreart, aldersgruppe og ordinationsgruppe

- Varenummer på lægemiddelforblanding
- Mængde lægemiddelforblanding angivet i g/kg
- Den ordinerende dyrlæges autorisationsnummer.

I tilfælde af fejl i indberetningerne bedes man kontakte Fødevarestyrelsen via kontaktformularen på www.fvst.dk eller på telefon 72 27 69 00.

Yderligere information og vejledning omkring indberetning til VetStat kan findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Bekendtgørelse om foderlægemidler til dyr, § 11, stk. 9

Bekendtgørelse om foderlægemidler til fisk, § 11, stk. 9

39.2 Indberetning af fodertilsætningsstoffet coccidiostatika til VetStat

Udover solgte receptpligtige lægemidler til dyr skal fodertilsætningsstoffet coccidiostatika også indberettes til VetStat. Som fodervirksomhed er du forpligtiget til at indberette oplysninger til VetStat ved salg af foder med indhold af coccidiostatika til slutbrugere (landbrugere). Slutbrugere (landbrugere), der direkte køber/importerer foder med indhold af coccidiostatika fra andre EU-lande og fra 3. lande, skal selv indberette oplysningerne til VetStat ved købet.

Indberetning af fodertilsætningsstoffet coccidiostatika til VetStat kan ske enten via elektronisk filoverførsel eller ved manuel indtastning i VetStat. Indberetningerne kan foretages løbende, men samtlige data for en kalendermåned skal være indberettet senest den 10. i den efterfølgende måned. Nedenfor er listet de oplysninger som skal angives ved indberetning af coccidiostatika til VetStat:

- Fodertilsætningsstoffets identifikationsnummer
- Mængden af foderstof angivet som kg forblanding eller foderblanding
- Indhold af aktivt stof angivet i mg/kg
- Dato for udlevering
- Dyreart, som foderstoffet er beregnet til
- CVR-nummer for den, der indberetter
- CHR-nummer for den besætning, der er solgt foder til. Såfremt slutbrugeren (landbrugeren) ikke har et CHR-nummer, bruges i stedet det fiktive nummer 999999. Slutbrugeren (landbrugeren) er forpligtet til at oplyse om CHR-nummer ved køb af forblandinger og foderblandinger med indhold af coccidiostatika.

I tilfælde af fejl i indberetningerne bedes man kontakte Fødevarestyrelsen via kontaktformularen på www.fvst.dk eller på telefon 72 27 69 00.

Yderligere information og vejledning omkring indberetning til VetStat kan findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

FODER AF ANIMALSK OPRINDELSE

40. Foder af animalsk oprindelse

Når animalsk materiale anvendes i foder til dyr, er der risiko for, at foderet kan overføre smitsomme sygdomme og forureninger, som kan udgøre en risiko for dyresundheden, folkesundheden og miljøet.

Der gælder derfor særlige regler for foder, der er fremstillet af animalsk materiale. Reglerne gælder for levering af animalske biprodukter til fremstilling af fodermidler af animalsk oprindelse, fremstillingen af fodermidler af animalsk oprindelse, fremstilling af foderblandinger med indhold af fodermidler af animalsk oprindelse, anvendelse af fodret på landbrug og transport i alle led.

Se mere:

[40.1 Baggrund for lovgivningen om foder af animalske oprindelse](#)

[40.2 Generelt om lovgivningen for foder af animalsk oprindelse](#)

[40.3 Generelt om reglerne om foder i TSE forordningen](#)

[40.4 Godkendelse af rengøringsprocedure hos en transportvirksomhed og lager](#)

[40.5 Prøver af foder med animalsk indhold efter TSE forordningen](#)

[40.6 Fysisk adskilte faciliteter og andre sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen](#)

[40.7 Fodring af dyr med foder af animalsk oprindelse](#)

[40.8 Jord til bord princippet for forarbejdet animalsk protein og blodprodukter](#)

[40.9 Insekter](#)

[40.10 Fremstilling af forarbejdet animalsk protein af insekter samt fiskemel efter TSE forordningen](#)

[40.11 Foder til selskabsdyr](#)

[40.12 Foder til pelsdyr](#)

[40.13 Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler med animalsk indhold – OGJ](#)

[40.14 Mærkningsregler for foder af animalsk oprindelse](#)

[40.15 Tjek af leverandør efter TSE forordningen](#)

[40.16 Tilbagetrækning og oplysningspligt ved fund af uautoriserede animalske bestanddele i foder](#)

[40.17 Ubetydelig mængde af knoglesplinter i vegetabilsk foder](#)

[40.18 Anvendelse og opbevaring af foder af animalsk oprindelse på landbrug](#)

40.1 Baggrund for lovgivningen om foder af animalsk oprindelse

Når animalsk materiale anvendes i foder til dyr, er der risiko for, at foderet kan overføre smitsomme sygdomme og forureninger, som kan udgøre en risiko for dyresundheden, folkesundheden og miljøet.

For at stoppe kogalskabskrisen og minimere overførsel af smitsomme husdyrsygdomme samt forureninger, gennemførte EU og medlemsstaterne i 1989 en række foranstaltninger med henblik på at sikre dyresundheden, folkesundheden og miljøet. Dette er baggrunden for forordningen om animalske biprodukter, gennemførselsforordningen og TSE forordningens regulering af anvendelsen af animalske bestanddele i foder til dyr.

TSE forordningen skal særligt sikre forebyggelse og udryddelse af sygdomme af gruppen transmissible spongiforme encephalopatis (TSE).

TSE er en gruppe af sygdomme, der forekommer hos mennesker og dyr og som er kendetegnet ved nedbrydning af hjernevæv, der giver en svampelignende udseende af hjernen og fører til død. TSE sygdomme omfatter sygdomme som Creutzfeldt-Jakobs sygdom (CJD), variant Creutzfeldt-Jakobs sygdom (vCJD) og Kuru i mennesker, bovin spongiform encephalopati (BSE) eller kogalskab hos kvæg, scrapie hos små drøvtyggere (får og geder), chronic wasting disease (CWD) hos hjortedyr og overførbart Mink encephalopati (TME) i mink.

Af foderforbuddet i TSE forordningens artikel 7 og bilag IV fremgår det, hvilke fodermidler af animalsk oprindelse de forskellige dyrearter må fodres med fulgt af forskellige betingelser for fremstilling, oplagring og transport med foder.

Det generelle foderforbud om animalsk materiale til fodring af fødevarerproducerende dyr trådte i kraft i 2001. Siden 2001 er der gradvist blevet lempet på foderforbuddet, således at det er tilladt at fodre med flere animalske fodermidler til visse dyrearter. Foderforbuddet i dag er derfor ikke så restriktivt som i 2001.

Forordningen om animalske biprodukter og gennemførselsforordningen supplerer TSE forordningen i forebyggelse og bekæmpelse af TSE sygdomme. Endvidere sikrer reguleringen i forordningerne om animalske biprodukter også forebyggelse af andre sygdomme.

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførselsforordningen](#)

[TSE forordningen](#)

Se mere:

[40.2 Generelt om lovgivningen for foder af animalsk oprindelse](#)

40.2 Generelt om lovgivningen for foder af animalsk oprindelse

Der er en række krav og restriktioner forbundet med produktion og anvendelse af foder af animalsk oprindelse.

Fodermidler af animalsk oprindelse er følgende afledte produkter:

- forarbejdet animalsk protein, herunder blodmel, fiskemel og insektmel
- blodprodukter
- gelatine
- kollagen
- di- og tricalciumfosfat
- hydrolyseret protein
- afsmeltet fedt og fiskeolie
- mælk og colostrum samt produkter afledt af mælk og colostrum
- ægprodukter

I gennemførelsesforordningen er der bl.a. fastsat specifikke krav til forarbejdning, mikrobiologiske kriterier, omsætning, emballering, mærkning og opbevaring af fodermidler af animalsk oprindelse.

Af foderforbuddet i TSE forordningens artikel 7 og bilag IV fremgår det, hvilke fodermidler af animalsk oprindelse de forskellige dyrearter må fodres med.

Af kannibalismeforbuddet i forordningen om animalske biprodukter fremgår hvilke restriktioner der er for fodring af animalske produkter til dyr af samme art.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der information om foder af animalsk oprindelse.

- Vedr. information om foderforbuddet, se under "Foderforbuddet"
- Vedr. information om kannibalismeforbuddet, se under "Kannibalismeforbuddet"
- Vedr. information om reglerne for de specifikke fodermidler af animalsk oprindelse, se under "Specifikke krav til fodermidler", hvorfra der er links til de enkelte sider om reglerne for de specifikke fodermidler af animalsk oprindelse, her er bl.a. information om forarbejdning, emballering, mærkning og opbevaring

I forordningerne om animalske biprodukter er der en række bestemmelser om animalske biprodukter og afledte produkter bl.a. om:

- Kategorisering
- Anvendelse og bortskaffelse
- Indsamling og identifikation
- Sporbarhed
- Transport

Disse emner er der mere information omkring på Fødevarestyrelsens hjemmeside om generel information om animalske biprodukter.

Forordningen om animalske biprodukter og gennemførselsforordningen er fælles EU regler. På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der information om forordningen om animalske biprodukter og gennemførselsforordningen.

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførselsforordningen](#)

[TSE forordningen, artikel 7, jf. bilag IV](#)

Se mere:

[40.1 Baggrund for lovgivningen om foder af animalske oprindelse.](#)

40.3 Generelt om reglerne om foder i TSE forordningen

TSE forordningen har regler for test af dyr og regler for foder for at forebygge TSE sygdomme. Foderreglerne fremgår af artikel 7 og bilag IV samt bilag IX. Bilag IV benævnes ofte foderforbuddet.

Af foderforbuddet fremgår det, hvilke animalske fodermidler der kan fodres til hvilke dyrearter. Reglerne for fodring er suppleret af krav særligt om adskillelse. Der er desuden krav til import af foder af animalsk oprindelse og krav til eksport af foder af animalsk oprindelse i selve foderforbuddet.

Bilag IX indeholder krav til import af animalske biprodukter for fodermidler af animalsk oprindelse.

Reglerne i TSE forordningen er hovedsagligt opsat således, at foder af animalsk oprindelse ikke kan forurennes med animalske bestanddele fra drøvtyggere. Der er derfor en række krav til virksomheder, der initierer animalske bestanddele til foder gennem alle led, indtil foderet ender hos primærproducenter, der anvender foder med indhold af animalske bestanddele (animalske fodermidler). Foderforbuddet i TSE forordningen berører således hele ”jord til bordkæden”.

Kravene handler særligt om at sikre adskillelse af forbudte fodermidler til de animalske fodermidler, der er tilladt til særlige dyrearter. Der er desuden krav til godkendelser af virksomheder, mærkningskrav, krav om udtagning af prøver mv.

Reglerne gælder for virksomheder, der initierer eller fremstiller animalske fodermidler/foderblandinger, lagre og transportører og primærproducenter, der fodrer.

Der er desuden krav om, at berørte virksomheder skal offentliggøres på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Foderforbuddet er under løbende revision. Der er supplerende information herom på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Man skal være opmærksom på, at der er andre foderforbud i andre foderregler.

TSE forordningen artikel 7, bilag IV

40.4 Godkendelse af rengøringsprocedure hos transportvirksomhed og lager

Der er krav om, at virksomheder med køretøjer/containere/beholdere og lagre i visse tilfælde skal have godkendt deres rengøringsprocedure af Fødevarestyrelsen, inden der foregår transport eller oplagring med visse typer af foder.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der en oversigt (se Godkendelse af rengøringsprocedure for transportører og lagre, der håndterer animalsk foder), hvor man kan se i hvilke situationer, der er krav om, at virksomheden har fået godkendt sin rengøringsprocedure.

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV

40.5 Prøver af foder med animalsk indhold efter TSE forordningen

Fremstillingsvirksomheder skal tage prøver til verificering af, at der ikke er uautoriserede animalske bestanddele i foder, hvor det ikke må være. Der kan tages 2 typer af prøver, som kan analyseres efter 2 officielle analysemetoder. Den ene officielle metode er med lysmikroskopi (LM) også kaldet mikroskopisk botanisk undersøgelse (MBU). Denne metode kan skelne mellem bestanddele fra vanddyr eller landdyr. Den anden officielle analysemetode er med polymerase chain reaction (PCR), som kan detektere drøvtyggermateriale.

For at sikre fodersikkerheden skal virksomheder i forhold til deres egen prøvetagnings- og analyseplan, risikovurdere, hvorvidt og hvor mange prøver/analyser der skal tages på baggrund af HACCP principperne. Analyseplanen skal gennemføres for at verificere, at der ikke er uautoriserede animalske bestanddele i foder til dyr. Slagterier mv., der leverer blod og animalske biprodukter, kan anvende en alternativ analysemetode end LM og PCR.

- Slagterier mv., der leverer animalske biprodukter til fremstilling af blodprodukter til fx fjerkræ og svin samt forarbejdet animalsk protein til akvakulturdyr skal tage prøver, hvis de også har drøvtyggermateriale på virksomheden. Analysemetoden skal være videnskabeligt valideret til dette formål og behøver ikke at være efter bilag VI i prøvetagnings- og analyseforordningen. Der er ikke krav til, at analyseresultaterne gemmes i flere år.

- Forarbejdningsvirksomheder, der fremstiller blodprodukter og forarbejdet animalsk protein inkl. af insekter men undtagen fiskemel, skal tage prøver og få dem analyseret efter de officielle analysemetoder, hvis de også har drøvtyggermateriale på virksomheden. Myndigheder skal have adgang til analyseresultaterne i mindst 5 år.

- Fodervirksomheder, der fremstiller foderblandinger til akvakulturdyr fx fisk, skal tage prøver og få dem analyseret efter de officielle analysemetoder, hvis virksomheden vælger at iblande forarbejdet animalsk protein (inkl. af insekter og fiskemel) og virksomheden samtidig fremstiller foder til andre fødevarerproducerende dyr. Myndigheder skal have adgang til analyseresultaterne i mindst 5 år.

- Fodervirksomheder, der fremstiller mælkeerstatninger med fiskemel til drøvtyggere, som ikke er fra-vænet, og som samtidig producerer foderblandinger til voksne drøvtyggere, skal tage prøver og få dem analyseret efter de officielle analysemetoder. Myndigheder skal have adgang til analyseresultaterne i mindst 5 år.

- Fodervirksomheder, der fremstiller foderblandinger til fødevareproducerende dyr, som iblander enten fiskemel, blodprodukter eller di- og tricalciumfosfat, og som samtidigt fremstiller foderblandinger til drøvtyggere, skal tage prøver og få dem analyseret efter de officielle analysemetoder. Myndigheder skal have adgang til analyseresultaterne i mindst 5 år.

Myndighederne tager også prøver i forbindelse med kontrol af virksomhederne og gennemfører begge officielle analyser. I Danmark tages der desuden skrabeprøver, der er en indikator for rengøringen på virksomhederne. Prøverne anvendes til at se indhold af animalske bestanddele. Virksomhederne kan også selv tage disse prøver.

Fodervirksomheder, også andre end dem som fremstiller foderblandinger fx lagre eller transportører, skal i henhold til TSE forordningens regler om hvilket foder af animalsk oprindelse der er tilladt til forskellige dyrearter gennemfører tage prøver og gennemfører analyser for uautoriseret animalske bestanddele i foder også i vegetabilsk foder. Fodervirksomhederne skal i henhold til foderhygiejneforordningens bestemmelser udarbejde en prøvetagnings- og analyseplan. Virksomhederne bør tage stilling til, om/hvor mange prøver og animalske analyser ved LM og PCR-analysemetoder, virksomheden selv skal sikre bliver gennemført. Det kan fx være relevant for undersøgelse af rengøringens effektivitet eller for procedurer til at minimere risiko for krydsforurening eller overslæb.

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel III, afsnit B, nr. 2, litra c)

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit C, litra a), pkt. iii) & litra c), pkt. iv)

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit D, litra a), pkt. iii) & litra c), pkt. iv) & litra d), pkt. i, pind 4

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit E, litra c), pkt. iv)

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit F, litra b), pkt. i), pind 4

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel V, afsnit F

Prøvetagnings- og analyseforordningen, artikel 3, bilag VI

Se mere:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på virksomheder efter primærproduktion

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.5 Analytisk kvalitetskontrol af foder på virksomheder efter primærproduktion

40.6 Fysisk adskilte faciliteter og anden sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen

Det er vigtigt, at der ikke kan ske en krydsforurening mellem de animalske biprodukter, fodermidler af animalsk oprindelse, foderblandinger med indhold af animalsk materiale og foder af vegetabilsk/mineralsk oprindelse. Det vigtige består i, at animalske bestanddele fra en bestemt dyreart ikke forekommer i foder til en anden bestemt dyreart, hvor det er forbudt.

Oversigten på Fødevarestyrelsens hjemmeside ”Fodring af dyr med foder af animalsk oprindelse”, (se under foderforbuddet) viser hvilke animalske fodermidler, der er forbudt at anvende i foder til visse dyrearter. Generelt skal virksomheder sikre, at der ikke sker en utilsigtet krydsforurening mellem foder af animalsk oprindelse, der ikke er tilladt til en bestemt dyreart. Hvilket også gælder for virksomheder, der blot oplagrer foder med indhold af animalsk materiale. Der er særlig fokus på risici hos følgende virksomheder:

- Slagterier mv. skal gennem hele processen sikre, at der ikke er drøvtyggermateriale i de animalske biprodukter, som de leverer videre til fremstilling af blodprodukter og forarbejdet animalsk protein til fødevarereproducerende dyr. Der skal være fysiske adskilte faciliteter til håndtering af animalske biprodukter, fx blod fra drøvtyggere.

- Forarbejdningsvirksomheder, der forarbejder blodprodukter og forarbejdet animalsk protein til fødevarereproducerende dyr, skal sikre, at der ikke er krydsforurening af animalske bestanddele fra drøvtyggerprodukter til ikke-drøvtyggerprodukter. Forarbejdningsvirksomhederne skal også sikre sig ved leverandørvurderinger, at fx slagteriet har de nødvendige registreringer/tilladelser efter TSE forordningen til at leverer animalske biprodukter til fremstilling af blodprodukter og forarbejdet animalsk protein.

- Foderblandingsvirksomheder, der fremstiller foderblandinger, skal sikre sig, at der ved fremstilling af foder, som indeholder di- og tricalciumfosfat, blodprodukter og forarbejdet animalsk protein (PAP), herunder PAP af insekter samt fiskemel, ikke kan ske en krydsforurening af foderet til dyrearter, hvor de nævnte animalske fodermidler ikke må være. Foderet skal derfor sikres mod krydsforurening. Dette sikres ved, at de er fysisk adskilte under fremstillingen herunder opbevaringen, transporten og emballeringen.

- Hos transportører, der transporterer foder i samme beholder/container/lad, kan der være krav om, at Fødevarestyrelsen godkender rengøringsproceduren. Der er derfor også krav til, at rengøringsproceduren skal sikre mod utilsigtet krydsforurening af foder af animalsk oprindelse der ikke må fodres til visse dyrearter.

- Det samme er gældende for oplagring af animalske fodermidler i løs form (bulk). Hvis den samme lagerplads anvendes til oplagring af foder af animalsk oprindelse eller foderblandinger med animalske bestanddele fx foderblandinger med fiskemel, og lagerpladsen senere anvendes til oplagring af foder til en dyreart, der ikke må æde fiskemel fx drøvtyggere, så skal lageret rengøres mellem skift af foder. Rengøringsproceduren skal godkendes af Fødevarestyrelsen. Dette er for at sikre, at foder af animalsk oprindelse ikke fodres utilsigtet til dyrearter, der ikke må få foderet.

Vær opmærksom på, at kravet om fysisk adskillelse også er gældende, hvis fremstillingsvirksomheden vælger at få emballeret deres foder hos en anden virksomhed. Hvilket betyder, at virksomheder, der emballerer/ompakker, også skal have leve op til kravene om fysisk adskillelse og sikring mod utilsigtet krydsforurening.

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV

Se mere:

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på virksomheder efter primærproduktion.

40.7 Fodring af dyr med foder af animalsk oprindelse

Foderforbuddet i TSE forordningen indeholder regler for forebyggelse af kogalskab og lignende sygdomme hos andre dyrearter. Der er derfor supplerende regler for fremstilling af fodermidler og foderblandinger for at sikre, at der ikke er indhold af uautoriserede animalske bestanddele i foder.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside ”Generelt om foder af animalsk oprindelse” (se under Foderforbuddet) fremgår det, hvilket foder af animalsk oprindelse, der er tilladt til bestemte dyrearter. Den gule ramme viser det foder, der fremgår af foderforbuddet i TSE forordningen.

De to røde rammer viser kannibalismeforbuddet. Kannibalismeforbuddet er reguleret i forordningerne om animalske biprodukter.

Afsmeltet fedt og køkken- og madaffald er reguleret i forordningen om animalske biprodukter. Fast byaffald er reguleret i markedsføringsforordningen.

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 11 og 14

Gennemførelsesforordningen, artikel 21 og bilag X

Markedsføringsforordningen, artikel 6, bilag 3

40.8 Jord til bord princippet for forarbejdet animalsk protein og blodprodukter

Foderforbuddet i TSE forordningen har regler fra jord til bord princippet for anvendelse af blodprodukter og forarbejdet animalsk protein i foder til fødevareproducerende dyr.

Hvert led skal sikre sig, at der ikke er drøvtyggermateriale eller andre uautoriserede animalske bestanddele i foderet til fødevareproducerende dyr. Kravene gælder fra levering af animalske biprodukter til anvendelse af foderblandinger hos landbrug med fodertyperne forarbejdet animalsk protein til akvakulturdyr og blodprodukter til fx fjerkræ og svin.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside ”Generelt om foder af animalsk oprindelse” under foderforbuddet er det en tegning over jord til bord princippet gældende for foderforbuddet i TSE forordningen.

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel III, afsnit B

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit C

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit D](#)

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit E](#)

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit F](#)

40.9 Insekter

For nærmere information om insekter, se Fødevarestyrelsens hjemmeside om: ”Insekter – opdræt og brug som foder og fødevarer i Danmark og EU – hvad må man og hvad må man ikke? ”.

Oversigten over foderforbuddet på Fødevarestyrelsens hjemmeside om ”Generelt om foder af animalsk oprindelse”, viser hvilke animalske fodermidler, der er tilladt og forbudt til visse dyrearter inkl. insekter.

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV](#)

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførelsesforordningen](#)

40.10 Fremstilling af forarbejdet animalsk protein af insekter samt fiskemel efter TSE forordningen

Forarbejdet animalsk protein af insekter samt fiskemel skal fremstilles på virksomheder, der hver især er godkendt som forarbejdningsvirksomhed efter forordningen om animalske biprodukter.

Efter TSE forordningen er det ikke tilladt at fremstille andre fodertyper på virksomheder, der producerer forarbejdet animalsk protein af insekter. Og det er ikke tilladt at fremstille andre fodertyper på virksomheder, der producerer fiskemel.

Fiskemel falder under definitionen af ”forarbejdet animalsk protein”.

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit A](#)

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit F, litra a\)](#)

40.11 Foder til selskabsdyr

Forordningerne om animalske biprodukter har regler for fremstilling af foder til selskabsdyr.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der mere information om foder til selskabsdyr.

Foder til selskabsdyr, der indeholder animalsk materiale fra drøvtyggere må ikke produceres på steder, der også producerer foderblandinger til fødevarerproducerende dyr.

[TSE forordningen artikel 7, bilag IV, kapitel V, afsnit C](#)

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførelsesforordningen](#)

40.12 Foder til pelsdyr

Forordningerne om animalske biprodukter og TSE forordningen har regler for fremstilling af foder til pelsdyr.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der information om foder til pelsdyr.

Pelsdyrfoder, der indeholder animalsk materiale fra drøvtyggere, må ikke produceres på steder, der også producerer foderblandinger til fødevareproducerende dyr.

[TSE forordningen artikel 7, bilag IV, kapitel V, afsnit C](#)

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførelsesforordningen](#)

40.13 Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler med animalsk indhold - OGJ

Animalske biprodukter kan anvendes til fremstilling af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler med animalsk indhold (OGJ).

Når der anvendes OGJ på jordarealer, hvor der dyrkes foderplanter, er der restriktioner for anvendelse af jordarealet til afgræsning såvel som anvendelse af foderplanterne til fodring af opdrættede dyr.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der mere information om organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler.

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførelsesforordningen](#)

[OGJ bekendtgørelsen og OGJ vejledningen](#)

40.14 Mærkningsregler for foder af animalsk oprindelse

Der er mærkningsregler forordningerne om animalske biprodukter og TSE forordningens bilag IV til fodermidler af animalsk oprindelse.

De specifikke mærkningsregler for fodermidler af animalsk oprindelse fremgår af de enkelte sider om reglerne for de specifikke fodermidler af animalsk oprindelse som der linkes til under ”Specifikke krav til fodermidler” fra Fødevarestyrelsens hjemmeside om Generelt om foder af animalsk oprindelse.

[TSE forordningen artikel 7, bilag IV](#)

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførelsesforordningen](#)

40.15 Tjek af leverandør efter TSE forordningen

Når virksomheder køber blodprodukter eller forarbejdet animalsk protein til fødevareproducerende dyr, skal de sikre sig, at leverandøren af fx blod til blodprodukter og blodmel også er registreret/har tilladelse efter TSE- forordningen. En foderblandingsvirksomhed skal tilsvarende sikre sig, at forarbejdningsvirksomheden af fx blodmel også er registreret/har tilladelse efter TSE-forordningen til levering af blodmel til akvakulturdyr.

Liste over slagterier, forarbejdningsvirksomheder, foderblandingsvirksomheder og transportører ligger på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Hvis virksomheden har behov for at tjekke en leverandør fra et andet EU-land, kan Fødevarestyrelsen være behjælpelig.

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel III, afsnit B](#)

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel IV, afsnit C](#)

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel IV, afsnit D](#)

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel IV, afsnit E](#)

[TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel IV, afsnit F](#)

40.16 Tilbagetrækning og oplysningspligt ved fund af uautoriserede animalske bestanddele i foder

Hvis virksomheder finder uautoriserede animalske bestanddele i foder, både animalske biprodukter, afledte produkter (fodermidler) og foderblandinger eller andet foder, som ikke opfylder kravene til foder- og fødevarsikkerheden eller miljøet, skal virksomheden trække foderet tilbage fra markedet og Fødevarestyrelsen skal orienteres.

For vejledning om hvordan virksomheder og Fødevarestyrelsen skal agere i sager om tilbagetrækning og tilbagekaldelse af foder henvises til [Tilbagetrækningsvejledningen](#), som findes på Fødevarestyrelsen hjemmeside.

Hvis Fødevarestyrelsens laboratorium finder uautoriserede animalske bestanddele i en prøve, som er indsendt i privat regi af en virksomhed, hvilket kaldes en markedsstyret prøve hos Fødevarestyrelsen, er Fødevarestyrelsens laboratorie forpligtet til at videregive informationen til relevant kontrolmyndighed i Fødevarestyrelsen. Fødevarestyrelsen er forpligtet til at undersøge sagen nærmere.

[Fødevarelovgivningen, artikel 20](#)

Se mere:

[3.2 Tilbagetrækning og tilbagekald af farligt foder.](#)

40.17 Ubetydelig mængde af knoglesplinter i vegetabilsk foder

Hvis der er påvist ubetydelige mængder af knoglesplinter i foder af vegetabilsk oprindelse, kan Fødevarestyrelsen anvende en risikovurdering, hvorefter foderet kan frigives til fodring af visse dyrearter. Fødevarestyrelsen skal på forhånd have foretaget en risikovurdering, som bekræfter, at risikoen for dyre- og folkesundheden samt miljøet er ubetydelig.

TSE forordningen artikel 7, bilag IV, kapitel II, litra e)

40.18 Anvendelse og opbevaring af foder af animalsk oprindelse på landbrug

Foder af animalsk oprindelse, som kun er tilladt til særlige dyregrupper, skal opbevares og håndteres, så der ikke sker overslæb til andet foder, beregnet til andre dyregrupper.

Dette gælder fx for rent fiskemel og blodprodukter, samt foderblandinger med indhold af eller ”advarsel” om fiskemel og blodprodukter. Fiskemel må fx anvendes til svin, fjerkræ, men ikke køer, får og geder. Foder med fiskemel skal derfor opbevares, så kvæg, får og geder ikke ved et uheld kan æde det.

Stalde, foder- og lagerfaciliteter, samt udendørsarealer til dyr, der må få fiskemel, skal være fysisk adskilt fra tilsvarende stande, foder- og lagerfaciliteter samt udendørsarealer til kvæg, får og geder, således at der ikke kan ske overslæb eller fejlfodring.

Foder til selskabsdyr og pelsdyr skal opbevares og udfodres, så der ikke er risiko for, at fødevarerproducerende dyr får det, hvis foderet indeholder produkter af animalsk oprindelse, som er forbudt til fødevarerproducerende dyr.

TSE forordningen artikel 7, bilag IV

41. Registrering, godkendelse og tilladelse som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse

Når fodervirksomheder har visse typer af aktiviteter og visse typer af foder af animalsk oprindelse på deres virksomhed, kræver det, at fodervirksomheden er registreret og/eller godkendt som fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen, godkendt eller registreret som ABP-virksomhed, efter forordningen om animalske biprodukter og/eller har en registrering, godkendelse eller tilladelse efter TSE forordningen.

Se mere:

41.1 Generelt om ansøgning som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse

41.2 Registrering, godkendelse og tilladelse efter TSE forordningen

41.3 Offentliggørelse af virksomheder efter forordningerne om animalske biprodukter og TSE forordningen

41.4 Registrering til brug af fiskemel mv. på landbrug

Se også:

79 Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug

41.1 Generelt om ansøgning som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse

Når fodervirksomheder har visse typer af aktiviteter og visse typer af foder af animalsk oprindelse på deres virksomhed, kræver det, at fodervirksomheden er registreret og/eller godkendt som fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen, godkendt eller registreret som ABP-virksomhed, efter forordningen om animalske biprodukter og/eller har en registrering, godkendelse eller tilladelse efter TSE forordningen.

Hvis et forarbejdningsanlæg fx vil producere blodprodukter til svin, skal virksomheden både ansøge om registrering efter foderhygiejneforordningen, godkendelse efter forordningen om animalske biprodukter og om enten registrering eller tilladelse efter TSE forordningen.

Ved fremstilling af fx hydrolyseret protein vil det kræve, at virksomheden søger om registrering efter foderhygiejneforordningen og godkendelse efter forordningen om animalske biprodukter.

Bestemt af situationen vil det kræve, at virksomheden ansøger efter forskellige forordninger. Detaljer herom fremgår af blanketterne for foder og animalske biprodukter.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der mere information om godkendelse og registrering efter forordningen om animalske biprodukter

På Fødevarestyrelsens hjemmeside findes:

- Blanket for foderhygiejneforordningen og TSE forordningen: Ansøgning om registrering og godkendelse som fodervirksomhed
- Blanket for forordningen om animalske biprodukter: Animalske biprodukter - ansøgning om godkendelse eller registrering

TSE forordningen, artikel 7, jf. bilag IV

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 23 og 24

Se mere:

79 Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug.

41.2 Registrering, godkendelse og tilladelse efter TSE forordningen

Virksomheder skal registreres, godkendes eller have en tilladelse efter TSE forordningen, hvis de frembringer eller forarbejder visse animalske biprodukter/afledte produkter (fodermidler af animalsk oprindelse) eller fremstiller foderblandinger med visse fodermidler af animalsk oprindelse. Hvilke typer af aktiviteter der udløser en registrering, godkendelse eller tilladelse er nærmere beskrevet på Fødevarestyrelsens hjemmeside: Registrering, godkendelse og tilladelse efter foderforbuddet

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel III, afsnit B, nr. 1) og 2)

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit C, litra a) og c)

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit D, litra a), c) og d)

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit E, litra c)

TSE forordningen, artikel 7, bilag IV, kapitel, IV, afsnit F, litra b)

41.3 Offentliggørelse af virksomheder efter forordningen om animalske biprodukter, gennemførelsesforordningen og TSE forordningen

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er offentliggjort lister over fodervirksomheder, der:

- er godkendt, registreret og/eller har en tilladelse efter forordningen om animalske biprodukter, eller
- er godkendt, registreret, har en tilladelse og/eller har en godkendt rengøringsprocedure efter TSE forordningen.

Godkendelse og registrering af biproduktvirksomhed - <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Godkendelse-og-registrering-af-biproduktvirksomhed.aspx>

Lister over registrerede og godkendte fodervirksomheder - <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Lister-over-registrerede-fodervirksomheder.aspx>

TSE forordningen artikel 7, bilag IV

Forordningen om animalske biprodukter artikel 23 og artikel 24

41.4 Registrering til brug af fiskemel mv. på landbrug

Hvis et landbrug anvender fiskemel, blodprodukter mv., som er tilladt i foder til nogle dyrearter, skal landbruget have en supplerende registrering.

Registreringen til brug af fiskemel m.v. foregår på Landbrugsindberetning.dk, under rubrikken ”Foder og fødevarer”.

TSE-forordningen, artikel 7, bilag IV

Se mere:

40.18 Anvendelse og opbevaring af foder af animalsk oprindelse på landbrug

41.5 Forsøg med foder – forsøgstilladelser og betingelser

Det er muligt at udføre forsøg med foder for en række områder. I visse situationer skal der indhentes forsøgstilladelse. I andre situationer kan der være andre betingelser. På Fødevarestyrelsens hjemmeside (https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Forsog_med_foder.aspx) er der en oversigt over de generelle krav i forskellige regler.

IMPORT OG SAMHANDEL

42. Import og samhandel

Foder må ikke uden videre indføres fra andre lande. Fodervirksomheden skal sikre sig, at foder fra andre lande opfylder kravene i Foderlovgivningen.

Se mere:

42.1 Krav til foder, som virksomheden skal indføre

Se også:

43. Samhandel med foder

44. Import af foder

42.1 Krav til foder, som virksomheden skal indføre

Fodervirksomheden må ikke uden videre indføre foder fra andre lande. Fodervirksomheden skal sikre sig, at foder fra andre lande opfylder kravene i Foderlovgivningen.

Det væsentligste er, at fodervirksomheden har kendskab til sin leverandør, og at det er fodervirksomheden, der orienterer leverandøren om reglerne, herunder hvilken foderkvalitet, fodervirksomheden forventer at modtage.

En måde at få et godt kendskab til fodervirksomhedens leverandører på er at besøge leverandørerne og gennemgå leverandørernes procedurer. Herigennem får fodervirksomheden et godt indblik i, hvad det er for en leverandør, den tænker på at handle med, og hvilken foderkvalitet fodervirksomheden kan forvente.

Der er forskellige andre muligheder for, hvordan fodervirksomheden kan sikre sig en god kvalitet af det foder, den ønsker at importere, fx en tro og love erklæring eller garanti fra leverandøren eller leverandørens foderstofkontrolorgan om, at foderet overholder EU-lovgivningen, eller analyseattester for hvert parti.

Foderhygiejneforordningen

43. Samhandel med foder

Foder af animalsk oprindelse må kun indføres fra godkendte fodervirksomheder i andre EU-lande.

Se mere:

43.1 Samhandel med foder af animalsk oprindelse

43.2 Samhandel med foder af ikke-animalsk oprindelse

43.1 Samhandel med foder af animalsk oprindelse

Fodervirksomheden må kun modtage foder af animalsk oprindelse ved samhandel fra godkendte fodervirksomheder i andre EU-lande. Godkendte fodervirksomheder i et andet EU-land må kun levere foder af animalsk oprindelse til en fodervirksomhed i et andet EU-land, herunder Danmark, hvis foderet opfylder EU-lovgivningen.

Fodervirksomheder, der modtager animalsk foder fra et andet EU-land, skal forhåndsanmelde hvert parti foder, hvis Fødevarestyrelsen anmoder om det. Fødevarestyrelsen vil informere om, hvad en forhåndsanmeldelse skal indeholde.

Fodervirksomheder, der modtager animalsk foder ved samhandel fra et andet EU-land, skal løbende føre register over modtagne partier foder. Fodervirksomheden kan læse mere om kravene til registeret i § 5 i veterinærkontrolbekendtgørelsen for animalske non-food produkter.

Fodervirksomheder, der foranlediger animalsk foder indført fra et andet EU-land (importører), skal som en del af egenkontrollen kontrollere, at hvert parti foder opfylder EU-lovgivningen og at foderet er mærket i overensstemmelse med EU-lovgivningen samt besigtige hvert parti foder, inden foderet omsættes. Hvis fodervirksomheden ved kontrollen får mistanke om eller konstaterer, at EU-lovgivningen ikke er overholdt, skal fodervirksomheden straks underrette Fødevarestyrelsen herom og sørge for, at foderet ikke omsættes, før Fødevarestyrelsen tillader dette.

Foder af animalsk oprindelse og animalske råvarer, der skal anvendes til fremstilling af foder er animalske biprodukter og skal samhandles i henhold til kravene i forordningen om animalske biprodukter og gennemførelsesforordningen.

Læs mere om samhandel med animalske biprodukter på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk.

[Fødevarerforordningen](#)

[Foderhygiejneforordningen](#)

[Veterinærkontrolbekendtgørelsen for non-food](#)

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførelsesforordningen](#)

43.2 Samhandel med foder af ikke-animalsk oprindelse

Registrerede eller godkendte fodervirksomheder i et EU-land må kun levere foder af ikke-animalsk oprindelse til en fodervirksomhed i et andet EU-land, herunder Danmark, hvis foderet opfylder EU-lovgivningen.

[Fødevarerforordningen](#)

[Foderhygiejneforordningen](#)

44. Import af foder

Foder af animalsk oprindelse må kun importeres fra tredjelande og virksomheder i tredjelande, der er godkendt af EU til eksport af animalsk foder til EU.

Se mere:

44.1 Import af foder af animalsk oprindelse

44.2 Import af foder af ikke-animalsk oprindelse

44.1 Import af foder af animalsk oprindelse

Fodervirksomheden må kun importere foder af animalsk oprindelse fra tredjelande og virksomheder i tredjelande, der er godkendt af EU til eksport af animalsk foder til EU, og hvis foderet opfylder EU-lovgivningen.

Der gælder særlige regler for import af følgende typer forarbejdet animalsk protein:

- a) forarbejdet animalsk protein, herunder fiskemel, fra andre dyr end drøvtyggere,
- b) blodprodukter fra andre dyr end drøvtyggere,
- c) foderblandinger der indeholder fodermidler nævnt i litra a) og b), og
- d) mælkeerstatninger indeholdende fiskemel .

Ved import af partier af de anførte typer forarbejdet animalsk protein fra tredjelande skal fodervirksomheden kunne dokumentere, at hvert parti forarbejdet animalsk protein er blevet analyseret for tilstedeværende af ikke-godkendte animalske bestanddele. Fodervirksomheden skal endvidere sikre sig, at hvert parti er ledsaget af en analyseattest, hvoraf det fremgår at partiet er analyseret og fundet fri for ikke-godkendte animalske bestanddele. Analyseattesten skal entydigt identificere de partier, som attesten gælder for, og dokumentere at analysen er foretaget på et laboratorium, der er akkrediteret til MBU/PCR-analyse.

Hvis et parti af de anførte forarbejdede animalske proteiner ikke er ledsaget af en gyldig analyseattest, vil grænsekontrollen udtage prøver af partiet til analyse for ikke-godkendte animalske bestanddele. Grænsekontrollen tilbageholder partiet indtil grænsekontrollen med baggrund i analyseresultatet frigiver eller afviser partiet.

Foder af animalsk oprindelse fra tredjelande skal veterinærkontrolleres på et grænsekontrolsted, der er godkendt til kontrol af foder, ved ankomsten til EU. Se mere i afsnit 48. Offentlig kontrol af importeret foder.

Foder af animalsk oprindelse og animalske råvarer, der skal anvendes til fremstilling af foder er animalske biprodukter og skal importeres i henhold til kravene i forordningen om animalske biprodukter og gennemførelsesforordningen.

Læs mere om import af animalske biprodukter på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk.

Foderhygiejneforordningen

Forordningen om animalske biprodukter

Gennemførelsesforordningen

Prøvetagnings- og analyseforordningen

TSE-forordningen

44.2 Import af foder af ikke-animalsk oprindelse

Foder af ikke-animalsk oprindelse, bortset fra hø og halm samt frø af hamp, må importeres fra tredjelande, der er godkendt af EU. Indtil videre findes der ingen liste over godkendte tredjelande. Fodervirksomheden må derfor indtil videre importere ikke-animalsk foder, bortset fra hø og halm samt frø af hamp, fra alle tredjelande. Der kan for nogle tredjelande være iværksat importrestriktioner eller mere intensiveret kontrol. Se mere i afsnit 46. Foder, der kræver forhåndsanmeldelse.

Ikke-animalsk foder må endvidere kun importeres fra virksomheder i tredjelande, der har en repræsentant, som er etableret i EU. I Danmark fortolker vi det sådan, at importøren er tredjelandsvirksomhedens repræsentant i EU.

Særligt vedrørende import af hø og halm:

Fodervirksomheden må kun importere hø og halm fra følgende tredjelande med de begrænsninger, der er anført i noterne:

Australien,

Canada,

Chile,

Grønland,

Hviderusland*),

Island,

New Zealand,

Schweiz,

Serbien, bortset fra Kosovo,

Sydafrika#),

Ukraine*), og

USA.

*) Kun halmpiller bestemt til forbrænding, som leveres direkte i henhold til toldforsendelsesproceduren, jf. artikel 4, nr. 16, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1) og overvåges i

Traces fra det godkendte grænsekontrolsted, hvor de føres ind i Unionen, til bestemmelsesvirksomheden i Unionen, hvor de skal forbrændes.

#) Sydafrika (undtagen den del af mund- og klovesygebekæmpelsesområdet, der er beliggende i veterinærregionen Northern and Eastern Transvaal, i distriktet Ingwavuma i veterinærregionen Natal eller i grænseområdet stødende op til Botswana øst for 28° længde).

Fodervirksomheden må ikke importere hø og halm, som under transporten fra tredjelandet har været i kontakt med levende dyr. Dette hø og halm skal efter veterinærkontrollen føres direkte til destruktion ved forbrænding efter aftale med grænsekontrollen.

Særligt vedrørende import af frø af hamp til foder:

Fodervirksomheden må kun importere frø af hamp, som ikke er bestemt til udsæd, til foder fra tredjelände efter skriftlig tilladelse fra Fødevarestyrelsen.

Fødevareforordningen

Foderhygiejneforordningen

Forordning om veterinærkontrol af tredjelandsprodukter

45. Registrering som foderimportør

Når fodervirksomheden importerer animalsk foder samt hø og halm, skal fodervirksomheden også være registreret som importør hos Fødevarestyrelsen.

Se mere:

45.1 Procedure for registrering som foderimportør

45.1 Procedure for registrering som foderimportør

Fodervirksomheden skal være registreret som fodervirksomhed hos Fødevarestyrelsen efter regler i Foderhygiejneforordningen. Fodervirksomheden finder anmeldelsesblanketten på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk.

Hvis fodervirksomheden importerer animalsk foder samt hø og halm, skal fodervirksomheden også være registreret som importør hos Fødevarestyrelsen efter regler i Veterinærkontrollbekendtgørelsen for animalske non-food produkter, inden virksomheden importerer animalsk foder samt hø og halm. Fodervirksomheden kan søge om at blive registreret som importør på Fødevarestyrelsens kontaktformular, som findes på www.fvst.dk.

Foderhygiejneforordningen

Veterinærkontrollbekendtgørelsen for non-food

Se mere:

79. Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug

46. Foder, der kræver forhåndsanmeldelse

Alt animalsk foder samt hø og halm, der importeres fra tredjelande, skal forhånds anmeldes til grænsekontrolstedet ved første indgangssted i EU.

Se mere

46.1 Procedure for forhånds anmeldelse af foder

46.1 Procedure for forhånds anmeldelse af foder

Hver gang fodervirksomheden importerer et parti animalsk foder samt hø og halm, skal fodervirksomheden sende en forhånds anmeldelse til grænsekontrollen ved det grænsekontrolsted, hvor foderet føres ind i EU. Fodervirksomheden skal udarbejde en forhånds anmeldelse elektronisk i TRACES. Fodervirksomheden skal udfylde alle felter i dokumentet CVED, del 1 og gemme dokumentet i TRACES. Herefter skal fodervirksomheden udskrive et eksemplar af dokumentet, som fodervirksomheden daterer og underskriver samt scanner og sender til grænsekontrolstedets elektroniske postkasse. Det er altid en god ide, at fodervirksomheden også ringer til grænsekontrolstedet og bestiller tid til kontrollen. Fodervirksomheden skal sørge for, at forhånds anmeldelsen er modtaget hos grænsekontrolstedet, inden foderet ankommer til EU's område. Det er ikke tilstrækkeligt, at forhånds anmeldelsen er grænsekontrolstedet i hænde, inden partiet føres til veterinærkontrol. Vejledning til udfyldelse af CVED, del 1 findes i bilag III til forordning om veterinærkontrol af tredjelandsprodukter. Virksomheden finder grænsekontrolstederne elektroniske postkasser her:

<https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Grænsekontrol,-indgangssteder-og-midlertidige,-godkendte-kontrolsteder.aspx>

Hvis animalsk foder samt hø og halm importeres via et grænsekontrolsted i et andet EU-land end Danmark som første indgangssted i EU, skal fodervirksomheden forhånds anmelder foderet til dette grænsekontrolsted i det EU-land, foderet ankommer til som første indgangssted til EU. Fodervirksomheden finder kontaktoplysningerne for grænsekontrolsteder i andre EU-lande her:

https://ec.europa.eu/food/animals/vet-border-control/bip-contacts_en

Hver gang fodervirksomheden importerer et parti ikke-animalsk foder, der er underlagt importrestriktioner eller mere intensiveret importkontrol, skal fodervirksomheden sende en forhånds anmeldelse til Fødevarestyrelsen. Fodervirksomheden finder listen over ikke-animalsk foder, som er underlagt importrestriktioner eller mere intensiveret importkontrol her:

<https://www.foedevarestyrelsen.dk/Kontrol/Graensekontrol/Sider/Grænsekontrol.aspx>

Fodervirksomheden skal sende forhånds anmeldelser for ikke-animalsk foder, bortset fra ikke-animalsk foder underlagt importrestriktionen for Japan, direkte til Importvagt Aarhus på e-mail: import-midtjyl-

land@fvst.dk. For ikke-animalsk foder underlagt importrestriktionen for Japan skal fodervirksomheden dog sende forhåndsansmeldelser direkte til Importvagt København på e-mail: importvagt@fvst.dk.

Fodervirksomheden skal sørge for, at forhåndsansmeldelsen er modtaget hos Importvagt Aarhus senest 24 timer (mandag – fredag), inden foderet ankommer til Danmark. For ikke-animalsk foder underlagt importrestriktionerne for Japan skal forhåndsansmeldelsen dog være modtaget hos Importvagt København senest 48 timer (mandag – fredag), inden foderet ankommer til Danmark.

For foder, som er opført i bilag I til forordning (EF) nr. 669/2009 (mere intensiveret importkontrol), eller i forordning (EU) nr. 884/2014 (restriktion for aflatoxin), forordning (EU) nr. 2015/175 (restriktion for guar gummi) eller afgørelse 2011/884/EU (restriktion for GMO i ris fra Kina), skal forhåndsansmeldelsen ske ved, at fodervirksomheden udfylder alle relevante rubrikker på første side af CED, del 1. Vejledning til udfyldelse af CED findes i bilag II til forordning (EF) nr. 669/2009. Fodervirksomheden må gerne sende det udfyldte CED til Importvagt Aarhus i en mail, men fødevarekontrollenheden må først påbegynde kontrollen, når den har modtaget det originale CED. Fodervirksomheden skal derfor sende det originale CED eventuelt sammen med relevante sundhedscertifikater og analyseattester med post til fødevarekontrollenheden.

Hvis fodervirksomheden importerer ikke-animalsk foder underlagt importrestriktioner eller mere intensiveret importkontrol via et andet EU-land end Danmark som første indgangssted i EU, skal fodervirksomheden forhåndsansmelde foderet til myndighederne i dette EU-land. Virksomheden finder kontaktoplysninger til udpegede kontrolsteder i andre EU-lande her:

https://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/legislation/imports/non-animal_en

Foderhygiejneforordningen

Forordning om veterinærkontrol af tredjelandsprodukter

Intensiveret importkontrolforordning

Veterinærkontrolbekendtgørelsen for non-food

Foderrestriktionsbekendtgørelsen

47. Certifikat ved import af animalsk foder samt hø og halm

Alt animalsk foder samt hø og halm, der importeres fra tredjelande, skal ledsages af et certifikat.

Se mere:

47.1 Sundheds- eller veterinærcertifikat ved import af animalsk foder samt hø og halm

47.1 Sundheds- eller veterinærcertifikat ved import af animalsk foder samt hø og halm

Fodervirksomheden skal sikre sig, at animalsk foder samt hø og halm fra tredjelande ledsages af et sundheds- eller veterinærcertifikat.

Foder af animalsk oprindelse og animalske råvarer, der skal anvendes til fremstilling af foder er animalske biprodukter og skal importeres i henhold til kravene i forordningen om animalske biprodukter og gennemførelsesforordningen.

Læs mere om import af animalske biprodukter her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Import-fra-3.-lande-af-animalske-biprodukter.aspx>

I de tilfælde, hvor tredjelandets myndigheder udsteder sundhedscertifikatet elektronisk i TRACES, skal virksomheden kloner oplysningerne fra sundhedscertifikatet til CVED, del 1 i TRACES. Fodervirksomheden kan kontakte grænsekontrolstedet for at få vejledning i, hvordan fodervirksomheden foretager kloningen.

Hø og halm skal ved importen være ledsaget af et veterinærcertifikat, som er underskrevet af en embedsdyrlæge, og som indeholder de oplysninger der fremgår her.

Hø og halm fra USA til Danmark skal ledsages af et særskilt sundhedscertifikat. Virksomheden finder modellen af sundhedscertifikatet her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Indførsel-af-hø-og-halm.aspx>

[Forordningen om animalske biprodukter](#)

[Gennemførelsesforordningen](#)

[Veterinærkontrolbekendtgørelsen for non-food](#)

[Kommissionens beslutning om anvendelse af Traces-systemet](#)

48. Offentlig kontrol af importeret foder

Animalsk foder samt hø og halm fra tredjelande skal kontrolleres på et grænsekontrolsted ved første indgangssted i EU. Ikke-animalsk foder, bortset fra hø og halm, fra tredjelande kan være omfattet af kontrol ved EU's ydre grænse.

Se mere:

[48.1 Offentlig kontrol af importeret animalsk foder](#)

[48.2 Offentlig kontrol af importeret ikke-animalsk foder](#)

48.1 Offentlig kontrol af importeret animalsk foder

Animalsk foder samt hø og halm, skal kontrolleres på EU's ydre grænse, inden det må føres ind i EU. Dette sker for at sikre dyresundheden i EU, for at sikre foderhygiejnen og for at forhindre svig.

Fodervirksomheden skal sørge for, at animalsk foder fra tredjelande præsenteres for grænsekontrollen ved det grænsekontrolsted, virksomheden har anført i forhåndsansøgningen, til kontrol.

Når grænsekontrollen har kontrolleret det animalske foder og de ledsagende dokumenter, udfylder grænsekontrollen side 2 af CVED. Fodervirksomheden skal betale et gebyr til dækning af udgifterne ved den offentlige kontrol.

Hvis grænsekontrollen godkender foderet til fri omsætning, må foderet importeres. Grænsekontrollen sender den endelige version af CVED (del 1 og del 2) for foderet til SKAT, hvorefter toldbehandlingen af foderet kan finde sted.

Hvis grænsekontrollen afviser foderet, fordi det ikke opfylder lovgivningen, påbyder grænsekontrollen, at foderet skal returneres eller destrueres.

Når grænsekontrollen har udtaget stikprøver af foderet til laboratorieanalyse i henhold til den nationale kontrolplan, kan grænsekontrollen godkende foderet til fri omsætning i afventning af analyseresultatet. Fødevarestyrelsen anbefaler, at fodervirksomheden venter med at omsætte det pågældende parti foder, indtil grænsekontrollen informerer fodervirksomheden om analyseresultatet og sender den endelige version af CVED til virksomheden. Hvis laboratorieanalysen viser overskridelser, der kan udgøre en risiko for folke- eller dyresundheden, afviser grænsekontrollen hele partiet og påbyder fodervirksomheden, at foderet skal returneres eller destrueres. Dette kan indebære, at Fødevarestyrelsen påbyder fodervirksomheden at trække dele af partiet, som er omsat i senere omsætningsled, tilbage med henblik på returnering eller destruktion.

48.2 Offentlig kontrol af importeret ikke-animalsk foder

Fodervirksomheden kan som hovedregel importere ikke-animalsk foder, bortset fra hø og halm, uden at det først skal kontrolleres på EU's ydre grænse. Der er dog nogle ikke-animalske foderstoffer, som skal kontrolleres på et udpeget kontrolsted, inden de må importeres i EU. Disse foderstoffer er underlagt importrestriktioner eller mere intensiveret importkontrol.

Virksomheden skal sørge for, at ikke-animalsk foder fra tredjelande, som er underlagt importrestriktioner eller mere intensiveret importkontrol, kontrolleres af Fødevarestyrelsen ved det udpegede indgangssted, som fodervirksomheden har anført i forhåndsansøgningen.

Når Fødevarestyrelsen har kontrolleret det ikke-animalske foder og de ledsagende dokumenter, udfylder Fødevarestyrelsen side 2 af CED. Fødevarestyrelsen sender en mail med CED til SKAT. Fodervirksomheden skal betale et gebyr til dækning af udgifterne ved den offentlige kontrol.

Hvis Fødevarestyrelsen godkender foderet til fri omsætning i EU, må foderet importeres. Fodervirksomheden skal sende CED for foderet til SKAT, hvorefter toldbehandlingen af foderet kan finde sted.

Hvis Fødevarestyrelsen afviser foderet, fordi foderet ikke opfylder EU-lovgivningen, meddeler Fødevarestyrelsen påbud om, at foderet skal returneres eller destrueres. Fodervirksomheden har ansvar for at sende CED for foderet til SKAT

Kontrolforordningen

Intensiveret importkontrolforordning

Veterinærkontrolbekendtgørelsen for non-food

Foderrestriktionsbekendtgørelsen

Betalingsbekendtgørelsen

49. Importørens egenkontrol af indført foder

Fodervirksomheden har ansvar for, at de foderstoffer, den indfører fra såvel andre EU-lande som tredjelande, overholder EU-lovgivningen og eventuelle nationale krav.

Se mere:

49.1 Procedure for importørens egenkontrol af indført foder

49.2 Risikofaktorer (mikrobiologiske, kemiske, fysiske) i indført foder

49.3 Importørens modtagekontrol af indført foder

49.1 Procedure for importørens egenkontrol af indført foder

Fodervirksomheden har ansvar for, at de foderstoffer, den indfører såvel fra andre EU-lande som fra tredjelande, overholder EU-lovgivningen og eventuelle nationale krav. Virksomheden skal som led i egenkontrollen kontrollere dette.

Fodervirksomhedens egenkontrol skal omfatte gode arbejdsgange, som ikke behøver at være skriftlige, samt et skriftligt egenkontrolprogram, som bl.a. omfatter:

- Risikoanalyse
- Kritiske kontrolpunkter (CCP)
- Leverandørorientering og -vurdering og bestilling af varer
- Modtagekontrol
- Kvalitetskontrol og analyseplaner som en del af risikoanalysen
- Sporbarhed
- Dokumentation for udført egenkontrol.

Gode arbejdsgange er de foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde foderlovgivningen generelt. De gode arbejdsgange er grundlæggende forudsætninger for et risikobaseret egenkontrolprogram. Gode arbejdsgange kræver som udgangspunkt ikke skriftlig dokumentation.

Risikoanalyse er en systematisk undersøgelse af mulige mangler ved fodersikkerheden, dvs. en gennemgang af, hvad der kan gå galt. Risikofaktorer er de enkelte årsager til en fare.

Kritiske kontrolpunkter (CCP) er et punkt, et trin eller en procedure, hvor fodervirksomheden kan styre de identificerede risici, så en sundhedsrisiko kan fjernes eller nedsættes til et acceptabelt niveau.

Fodervirksomheden skal revidere sit egenkontrolprogram med jævne mellemrum og ved væsentlige ændringer. Fodervirksomheden bør fx ændre egenkontrolprogrammet, hvis der sker ændringer i produktkategorier, leverandør/tredjeland m.v. Fodervirksomheden skal holde sig løbende orienteret om hvilke produkter, der er underlagt importrestriktioner eller mere intensiveret importkontrol, og revidere egenkontrolprogrammet, hvis der sker ændringer i forhold til de ændrede risikofaktorer.

Se mere:

78. HACCP

49.2 Risikofaktorer (mikrobiologiske, kemiske, fysiske) i indført foder

I visse foderstoffer er bestemte risikofaktorer så almindeligt forekommende, at foderstofferne generelt må betragtes som en potentiel risiko. Nogle af disse risici er der lovgivningsmæssigt taget højde for, idet der er fastsat kriterier eller grænseværdier for indholdet af en given risikofaktor i bestemte foderstoffer, fx dioxin i fiskeolie, ikke-godkendte animalske bestanddele i forarbejdet animalsk protein, mikrobiologisk forurening af fiskemel osv. For sådanne foderstoffer vil det være relevant, at fodervirksomhedens egenkontrolprogram indeholder specifikationer af, hvordan fodervirksomheden i det enkelte tilfælde vil sikre sig mod disse risici (garantier fra leverandøren vedrørende produktet og/eller produktionsforhold, krav om analyseresultater fra leverandøren, egen stikprøvekontrol med analyser eller lignende).

Mikrobiologiske, kemiske og fysiske risikofaktorer kan også forekomme i forbindelse med fremstilling og opbevaring af foder i tredjelandene eller under transport til fodervirksomheden i Danmark/EU og ved opbevaring af foder i Danmark.

Det er derfor vigtigt, at fodervirksomheden sætter sig ind i, hvordan foderet fremstilles/håndteres i oprindelseslandet, hvordan transporten til Danmark foregår, og hvordan foderet opbevares i Danmark.

Fodervirksomheden skal løbende kontrollere informationer via Rapid Alert Systemet for Fødevarer og Foder (RASFF), og holde et våget øje med lister over tilbagetrukne foderstoffer samt hvilke virksomheder, der er underlagt skærpet kontrol. Herved kan fodervirksomheden holde sig ajour med hvilke risici, der bl.a. kan forekomme i bestemte foderstoffer, fra bestemte lande og virksomheder og for løbende at kunne vurdere sandsynlighed for uacceptabel forekomst af bestemte risikofaktorer i foderet.

Fodervirksomheden er ansvarlig for, at fodersikkerheden er opfyldt for de indførte foderstoffer, og at de overholder anden lovgivning. Fodervirksomheden skal fastsætte procedurer for modtagekontrol, navnlig for de første leverancer.

49.3 Importørens modtagekontrol af indført foder

Modtagekontrollen omfatter kontrol af dokumenter såvel som kontrol af selve foderet.

Alt afhængig af fodertypen eller anvendelsen heraf omfatter modtagekontrollen følgende elementer:

- temperaturkontrol for frosne eller kølede foderstoffer,
- emballagekontrol,
- kontrol af mærkning,
- kontrol af transportforhold og -skader,
- dokumentation for overholdelse af mikrobiologiske eller kemiske kriterier,
- identitetskontrol,
- sensorisk kontrol (lugt, farve og udseende), og
- udtagning af prøver til analyse.

Modtagekontrollen kan omfatte andre lovpligtige forhold, fx procedurer og dokumenter i henhold til økologireglerne, eller helt andre forhold som godkendelser i forbindelse med fx GMO og tilsætningsstoffer. Ligeledes skal fodervirksomheden i forbindelse med modtagekontrollen sikre sig, at de nødvendige oplysninger om partiets sporbarhed (kendskab til leverandør/kunde et trin frem og et trin tilbage) er til stede.

Når fodervirksomheden i modtagekontrollen konstaterer afvigelser eller ulovlige forhold i et sådant omfang, at foderet ikke kan anvendes eller bringes i omsætning, eller andre forhold, hvor det skønnes nødvendigt, at informere myndighederne, skal virksomheden straks underrette Fødevarestyrelsen om forholdet. Fodervirksomheden må ikke omsætte foderet, før Fødevarestyrelsen tillader dette.

Fodervirksomheden skal sikre, at der foretages det nødvendige for at rette op på forholdene, herunder at et givent parti tilbagetrækkes fra senere omsætningsled, hvis partiet ikke lever op til kravene om fodersikkerhed.

Hvis fodervirksomheden ikke selv modtager/oplagrer foderet, kan den virksomhed, som fysisk modtager foderet, varetage det praktiske arbejde helt eller delvist i forbindelse med modtagekontrollen. I disse tilfælde skal der foreligge en klar beskrivelse af, hvordan virksomheden sikrer, at modtagevirksomheden orienteres om kravene og overholder dem, samt en klar aftale om ”hvem gør hvad”.

Fodervirksomheden skal opfylde kravet om sporbarhed et trin frem og et trin tilbage i handelen med foder.

Se mere:

77. Sporbarhed

For indført foder, som ved importen modtages af en anden virksomhed, skal fodervirksomheden kunne identificere modtagevirksomheden, fx ved handelsdokumenter eller lignende. Det skal af disse dokumenter fremgå, at den pågældende modtagevirksomhed er den fysiske leveringsadresse for foderet.

Fødevarerforordningen

Foderhygiejneforordningen

50. Indførelse af animalske biprodukter til forskning eller diagnostik m.v.

Animalske biprodukter til forskning eller diagnostik m.v. må kun indføres efter forudgående tilladelse fra Fødevarestyrelsen

Se mere:

50.1 Tilladelse til indførelse af animalske biprodukter til forskning eller diagnostik m.v.

50.1 Tilladelse til indførelse af animalske biprodukter til forskning eller diagnostik m.v.

Animalske biprodukter til forskning eller diagnostik eller som vareprøve eller udstillingsgenstand må kun indføres efter forudgående tilladelse fra Fødevarestyrelsen.

Der gælder følgende særlige regler for indførelse af animalske biprodukter til forskning og diagnostik eller som vareprøve eller udstillingsgenstand. Virksomheder må kun indføre disse animalske biprodukter i henhold til en forudgående skriftlig tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Det er et vilkår for tilladelsen,

- At de animalske biprodukter skal føres direkte til bestemmelsesstedet som anført i tilladelsen.
- At den del af prøven, som ikke er anvendt ved analysen m.v., og al tilhørende emballage skal returneres til oprindelseslandet eller destrueres ved forbrænding.
- At alle genstande, der har været i berøring med prøven skal rengøres og desinficeres efter analysen.

Ikke-animalsk foder må indføres til analyse m.v. uden tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Hvis det ikke-animalske foder vejer over 20 kg, kan Fødevarestyrelsen stille krav om, at foderet ikke må importeres fra tredjelande med importrestriktioner.

Forordningen om animalske biprodukter

Gennemførelsesforordningen

Veterinærkontrolbekendtgørelsen for non-food

Foderrestriktionsbekendtgørelsen

EKSPORT

51. Generelt om eksport af foder

Ved eksport forstås udførsel af produkter fra Danmark til tredjelande. Se definitionen på "Eksport".

Det kan kræve meget forarbejde at eksportere foder til tredjelande. Der er derfor mange ting, som det er hensigtsmæssigt at undersøge før en eventuel eksport. Da det ofte kræver involvering af mange parter, er det vigtigt at begynde i god tid, før end den forventede eksport er planlagt. Som eksportør skal man være opmærksom på, at der kan være krav om dokumentation for råvarernes oprindelse eller andre krav, som virksomheden skal sikre overholdt, inden råvarerne modtages på produktionsvirksomheden. Se afsnit 52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder.

Kun virksomheder, der er godkendt og/eller registreret af Fødevarestyrelsen må eksportere foder. Se afsnit [51.2 Registrering af fodervirksomheder, der vil eksportere foder](#).

Nogle tredjelande kræver, at virksomheder skal godkendes af modtagerlandets myndigheder, før eksport til landet kan påbegyndes. Se afsnit [53 Eksport af foder til særlige tredjelande](#)

Foderet skal overholde en række krav. Det kan være både EU-krav og krav stillet af modtagerlandet. Nogle lande kan endda have indført importrestriktioner på produkter fra Danmark. Se afsnit [51.1 Krav til foder, som skal eksporteres](#) og afsnit [55 Tredjelandes importrestriktioner på foder](#).

Når modtagerlandet har krav om, at Fødevarestyrelsen udsteder et certifikat i forbindelse med eksporten, skal de certifikater som findes i [Fødevarestyrelsens certifikatdatabase](#) anvendes og certifikatet skal udskrives på særligt certifikatpapir. Se afsnit [54 Certifikater til eksport af foder](#).

Det er eksportørens ansvar at sikre og dokumentere, at alle krav vedrørende eksporten er opfyldte, og at der anvendes et gyldigt certifikat. Det er også eksportørens ansvar, at alle oplysninger i certifikatet er korrekte. Se afsnit [52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder](#) og afsnit [52.1 Krav om egenkontrol ved eksport af foder](#).

Virksomheder, som vil eksportere foder af animalsk oprindelse, skal udover at følge reglerne, som gælder for eksport af al foder, også være opmærksomme på, at der kan være yderligere lovgivning, som de skal følge. Se afsnit [56 Eksport af foder af animalsk oprindelse](#).

Fodereksporthkendtgørelsen

Se mere:

[51.1 Krav til foder, som skal eksporteres](#)

[51.2 Registrering af fodervirksomheder, der vil eksportere foder](#)

[Vejledning til fodereksporthkendtgørelsen](#)

Se også afsnit

[52. Virksomhedens ansvar ved eksport af foder](#)

[53. Eksport af foder til særlige tredjelande](#)

[54. Certifikater til eksport af foder](#)

[55. Tredjelandes importrestriktioner på foder](#)

[56. Eksport af foder af animalsk oprindelse](#)

51.1 Krav til foder, som skal eksporteres

Foder må kun eksporteres, hvis det frit kan markedsføres i EU, med mindre andet er aftalt med importlandets myndigheder.

Hvis der er indgået en aftale mellem Danmark og et tredjeland om, hvilke krav foderet skal opfylde, for at kunne blive eksporteret til det pågældende land, skal disse krav overholdes. Det gælder også, hvis aftalen er indgået mellem EU og tredjelandet. Se afsnit 54.1 Certifikattyper.

Foder fremstillet i EU skal overholde EU-lovgivningen.

Et foder, der ikke frit kan omsættes i EU, kan dog undtagelsesvist eksporteres til et tredjeland, hvis følgende betingelser er opfyldte:

- Foderet må ikke være farligt
- Importlandets myndigheder skal have fået at vide, hvorfor foderet ikke er lovligt i EU
- Der skal foreligge skriftlig dokumentation for, at importlandets myndigheder har accepteret at modtage foderet, som ikke er lovligt i EU

Fødevareforordningen 178/2002, artikel 12

Foderhygiejneforordningen 183/2005, artikel 25

Se mere:

56. Eksport af foder af animalsk oprindelse

56.1 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere

56.2 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere

54. Certifikater til eksport af foder

51.2 Registrering af fodervirksomheder, der vil eksportere foder

En virksomhed må kun eksportere foder, hvis den er godkendt og/eller registreret af Fødevarestyrelsen i overensstemmelse med gældende lovgivning. Se afsnit 79 Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug og afsnit 41 Registrering, godkendelse og tilladelse som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse.

Ved eksport af foder til særlige tredjelande, kan der være krav om godkendelse og registrering af virksomheden hos myndighederne i det pågældende land. Se afsnit 53 Eksport af foder til særlige tredjelande.

Fodereksporthændtørelsen § 4

Bekendtgørelse om foder og foderstofvirksomheder §§ 10-14

Foderhygiejneforordningen 183/2005, artikel 10

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 24

Se mere:

41. Registrering, godkendelse og tilladelse som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse

79. Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug

Vejledning til fodereksportbekendtgørelsen

52. Virksomhedens ansvar ved eksport af foder

Det er eksportvirksomhedens ansvar at overholde betingelserne for eksport til det tredjeland, som foderet skal eksporteres til. Betingelserne findes i fodereksportbekendtgørelsen, på Fødevarestyrelsen hjemmeside og i det certifikat, som skal bruges til den påtænkte eksport.

Hvis der ikke i certifikatdatabasen findes et certifikat, som kan anvendes til eksport af produktet til det pågældende tredjeland, kan virksomheden anmode Fødevarestyrelsen om, at udarbejde et nyt certifikat. Se afsnit 54.7 Anmodning om udarbejdelse af et nyt eksportcertifikat.

Virksomheden skal være sikker på, at det certifikat, som den anmoder Fødevarestyrelsen om at underskrive, er et gældende certifikat. Certifikatet skal altså være hentet i Fødevarestyrelsens certifikatdatabase og opfylde modtagerlandets importkrav.

Hvis der i certifikatdatabasen findes et godkendt certifikat til eksport af det produkt, som skal eksporteres og certifikatet er til det land, som der skal eksporteres til, skal virksomheden bruge certifikatet fra certifikatdatabasen. Se afsnit 54.2 Certifikatdatabasen.

Virksomheden har ansvaret for, at de oplysninger, som den har skrevet ind i certifikatet, er korrekte. Se afsnit 52.1 Krav om egenkontrol ved eksport af foder.

Hvis virksomheden har afsendt produkter, som viser sig ikke at være i overensstemmelse med et udstedt certifikat eller andet dokument, skal virksomheden straks informere Fødevarestyrelsen om det.

I nogle situationer kan Fødevarestyrelsen udstede erstatningscertifikater. Se afsnit 54.6 Erstatningscertifikater.

Fodereksportbekendtgørelsen § 5

Certifikatbekendtgørelsen § 8

Se mere:

52.1 Krav om egenkontrol ved eksport af foder

Se også:

54. Certifikater til eksport af foder

Vejledning til fodereksporthæftningen

52.1 Krav om egenkontrol ved eksport af foder

For at virksomheden kan sikre og dokumentere at betingelserne for eksport er opfyldte, skal den udføre egenkontrol.

Egenkontrollen skal sikre og dokumentere, at virksomheden overholder de relevante betingelser i fodereksporthæftningen. Egenkontrollen skal også sikre, at oplysninger afgivet til Fødevarestyrelsen i forbindelse med anmodning om udstedelse af certifikater er korrekte, og at betingelserne i certifikatet er overholdt.

Fodereksporthæftningen § 8

Se mere:

54.4 Certifikatpapir

Vejledning om krav til laboratorieanalyser og baggrundsdokumentation i forbindelse med eksport af foder

Vejledning til fodereksporthæftningen

53. Eksport af foder til særlige tredjelande

For mange tredjelande er det, at virksomheden overholder EU-reglerne, ofte tilstrækkeligt til, at virksomheden kan eksportere til det pågældende land. Se afsnit 51.1 Krav til foder, som skal eksporteres.

Der findes dog en række tredjelande, hvor myndighederne stiller krav om en særlig godkendelse af danske virksomheder, for at de må eksportere til det pågældende land. Disse lande kaldes ”særlige tredjelande”. En liste over særlige tredjelande findes i Bilag 1 til Fodereksporthæftningen.

Listen omfatter kun krav for de lande og produkttyper, som Fødevarestyrelsen allerede kender til. Ved åbning af nye markeder for danske produkter kan myndighederne i tredjelandet stille krav, som gør, at landet i eksportensende bliver til et ”særligt tredjeland”.

Der er stor forskel på procedurerne for godkendelse i de forskellige lande. Nogle lande kræver fx kun, at virksomheden er registeret og godkendt i Danmark for at komme på listen. Nogle andre lande kræver, at virksomheden skal overholde særlige krav udover EU-lovgivningen, og andre lande igen kræver inspektion af virksomheden, inden eksporten kan påbegyndes. Nogle af de landekrav, som Fødevarestyrelsen allerede har kendskab til, findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside og i certifikatdatabasen på de relevante certifikatsider. Se afsnit 54.2 Certifikatdatabasen.

En virksomhed, som vil eksportere til et særligt tredjeland, må først begynde at eksportere til landet, når Fødevarestyrelsen har meddelt virksomheden, at den er godkendt til eksport til det særlige tredjeland, og at virksomheden er opført på Fødevarestyrelsens liste over virksomheder, som er godkendt til eksport til

det pågældende tredjeland. Se afsnit [53.1 Procedure for at blive godkendt som eksportør til særligt tredjeland](#).

Virksomheden må kun eksportere produkter til det særlige tredjeland fremstillet eller opbevaret efter det tidspunkt, hvor virksomheden er blevet opført på listen.

Hvis en virksomhed ikke overholder betingelserne for eksport til et særligt tredjeland, tilbagekalder eller suspenderer Fødevarestyrelsen godkendelsen til at eksportere til landet, og fjerner virksomheden fra listen.

En virksomhed kan til enhver tid meddele Fødevarestyrelsen, at den ønsker at blive fjernet fra listen.

[Fodereksporthkendtgørelsen §7](#)

[Fodereksporthkendtgørelsen Bilag 1](#)

Se mere:

[53.1 Procedure for at blive godkendt som eksportør til særlige tredjelande](#)

Se også:

[52. Virksomhedens ansvar ved eksport af foder](#)

[54. Certifikater til eksport af foder](#)

[Vejledning til fodereksporthkendtgørelsen](#)

53.1 Procedure for at blive godkendt som eksportør til særlige tredjelande

For at søge om godkendelse til eksport til særlige tredjelande skal virksomheden sende en ansøgning til Fødevarestyrelsen. Ansøgningen kan sendes via [Fødevarestyrelsens hjemmeside](#).

Fødevarestyrelsen vurderer så, om virksomheden opfylder betingelserne for eksport til det pågældende land. Hvis det er tilfældet, bliver virksomheden sat på Fødevarestyrelsens liste over virksomheder godkendt til eksport til landet.

Hvis tredjelandet skal acceptere Fødevarestyrelsens godkendelse, afventer Fødevarestyrelsen landets accept, inden virksomheden sættes på listen.

Nogle tredjelande kommer på inspektion forud for godkendelse af eksport til landet.

I [Fødevarestyrelsens guide til inspektion fra udlandet](#) kan virksomhederne læse, hvordan de bedst muligt forbereder sig på inspektionen. Guiden er skrevet til inspektion af fødevareraktiviteter, men de samme principper gøder sig gældende for inspektion på fodervirksomheder.

Virksomheden modtager meddelelse fra Fødevarestyrelsen, når virksomheden er godkendt og optaget på listen.

Fodereksporthandlingsreglerne § 7, stk. 3

Fodereksporthandlingsreglerne Bilag 1

Se mere:

53. Eksport af foder til særlige tredjelande

51.1 Krav til foder, som skal eksporteres

Vejledning til fodereksporthandlingsreglerne

54. Certifikater til eksport af foder

Hvis modtagerlandet har krav om, at Fødevarestyrelsen udsteder et certifikat i forbindelse med eksporten, skal en sådan forsendelse følges af et certifikat udstedt af Fødevarestyrelsen. Certifikatet er en officiel myndighedserklæring udstedt af Fødevarestyrelsen til myndighederne i importlandet. Fødevarestyrelsen garanterer med det udstedte certifikat, at forsendelsen overholder de krav, der fremgår af certifikatet.

Det er eksportvirksomhedens ansvar, at det er det rigtige certifikat, som anvendes til forsendelsen. Se afsnit 52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder.

Certifikatet skal findes i certifikatdatabasen. Se afsnit 54.2 Certifikatdatabasen.

Hvis der ikke findes et certifikat, som kan anvendes til eksport af produktet til det pågældende land, eller hvis certifikatet ikke længere opfylder modtagerlandets importkrav, kan virksomheden anmode Fødevarestyrelsen om at udarbejde et nyt certifikat. Se afsnit 54.7 Anmodning om udarbejdelse af nyt eksportcertifikat.

Det er virksomheden, som skal udfylde og printe certifikatet. Det er også virksomhedens ansvar, at de oplysninger, som den har skrevet ind i certifikatet, er korrekte. Se afsnit 54.3 Udfyldelse og print af certifikater og afsnit 54.4 Certifikatpapir.

Når virksomheden har udskrevet certifikatet, skal virksomheden forelægge det for Fødevarestyrelsen til underskrift. Se afsnit 54.5 Udstedelse af certifikater.

Bemærk, at Fødevarestyrelsen ikke kan udstede certifikater, hvis forsendelsen allerede har forladt Danmark. Eksportøren skal derfor sikre sig, at eksportcertifikatet er udstedt, inden varerne afsendes.

Eksportøren skal betale for udstedelse af certifikater. Se mere om betaling her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/pdi/Documents/Faktaark%20til%20FVST.pdf>

Fodereksporthandlingsreglerne § 3, nr. 14

Fodereksporthandlingsplan § 5

Certifikatbekendtgørelsen §§ 2-7

Se mere:

54.1 Certifikattyper

54.2 Certifikatdatabasen

54.3 Udfyldelse og print af certifikater

54.4 Certifikatpapir

54.5 Udstedelse af certifikater

54.6 Erstatningscertifikater

54.7 Anmodning om udarbejdelse af nyt eksportcertifikat

Se mere:

52. Virksomhedens ansvar ved eksport af foder

Vejledning til fodereksporthandlingsplan

54.1 Certifikattyper

Der findes flere typer af certifikater, som skal bruges til eksport. Hvilken certifikattype, der skal bruges, er bl.a. afhængig af produkt og modtagerland. Se afsnit 51.2 Certifikatdatabasen.

Hvis der findes et godkendt bilateralt certifikat til en bestemt produkttype til eksport til et bestemt land, skal det certifikat anvendes.

Bilaterale certifikater er udarbejdet af Fødevarestyrelsen og er certifikater, som udelukkende er gyldige ved eksport fra Danmark til et bestemt modtagerland. De vil oftest være godkendt af modtagerlandets myndigheder. Hvis certifikatet ikke er godkendt af landets myndigheder, men fx er udarbejdet på baggrund af en specifik importtilladelse, vil dette oftest fremgå af certifikatsiden.

EU-certifikater er bilaterale certifikater, som er forhandlet mellem EU og modtagerlandet. Det betyder, at kravene for eksport af det givne produkt til modtagerlandet er ens for alle EU-lande. Certifikaterne kan afvige i udformning og sprog, da hvert enkelt EU-land tilpasser certifikaterne til egne formater og tilføjer eget sprog. Fødevarestyrelsen oversætter altid certifikatteksterne til dansk.

Nogle af EU-certifikaterne findes og skal udfyldes i TRACES. Hvis et certifikat findes i TRACES, fremgår det af certifikatsiden. Se mere om TRACES her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/TRACES/Sider/forside.aspx>

Til lande, hvor der ikke er indgået aftaler om importbetingelser, kan man eventuelt anvende generelle certifikater. Det er certifikater, som ikke er rettet mod et bestemt modtagerland og derfor ikke er godkendte

af modtagerlandenes myndigheder. Som udgangspunkt indeholder de generelle certifikater kun attestationer indenfor EU-lovgivningen. Mange tredjelande accepterer import på generelle certifikater. Forud for en påtænkt eksport er det vigtigt, at eksportøren via sin kunde eller modtagerlandets myndigheder sikrer sig, at det påtænkte modtagerland vil acceptere varer importeret på det pågældende generelle certifikat. Se afsnit [52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder](#).

Fødevarestyrelsen kan udstede en zoosanitær erklæring, hvis der ved eksporten er behov for en erklæring om status for husdyrsygdomme i Danmark. Erklæringerne opdateres, hvis der i Danmark kommer udbrud af en af de husdyrsygdomme, som er nævnt i erklæringerne. Ved hver opdatering får erklæringerne nyt La-nummer. Se afsnit [54.2 Certifikatdatabasen](#).

[Fodereksporthkendtgørelsen § 5](#)

[Kommissionens beslutning om anvendelse af Traces-systemet](#)

[Vejledning til fodereksporthkendtgørelsen](#)

54.2 Certifikatdatabasen

[Certifikatdatabasen](#) indeholder certifikater til eksport af fødevarer, levende dyr, avlsmateriale, animalske biprodukter, foder samt enkelte andre produkter.

[Certifikatdatabasen](#) indeholder også Danmarks veterinære krav ved import af visse levende dyr, avlsmateriale og animalske biprodukter. Certifikaterne ligger som skrivbare PDF-filer. Se afsnit [54.3 Udfyldelse og print af certifikater](#).

I [certifikatdatabasen](#) er der en vejledning til, hvordan du søger i basen.

[Certifikatdatabasen](#) indeholder flere forskellige typer af certifikater. Se afsnit [54.1 Certifikattyper](#).

Certifikaterne er mærket med et La-nummer, fx La 23, 0-xxxx, i nederste venstre hjørne, som identificerer dokumentet. I nederste højre hjørne er en kort beskrivelse af certifikatet, fx Kroatien 01-2009 (Fisk og fiskevarer).

Kun certifikater, som er hentet i [certifikatdatabasen](#), må forelægges Fødevarestyrelsen til underskrift.

Hvis der til en påtænkt eksport ikke findes et brugbart certifikat, kan virksomheden anmode Fødevarestyrelsen om at udarbejde det. Se afsnit [54.7 Anmodning om udarbejdelse af nyt eksportcertifikat](#).

Certifikaterne i [certifikatdatabasen](#) er udarbejdet efter aktuelle behov og på anmodning fra brancheorganisationer og eksportører. Fødevarestyrelsen bliver ikke altid informeret, når importkrav bliver ændret af modtagerlandet. Det er derfor vigtigt, at virksomheden altid sikrer sig hos importøren eller importlandets myndigheder, at importkravene ikke er blevet ændret i forhold til de certifikater, der kan søges frem i [certifikatdatabasen](#). Se afsnit [52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder](#).

Der kan også være indført importrestriktioner af tredjelandene. Tjek derfor altid [eksportrestriktionslisten](#). Se afsnit [55 Tredjelandes importrestriktioner på foder](#).

En gang om ugen udsender Fødevarestyrelsen et elektronisk nyhedsbrev om certifikatdatabasen. Det indeholder oplysninger om nye certifikater, ændringer til eksisterende certifikater og andre forhold, som man skal tage i betragtning, når man skal udstede certifikater. Hvis der sker noget vigtigt, som berører certifikatudstedelsen, vil der blive udsendt et ekstra nyhedsbrev.

Du kan abonnere på nyhedsbrevet, ved at tilmelde dig ”Nyhedsbrev om certifikatdatabasen” via dette link.

Fodereksporthandlingsregler § 5

Vejledning til fodereksporthandlingsregler

54.3 Udfyldelse og print af certifikater

Certifikaterne med eventuelt tilhørende vejledninger ligger i certifikatdatabasen. Certifikaterne er skrivbare PDF-filer, som virksomheden skal udfylde og udskrive, for at Fødevarestyrelsen kan underskrive og dermed udstede certifikatet. Se afsnit 54.2 Certifikatdatabasen og afsnit 54.5 Udstedelse af certifikater.

Det er virksomhedens ansvar, at det er det rigtige certifikat, som anvendes til forsendelsen. Se afsnit 52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder.

Certifikatet skal findes i certifikatdatabasen. For at være sikker på, at det er den nyeste udgave af certifikatet, som bruges til eksporten, skal virksomheden hver gang hente certifikatet inde i databasen. Se afsnit 54.2 Certifikatdatabasen.

Alle certifikater skal tilføjes et unikt certifikatnummer. Certifikatnummeret er ikke det samme som det nummer, der findes på vandmærkepapiret. Når certifikatnummeret indsættes i en skrivbar fil printes nummeret automatisk på certifikaters følgende sider, således at sammenhæng til side 1 sikres. Fødevarestyrelsen foreslår følgende nummereringssystem: XXXX – 000..... 0 – YYYY, hvor XXXX er virksomhedens kontrolnummer (f.eks. 0014), 000..... 0 er løbenummer og YYYY er årstal. Det entydige nummer fra vandmærkepapirarket kan anvendes som løbenummer.

Visse lande har et andre krav til, hvordan certifikatet skal nummereres. Dette vil fremgå af certifikatsiden i certifikatdatabasen. Alle felter i certifikatet skal udfyldes inden certifikatet fremlægges til underskrift. Hvis det fremgår af en vejledning eller noter i certifikatet, at det er valgfrit, om et felt udfyldes eller ej, skal skrivefeltet i stedet udfyldes med ”xxxx” hvis ikke der indsættes informationer. Hvis der er særlige krav til udfyldelse af certifikatet, vil dette fremgå af certifikatsiden.

Sammen med certifikaterne ligger der i certifikatdatabasen "masker". En ”maske” består af skrivbare felter uden mellemliggende tekst og kan bruges til at tilføje de manglende oplysninger, hvis man har printet certifikatet ud, inden det er fuldstændigt udfyldt. Det er ikke muligt at gemme delvist udfyldte certifikater elektronisk, så man må udskrive dem på vandmærkepapir. Senere kan man så fylde flere oplysninger ind ved at skrive oplysningerne i de relevante felter i masken og derefter printe maskens indhold på det delvist udfyldte certifikat.

Se Fødevarestyrelsens generelle vejledning til udfyldelse af certifikater.

Certifikaterne skal udskrives på specielt certifikatpapir. Se afsnit 54.4 Certifikatpapir.

Når virksomheden har udfyldt og udskrevet certifikatet, skal virksomheden forelægge det for Fødevarestyrelsen til underskrift. Forelæggelse for Fødevarestyrelsen af certifikat og eventuelle ledsagedokumenter, betragtes som en ansøgning om tilladelse til eksport af den pågældende sending.

Fodereksporthandlingsbekendtgørelsen § 5, stk.2

Se mere:

54.5 Udstedelse af certifikater

Vejledning til fodereksporthandlingsbekendtgørelsen

54.4 Certifikatpapir

For at øge sikkerheden for danske eksportcertifikater skal de udstedes på specielt certifikatpapir. Du skal bestille certifikatpapiret hos Fødevarestyrelsen ved at udfylde bestillingsblanket La 23,0-6017, som findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside. Derefter skal du sende den udfyldte blanket til din lokale kontrolenhed.

Til certifikatets første side skal papiret være forsynet med vandmærke samt et holografisk sikkerhedsfolie. Efterfølgende sider i certifikatet skal udskrives på papir med baggrundstryk af Fødevarestyrelsens logo og de engelske navne for ministeriet og styrelsen. Vandmærkepapiret er påtrykt et entydigt nummer, og der må kun anvendes et ark vandmærkepapir pr. certifikat.

Certifikatpapiret må udelukkende anvendes til eksportcertifikater og eventuelle tillægsattester.

Når du har modtaget det bestilte certifikatpapir, skal du kvittere for modtagelsen ved brug af blanket La 23,0-6018, som findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Virksomheden skal have og følge en egenkontrolprocedure, som dokumenterer

- At certifikatpapiret udelukkende anvendes til eksportcertifikater
- At kopi af anvendte ark certifikatpapir til enhver tid er til rådighed for Fødevarestyrelsen
- At kasserede ark certifikatpapir opbevares i nummerrækkefølge sammen med kopi af anvendte ark
- At ubenyttede ark certifikatpapir beskyttes bedst muligt mod misbrug og tyveri, og at det opbevares under lås, når det ikke benyttes
- At det straks bliver meldt til Fødevarestyrelsen, hvis ubenyttede ark certifikatpapir er bortkommet
- At overflødige ark certifikatpapir tilbageleveres til Fødevarestyrelsen

Certifikatpapirbekendtgørelsen § 2

Certifikatpapirbekendtgørelsen §§ 3-5

Certifikatpapirbekendtgørelsen §§ 6-7

Certifikatpapirbekendtgørelsen §§ 8-11

Certifikatpapirbekendtgørelsen §12

Se mere:

54.3 Udfyldelse og print af certifikater

54.5 Udstedelse af certifikater

54.5 Udstedelse af certifikater

Certifikatet er en officiel myndighedserklæring udstedt af Fødevarestyrelsen til myndighederne i importlandet. Fødevarestyrelsen garanterer med det udstedte certifikat, at forsendelsen overholder de krav, der fremgår af certifikatet. Derfor skal certifikatet underskrives af en embedsdyrlæge eller en officiel inspektør, der er ansat af Fødevarestyrelsen og er bemyndiget til at underskrive certifikater. Hvis det er et krav, at certifikatet underskrives af en embedsdyrlæge, vil det fremgå af certifikatets underskriftsfelt.

Certifikatet kan kun underskrives, hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at oplysningerne i certifikatet er korrekte. Forelæggelse for Fødevarestyrelsen af certifikat og eventuelle ledsagedokumenter, betragtes som en ansøgning om tilladelse til eksport af den pågældende sending. Se afsnit 52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder og afsnit 52.1 Krav om egenkontrol ved eksport af foder.

Eksportøren skal betale for udstedelse af certifikater. Se mere om betaling her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/pdi/Documents/Faktaark%20til%20FVST.pdf>

Når certifikatet er udstedt af Fødevarestyrelsen, må der ikke ændres i det eller tilføjes nye oplysninger.

Bemærk, at Fødevarestyrelsen ikke må udstede certifikater, hvis forsendelsen allerede har forladt Danmark. Eksportøren skal derfor sikre sig, at eksportcertifikatet er udstedt, inden varerne afsendes.

Fodereksportbekendtgørelsen § 5

Certifikatbekendtgørelsen §§ 2-7

Se mere:

54.6 Erstatningscertifikater

54.3 Udfyldelse og print af certifikater

54.4 Certifikatpapir

52. Virksomhedens ansvar ved eksport af foder

Vejledning til fodereksporthandlingsplanen

54.6 Erstatningscertifikater

Hvis et udstedt certifikat er blevet ødelagt, er bortkommet eller indeholder åbenlyse fejl, som ikke vedrører selve sendingen, kan virksomheden anmode Fødevarestyrelsen om at udstede et erstatningscertifikat.

Fødevarestyrelsen kan kun udstede et erstatningscertifikat, hvis sendingen ved afsendelsen var ledsaget af et certifikat udstedt af Fødevarestyrelsen, og hvis følgende betingelser er opfyldte:

- Sendingen skal være samlet
 - Opsplitning af en oprindelig sending til 2 delsendinger fordelt på 2 erstatningscertifikater kan dog ske hvis:
 - Den oprindelige sending er i den kompetente myndigheds varetægt og
 - Modtagerlandets kompetente myndighed har accepteret opsplitningen af sendingen.
- Virksomheden skal sende en skriftlig ansøgning, som indeholder alle relevante oplysninger i sagen, herunder:
 - Oplysning om årsagen til, at der ønskes et erstatningscertifikat
 - Dokumentation for hvor sendingen har været siden afsendelsen og under hvilke forhold, sendingen har været opbevaret
 - Kopi af det udstedte certifikat og andre for sagen relevante dokumenter

Efter en konkret vurdering af ansøgningen afgør Fødevarestyrelsen, om der kan udstedes et erstatningscertifikat.

Certifikatbekendtgørelsen, § 8

Se mere:

54.3 Udfyldelse og print af certifikater

54.4 Certifikatpapir

52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder

54.7 Anmodning om udarbejdelse af nyt eksportcertifikat

Hvis en virksomhed til eksport til et tredjeland skal bruge et certifikat, som ikke allerede findes i Fødevarestyrelsens certifikatdatabase, kan den anmode Fødevarestyrelsen om at udarbejde et nyt certifikat. Dette gælder også, hvis virksomheden får kendskab til, at et eksisterende certifikat er blevet forældet.

Da eksportcertifikater er dokumenter til brug for myndigheder, udarbejder Fødevarestyrelsen certifikater på grundlag af krav udelukkende fra modtagerlandets myndigheder. Krav stillet af fx importører i modtagerlandet kan ikke medtages i certifikatet med mindre, det er sammenfaldende med et myndighedskrav.

Det er eksportøren, der skal skaffe importkravene fra modtagerlandets myndigheder. Når kravene er indhentet, skal de sendes til Fødevarestyrelsen med en anmodning om, at der udarbejdes et certifikat. Det er

meget vigtigt, at det tydeligt fremgår af kravene, at det er krav fra myndighederne. Anmodningen bør også indeholde oplysninger om kontaktperson hos tredjelandets myndigheder.

Hvis virksomheden allerede har kontakt til en kommende importør, kan importøren ofte hjælpe eksportøren med at indhente de nødvendige oplysninger hos importlandets myndigheder. Virksomheden kan eventuelt få hjælp fra sin brancheorganisation, der ofte har erfaringer fra lignende sager og kan have kendskab til relevante kontaktpersoner. Det vil tit være nyttigt at kontakte den danske ambassade i importlandet for at få hjælp til bl.a. at indhente oplysningerne om myndighedernes krav. Ambassaderne har ofte erfaringer fra lignende sager og ved tit hvilke personer, de skal kontakte for at få kravene udleveret. Se liste over danske ambassader i udlandet her: <http://um.dk/da/om-os/kontakt/find-os-i-verden/>

Virksomheden kan eventuelt også få oplysningerne om de stillede krav fra importlandets ambassade i Danmark. Se oversigt over ambassaderne her: <http://um.dk/en/about-us/the-protocol-department/>

Nogle tredjelande udsteder importtilladelser til importøren. Af importtilladelsen fremgår det, hvilke myndighedskrav der stilles. Hvis det ikke er muligt at få kravene direkte fra myndighederne, kan virksomheden bede importøren om en kopi af importtilladelsen, og så sende denne kopi til Fødevarestyrelsen. Man skal dog ved importtilladelser være meget opmærksom på, at der kan gælde forskellige krav, hvis virksomheden har flere produkter og/eller importører. Man skal ligeledes være opmærksom på, at importtilladelserne typisk gælder 1 eller 2 år, og at kravene ofte ændres, når tilladelserne fornyes.

Når alle nødvendige oplysninger fra eksportøren er modtaget, er standardproceduren, at Fødevarestyrelsen vurderer importkravene for at sikre, at Danmark kan leve op til kravene. Hvis der stilles krav, som de danske myndigheder ikke kan attestere, vil Fødevarestyrelsen foreslå alternative løsninger og dermed forhandle med modtagerlandets myndighed om den endelige udformning af certifikatet.

Fødevarestyrelsen sender certifikatudkastet til myndighederne. Ofte kræver det flere udkast at få certifikatet godkendt. Når det er endeligt godkendt bliver det lagt på [certifikatdatabasen](#). Se afsnit [54.2 Certifikatdatabasen](#).

Se mere:

Guiden: Sådan anmoder du om udarbejdelse af eksportcertifikater

[54 Certifikater til eksport af foder](#)

[54.1 Certifikattyper](#)

[54.2 Certifikatdatabasen](#)

[54.3 Udfyldelse og print af certifikater](#)

[54.4 Certifikatpapir](#)

[54.5 Udstedelse af certifikater](#)

[52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder](#)

55. Tredjelandes importrestriktioner på foder

Det er ikke muligt at eksportere foder til et tredjeland, hvis landet har indført importrestriktioner.

Se mere:

55.1 Restriktioner ved eksport til tredjelände

55.1 Restriktioner ved import af foder til tredjelände

Et tredjeland kan indføre importrestriktioner. Det betyder, at enten en bestemt produkttype eller evt. alle produkter fra Danmark ikke kan eksporteres til det pågældende land. Restriktionen kan også gælde produkter fra bestemte områder i Danmark.

Eksportvirksomheden bør derfor altid forud for en eksport sikre sig, at produktet ikke er omfattet af restriktioner i modtagerlandet.

På Fødevarestyrelsens hjemmeside er der en liste over tredjelandes importrestriktioner på produkter fra Danmark. Se listen over eksportrestriktioner her.

Se mere:

52 Virksomhedens ansvar ved eksport af foder

56. Eksport af foder af animalsk oprindelse

Foder, som indeholder animalske biprodukter eller produkter afledt af animalske biprodukter, skal både overholde lovgivningen vedrørende foder, lovgivningen vedrørende animalske biprodukter og TSE-forordningen.

Derudover skal virksomheder, som vil eksportere foder af animalsk oprindelse, være opmærksomme på, at de også skal opfylde de nationale supplerende regler for eksport, som findes i fodereksporthkendtgørelsen.

Forordningen om animalske biprodukter

Gennemførelsesforordningen

TSE-forordningen

Fodereksporthkendtgørelsen

Se mere:

56.1 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere

56.2 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere

Se også:

40. Foder af animalsk oprindelse

41. Registrering, godkendelse og tilladelse som fodervirksomhed med foder af animalsk oprindelse

51. Generelt om eksport af foder

Vejledning til fodereksporthandlingen

56.1 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere

Det er kun tilladt at eksportere forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere - eller foderblandinger, som indeholder sådant protein - hvis en række særlige betingelser er opfyldte.

Betingelser:

- Det forarbejdede animalske protein skal være fremstillet i forarbejdningsanlæg, som opfylder kravene i TSE-forordningens bilag IV, kapitel IV, afsnit D, litra c.
- Foderblandinger, som indeholder forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere, skal fremstilles på foderblandingsvirksomheder, der
- Fremstiller deres produkter i overensstemmelse med TSE-forordningens bilag IV, kapitel IV, afsnit D, litra d

eller

- Tilvejebringer det forarbejdede animalske protein, som skal anvendes i de foderblandinger, som skal eksporteres, i forarbejdningsanlæg, der opfylder kravene i TSE-forordningens bilag IV kapitel V, afsnit E, pkt. 3, litra a, og som

enten:

- Udelukkende beskæftiger sig med fremstilling af foderblandinger til eksport fra EU og er godkendt til dette formål af den kompetente myndighed

eller:

- Udelukkende beskæftiger sig med fremstilling af foderblandinger til eksport fra EU og med fremstilling af foderblandinger til akvakultur, som skal markedsføres i EU, og er godkendt til dette formål af den kompetente myndighed
 - Bemærk at virksomhederne skal søge Fødevarestyrelsen om særlig godkendelse til eksport af de nævnte produkter.
 - Foderblandingerne skal pakkes og mærkes i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller med importlandets krav. Hvis importlandets mærkningskrav ikke er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, skal følgende tekst fremgå af mærkningen: ”Indeholder forarbejdet animalsk protein fra ikke-drøvtyggere”.
 - Hvis en transportvirksomhed transporterer forarbejdet animalsk protein fra ikke-drøvtyggere eller foderblandinger indeholdende sådant protein bestemt til eksport, og efterfølgende ønsker at anvende samme køretøj til eksempelvis foder til kvæg, svin eller fjerkræ (ikke akvakulturdyr), er der krav om, at der hos transportvirksomheden foreligger en rengøringsprocedure, som er godkendt af Fødevarestyrelsen. Det er vigtigt, at rengøringsproceduren er godkendt hos Fødevarestyrelsen på forhånd – altså inden transporten foretages. Der er yderligere krav om, at virksomheden skal kunne dokumentere typen af foder, der er transporteret 2 år tilbage. Virksomheden kan via Fødevarestyrelsens

- hjemmeside søge om at få godkendt sin rengøringsprocedure. –Kravet om godkendt rengøringsprocedure gælder kun ved transport af produkter i løs vægt. Der er ikke krav om godkendte rengøringsprocedurer ved transport af emballerede produkter som fx big bags.
- Der gælder tilsvarende regler om, at en virksomheds rengøringsprocedure skal godkendes af Fødevarestyrelsen, hvis der på lageret opbevares løst foder til eksport, og der efterfølgende oplagres foder til fødevarereproducerende dyr i EU, der ikke må fodres med forarbejdet animalsk protein fra ikke-drøvtyggere (ikke akvakulturdyr).

Ovennævnte betingelser gælder dog ikke for eksport af følgende produkter:

- Foder til selskabsdyr der indeholder forarbejdet animalsk protein, og som er forarbejdet på virksomheder, der er godkendt til fremstilling af foder til selskabsdyr i overensstemmelse med artikel 24 i forordningen om animalske biprodukter. Foderet skal være mærket og pakket i overensstemmelse med EU-lovgivningen.
- Fiskemel, som er fremstillet i overensstemmelse med TSE-forordningens bilag IV.
- Forarbejdet animalsk protein af opdrættede insekter, som er fremstillet i overensstemmelse med TSE-forordningens bilag IV.
- Foderblandinger, der ikke indeholder andet forarbejdet protein end fiskemel og protein fra opdrættede insekter, som er fremstillet i overensstemmelse med TSE-forordningens bilag IV.

Forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere til fremstilling af foder til selskabsdyr. Her kræves dog analyser for at sikre, at der ikke er drøvtyggermateriale i produktet.

Bestemmelserne i TSE-forordningen vedrører udelukkende EU-krav. Eventuelle krav fra modtagerlandet - fx om at sendingen skal ledsages af et eksportcertifikat udstedt af den kompetente myndighed i eksportlandet - er ikke reguleret af bestemmelserne i TSE-forordningen, men af reglerne i fodereksporthandlingsbekendtgørelsen. Reglerne i TSE-forordningen og fodereksporthandlingsbekendtgørelsen supplerer således hinanden, da fodereksporthandlingsbekendtgørelsen også gælder ved eksport af animalske biprodukter.

TSE-forordningen, Bilag IV, kapitel V, afsnit E, pkt.3

Forordningen om animalske biprodukter 1069/2009

Fodereksporthandlingsbekendtgørelsen

Forordning 152/2009 om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol af foder

Se mere:

56 Eksport af foder af animalsk oprindelse

56.2 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere

41.2 Registrering, godkendelse og tilladelser efter TSE forordningen

40.4 Godkendelse af rengøringsprocedure hos en transportvirksomhed og lager

40.5 Prøver af foder med animalsk indhold efter TSE forordningen

40.6 Fysisk adskilte faciliteter og anden sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen

40.7 Fodring af dyr med foder af animalsk oprindelse

40.10 Fremstilling af forarbejdet animalsk protein af insekter samt fiskemel efter TSE forordningen

40.11 Foder til selskabsdyr

40.12 Foder til pelsdyr

40.14 Mærkningsregler for foder af animalsk oprindelse

41.3 Offentliggørelse af virksomheder efter forordningerne om animalske biprodukter og TSE forordningen

40.15 Tjek af leverandør efter TSE forordningen

51 Generelt om eksport af foder

Vejledning til fodereksporthandlingen

56.2 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere

Det er kun tilladt at eksportere forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere, hvis en række særlige betingelser er opfyldte. De samme betingelser gælder, hvis det forarbejdede protein fra drøvtyggere er i en blanding med forarbejdet protein fra andre dyr end drøvtyggere.

Betingelser:

- Det forarbejdede protein af drøvtyggere skal transporteres i forseglede containere/holdere direkte fra forarbejdningsvirksomheden til udgangsstedet fra EU.
- Sendingen skal kontrolleres på et grænsekontrolsted, som skal være opført i bilag I til Kommissionens beslutning 2009/821/EF til kontrol af NHC-produkter (Not for Human Consumption)
- Den ansvarlige for tilrettelæggelsen af transporten skal oplyse den kompetente myndighed på det pågældende grænsekontrolsted om sendingens ankomst til udgangsstedet.
- Sendingen skal være ledsaget af et korrekt udfyldt handelsdokument udstedt via TRACES. På dette handelsdokument skal udgangsgrænsekontrolstedet være angivet som udgangssted i rubrik I. 28.

Ovennævnte betingelser gælder dog ikke for eksport af forarbejdet foder til selskabsdyr, som indeholder forarbejdet protein fra drøvtyggere. Sådant foder må eksporteres, hvis følgende betingelser er opfyldte:

- Foderet skal være forarbejdet på virksomheder, der er godkendt til fremstilling af foder til selskabsdyr i overensstemmelse med artikel 24 i forordningen om animalske biprodukter.
- Foderet skal være pakket og mærket i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Bestemmelserne i TSE-forordningen vedrører udelukkende EU-krav. Eventuelle krav fra modtagerlandet - fx om at sendingen skal ledsages af et eksportcertifikat udstedt af den kompetente myndighed i eksportlandet - er ikke reguleret af bestemmelserne i TSE-forordningen, men af reglerne i fodereksporthandlingen. Reglerne i TSE-forordningen og fodereksporthandlingen supplerer således hinanden, da fodereksporthandlingen også gælder ved eksport af animalske biprodukter.

TSE-forordningen, Bilag IV, kapitel V, afsnit E, pkt.1

TSE-forordningen, Bilag IV, kapitel V, afsnit E, pkt.2

Forordningen om animalske biprodukter

Fodereksporthæftigheden

Kommissionens beslutning om anvendelse af Traces-systemet, bilag I

Se mere:

56 Eksport af foder af animalsk oprindelse

56.1 Særlige regler ved eksport af forarbejdet animalsk protein fra andre dyr end drøvtyggere

41.2 Registrering, godkendelse og tilladelser efter TSE forordningen

40.5 Prøver af foder med animalsk indhold efter TSE forordningen

40.6 Fysisk adskilte faciliteter og anden sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen

40.7 Fodring af dyr med foder af animalsk oprindelse

40.11 Foder til selskabsdyr

40.12 Foder til pelsdyr

40.14 Mærkningsregler for foder af animalsk oprindelse

41.3 Offentliggørelse af virksomheder efter forordningerne om animalske biprodukter og TSE forordningen

40.15 Tjek af leverandør efter TSE forordningen

51 Generelt om eksport af foder

Vejledning til fodereksporthæftigheden

FODERHYGIEJNE OG GOD PRAKSIS PÅ FODERVIRKSOMHEDER, HERUNDER LANDBRUG

57 Foderhygiejne

Fodervirksomheder, herunder landbrug, skal overholde en række regler for foderhygiejne ved produktion, håndtering og markedsføring af foder. Reglerne gælder for alle fodervirksomheder, herunder landbrug.

Se mere:

57.1 Foderhygiejne ved produktion, håndtering og markedsføring af foder

57.1 Foderhygiejne ved produktion, håndtering og markedsføring af foder

Reglerne om foderhygiejne sætter mål og rammer for:

- Indretning og drift af fodervirksomheder.
- Registrering og godkendelse af fodervirksomheder.
- Sporbarhed af foder.

Formålet er at opnå et højt niveau af forbrugerbeskyttelse med hensyn til fødevare- og fodersikkerhed. Lederen af fodervirksomheden har ansvar at forebygge farer, der kan gå ud over fodersikkerheden.

Foderhygiejneforordningen

Forordningen om fodervirksomheder, der fremstiller eller markedsfører visse fodertilsætnings-stoffer

Foderbekendtgørelsen

Fodervirksomheder skal producere sikkert foder ved at indrette virksomhederne på en fornuftig måde og drive dem forsvarligt. Virksomhedslederen har ansvar for at registrere, indrette og drive virksomheden efter reglerne.

Virksomheder med aktiviteter efter produktionsleddet skal tilsvarende bidrage til, at foderet ikke bliver forringet ved at indrette og drive virksomheden forsvarligt.

Se mere: læs mere om hygiejne og god praksis på landbrug i [afsnit 58-65](#) og på virksomheder i [afsnit 68-76](#).

Se også:

37 Salmonella i foder

77 Sporbarhed af foder

78 HACCP-system på fodervirksomheder

79 Registrering og godkendelse af fodervirksomheder, herunder landbrug

58 God praksis og gode arbejdsgange på landbrug

En landbruger, der dyrker og opbevarer foder, skal have gode arbejdsgange og en god hygiejnepraksis for at forebygge, at foderet bliver forurenede og farligt at spise for dyrene.

Se mere:

58.1 Egenkontrol baseret på gode arbejdsgange og god hygiejnepraksis på landbrug

58.2 Generelle forpligtelser ved fodring af dyr

Se også:

61 Forebyggelse af skadedyr på landbrug

58.1 Egenkontrol baseret på gode arbejdsgange og god praksis på landbrug

Landbrugeren skal have egenkontrol baseret på gode arbejdsgange og en god praksis for at dyrke og opbevare foder for at undgå, at foderet bliver forurenede. Gode arbejdsgange kendes også som ”god produktionspraksis” og den engelske udgave ”Good Manufacturing Practice”, GMP.

Et eksempel på en god arbejdsgang er at rydde regelmæssigt op og rengøre de steder, hvor der bliver opbevaret foder.

Der er ikke krav om skriftlig dokumentation for gode arbejdsgange. På større landbrug eller landbrug, hvor medarbejderne ikke har dansk som hovedsprog, kan det dog være en fordel at skrive de gode arbejdsgange ned.

Ved kontrolbesøg skal landbrugeren mundtligt kunne redegøre for de arbejdsgange, der skal sikre en god foderhygiejne.

Foderhygiejneforordningen, artikel 4, stk. 1 og 2, samt bilag I

58.2 Generelle forpligtelser ved fodring af dyr

Foder skal opbevares og håndteres ved brug af gode arbejdsgange. Foder må ikke udsættes for fysisk, kemisk eller biologisk forurening, da det dermed kan blive farligt for dyr eller de producerede fødevarer, fx mælk, æg og kød.

Rette foder skal gives til rette dyr. Landbrugeren skal derfor have gode arbejdsgange for at fordele og udfodre med forskellige typer af foderblandinger. Det er vigtigt, hvis dele af foderet indeholder stoffer eller fodermidler, som kun må gives til bestemte kategorier af dyr.

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Fodring, 2. Fordeling

Foderhygiejneforordningen, Artikel 4, stk. 2

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Krav til stald- og fodringsudstyr

Se også:

58.1 Egenkontrol baseret på gode arbejdsgange og god praksis på landbrug

60 Beskyttelse mod at forurene foder på landbrug

59 Rengøring på landbrug

Landbrugeren har ansvar for at holde stalde, fodertrug og andet udstyr mv. rent i husdyrproduktionen.

Se mere:

59.1 Rengøring af stalde, trug mv. i husdyrproduktion

59.2 Håndtering af husdyrgødning, affald og andre kilder til forurening af foder på landbrug

59.3 Rengøring af bygninger, faciliteter og udstyr på landbrug

59.4 Brug af rengørings- og desinfektionsmidler på landbrug

59.5 Rengøring af vandsystemer på landbrug

59.1 Rengøring af stalde, trug mv. i husdyrproduktion

Stalde, fodertrug og foderlader skal rengøres grundigt og regelmæssigt og skal være udformet, så de kan rengøres. Produktionsenheden skal gøres tilstrækkelig rent, så foderet fx ikke fordærver eller bliver forurennet.

Stalden skal derfor indrettes, så det er muligt at holde krybber og foderbord rent.

Krybber skal placeres, så foderet ikke bliver forurennet med husdyrgødning eller kan væltes ud af krybberne. Krybberne skal være egnede til den pågældende type foder og skal kunne tømmes dagligt.

Gødningsmåtte og foderbord skal være adskilt med passende forværk/kant/afskærmning, så dyrene ikke kan træde gødning ud på foderbordet.

Foderhygiejneforordningen, Bilag III, God fodringspraksis, Krav til Stald- og fodringsudstyr

Foderhygiejneforordningen, Bilag III, God fodringspraksis, Foder og vand

59.2 Håndtering af husdyrgødning, affald og andre kilder til forurening af foder på landbrug

Landbrugeren skal sikre sig, at foderet til husdyr ikke bliver forurennet. Derfor skal affald og andre kilder til forurening fjernes fra områder, hvor der bliver udfodret, opbevaret og håndteret foder.

Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis, Krav til stald- og fodringsudstyr

Nogle kilder til forurening af foderet er direkte farlige og står på listen over ”andre stoffer og materialer, der ikke må være i foder”, fx bejdset udsæd og fæces. Men foderet kan også blive forurennet fx fra gode levesteder for skadedyr eller på grund af dårlige muligheder for rengøring.

Der er risiko for, at foderet kan blive forurennet med husdyrgødning, når fx krybber er placeret i en forkert højde i forhold til dyrenes størrelse, eller når løse dyr får adgang til foderbord eller foderlade. I stalde med dybstrøelse bliver foderet typisk forurennet på foderbordet, hvis gødningsmåtte og foderbord ikke er adskilt med passende forværk/kantafskærmning.

Se også:

35 Andre stoffer og materialer der ikke må være i foder

59.3 Rengøring af bygninger, faciliteter og udstyr på landbrug

Bygninger og øvrige faciliteter, som kommer i berøring/kontakt med foder, skal rengøres regelmæssigt, og affald skal fjernes. Opbevaringssteder for foder skal holdes rent og tørt. Foderanlæg og fodervogne skal rengøres. Foder skal transporteres og håndteres på en måde, hvor foderet ikke bliver forurenet. Rengøringen skal også sikre, at foder til forskellige dyrekategorier ikke bliver blandet sammen/krydsforurenet.

Rengøringen skal være grundig og regelmæssig, og faciliteter og udstyr skal desinficeres efter rengøring, hvis det er nødvendigt.

Hvis flere personer står for at gøre rent, kan det være en fordel at lave et skema over de rengøringsopgaver, som ikke skal udføres hver dag. Det kan fx være at børste inde i tørfoderblanderen, gøre vådfodertrengene grundig rent eller at feje i foderladen.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 4, litra a og b

Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis, Krav til stald- og fodringsudstyr

Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis, Fodring, 1. Opbevaring

Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis Fodring, 2. Fordeling

59.4 Brug af rengørings- og desinfektionsmidler på landbrug

Midler til rengøring og desinfektion skal opbevares adskilt fra foder og steder, hvor dyrene bliver fodret. På den måde kan man undgå, at foderet bliver forurenet, og at rengøringsmidlerne bliver brugt utilsigtet. Følg altid brugervejledningen på produkterne.

Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis, Krav til stald- og fodringsudstyr

Visse udtørningsmidler er ikke godkendt til brug i stalde med dyr, og de skal derfor fejes helt bort, før der bliver lukket dyr ind i stalden igen.

Hvis drikkevandsanlæg eller anlæg til vådfodring bliver gjort rent med midler, som ikke er godkendt til vand eller foder, skal eventuelle rester af rengøringsmidlet fjernes helt, inden anlægget tages i brug. Hvis rengøringsmidlet er godkendt som fodertilsætningsstof, skal stoffet bruges efter reglerne for fodertilsætningsstoffer.

Se også:

16 Biocider

16.1 Desinfektionsmidler

5.1 Hvad et fodertilsætningsstof er

5.11 Generelle betingelser for brug af fodertilsætningsstoffer

59.5 Rengøring af vandsystemer på landbrug

Vandkopper, drikkekar og drikkenipler skal være udformet og installeret på en måde, hvor der er minimal risiko for at forurene vandet.

Vandsystemer, drikkenipler, vandingskar m.v. skal rengøres og vedligeholdes regelmæssigt. Ventilerne skal tjekkes regelmæssigt, og hvis de ikke leverer vand i tilstrækkelige mængder til dyrene, skal ventilerne renses eller skiftes.

Vandkar og vandkopper skal renses for rester af foder, så dyrene kan drikke frit.

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Foder og vand

60. Beskyttelse mod forurening af foder på landbrug

Foder skal beskyttes mod forurening og fordærv

Se mere:

60.1 Beskyttelse af græsarealer mod forurening

60.2 Beskyttelse af foderstoffer på landbrug mod forurening og fordærv

60.3 Beskyttelse af foder på landbrug mod forurening fra emballage og udstyr

60.4 Opbevaring af foder adskilt fra kemikalier m.m. på landbrug

60.5 Tørring af afgrøder med røggasanlæg på landbrug

60.1 Beskyttelse af græsarealer mod forurening

Arealer, som bruges til afgræsning, skal styres på en måde, der minimerer forurening.

Når en landbruger bruger husdyrgødning på afgræsningsarealer, skal der gå et passende tidsrum fra husdyrgødningen bliver bragt ud, og til dyrene igen får lov at gå på arealet. Tidsrummet afhænger bl.a. af temperatur og nedbør i perioden, men også af dyreart og hvilken type foder, arealet bruges til, fx om det bruges til hø eller afgræsning.

Ved brug af kemiske stoffer skal landbrugeren overholde fristerne for tilbageholdelse og undgå, at afgrøden bliver høstet, eller dyrene bliver lukket ud på arealet, før tilbageholdelsesfristen er gået.

Græsningsarealerne skal også holdes fri for planter, der kan være giftige for landbrugsdyr. Der er stor forskel på de enkelte dyrearters følsomhed over for planter. Læs mere om giftige planter på www.landbrugsinfo.dk

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Græsning

60.2 Beskyttelse af foderstoffer på landbrug mod forurening og fordærv

Landbrugeren skal så vidt muligt sikre sig, at foderstofferne er rene. Landbrugeren skal sikre sig hygiejniske vilkår for at opbevare foderstoffer, så foderet ikke bliver forurenede eller fordærvede under opbevaring. Krybber og fodertrug skal renses hyppigt for rester af foder, så gammelt foder ikke ligger og fordærver.

Med "rene foderstoffer" forstås foder, som ikke er forurenede med biologiske, kemiske eller fysiske parametre.

Landbrugeren kan opnå gode hygiejniske vilkår ved at vedligeholde bygninger og opbevaringsområder godt, og ved at forebygge mod skadedyr.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 4, litra b

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Krav til Stald- og fodringsudstyr

60.3 Beskyttelse af foder på landbrug mod forurening fra emballage og udstyr

Emballage til foder skal være beregnet til kontakt med den relevante type foder, og må ikke være kilde til forurening af foderet.

Der kan fx være særlige krav til overflader og emballage, som kommer i kontakt med fx vådfoder eller et bi- og restprodukt fra fødevarerproduktion, som er mere surt (lavere pH) end andet foder.

Foderet skal udfodres på en måde, hvor det ikke bliver udsat for forurening fra forurenede opbevaringsområder og udstyr.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 4, litra f

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Fodring, 2. Fordeling

60.4 Opbevaring af foder adskilt fra kemikalier m.m. på landbrug

For at undgå forurening af foder må foderet ikke opbevares sammen med farlige stoffer, rengørings- og desinfektionsmidler eller farligt affald.

Ved "opbevaring sammen med" forstås opbevaring så nær ved, at der er en risiko for forurening. Fx i form af dampe fra farlige stoffer, direkte kontakt med farlige stoffer, eller ved at farlige stoffer bliver blandet i foderet ved en fejl.

Såså skal opbevares, så det ikke er tilgængeligt for dyr og ikke kan blive blandet sammen med foder.

Eksempler på farlige stoffer er: pesticider, biocider, lægemidler, diesel- og smøreolie m.v. Farligt affald er eksempelvis emballage fra og rester af farlige stoffer.

Der er ikke krav om, at farlige stoffer og affald skal opbevares i et separat rum, men disse stoffer skal opbevares, så de ikke kan forurene foderet under uheldige omstændigheder. Opbevaringen afhænger derfor af de konkrete forhold på bedriften.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 4, litra e

Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis, Fodring, 1. Opbevaring

Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis, Krav til stald- og fodringsudstyr

60.5 Tørring af afgrøder med røggasanlæg på landbrug

I landbruget kan korn og andet foder tørres på røggasanlæg. I disse anlæg sker tørringen ved direkte forbindelse mellem afgrøden og luftstrømmen fra forbrændingskilden. Dette kaldes direkte tørring.

Når landbruget tørrer korn og andet foder på et røggasanlæg, skal landbrugeren tage højde for at den direkte forbindelse mellem kornet/foderet og forbrændingskilde kan medføre forurening af foderet. Ved direkte tørring er der risiko for, at foderet bliver forurennet med dioxin.

Hvis forbrændingskilden er fossile brændstoffer, affaldstræ m.v. er der meget stor risiko for, at der under forbrændingen dannes dioxiner, som føres med røggasserne ind i og forurener kornet/foderet. Hvis man derimod fyrer med naturgas i et røggasanlæg, er der ikke fare for, at afgrøden bliver forurennet med dioxin.

I EU har fødevareskandaler i flere tilfælde haft udspring i, at dyrenes foder var dioxinforurennet på grund af anvendelse af foder, der var direkte tørrede bi- eller restprodukter fra fødevarerindustrien.

Landbrugeren skal vedligeholde sit anlæg til tørring og sikre sig, at risikoen for forurening med dioxin er så lille som muligt. Landbrugeren skal også få analyseret sit foder for indhold af dioxin.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 2

”Kaloriferer” er forbrændingsanlæg, hvor forbrændingsprodukter og tørreluft er adskilt. Røggassen ledes bort fra korn og bygning, og der er derfor ikke tale om direkte tørring.

61. Forebyggelse af skadedyr på landbrug

Landbruger skal forhindre, at dyr og skadegørere kan forurene foderet. Landbrugeren skal derfor fx begrænse skadedyrenes muligheder for at komme ind i bygningerne og begrænse skadedyrenes adgang til mad og skjulesteder på ejendommen.

Se mere:

61.1 Begrænsning af skadedyrs adgang til bygninger m.m. på landbrug

61.1 Begrænsning af skadedyrs adgang til bygninger m.m. på landbrug

Landbrugeren skal forhindre, at dyr og skadegørere forurener foderet. Det kan ske ved at begrænse skadedyrenes adgang til bygninger, vand og foder samt til skjulesteder.

Landbrugeren skal forhindre, at dyr og skadegørere kan komme til bygninger og ind i bygninger, hvor der bliver opbevaret foder. Bygningerne skal derfor holdes tætte med døre og vinduer, som kan lukkes, når der ikke arbejdes på området. Huller i bygninger m.v. skal stoppes til, og eventuelle kloakdæksler og afløbsriste skal sikres mod rotter.

Området omkring bygningen med foder må ikke bruges som lagerplads til fx paller eller maskiner, hvor skadedyrene kan skjule sig. Eventuel bevoksning skal holdes nede eller fjernes, så skade dyrene ikke kan kravle op og ind i bygningen.

Hvis foderet bliver opbevaret i en silo, skal landbrugeren holde rent omkring siloerne. Vegetation og brugt afdækningsmateriale skal fjernes, og området kan fx forsynes med skræmmefugle (rovfugle) og støjsendere.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 4, litra d
Foderhygiejneforordningen, bilag III, God fodringspraksis, Fodring, 1. Opbevaring

62. Personale på landbrug

Når man fodrer og passer dyr, skal man have den nødvendige viden.

Se mere:

62.1 Oplæring m.m. af personale på landbrug

62.1 Oplæring m.m. af personale på landbrug

Når man fodrer og passer dyr, skal man have den nødvendige viden til at udføre dette arbejde. Der er ikke krav om en specifik uddannelse eller særlige kurser. Introduktion og sidemandsoplæring kan sikre, at en medhjælper bliver klædt på til opgaven. Landbrugeren kan informere om arbejdsopgaver på stedet eller ved at sætte opslag/instruktion op relevante steder, fx i foderladen eller ved blandeanlæg.

Formålet med oplæring er, at medhjælperen får kendskab til gode arbejdsgange og den relevante faglige viden for at kunne fodre og passe dyr.

Det skal være klart, hvordan ansvar og arbejdsgange er i forbindelse med sygdom og ferier.

På et HACCP-landbrug skal medhjælperne have viden om håndtering og blanding af foder med brug af tilsætningsstoffer eller forblandinger. Medhjælperne skal kende kvalitetsstyringssystemet og procedurerne for dokumentation af de enkelte processer i fremstillingen af foder. Medhjælperen skal også have en klar

viden om sit ansvarsområde og sine beføjelser. Både landbruger og medhjælper skal kunne redegøre for kvalitetsstyringssystemet, hvis der kommer kontrol på et HACCP-landbrug.

Se også:

64 Forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form på landbrug (HACCP-landbrug)

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Personale

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Personale

63. Analyseresultater for foder - journal og opfølgning på landbrug

Når et foder bliver analyseret for stoffer, som har betydning for menneskers sundhed, skal landbrugeren gemme analyseresultatet. Hvis analyseresultat viser, at et foder eller en fødevarer ikke overholder en grænseværdi, skal landbrugeren straks reagere og træffe de nødvendige foranstaltninger.

Se mere:

63.1 Journal over analyseresultater for foder

63.2 Opfølgning på analyseresultater for foder

63.1 Journal over analyseresultater for foder

Når et foder bliver analyseret for stoffer, som har betydning for menneskers sundhed, skal landbrugeren gemme analyseresultatet. Det gælder også for analyseresultater af skadelige stoffer som fx pesticider, tungmetaller og svampetoksiner i mælk, æg eller kød. Landbrugeren behøver ikke gemme analyseresultater for næringsstoffer som fx protein og råaske.

Journalen kan være en samling af alle analyseattesterne, men det kan også være en liste, hvor landbrugeren noterer data om prøver og analyseresultater.

Hvis et analyseresultat viser, at et foder eller en fødevarer ikke overholder en grænseværdi for et stof, skal landbrugeren reagere.

Se mere:

63.2 Opfølgning på analyseresultater for foder

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, II. Journaler, punkt 2, litra d

63.2 Opfølgning på analyseresultater for foder

Hvis et analyseresultat viser, at et foder eller en fødevarer ikke overholder en grænseværdi, skal landbrugeren straks reagere og træffe de nødvendige foranstaltninger. Overskridelse af grænseværdier kan være

både ulovlige og farlige. Hvis foderet vurderes farligt, har landbruger ansvar for straks at fjerne det pågældende foder fra dyrene og tage kontakt til eventuelle aftagere af foder, fødevarer eller levende dyr.

Se mere i Fødevarestyrelsens Vejledning om tilbagetrækning af foder og fødevarer, [Tilbagetrækningsvejledningen](#).

[Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 4, litra g](#)
[Fødevareforordningen, artikel 15](#)

64. Forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form på landbrug

Hvis et landbrug bruger forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form, når det blander foder, er det et "HACCP-landbrug". Landbruget skal da registreres til denne aktivitet og skal have et skriftligt kvalitetsstyringssystem, som er baseret på HACCP-principperne.

Se mere:

[64.1 Brug af forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form på landbrug \(HACCP-landbrug\)](#)

64.1 Brug af forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form på landbrug (HACCP-landbrug)

Hvis et landbrug anvender forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form, når det blander foder, er det et HACCP-landbrug. Landbruget skal da registreres til denne aktivitet og skal have et skriftligt kvalitetsstyringssystem, som er baseret på HACCP-principperne. Landbruget skal også altid overholde de almindelige regler for god praksis på landbrug.

Kvalitetsstyring er fundamentet for god produktionspraksis, når man bruger forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i sin foderproduktion. Formålet er at producere et sikkert og ensartet foder, som har det rette tilsætningsstof i den rette dosis i den rette blanding til det rette dyr. Kvalitetsstyringssystemet skal fokusere på processerne ved håndtering og brug af det konkrete tilsætningsstof eller forblandingen, som bliver brugt på bedriften.

Se mere:

[58 God praksis og gode arbejdsgange for foder på landbrug](#)

[80.2 Registrering af HACCP-landbrug – primærbedrifter, der bruger forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form](#)

På Fødevarestyrelsens hjemmeside: Kvalitetsstyring og HACCP ved brug af tilsætningsstoffer og forblandinger på landbrug – om udarbejdelse af kvalitetsstyring og brug af HACCP på et landbrug https://www.foedevarestyrelsen.dk/SiteCollectionDocuments/Foder-%20og%20foedevaresikkerhed/Kvalitetsstyring_og_HACCP.pdf

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Krav til foderstofvirkksomheder i andre led end primærproduktionsleddet, jf. artikel 5, stk. 2.

Foderhygiejneforordningen, Artikel 6

65. Vand i primærproduktionen

Vand, der bruges i primærproduktionen, skal være af en passende kvalitet. Primærproducenten/landbrugeren skal derfor bruge rent vand eller drikkevand, hvis det er nødvendigt for at sikre, at foder og fødevarer ikke bliver forurenede eller bliver farligt.

Se mere:

65.1 Kvalitet af vand til primærproduktion af foder

65.2 Passende kvalitet af vand til dyr

65.1 Kvalitet af vand til primærproduktion af foder

Vand til vanding, sprøjtning m.v. af foder må ikke indeholde mikroorganismer eller skadelige stoffer, som kan udgøre en fare for fodersikkerheden.

Vand til produktion af foder behøver ikke være af drikkevandskvalitet, men vandet må ikke skade det producerede foder. Kravene til vandkvalitet afhænger af flere forhold, bl.a. typen af foderafgrøde, og hvornår afgrøden vandes i forhold til høst og vejr.

Hvis vandet ikke er af drikkevandskvalitet, skal landbrugeren:

- afklare hvilken kvalitet af vand, som er nødvendig til den pågældende produktion, og
- vurdere om vandet opfylder kriterierne i praksis.

Der skal være ekstra fokus på vandets kvalitet, hvis analyser viser, at vandet indeholder rester af pesticider, tungmetaller eller andre stoffer. Disse stoffer kan hobe sig op i foderet og vandre videre over i fødevarer.

Foderhygiejneforordningen, bilag I, Primærproduktion, del A, I. Hygiejnebestemmelser, punkt 4, litra c

65.2 Passende kvalitet af vand til dyr

Drikkevand og vand til akvakultur skal være af passende kvalitet til de dyr, der produceres. Vandet behøver ikke at være af drikkevandskvalitet, men vandet må ikke kunne udgøre en risiko for dyr eller for den producerede fødevare.

Når der bruges overfladevand, søvand eller lignende, skal der være ekstra fokus på vandets kvalitet. Hvis analyser viser, at vandet indeholder rester af pesticider, tungmetaller eller andre stoffer, som kan ophobes

i foderet og vandre videre over i fødevarer, skal landbrugeren træffe foranstaltninger for at vurdere og minimere eventuelle farer.

Udstyr til vand skal være udformet og installeret på en sådan måde, at vandet ikke bliver forurennet. Det gælder både vandkar og vandkopper i stalden og vandforsyninger på eventuelle udearealer.

Foderhygiejneforordningen, bilag III, Foder og vand

Se mere:

59.5 Rengøring af vandsystemer på landbrug

FODERVIRKSOMHED EFTER PRIMÆRPRODUKTION

66. Foderhygiejne på fodervirksomhed efter primærproduktion

Der er en række foderhygiejneregler om ansvar for drift og indretning af fodervirksomheder i leddet efter primærproduktionen.

Se mere:

66.1 Fodervirksomhedens ansvar for foderhygiejne efter primærproduktion

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.3 Branchekoder for fodervirksomheder efter primærproduktion

66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.5 Viden om HACCP på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også specifikke foderhygiejneregler for indretning og drift i afsnit 67-76.

66.1 Fodervirksomhedens ansvar for foderhygiejne efter primærproduktion

Lederen af en fodervirksomhed har ansvar for virksomhedens drift og indretning.

Lederen skal kunne godtgøre, at virksomhedens organisering, procedurer for aktiviteter, indretning, udstyr og materialer lever op til foderlovgivningen.

Det er også lederens ansvar løbende at kontrollere, at virksomheden overholder foderlovgivningen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 4, stk. 1

Lederen skal derfor sikre:

- At alle virksomhedens aktiviteter sker efter reglerne for foderhygiejne og i anden foderlovgivning.
- At virksomheden er hensigtsmæssigt indrettet, og udstyret er velegnet til formålet, så de fysiske forhold lever op til bestemmelserne for foderhygiejne og eventuelle specifikke krav i anden foderlovgivning.
- At virksomheden bidrager til at sikre, at alle de foderstoffer, som virksomheden producerer, håndterer eller markedsfører, opfylder foderlovgivningen.

Virksomheden skal have styr på, hvilke foderstoffer der skal indgå i virksomhedens sortiment, og om foderet skal håndteres som løsvare eller emballerede varer. Fx skal en virksomhed, der vil håndtere løsvare foder med/af animalsk oprindelse, afklare, om anden foderlovgivning indeholder særlige regler for rengøring eller for, hvordan foderet skal håndteres.

Se mere:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.5 Viden om HACCP på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

3 Fodervirksomheders og landbrugs ansvar

40 Foder af animalsk oprindelse

67 Faciliteter og udstyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.2 System til at sikre foderhygiejne på virksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal etablere og vedligeholde et system af procedurer og programmer for at styre alle aktiviteter og sikre, at reglerne for foderhygiejne bliver overholdt.

Foderhygiejneforordningen, artikel 4

Foderhygiejneforordningen, artikel 5

I alle led efter primærproduktionen skal procedurerne baseres på HACCP-principperne.

Virksomheden skal gennemføre en risikoanalyse og ud fra denne fastlægge de styrende foranstaltninger, enten i form af procedurer for god praksis (eller gode arbejdsgange), procedurer for kritiske punkter i produktionen eller procedurer for eventuelt identificerede kritiske kontrolpunkter (CCP'er).

Foderhygiejneforordningen, artikel 6

Foderhygiejneforordningen, bilag II

Nogle procedurer og programmer skal være skriftlige (se hvilke i forordningen). For andre procedurer m.v. er der ikke krav om skriftlighed. Virksomheden bør derfor afgøre, om der er behov for at skrive de fastlagte procedurer ned, så medarbejderne lettere kan følge og redegøre for dem.

Eksempler på skriftlige procedurer for forskellige områder:

- Der kan fx være forskellige metoder for at rengøre virksomhedens transport- eller produktionsudstyr efter håndtering af forskellige typer foder. Hvis virksomheden skriver procedurerne for rengøring ned, er det nemmere for medarbejderen at få et overblik over, hvornår og hvordan de forskellige rengøringsmetoder skal bruges.

- En skriftlig leverandøroversigt, hvor den enkelte medarbejder i den daglige drift kun må forsyne sig hos leverandører i oversigten. Det kan bl.a. sikre, at enhver foderleverandør er en registreret eller godkendt fodervirksomhed.

- Et skriftligt kvalitetskontrollsystem med oplysning om eventuelle kravspecifikationer ved indkøb af produkter eller ydelser.

Hvis der sker ændringer i en procedure, ved uventede forhold eller, hvis der sker fejl, skal der være klare kommandoveje for at agere. Virksomheden skal derfor sikre, at kommunikationsvejene er kendte, og at der er klare procedurer for information og for at videregive oplysninger mellem afdelinger, mellem ledere og medarbejdere, etc.

Fx kan der ske fejl ved afvejning af ingredienser eller i selve produktionen af en foderblanding. Da skal det være klart, hvem man skal kontakte, hvis driftsmedarbejderen ikke har beføjelse til at stoppe produktionen eller sætte foderet i karantæne. Tilsvarende skal en lagermedarbejder vide, hvordan der skal ageres, hvis virksomheden modtager en forkert eller fejlbehæftet vare. Afhængig af medarbejderens beføjelser kan det være relevant at give besked til andre funktioner, fx til indkøbsfunktionen og til produktionen eller den kvalitetsansvarlige for at afgøre, om varen alligevel kan bruges eller skal returneres.

Virksomhedens skriftlige system for styring af aktiviteter kan være i papirform, elektronisk eller være integreret i andre systemer. Fx kan virksomhedens procedurer og instrukser til at efterleve foderlovgivningen være skrevet sammen med et certificeret kvalitetsstyringssystem eller i en integreret kvalitetshåndbog. Virksomheden skal altid kunne vise, hvor der er taget højde for de enkelte krav i foderlovgivningen. Derfor kan det fx være en hjælp, at udarbejde en krydsreferenceliste mellem foderlovgivningens bestemmelser og relevante procedurer/instrukser i virksomhedens system.

I en organisation af fodervirksomheder kan flere virksomheder have stort set samme system og procedurer til at styre sine aktiviteter. Procedurer m.m. skal dog være tilpasset den enkelte virksomhed, fx ved forskelle i udformning af lagerfaciliteter eller produktionsanlæg eller ved forskelle i behov for vedligeholdelse.

Fodervirksomheder kan benytte eksterne firmaer til at gennemføre opgaver på vegne af virksomheden. Uanset om fodervirksomheder selv gennemfører alle opgaver eller benytter andre firmaer, er det enhver fodervirksomheds ansvar at overholde foderlovgivningen.

Se mere:

66.1 Fodervirksomhedens ansvar for foderhygiejne efter primærproduktion

66.3 Branchekoder for fodervirksomheder efter primærproduktion

66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.5 Viden om HACCP på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

78 HACCP-system på fodervirksomheder

66.3 Branchekoder for fodervirksomheder efter primærproduktion

En fodervirksomhed kan hente hjælp i såkaldte branchekoder, når virksomheden skal udarbejde eller vedligeholde sit system, som skal sikre, at virksomheden overholder reglerne for foderhygiejne.

Branchekoder er foderbranchens egne retningslinjer for god praksis og for brug af HACCP-principperne. Branchekoderne er en hjælp for fodervirksomheder til at overholde foderhygiejneforordningen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 20

Det er frivilligt, om fodervirksomheden vil bruge retningslinjerne i en branchekode.

Foderhygiejneforordningen, artikel 20, stk. 3

Virksomheder kan kontakte sin organisation for at få fat i eventuelle branchekoder eller søge information på Europa-Kommissionens hjemmeside.

Se også:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på virksomheder efter primærproduktion

66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion

En fodervirksomhed skal have et tilstrækkeligt antal medarbejdere, som matcher virksomhedens aktiviteter. Personalet skal have den nødvendige viden og kvalifikationer til at udføre arbejdet.

Alle medarbejdere skal have klare, skriftlige oplysninger om deres opgaver, ansvar og beføjelser.

Virksomheden skal have en organisationsplan med oplysninger om det ledende personales kvalifikationer (fx eksamensbeviser og erhvervserfaring) og ansvarsområder.

Virksomheder med foderproduktion skal have en person med ansvar for produktionen, og en person med ansvar for kvalitetskontrollen, hvor det er hensigtsmæssigt. For at undgå modsatrettede hensyn bør den samme person som udgangspunkt ikke have ansvar for produktion og kvalitetskontrol. På virksomheder uden produktion kan det være relevant at have en person med ansvar for kvalitetskontrollen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Personale

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 1

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 1

Virksomheden skal vurdere, om den enkelte medarbejder er tilstrækkeligt uddannet og/eller har behov for sidemandsoplæring. Alle medarbejdere skal være i stand til at udføre arbejdet på en måde, hvor reglerne for foderhygiejne bliver overholdt. Derfor skal medarbejderen, herunder ferieafløser og vikarer, have instruktion i virksomhedens gode arbejdsgange for de konkrete opgaver og i eventuelle skriftlige procedurer og instruktioner.

Medarbejderne bør som minimum kende de grundlæggende krav til foderhygiejne og fx vide, at foder skal håndteres hygiejnisk forsvarligt, så foderets kvalitet ikke bliver forringet eller fodersikkerheden bliver bragt i fare. De fleste medarbejdere bør kende til kravene om sporbarhed for at sikre, at et foderparti kan spores fra modtagelse til levering. Læs mere i afsnit 77 Sporbarhed af foder.

I nogle tilfælde kan medarbejdere på én fodervirksomhed løse opgaver for flere fodervirksomheder. Fx hvis en medarbejder arbejder i en fælles afdeling, som står for de overordnede vurderinger af leverandører for flere fodervirksomheder. Hvis der kommer kontrol, skal virksomheden altid kunne redegøre for den daglige drift på egen adresse, og for hvordan der kommunikeres med eventuelle medarbejdere på anden adresse samt sikre, at disse relevante medarbejdere også kan bistå under kontrollen.

Se også:

66.5 Viden om HACCP på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.5 Viden om HACCP på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal sikre, at personale med ansvar for at etablere og vedligeholde fodervirksomhedens HACCP-system har tilstrækkelig kendskab til HACCP-principperne. Hvis virksomheden har omfattende systemer og/eller aktiviteter, som kan medføre alvorlige risici for fodersikkerheden, bør personalet have gennemført ét eller flere HACCP-kurser. Uddannelsen skal stå i forhold til virksomhedens størrelse, art og den måde, som HACCP-principperne bruges på.

Hvis en virksomhed har identificeret ét eller flere kritiske kontrolpunkter (CCP'er), skal relevante medarbejdere forstå vigtigheden af at følge de skriftlige procedurer for disse CCP'er. Medarbejderne skal kende de kritiske grænser for CCP'erne og proceduren, hvis overvågningen viser, at et CCP ikke er i styring.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Personale

Foderhygiejneforordningen, artikel 6

Se mere:

66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

78 HACCP system på fodervirksomhed

67. Faciliteter og udstyr på fodervirksomheder efter primærproduktionen

Når man etablerer og indretter en fodervirksomhed, skal man være opmærksom på en række fysiske forhold. Foderhygiejnereglerne tager sigte på fodersikkerheden og på, at produktion og anden håndtering af foder foregår hygiejnisk forsvarligt.

Se mere:

67.1 Fodervirksomheders anlæg – efter primærproduktion

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på virksomheder efter primærproduktion

67.5 Udstyr til produktion m.v. af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.6 Udstyr til temperaturkontrol på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.7 Belysning på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.8 Vedligehold af bygninger og anlæg på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.9 Vedligeholdelse af udstyr i fodervirksomheder efter primærproduktion

67.1 Fodervirksomheders anlæg - efter primærproduktion

Virksomhedslederen skal sikre, at omgivelser i umiddelbar nærhed af bygninger, hvor der håndteres foder, bliver holdt rene. Anlægget bør have en holdbar belægning, og regnvand skal kunne drænes væk.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 1

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 7

Håndtering og opbevaring af foder bør som udgangspunkt foregå i bygninger, der er indrettet til det. Det kan dog være nødvendigt at håndtere foder udendørs, fx når man omlader foder ved transport, eller ved modtagelse eller udlevering af foder. Udendørs håndtering af foder skal altid foregå hygiejnisk forsvarligt.

Når udendørsanlægget er i hygiejnisk forsvarlig stand, minimerer man risikoen for, at fx køretøjer slæber jord og anden forurening med ind på lagerfaciliteterne.

Se mere:

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.8 Vedligehold af bygninger og anlæg på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

69 Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion.

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder - efter primærproduktion

Foder skal opbevares på et sted, hvor kun personer med virksomhedens tilladelse har adgang. Ud over virksomhedens egne medarbejdere kan det fx være virksomhedens gæster, kunder, eksterne chauffører eller håndværkere.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Faciliteter til opbevaring og håndtering af foder skal være velegnede til formålet og tage hensyn til foder-sikkerhed og foderkvalitet. Grundplan, udformning samt indretning af bygninger og lokaler skal passe til virksomhedens aktiviteter, så det ikke giver problemer for hygiejne, sikker håndtering eller sikring mod skadedyr.

Vinduer, døre, porte, ventilationsåbninger og andre åbninger i bygninger skal kunne lukkes tæt eller afskærmes, så skadedyr bliver holdt ude.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 8

Faciliteter og udstyr skal være dimensioneret og udformet på en måde, hvor det ikke påvirker foderet i en uheldig retning, og så virksomheden kan rengøre og/eller desinficere tilstrækkeligt. Lofter og overhængende dele af det faste inventar skal være konstrueret, så det ikke samler snavs og danner kondens. Beholdere og emballage til opbevaring af foder skal være egnede til formålet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 9

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 1

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Vandledninger skal være lavet af inaktivt materiale, som ikke afgiver fremmedstoffer til vandet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 6

Der skal være tilstrækkelige afløbsforhold og med en udformning, som ikke påvirker sikkerheden og kvaliteten af hverken udstyr eller foder.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 5

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 7

Virksomheden skal tage hensyn til typen af foder, når virksomheden skal etablere og bruge planlagre, siloer, beholdere eller andet opbevaringsudstyr til oplagring af foder. Fx ved valg af materiale og overfladetyper. Virksomheden bør bruge inaktivt materiale til fx vandslanger, opbevaringstanke og vandhaner, så vandet og foderet ikke bliver påvirket uheldigt.

Typisk er der behov for strengere krav til materialer og overflader ved opbevaring af foder som løsvarer end ved emballerede varer. Løsvarer med grov karakter, fx fodermidler som kerner eller skrå, kan man ofte placere på et støbt betongulv i et planlager uden, at det går ud over fodersikkerheden. Foder med pulverkonsistens, fx mineralstoffer og fodertilsætningsstoffer, vil derimod ofte skulle opbevares i lukkede siloer med glatte overflader. Rustfrit stål, hård plast eller andre glatte, ikke-absorberende og korrosionsbestandige materialer er velegnede materialer. Træ er normalt ikke et velegnet materiale til udstyr.

Foder skal opbevares ved en passende temperatur. Lageret bør have tilstrækkelig kapacitet til, at foderet om nødvendigt kan opbevares frostfrit, opvarmet, frossent eller dybfrossent.

Virksomheden skal have procedurer for at sikre, at fx porte bliver lukket efter aktivitet ind/ud af bygningen. Det skal forhindre adgang for uvedkommende, holde skadegørere ude og undgå, at fx snavs og fremmedlegemer blæser ind. Det har særlig betydning for foderkvaliteten og fodersikkerheden af løsvarer.

Se mere:

67.1 Fodervirksomheders anlæg – efter primærproduktion

67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på virksomheder efter primærproduktion

67.6 Udstyr til temperaturkontrol på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.7 Belysning på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.8 Vedligehold af bygninger og anlæg på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.9 Vedligeholdelse af udstyr i fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på virksomheder efter primærproduktion

68. Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

69. Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

76.3 Kondensvand på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion

Udstyr til transport af foder (køretøjer samt fx redlere, transportbeholdere og løsvarepåslag) skal være velegnet til formålet og tage hensyn til sikkerheden og kvaliteten af foderet. Udstyret skal være dimensioneret/udformet, så det ikke påvirker foderet i uheldig retning, og så virksomheden kan rengøre og/eller desinficere tilstrækkeligt.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Transportudstyr dækker ikke kun køretøjer, som fx lastbil, gravko eller gummiged, men også redler-systemer og elevatorer etc., som bruges til at flytte foder på virksomheden. Virksomheden skal derfor også have fokus på skjulte områder, fx elevatorgrave, når virksomheden indretter og dimensionerer faciliteter og udstyr til transport, samt når virksomheden fastlægger procedurer for fx rengøring og sikring mod skadedyr. Transportudstyr bør være udarbejdet af et ikke-absorberende og korrosionsbestandigt materiale.

Virksomheden kan etablere løsvarepåslag, fx delvist åbne påslag, til at flytte foder fra udendørsanlæg og ind i virksomheden. Både faciliteter og udstyr skal være velegnet til formålet og overholde hygiejnereglerne.

Når virksomheden etablerer et transportsystem efter et blandeanlæg, bør virksomheden vurdere, om der er risiko for afblanding af foderet, så produktet bliver inhomogent. For nogle foderstoffer kan det være relevant at afkorte transportvejen før pakning/udlevering for at undgå afblanding og sikre en homogen færdigvare, fx ved produktion af mineralisk foder.

Se mere:

67.1 Fodervirksomheders anlæg – efter primærproduktion

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på virksomheder efter primærproduktion

67.5 Udstyr til produktion m.v. af foder på virksomheder efter primærproduktion

Se også:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

69 Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.1 Sikker opbevaring på fodervirksomheder efter primærproduktion

76.3 Kondensvand på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på virksomheder efter primærproduktion

Foder af typen ”blandet fedtstof” (både som fodermiddel og foderblanding), ”vegetabilsk olie” og ”produkt afledt heraf” skal som udgangspunkt transporteres og oplagres i ”dedikeret udstyr”, dvs. udstyr, der ikke bliver brugt til andre produkter. Se dog de specifikke undtagelser i forordningsteksten nedenfor.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 7

Det kan være særlig relevant at oplagre i dedikeret udstyr, hvis virksomheden ikke har resultatet af et produkts dioxinovervågning, fx i form af en analyseattest. Hvis et produkt hældes sammen med en allerede oplagret vare, bør virksomheden kende eventuelt indhold af dioxin og dioxinlignende PCB'er i produktet, for at undgå, at overtræde reglen om fortyndingsforbud. Læs mere i afsnit 30 Uønskede stoffer i foder.

For animalske fedtstoffer kan der yderligere være regler for oplagring og transport i anden lovgivning, fx i forordningen om animalske biprodukter.

Se mere:

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion

Se også:

40 Foder af animalsk oprindelse

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

69 Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.1 Sikker opbevaring på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.8 Dioxinovervågning af olier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

76.3 Kondensvand på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.5 Udstyr til produktion m.v. af foder på virksomheder efter primærproduktion

Udstyr til produktion af foder skal være velegnet til formålet og tage hensyn til sikkerheden og kvaliteten af foderet. Udstyret skal være dimensioneret/udformet, så det ikke påvirker foderet i en uheldig retning, og så virksomheden kan rengøre og/eller desinficere tilstrækkeligt.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Virksomheden skal bruge udstyr med det rummåls- og vægtinterval og den nøjagtighed, der er nødvendig, til mængden af foder. Det gælder både ved aktiviteter i produktionen og i andre sammenhænge.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 3, litra a

Virksomheden bør have procedurer til at sikre, at både vægt og måleudstyr er velegnet til den planlagte aktivitet. Korrekt afvejning/udmåling er en forudsætning for, at virksomheden ved pakning eller udlevering af foder kan dokumentere sporbarhed og sikre, at indhold og mærkningsoplysninger stemmer overens.

Blandere til produktion af foder skal være egnede til det relevante vægt- og rummålsinterval og skal kunne fremstille homogene opløsninger/blandinger. Foderproducenten skal godtgøre, at både fastgjorte og mobile blandere er effektive med hensyn til homogenitet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 3, litra b

Det kan i visse tilfælde være hensigtsmæssigt at afveje små mængder tilsætningsstoffer til et parti foder på en mekanisk vægt ved håndpåslaget frem for på en automatisk vægt på et doseringsanlæg.

Hvis et parti foder er større end blanderens kapacitet, bør virksomheden på forhånd fastsætte størrelsen af de enkelte delpartier (lots/charges) i forhold til måle-/vægtudstyret. Det kan fx være nødvendigt at lave to ensartede delpartier, i stedet for ét af normal størrelse for blanderen og ét mindre med restmængden.

Se mere:

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.9 Vedligehold af udstyr i fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

40 Foder af animalsk oprindelse

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.1 Sikker opbevaring på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.6 Udstyr til temperaturkontrol på virksomheder efter primærproduktion

Udstyr til temperaturkontrol af foder eller af lokaler og transportenheder, hvor virksomheden håndterer foder, skal være velegnet til formålet og tage hensyn til sikkerhed og kvalitet af foderet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 3

Virksomheden skal opbevare, producere og transportere foderet ved en passende temperatur, så foderet ikke forringes.

Termometrene skal kunne måle i det relevante interval og med den nødvendige nøjagtighed. For at få en retvisende temperaturmåling bør virksomheden have fokus på, hvor den placerer termometrene. Det er fx ikke hensigtsmæssigt at placere et termometer ved indblæsningen af kuldeluft eller tæt på en varmekilde.

Hvis termometre i produktionen fx skal overvåge, om et kritisk kontrolpunkt (CCP) er i styring, skal virksomheden vurdere, om det er nødvendigt at skærpe kravene med fx hyppighed for kalibrering af termometrene.

Se mere:

67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion

67.5 Udstyr til produktion m.v. af foder på virksomheder efter primærproduktion

Se også:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

78 HACCP system på fodervirksomhed

67.7 Belysning på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomhedens faciliteter skal have tilstrækkelig naturlig og/eller kunstig belysning.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 4

En tilstrækkelig belysning bidrager til:

- Sikker identifikation af foder og kontrol/kvalitetstjek af foder.
- Personalet kan vurdere stand og renhed af anlæg samt udstyr.
- Personalet kan udføre øvrige opgaver efter de fastlagte procedurer.

Hvis der opstår problemer med belysningen, bør virksomheden som led i sine procedurer for at rette op på forholdet kontrollere, om der er havnet fremmedlegemer i foderet, fx glasstykker.

67.8 Vedligehold af bygninger og anlæg på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal vedligeholde bygninger og anlæg, hvor virksomheden producerer eller på anden måde håndterer foder for at sikre gode opbevaringsforhold.

Virksomheden skal have procedurer for regelmæssig kontrol af faciliteterne, hvor der er foder.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 3

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 8

Afløbsforhold skal fungere efter hensigten og skal lede kloak-, spildevand og regnvand bort på en måde, som ikke forringer hverken udstyr eller foderkvalitet, og som ikke går ud over fodersikkerheden.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 7

Virksomhedens procedurer for at vedligeholde bygninger og anlæg bør dække både planlagt og akut vedligeholdelse af indendørs og udendørs forhold.

Virksomheden skal undersøge og vurdere, om det er nødvendigt at reparere anlæg eller bygninger på grund af slidtage eller lignende. Fx kan revner i bygninger og overflader samle snavs og smuds, som kan forurene foderet eller tiltrække skadedyr.

Virksomheden skal tjekke og vedligeholde lister m.v. for at sikre, at porte, døre, blæserindgange og andre åbninger slutter tæt. Hvis gummilister på porte eller gitre foran vinduesåbninger er beskadigede, kan skadedyr som fx rotter og fugle komme ind.

Tag og tagkonstruktioner skal vedligeholdes for utætheder, så foderet ikke bliver vådt pga. regn eller fygesne, og så skadedyr bliver holdt ude.

Eksempler på akut behov for vedligehold:

- Reparation af tag efter stormvejr.
- Lukning af huller i bygninger efter angreb af skadedyr, som har gnavet sig ind i bygningen.

67.9 Vedligeholdelse af udstyr i fodervirksomheder efter primærproduktion

Alt udstyr, herunder transportudstyr og beholdere, i fodervirksomheder skal holdes ved lige for at sikre gode opbevaringsforhold, så kvaliteten og sikkerheden af foderet ikke bliver forringet. Virksomheden skal have skriftlige procedurer for regelmæssig kontrol af egnetheden af det udstyr, der bruges i foderproduktionen. Fx skal virksomheden regelmæssigt afprøve nøjagtigheden af måle- og vejseudstyr.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 3

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Virksomheden bør have procedurer for både planlagt og akut vedligeholdelse af udstyr.

Fx bør virksomheden for presse, køler eller mikrodoseringsanlæg planlægge særlig hyppig vedligeholdelse.

Vedligeholdelse af vægte og måleapparater i produktionsapparatet kan både dække procedurer/aftaler for eksternt kalibrering, for intern kalibrering og/eller anden kontrol fx med vægtlodder.

Hvis overflader af produktions-, opbevarings- og transportudstyr ikke er intakt, er der risiko for, at foderet bliver forurenet med fremmedlegemer. Tilsvarende kan spild af olie fra transportudstyr eller andet beskadiget mekanisk udstyr forurene foderet.

Hvis der er utætheder i rør eller brud ved et redler-system, vil man ofte se et spild af foder eller en ophobning af snavs og støv.

Presenninger, kasser og andet udstyr på køretøjer skal holdes ved lige for at holde skadedyr ude og undgå, at fx snavs eller andre fremmedlegemer blæser ind på foder-løsvare.

68. Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal gøre rent så ofte, at hygiejnen er forsvarlig på de steder, hvor virksomheden håndterer foder. Virksomheden skal også have procedurer for at sikre, at eventuelle udendørsarealer bliver holdt tilstrækkelig rene.

Formålet med virksomhedens rengøring og renholdelse er bl.a. at undgå forurening af og overslæb til foderet.

Virksomhedens faciliteter og udstyr skal være dimensioneret og udformet på en måde, hvor virksomheden kan rengøre og/eller desinficere tilstrækkeligt.

Se mere:

[68.1 Praktisk rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.2 Særligt om rengøringsprocedurer i produktionen af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.3 Særligt om rengøringsprocedurer for køretøjer til transport af foder - fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.4 Desinfektion på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.5 Rengøring af beholdere for opbevaring af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion](#)

[68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

Se også:

[71 Opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

67 Faciliteter og udstyr på fodervirksomhed efter primærproduktion

68.1 Praktisk rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal renholde:

- Faciliteter som fx lagre og produktionsområder samt interne og eksterne transportmidler.
- Beholdere og udstyr til produktion, transport, opbevaring, fremføring, håndtering og vejning af foder.
- De umiddelbare omgivelser.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 1

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 4

Hvis virksomheden ikke gør tilstrækkelig rent, kan foderet blive kontamineret af andet foder, blive forurennet af mikroorganismer fx salmonellabakterier, mug og skimmelsvampe, eller blive indirekte forurennet pga. ophobet affald, almindeligt fordærv eller skadedyr.

Virksomheden skal indføre rengøringsprogrammer og minimere rester af rengørings- og desinfektionsmidler der kan havne i foderet.

Maskiner, der kommer i kontakt med foderstoffer, skal tørres efter vådrengøring.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2, b

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 4

Lofter, forsænkede lofter og andre overhængende dele af det faste inventar skal være udformet, så det ikke samler snavs, og der ikke dannes kondens og skimmelvækst, der kan påvirke foderets sikkerhed og kvalitet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 9

Virksomhedens procedurer for rengøring og renholdelse skal baseres på en risikoanalyse af virksomhedens fysiske forhold, processer og produkter. Det kan også være relevant at inddrage elementer som håndtering af emballeret foder kontra løsvare, samt eventuel håndtering af andre produkter end foder, fx kemiske produkter, medicineret foder eller fødevarer.

Virksomheden bør tage stilling til hvilken/hvilke typer rengøring, der er brug for:

- Tør rengøring, fx fejning og børstning.
- Vådrenngøring med varmt/koldt vand.
- Vådrenngøring med brug af ét eller flere rengøringsmidler.
- Rengøring suppleret med desinfektion.

Ofte kan der være brug for flere rengøringsprocedurer, fx til forskelligt udstyr og forskellige steder i virksomheden.

Fryse- og kølefaciliteter bør afrimes efter behov, så der ikke er risiko for kontaminering af foderet.

Virksomheden bør tage stilling til, hvornår og hvor hyppigt der skal gøres rent, fx dagligt, ugentligt, månedligt.

Virksomheden skal også tage stilling til, om der er behov for skriftlige rengøringsprocedurer, så medarbejderen nemt kan få et overblik over, hvornår og hvordan forskellige rengøringsmetoder skal tages i brug.

Virksomheden bør overveje, om medarbejderne skal kvittere for gennemført rengøring som led i virksomhedens kvalitetskontrol og dokumentationssystem. Læs mere i afsnit [73.3 Flere eksempler på registreringer i fodervirksomheder efter primærproduktion](#).

Nogle virksomheder bruger rengøringsprocedurer som led i deres system til at adskille foder, fx ved håndtering af forskellige typer foder eller forskellige partier af samme type foder.

Rengøringsprocedurer kan også være del af virksomhedens system til at reducere risiko for overslæb. Sådanne procedurer for rengøring kan dog ikke erstatte procedurer for tom-melding / tømning af udstyr eller anlæg.

Se mere:

[68.2 Særligt om rengøringsprocedurer i produktionen af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.3 Særligt om rengøringsprocedurer for køretøjer til transport af foder - fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.4 Desinfektion på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.5 Rengøring af beholdere for opbevaring af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion](#)

[68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

Se også:

[40.6 Fysisk adskilte faciliteter og anden sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen](#)

[66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[74.7 Kvalitetskontrol af foderaktivitet på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

78 HACCP system på fodervirksomhed

68.2 Særligt om rengøringsprocedurer i produktionen af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal sikre, at alle faser i produktionen af foder bliver gennemført efter fastlagte, skriftlige procedurer og instruktioner, som definerer, kontrollerer og styrer de kritiske punkter i hele fremstillingen. Læs mere i afsnit 72.1 Procedurer m.v. for produktion på fodervirksomheder efter primærproduktion. Virksomheden bør derfor udarbejde skriftlige procedurer for rengøring i produktionsområdet og af produktionsudstyret. Manglende eller utilstrækkelig rengøring kan ofte have store konsekvenser for fodersikkerheden.

Eksempler hvor der kan være behov for særlige procedurer for rengøring:

- Råvarelager, udstyr og transportsystem inden produktion: køregang, bokse/planlager, råvare-redlere, råvare-påslag, råvareelevatorer og råvaresiloer, doseringssnegle, vægte og forbeholdere.
- Produktionsområde, fx før/efter varmebehandling: mølle, expander, blander, kaskadeblander, feed-processor, pillepresser, presseskjold og nedløb til køler, køler/køletårn, repelleteringsanlæg, granulator/kværn, coater/enzymdosering, udsugningsrør, mellemkøler, filtre, sigte, gulve, vægge, etc.
- Færdigvareområder, udstyr og transportsystem: sigte, filtre, redlere, elevatorer, siloer, loft, læssebælge, opsækningsanlæg, køregange og eventuelt udleveringsvægte.

For mobile blandere bør virksomhedens procedurer for rengøring inddrage faktorer for køretøjer.

Se mere:

68.1 Praktisk rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

68.4 Desinfektion på fodervirksomheder efter primærproduktion

68.5 Rengøring af beholdere for opbevaring af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion

68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

40.6 Fysisk adskilte faciliteter og anden sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.7 Kvalitetskontrol af foderaktivitet på fodervirksomheder efter primærproduktion

78 HACCP system på fodervirksomhed

68.3 Særligt om rengøringsprocedurer for køretøjer til transport af foder - fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden bør som hovedregel gøre køretøj, container og andet transportudstyr grundigt rent mellem transporter af løsvarefoder for at undgå kontaminering eller krydsforurening. Hvis et køretøj eller en container har været brugt til transport af andet end foder, fx affald, gødning eller kemiske produkter, skal der gøres rent og eventuelt desinficeres inden transport af foder.

Eksempler hvor der kan være behov for forskellige rengøringsprocedurer:

- Køretøjer, som er dedikerede til bestemt foder, kontra ikke dedikerede køretøjer, containere, vogne med fast lad, sættevogne, tankbiler, gravko, truck osv., som bruges til forskellige produkter.
- Rengøringsprocedurer skal også tage højde for køretøjets eventuelle presenninger, understel og udvendige flader.
- Udstyr som bruges med køretøjet: fx pumpe, blæse-/sugeudstyr, studser og slanger.

Ofte vil det være chaufføren, som gør køretøjet rent, fx på en rengøringsstation. Hvis proceduren er meget detaljeret, eller hvis valg af rengøringsprocedure afhænger af mange faktorer, kan det være relevant, at chaufføren har procedurene til rådighed i papirform eller elektronisk.

Se mere:

[68.1 Praktisk rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.4 Desinfektion på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[68.5 Rengøring af beholdere for opbevaring af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion](#)

[68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

Se også:

[40.6. Fysisk adskilte faciliteter og anden sikring mod krydsforurening ved anvendelse af animalsk foder efter TSE forordningen](#)

[66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion](#) [71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[74.7. Kvalitetskontrol af foderaktivitet på fodervirksomheder efter primærproduktion](#) [78. HACCP system på fodervirksomhed](#)

68.4 Desinfektion på fodervirksomheder efter primærproduktion

Det kan være nødvendigt at desinficere faciliteter og udstyr, herunder transportudstyr, for at dræbe mikroorganismer (salmonella, skimmelsvampe, bakterier, gærsvampe og lignende), som kan forurene foderet. En desinfektion har kun tilstrækkelig effekt, hvis der først er gjort grundigt rent.

Virksomheden skal sikre, at grundplanen og udformningen af faciliteter og udstyr gør det muligt at rengøre og om nødvendigt at desinficere tilfredsstillende.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2, a

Efter en kemisk desinfektion bør virksomheden skylle med rent vand for at fjerne rester af rengørings- og desinfektionsmidler.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 4

Virksomhedens procedure for desinfektion bør beskrive hvilket eller hvilke desinfektionsmidler, der kan bruges. Det kan afhænge af fx typen af udstyr, og hvor virksomheden vil desinficere.

Se mere:

68.1 Praktisk rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

68.5 Rengøring af beholdere for opbevaring af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion

Foder af typen blandede fedtstoffer, vegetabiliske olier eller produkter afledt heraf skal opbevares adskilt fra andre produkter, hvis der er risiko for forurening. Hvis dette ikke er muligt, og virksomheden fx genbruger beholdere, skal virksomhedens rengøringsprocedurer sikre, at alle spor af tidligere produkter bliver fjernet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 7

Der er dog nogle undtagelser fra dette, hvor virksomhedens almindelige rengøringsprocedurer vil være hensigtsmæssige og tilstrækkelige. Det gælder hvis produkterne:

- opfylder bestemmelserne i foderhygiejneforordningen eller de almindelige hygiejnebestemmelser for fødevarer som er beskrevet i fødevarehygiejneforordningen, bilag II og supplerende bestemmelser for animalske fødevarer som beskrevet i hygiejneforordningen for animalske fødevarer.
- overholder de fastsatte maksimumindhold af uønskede stoffer i foder, som beskrevet i bilag I til direktiv om uønskede stoffer.

Foderhygiejneforordningen

Fødevarehygiejneforordningen

Hygiejneforordningen for animalske fødevarer

Se mere:

68.1 Praktisk rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

71.2 Opbevaring af foderolier m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal overvåge for forekomst af forbudt foder, uønskede stoffer og andre forurenende stoffer af betydning for menneskers og dyrs sundhed. Virksomheden skal derfor have procedurer og en passende kontrol for at minimere eventuelle risici for sikkerheden og kvaliteten af foder, som bliver håndteret på virksomheden.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 4

Affald og foder, som er farligt eller ikke er egnet til foderbrug, bør isoleres, identificeres og fjernes. Det må ikke bruges som foder, og virksomheden skal bortskaffe det på en hensigtsmæssig måde.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 5

Alle virksomheder, som håndterer foder, skal etablere procedurer for at håndtere affald og overvåge for forekomst af forbudt foder, uønskede stoffer og andre forurenende stoffer.

Virksomheden bør kunne redegøre for produkter, som ikke længere kan eller skal bruges som foder (type, mængde og parti-identifikation) samt for, hvordan og hvortil (firmanavn, adresse) produktet er afhændet.

Et parti foder, som er farligt eller ikke er egnet til foder, kan afgiftes for at bruge det som foder. Læs mere i afsnit 32. Afgiftning af foder med højt indhold af uønskede stoffer.

Se også:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på virksomheder efter primærproduktion

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på virksomheder efter primærproduktion

67.5 Udstyr til produktion m.v. af foder på virksomheder efter primærproduktion

69 Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

69. Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

Foderhygiejnereglerne tager sigte på fodersikkerheden og på, at oplagring og anden håndtering af foder skal foregå hygiejnisk forsvarligt. Det indebærer bl.a., at fodervirksomheden skal beskytte foderet mod skadedyr.

Skadedyr er fx rotter, mus, måger, duer, kakerlakker og andre insekter, som kan forringe foderets kvalitet og i værste fald påvirke fodersikkerheden.

Se mere:

69.1 Sikring af bygninger og lokaler mod skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

69.2 Fodervirksomheders program for at sikre mod skadedyr efter primærproduktion

69.3 Fund af skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

69.4 Anmeld fund af rotter på fodervirksomheder efter primærproduktion

69.1 Sikring af bygninger og lokaler mod skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal have effektive programmer til at bekæmpe skadedyr. Virksomheden skal derfor have procedurer for at forebygge mod skadedyr og skal vurdere, om procedurerne er tilstrækkelige.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 1

Vinduer, døre, porte, ventilationsåbninger og andre åbninger i bygninger skal kunne lukke tæt eller afskærme for at holde skadedyr ude. Virksomheden bør derfor sikre, at bygninger og bygningsdele er udformet, så de sikrer effektivt mod skadedyr.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 8

Virksomheden skal også minimere fordærv af foderet og holde det under kontrol for at undgå angreb af skadedyr.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 5

Manglende eller utilstrækkelig renhold kan tiltrække skadedyr, som formerer sig. Virksomheden skal derfor fx fjerne foderspild i og omkring bygninger, hvor der bliver opbevaret eller produceret foder.

Virksomhedens procedurer for at vedligeholde og renholde bygninger og anlæg kan være en del af virksomhedens program for effektivt at bekæmpe skadedyr. Læs mere i afsnit 67.8 Vedligehold af bygninger og anlæg på fodervirksomheder efter primærproduktion og afsnit 68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder.

Se også:

69.2 Fodervirksomheders program for at sikre mod skadedyr efter primærproduktion

69.3 Fund af skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

69.2 Fodervirksomheders program for at bekæmpe skadedyr efter primærproduktion

Virksomheden bør i sit program for at bekæmpe skadedyr fokusere på mulige adgangsveje for skadedyr.

Skadedyr kan let komme ind i virksomheden gennem åbne porte, døre og vinduer. Virksomheden bør derfor have en procedure for at lukke porte m.v., når de har været åbnet. Virksomheden kan fx etablere selvlukkere og/eller opstille procedurer til medarbejderne. Vinduer, der står åbne ud til det fri, bør have fx et

tætsluttende net for at hindre adgang for fugle og insekter. Virksomheden bør også forholde sig til, om skadedyr kan få adgang mellem lokalerne. Fx hvis mus og kakerlakker får adgang til et lagerlokale via åbninger eller på paller med varer og derefter kommer videre ind i virksomhedens produktions- og opsækningslokaler.

Eksempler på bygningsdele, hvor der kan komme skadedyr ind:

- Porte med manglende eller defekte gummilister/børster, huller/utætheder i sider og foroven. Skydeporte kan være særlig svære at sikre.
- Døre med utætheder omkring dør og karm.
- Vinduer med utætheder omkring vindue og karm, ituslået glas, defekt insektnet.
- Vægge med utætheder i porøse materialer som mørtel/eternitplader/træ/fugeskum og skader/huller i stålplader.
- Tagkonstruktioner med synlige huller ved samlinger i konstruktionen og defekte tagplader.
- Ventilation/beluftningskanaler med manglende/defekt net ved udvendig eller indvendig væg.
- Kabelindføring/kabelgange, fx manglende net eller anden sikring ved indføring i bygning eller mellem lokaler.
- Manglende/defekt afskærmning mellem udendørs-/indendørsdele af redler-/ elevatorsystemer.
- Manglende eller defekt rist i afløb, og huller i belægning ved afløb og kloakrørføring.
- Kældre og elevatorgrave.
- Udendørs påslag, som ikke dækkes til.
- Udendørs kloakdæksler.

Virksomheden bør i sit program for at bekæmpe skadedyr have fokus på udendørsområder, fx:

- Sikre de nærmeste omgivelser mod skadedyr og fx holde udendørsområder ryddelige, så skadedyrene ikke kan gemme sig eller bygge rede.
- Bevoksning langs ydermure bør holdes nede.
- Området langs ydermure bør ikke bruges som lagerplads for fx paller, som kan være skjulested eller rede for skadedyr.

Virksomheden skal agere, hvis fodersikkerheden bringes i fare, eller kvaliteten forringes i en grad, som går ud over foderets specifikationer. Virksomheden bør derfor jævnligt overvåge faciliteter og foder for skadedyr. Virksomheden bør have procedurer for, hvordan medarbejdere formidler observationer om skadedyr eller utilstrækkelig skadedyrssikring til den ansvarlige person.

Eksempler på, at der er skadedyr i virksomheden:

- Levende eller døde dyr, insektlarver og pupper.

- Gnaveaktivitet i porte, døre, vægge, oplagret foder.
- Pote-/halespor i foder-løsvare.
- Ekskrementer.
- Lugt af mus/rotter.
- Fjer.
- Reder.
- Spind.

Virksomheden kan bruge et eksternt firma til at bekæmpe skadedyr. Virksomheden har dog altid selv ansvar for at sikre og bekæmpe skadedyr tilstrækkeligt, uanset om et eksternt skadedyrsfirma står for dele af programmet.

Virksomheden skal have skadedyrsfirmaets skadedyrsprogram, resultater fra kontrollen samt en plan for at følge op på skadedyrsfirmaets anbefalinger.

Se mere:

69.1 Sikring af bygninger og lokaler mod skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

69.3 Fund af skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

69.3 Fund af skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal i sit skadedyrsprogram have procedurer for, hvordan virksomheden vil agere ved fund af skadedyr.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 1

Det er virksomhedens ansvar at bekæmpe skadedyr. Bekæmpelsen må ikke gå ud over foderets sikkerhed.

Virksomheden bør undersøge, hvordan skadedyrene har fået adgang, og med det samme udbedre eventuelle fejl/mangler i skadedyrssikringen. Skadedyr kan også komme ind via foderet eller på paller ved vareindlevering.

Det er virksomhedens ansvar at undersøge, om foderet er blevet kontamineret af skadedyr og i givet fald i hvilket omfang. Skadedyr kan forurene foderet direkte eller indirekte, fx med patogener som salmonella. Virksomheden bør både forholde sig til synlige og usynlige forureninger, fx kan fæces fra rotter indeholde salmonella eller rottegift, og urin kan indeholde leptospira.

Virksomheden skal have beskrevet, hvordan virksomheden vil følge op ved kontaminering af foderet. Hvis omfanget er meget begrænset, kan det være tilstrækkeligt, at en lagermedarbejder selv følger op, fx ved at fjerne enkelte efterladenskaber fra en løsvare. I andre situationer kan det være nødvendigt at sætte foderet i karantæne, så det ikke bliver hverken brugt eller udleveret, før en overordnet i virksomheden har

afklaret, hvordan der skal følges op. En karantæne kan også forhindre, at det forurenede parti foder bliver blandet op med lignende ikke forurenede foder. Læs mere om karantæne i afsnit [71.1 Sikker opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion](#).

Virksomheden skal afklare, om der er brugt eller udleveret forurenede foder, og om kunderne eller Fødevarestyrelsen skal orienteres. Hvis foderet må antages at kunne udgøre en fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, skal Fødevarestyrelsen underrettes. Læs mere i [Tilbagetrækningsvejledningen](#).

Hvis fodersikkerheden er i fare, eller foderet er forringet i en grad, som går ud over foderets specifikationer, kan det være nødvendigt, at virksomheden kasserer produktet som foder. Virksomheden kan eventuelt markedsføre produktet med et andet formål, fx som brændsel, eller skille sig af med det som affald. Virksomheden kan også undersøge, om foderet kan behandles fx ved rensning og varmebehandling, så kvaliteten bringes op til de fastlagte specifikationer og følger foderlovgivningen. Fx hvis der er sket en kraftig opformering af insekter i foderet, eller der er efterladt betragtelige mængder fæces og urin i foderet.

Virksomheden bør afgøre, om der er behov for særlig rengøring og eventuel desinfektion efter skadedyr-sangrebet. Læs mere i afsnit [68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder](#).

Se mere:

[69.1 Sikring af bygninger og lokaler mod skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[69.4 Anmeld fund af rotter på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

69.4 Anmeld fund af rotter på fodervirksomheder efter primærproduktion

Hvis virksomheden konstaterer rotter, skal den straks anmelde det til kommunen. Det følger af Miljøstyrelsens generelle bestemmelser om forebyggelse og bekæmpelse af rotter. Læs mere på Miljøstyrelsens hjemmeside www.mst.dk.

Se også:

[69.1 Sikring af bygninger og lokaler mod skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

70. Fodervirksomheders transport af foder efter primærproduktion

Virksomheder, som transporterer foder, skal overholde foderhygiejnereglerne. Foderhygiejnereglerne tager sigte på fodersikkerheden og på, at transport af foder foregår hygiejnisk forsvarligt.

Nogle fodervirksomheder benytter eksterne transportører, mens andre virksomheder har egne vogne og chauffører, som henter foder eller kører foder ud til kunderne. Hvis virksomheden bruger egne vogne og chauffører, har virksomheden selv ansvar for transporten. Hvis virksomheden bruger en ekstern transportør, har den eksterne transportør ansvar for transporten og for at være registreret som fodervirksomhed. Virksomheden bør dog sikre sig, at eksterne transportører er registreret.

Se mere:

70.1 Køretøjer og andet udstyr til transport af foder – i fodervirksomheder efter primærproduktion

70.2 Transport af foder uden for fodervirksomheden efter primærproduktion

70.3 Transport af foder på virksomheden efter primærproduktion

70.4 Temperatur under transport af foder efter primærproduktion

70.1 Køretøjer og andet udstyr til transport af foder - i fodervirksomheder efter primærproduktion

Køretøjer og andet udstyr til transport af foder skal være velegnet til formålet og tage hensyn til foderets sikkerhed og kvalitet. Udstyret skal være dimensioneret og udformet, så det ikke påvirker foderet uheldigt, og så virksomheden kan rengøre og/eller desinficere tilstrækkeligt.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2

Foderets karakter, fx om det er tørt, vådt eller flydende, og om det transporteres som løsvare fx i bulk eller som en emballeret vare, har betydning for kravene til:

- Udformning og konstruktion af transportmidlerne.
- Udstyrets materialer, særligt hvis det kommer i kontakt med foderet.
- Behov for rengøring og eventuel desinfektion.

Transportudstyret bør være af ikke-absorberende og korrosionsbestandige materialer. Læs mere i afsnit 67.3 Udstyr til transport af foder på virksomheder efter primærproduktion.

Der er særlige krav til transport af foderolier m.v.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 7

Læs mere:

67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på virksomheder efter primærproduktion.

Fodervirksomheders køretøjer, transportudstyr, containere og beholdere skal holdes ved lige for at sikre gode transportforhold, så foderets kvalitet og sikkerhed ikke bliver forringet under transport.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Presenninger, kasser og andet udstyr på køretøjer skal holdes ved lige og i god stand, så skadegørere ikke kan komme ind, og der ikke blæser fx snavs eller andre fremmedlegemer ind på foder-løsvarer.

Virksomhedens system til for at vedligeholde køretøjer og udstyr bør både dække planlagt og akut vedligeholdelse. Køretøjer, der fx bruges på planlagre med løsvarer, bør løbende tjekkes, så der fx ikke bliver spildt olie på gulv eller i foder.

Køretøjer, containere og andet udstyr til transport af foder skal holdes rene og være omfattet af virksomhedens rengøringsprogram.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 1

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 4

Krav til procedurer for rengøring og vedligehold af køretøjer, containere og andet udstyr til transport afhænger af typen af foder. Containere m.v. skal som udgangspunkt gøres rent mellem to transporter for at undgå krydsforurening eller kontaminering, især hvis containeren eller køretøjet har været brugt til transport af en anden type foder eller andre produkter end foder. Hvis virksomheden fx vil transportere løsvarefoder efter transport af fx affald eller byggemateriale, kan der være behov for en vådrengøring og desinfektion af køretøjets lad, container og andet udstyr. Omvendt kan det være nok at feje mellem transport af to typer korn i løsvare. Virksomheden kan også undlade at gøre rent mellem to transporter af fx emballeret foder.

Ofte vil det være chaufføren, som gør køretøj og udstyr rent, især hvis rengøringen ikke foregår på transportvirksomhedens hjemadresse. Hvis rengøringsproceduren er meget detaljeret, eller hvis rengøringsproceduren afhænger af mange faktorer, kan det være en hjælp for chaufføren at have skriftlige procedurer på papir eller i elektronisk form. Læs mere i afsnit 68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Der kan være særlige bestemmelser for rengøring ved kørsel med visse typer foder af animalsk oprindelse. Læs mere i afsnit 40.4 Godkendelse af rengøringsprocedure hos transportvirksomhed og lager.

70.2 Transport af foder uden for fodervirksomheden efter primærproduktion

Når en virksomhed flytter foder mellem to parter, skal foderet transporteres på en måde, hvor man let kan identificere det enkelte parti, undgår krydsforurening og forebygger forringelse af foderet.

Virksomheden skal have procedurer for, hvordan forskellige partier af det samme produkt eller forskellige foderstoffer bliver holdt adskilt under transport. Hvis foderet fx bliver transporteret i en tank med forskellige rum, skal det være klart, hvor det enkelte parti bliver opbevaret.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 3

Eksempler på transport udenfor virksomheden:

- Virksomheden henter korn fra høst hos en landbruger og kører det til en foderfabrik eller en lagervirksomhed.
- Virksomheden henter foder fra sin lagervirksomhed på en adresse og kører det til sin foderfabrik på en anden adresse.
- Virksomheden transporterer foder til sin kunde/aftager, fx en handelsvirksomhed eller et landbrug.
- Virksomheden transporterer foder for andre virksomheder.

Transportmidlet skal holdes rent og i god stand. Foderet skal beskyttes mod kontaminering og anden skadelig påvirkning under transporten. Derfor skal virksomheden kun transportere foder sammen med andre varer, hvis der ikke er risiko for forringelse af foderet eller dets emballage. Læs mere i afsnit [71 Opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#) og [68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion](#).

Virksomhedens procedurer for at sikre entydig identifikation under transport og undgå forringelse af foderet afhænger bl.a. af foderets karakter og typen af transport. Det kan fx være transport af løsvare som korn på lad, solsikkekager i container, tørfoder pellets i tankbil med flere rum, olie eller valle i tank, transport af emballeret foder som mineralsk foder i big bags, forblandinger i sække eller fuldfoder på dåse.

70.3 Transport på fodervirksomheden efter primærproduktion

Når en virksomhed transporterer eller flytter foder på virksomheden, skal det ske på en måde, hvor man let kan identificere det enkelte parti, undgår krydsforurening og forebygger forringelse af foderet.

[Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 3](#)

Transportmidler skal holdes rene og i god stand. Foderet skal beskyttes mod kontaminering og anden skadelig påvirkning under transporten. Læs mere om krav til transportudstyr i afsnit [67.3 Udstyr til transport på virksomheder efter primærproduktion](#).

Krav til køretøjer og procedurer for transport gælder såvel transport af foder på virksomhedens egen matrikel som uden for virksomheden. Hvis virksomheden transporterer foder på egen virksomhed, dvs. på samme geografiske enhed, er der ikke tale om transportaktivitet, som skal registreres. Læs mere om registrering i afsnit [81.3 Registrering af transport for fodervirksomheder efter primærproduktion](#).

Se mere:

[70.1 Køretøjer og andet udstyr til transport af foder – i fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[70.2 Transport af foder uden for fodervirksomheden efter primærproduktion](#)

70.4 Temperatur under transport af foder efter primærproduktion

Virksomheden skal sikre, at foder bliver transporteret under hensyn til foderets sikkerhed og kvalitet. Hvis virksomheden fx transporterer letfordærveligt foder over lange afstande eller frossent foder, vil det typisk være relevant med særlig temperaturregulering.

Udstyr til temperaturkontrol af transportenheder, hvor der bliver håndteret foder, skal være velegnet til formålet og udformet, så det kan holdes rent.

[Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 1](#)

[Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2](#)

Om nødvendigt skal temperaturerne holdes så lave som muligt, for at undgå kondens og fordærv.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 6

Se mere:

67.6 Udstyr til temperaturkontrol på virksomheder efter primærproduktion

71. Opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Foder skal opbevares hensigtsmæssigt. Virksomheden skal derfor beskytte foderet mod forveksling og mod forringelse efter modtagelse eller produktion. Foderhygiejnereglerne tager sigte på fodersikkerheden og på, at foderet bliver oplagret og håndteret hygiejnisk forsvarligt. Korrekt opbevaring er også grundlag for, at virksomheder kan sikre sporbarhed af foderet.

Se mere:

71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.2 Opbevaring af foderolier m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.3 Temperatur ved opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.4 Adskillelse ved opbevaring af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.5 Særligt om overslæb af coccidiostatika og veterinære lægemidler på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.6 Særligt om adskillelse af foderolier, fedtstoffer m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.7 Særligt om overslæb fra foder med animalsk protein på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

67 Faciliteter og udstyr på fodervirksomheder efter primærproduktionen

68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion

69 Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

77 Sporbarhed af foder

71.1 Sikker opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion

Foderstoffer skal opbevares, så de er lette at identificere og ikke bliver forvekslet. Hvis virksomheden opbevarer forskellige partier af det samme produkt eller forskellige foderstoffer, skal virksomheden have procedurer for, hvor foderet skal oplagres, og hvordan virksomheden opmærker foderet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 3

Foder skal opbevares hygiejnisk forsvarligt og på et sted, hvor kun personer med virksomhedens tilladelse har adgang. Ud over virksomhedens egne medarbejdere kan det fx være virksomhedens gæster, kunder eller håndværkere.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Virksomheden kan tillade, at fx eksterne chauffører selv aflæsser eller læsser foder. Virksomheden bør da have procedurer for at give disse personer besked om, hvor foderet skal leveres/hentes, og for hvordan virksomheden kontrollerer, at anvisningerne bliver fulgt.

Opbevaring af foder udendørs vil sjældent være hygiejnisk forsvarligt, med mindre det sker i lukkede containere eller andre typer af lukkede beholdere. Hvis en virksomhed midlertidigt vil opbevare foder udendørs, bør virksomheden vurdere standen af udendørsområdet og vurdere, hvordan foderet bliver beskyttet mod skadedyr. Udendørs opbevaring kan være aktuelt under særlig spidsbelastede perioder, fx ved indvejningen af korn i høsttiden. Opbevaring kan da foregå udenfor på matriklen, hvor landbrugere eller vognmænd selv står for aflæsningen. Virksomheden kan også midlertidigt opbevare fodermidler, som fx restprodukter fra fødevarerproduktion, udendørs, inden kunden fx landbrugeren afhenter foderet.

Formålet med korrekt opbevaring af foder er, at:

- Foderet forbliver sikkert.
- Foderet forbliver sundt, uforfalsket og af sædvanlig handelskvalitet.

Læs om foderregler for sikkerhed og markedsføring i Markedsføringsforordningen.

Det skal være muligt entydigt at identificere foder med hensyn til opmærkning og foderets placering. Oplysninger om foderets fysiske placering, fx på planlager-rum eller i silo, skal suppleres af information om fx partinummer. Virksomheden kan gemme oplysningerne i et fysisk eller elektronisk registreringssystem. Hvis de enkelte partier ikke holdes afskilt ved oplagring af løsvare, vil der ske en partisammenlægning. I sådanne tilfælde er information om det ny sammenlagte parti og de indgående delpartier nødvendig.

Virksomhedens procedurer/system, som entydigt identificerer det oplagrede foder og dets placering, skal bl.a. sikre, at man ikke forveksler:

- Genmodificerede og ikke-genmodificerede fodermidler, fx majs- og rapsprodukter.
- Konventionelle og økologiske fodermidler, fx havre, byg og ærter.
- Produkter af foderkvalitet og lignende produkter ikke af foderkvalitet, fx foderkorn og bejdset korn til såning eller til forbrænding, salt af foderkvalitet og vejsalt, eller smuld af foderblandinger til genanvendelse i produktionen og smuld opsamling til affald.
- Foder med og uden indhold af veterinærlægemidler, dvs. medicineret foder/foderlægemidler.
- Foder som kan bruges i produktionen og foder, som ikke umiddelbart kan bruges pga. overskreden holdbarhed, fx letfordærligt foder eller en vitamin-forblanding efter sidste gyldighedsdato for indholdsgarantien.

Virksomhedens procedurer bør også entydigt identificere oplagret foder, så foder, som kan bruges eller udleveres, ikke bliver forvekslet med foder, der er i karantæne.

Foder i karantæne kan være fx:

- Foder, som afventer modtagekontrol.
- Foder, der er konstateret fejlbehæftet, fx på grund af indhold, emballage eller mærkning.
- Returvarer og tilbagetrukne varer.

Fodervirksomheder kan med fordel have et særskilt opbevaringsområde til produkter i karantæne eller mærke et område med fx advarselsskilte eller en indhegning med advarselsbånd.

Se mere:

68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.2 Opbevaring af foderolier m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.4 Adskillelse ved opbevaring af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.2 Opbevaring af foderolier m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

Beholdere, der anvendes til oplagring af foder af typen blandede fedtstoffer, vegetabiliske olier eller produkter afledt heraf, må ikke anvendes til andre produkter. Kravet gælder ikke, hvis produkterne:

- opfylder bestemmelserne i foderhygiejneforordningen eller de almindelige hygiejnebestemmelser for fødevarer som er beskrevet i fødevarerhygiejneforordningen, bilag II og supplerende bestemmelser for animalske fødevarer som beskrevet i hygiejneforordningen for animalske fødevarer.
- overholder de fastsatte maksimumindhold af uønskede stoffer i foder, som beskrevet i bilag I til direktiv om uønskede stoffer.

Foderhygiejneforordningen

Fødevarerhygiejneforordningen

Hygiejneforordningen for animalske fødevarer

Direktiv om uønskede stoffer

Animalske fedtstoffer, defineret som kategori 3-materiale, skal desuden oplagres efter reglerne for animalske biprodukter.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 7

Fedtstofblandingsvirksomheder skal holde foderprodukter af typen olier, fedtstoffer, produkter afledt heraf og blandinger heraf, adskilt fra produkter bestemt til andre formål. Kravet gælder ikke, hvis det drejer

sig om produkter, der opfylder kravene i foderhygiejneforordningen, de almindelige hygiejnebestemmelser for fødevarer og/eller de fastsatte maksimumindhold af uønskede stoffer.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 7

Se mere:

68.5 Rengøring af beholdere for opbevaring af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

71.3 Temperatur ved opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Foder skal opbevares på en måde, hvor man forebygger forringelse af foderet. Derfor skal virksomheden i sin procedure for opbevaring tage højde for, om nogle produkter skal opbevares ved særlige temperaturer. Virksomheden bør undersøge, om der følger opbevaringsforskrifter med produkter, fx fodertilsetningsstoffer og forblandinger.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 2

Hvor det er formålstjenligt, skal foder opbevares ved så lave temperaturer, som muligt, for at undgå kondens og fordærv af foderet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 6

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal sikre, at foder bliver opbevaret og transporteret på en måde, hvor det er let at identificere det enkelte parti, og hvor man undgår krydsforurening og forebygger forringelse af foderet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 3

Forarbejdede foderstoffer skal holdes adskilt fra uforarbejdede fodermidler/råvarer og fra tilsætningsstoffer for at undgå krydsforurening.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 1

Virksomhedens grundplan, design/udformning, konstruktion og størrelse af faciliteter og udstyr skal minimere risiko for fejl. Formålet er at undgå forurening, krydsforurening og anden uheldig indvirkning på foderets sikkerhed og kvalitet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 2, b

Alle virksomheder, der håndterer foder – både producenter, lagervirksomheder, transportører og forhandlere skal etablere procedurer, så foderet ikke bliver forurennet og er hensigtsmæssigt adskilt.

Virksomheden bør vurdere, om de fysiske rammer (plads, rumdeling og transportveje) er tilstrækkelige til at forhindre, at foderet utilsigtet bliver blandet sammen, fx ens foder af forskellige partier eller forskellige fodermidler i samme plansilo.

Virksomhedens risikoanalyse bør som en del af HACCP-systemet afdække, hvor der er risiko for krydsforurening og overslæb. Fx vil veterinære lægemidler, visse tilsætningsstoffer fx af kategorien coccidiostatika, og salmonella på virksomheder med varm/kold zoner kunne udgøre en fare for fodersikkerheden eller forringe produktets kvalitet ved krydsforurening eller overslæb.

Virksomhedens procedurer bør omfatte hele produktionsapparatet, eventuelt med recirkulering af foder og/eller transport- og oplagringsapparat. Procedurer for at minimere fejl og undgå overslæb m.v. kan fx beskrive brug af dedikeret udstyr eller anlæg, tidsmæssig adskillelse fx ved produktionsrækkefølge, tømning af anlæg samt særlige rengøringsprocedurer.

Se mere:

[71.5 Særligt om overslæb af coccidiostatika og veterinære lægemidler på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[71.6 Særligt om adskillelse af foderolier, fedtstoffer m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[71.7 Særligt om overslæb fra foder med animalsk protein på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

Se også:

[30 Uønskede stoffer i foder](#)

[38.4 Overslæb af lægemidler til andet foder](#)

[40 Foder af animalsk oprindelse](#)

[71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[78 HACCP-system på fodervirksomhed](#)

71.5 Særligt om overslæb af coccidiostatika og veterinære lægemidler på fodervirksomheder efter primærproduktion

Hvis en virksomhed producerer foder med indhold af veterinært lægemiddel eller fodertilsætningsstof af kategorien coccidiostatika, kan der være risiko for fodersikkerheden, hvis det veterinære lægemiddel eller tilsætningsstoffet bliver overslæbt til andet foder, der produceres og/eller håndteres på anlægget. Virksomheden skal forholde sig til denne problematik og tage de fornødne forholdsregler for at undgå/minimere overslæb.

Der er maksimumgrænser for uundgåeligt indhold i overslæbsniveau af godkendte coccidiostatika i fodertyper, som tilsætningsstoffet ikke er beregnet tilsat. Tilsætningsstoffet betragtes da som et uønsket stof. Fx må hverken de enkelte del-partier (*lots/charges*) i et parti foder eller det samlede parti indeholde uundgåeligt overslæb i mængder over det fastsatte maksimum for foderstilsætningsstoffet. Det følger bestemmelsen om fortyndingsforbuddet. Læs mere i afsnit 30.12 Uønskede stoffer i Bilag I Del VII: Overslæb af godkendte fodertilsætningsstoffer.

Fodervirksomheder, som håndterer fx ompakker foder-løsvarer med coccidiostatika, skal tilsvarende forholde sig til faren for overslæb til andet foder.

Se mere:

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

38.4 Overslæb af lægemidler til andet foder

71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion

78 HACCP-system på fodervirksomhed

71.6 Særligt om adskillelse af foderolier, fedtstoffer m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

Foderolier, fedtstoffer og produkter afledt heraf skal som udgangspunkt overvåges for indhold af dioxiner og dioxinlignende PCB'er. Læs mere om disse foderstoffer i afsnit 74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Hvis virksomhedens sortiment omfatter produkter som skal overvåges kan det være relevant at have procedurer for dedikeret oplagring, hvor produkterne opbevares på særskilte/forbeholdte områder.

Virksomheden skal selv analysere eller undersøge resultatet af leverandørens dioxinovervågning af produktet, fx på en analyseattest som følger produktet fra leverandøren. Hvis virksomheden hælder en modtaget foderolie sammen med et tilsvarende oplagret foder, bør virksomheden kende resultatet af dioxinovervågningen for at undgå uønskede stoffer (dioxiner og dioxinlignende PCB'er) i større mængder end maksimumsgrensen. Læs mere i afsnit 30.10 Uønskede stoffer i Bilag I Del V: Dioxiner og PCB'er.

Se mere:

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

66.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

78 HACCP-system på fodervirksomheder

71.7 Særligt om overslæb fra foder med animalsk protein på fodervirksomheder efter primærproduktion

Hvis virksomhedens sortiment omfatter både foder med animalsk protein og fx drøvtyggerfoder, skal virksomheden have procedurer for at adskille foderet i overensstemmelse med bestemmelser i TSE-forordningen. Læs om bestemmelserne i afsnit 40 Foder af animalsk oprindelse og 40.3 Generelt om reglerne om foder i TSE forordningen.

Mange løsvare, især fodermidler, bør håndteres potentielt drøvtyggerfoder, hvis virksomheden kan vælge enten at markedsføre foderet eller anvende det i produktionen. Virksomheden bør mærke foderet med passende anvendelsesmuligheder, hvis det har været utilstrækkelig adskilt fra andet foder og derfor ikke kan bruges til særlige dyregrupper efter videresalg.

Se mere:

71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

78 HACCP-system på fodervirksomhed

72. Produktion af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Foderhygiejnereglerne tager sigte på fodersikkerheden og på, at produktion af foder foregår hygiejnisk forsvarligt. Virksomheden skal derfor have procedurer for produktionen, som bl.a. også kan understøtte virksomhedens system for en tilstrækkelig kvalitetskontrol.

Ved produktion forstås fremstilling af foder eller behandling af foder, der ændrer foderets fysiske fremtoning. Læs mere i afsnit 73.1 Registrering af produktion for fodervirksomheder efter primærproduktion.

Se mere:

72.1 Procedurer m.v. for produktion på fodervirksomheder efter primærproduktion

72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion

72.1 Procedurer m.v. for produktion på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheder, som producerer foder, skal udpege en kvalificeret person med ansvar for produktionen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 1

Virksomheden skal have skriftlige procedurer og instrukser, som beskriver de forskellige processer i produktionen af foder. Procedurene skal bidrage til at sikre, at kritiske punkter i fremstillingsprocessen bliver styret, og produktionen bliver gennemført som planlagt. Virksomhedens procedurer skal beskrive, hvis virksomheden har eventuelle organisatoriske foranstaltninger for at undgå eller minimere risiko for fejl i produktionen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 3

Hvis produktionen ikke bliver gennemført efter de fastlagte procedurer, kan det få konsekvenser for foderets kvalitet og i værste fald for fodersikkerheden. Virksomheden vil typisk identificere eventuelle kritiske punkter i foderproduktionen som led i sin risikoanalyse efter HACCP-systemet. Procedurer for kritiske punkter skal ikke forveksles med procedurer for kritiske kontrolpunkter (CCP'er). Læs mere i afsnit 78 HACCP-system på fodervirksomhed.

Virksomheden skal have procedurer til at kontrollere eventuelle kritiske punkter i produktionsprocesserne. Der skal være tilstrækkelige og velegnede midler til at lave kontrol undervejs i produktionen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 2

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 3

Virksomheden skal have foranstaltninger for at sikre en effektiv sporing af producerede produkter.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 6

Virksomhedens procedurer for produktion kan fx omfatte retningslinjer for:

- Særligt udstyr. Fx hvis virksomheden bruger andre vægte til en specifik produktion for præcist at afveje små mængder. Udstyr til produktion af foder skal være velegnet til formålet. Læs mere i afsnit 76.5 Udstyr til produktion m.v. af foder på virksomheder
- Tolerance for afvejede og afmålte mængder. Fx ved produktion af et foder, fx en foderblanding, kan afvejning og afmåling af ingredienser, fx forblandinger og fodermidler, ramme over eller under de planlagte mængder i recepten/opskriften. Virksomheden skal derfor entydigt beskrive for hver tilsat ingrediens, hvilket udsving der kan accepteres. Eventuelt med forskellige værdier for under- og overindhold. Virksomheden skal også have en procedure for håndtering, hvis der er afmålt/afvejet for meget eller for lidt.
- Sted for tilsætning af ingredienser. Fx hvis visse foderstoffer bør tilsættes via et særligt håndpåsag frem for via doseringsanlæg eller andet påslag. Det kan være tilfældet når et coccidiostatikum i pulverform med en høj adhæsionsevne kan hænge fast i anlægget og dermed medføre overslæb til senere produktioner.

- Fodertilsætningsstoffer og deres holdbarhed. Holdbarheden af tilsatte tilsætningsstoffer og forblandinger skal passe til holdbarheden for det færdige produkt. Fx kan det være relevant at sætte en mindste holdbarhed for visse ingredienser og have procedurer for kontrol af datomærkning.
- Tidsforløb i produktionsprocessen. Fx blandetid og opvarmningstid.
- Temperaturer. Fx hvis et foder bør have en speciel temperatur for at indgå i produktionen, fx fedt og olier, eller hvis visse processer bør foregå ved særlige temperaturer.
- Homogenitet i partiet. Fx hvis et parti bliver produceret som to eller flere delpartier (lots/ charges), kan det være relevant med retningslinjer for delpartiernes størrelse afhængigt af typen af færdigvare, partiets størrelse eller blanderens kapacitet.
- Brug af foder fra andre produktioner eller risiko ved brug af foder fra andre produktioner. Fx kan der være behov for supplerende registreringer og visuel kontrol af anlæg/udstyr for at sikre en effektiv sporbarhed. Fx hvis et produktionsanlæg har indbygget transportvej for at recirkulere foder, der bruges tomkøring før/efter selve foderproduktionen, eller virksomheden beslutter, at en tidligere produceret vare skal indgå som 'råvare' i recepten, etc.
- Recept og produkt. Fx procedurer, som sikrer overensstemmelse mellem indhold og deklaration af foderet, og som fastlægger, hvordan produktets partinummer angives.

Medarbejdere i produktionen skal have klart overblik over hver deres ansvar og beføjelser, fx hvis der sker fejl i produktionsforløbet. Læs mere i [66.4 Personale på fodervirksomheder](#).

Medarbejdere i produktionen skal have klart overblik over, om der er særlige krav til kontrol af anlæg eller produktionsudstyr, inden produktionen startes op. Fx kontrol af, om der er korrekt desinficeret efter en salmonellaforurening i anlægget. Læs mere i afsnit [68.1 Praktisk rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion](#) og afsnit [37 Salmonella i foder](#).

Se også:

[66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[74 System til kontrol af aktiviteter og foder i fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

Virksomheder, der producerer eller bruger visse fedtstoffer, olier eller produkter afledt heraf i foderproduktionen, skal også overholde særlige krav til oplagring, partistørrelser, analytisk kontrol og markedsføring for disse produkter. Læs mere i afsnit [74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktionen](#).

Se mere:

[72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

Se også:

[67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktionen](#)

71.2 Opbevaring af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktionen

77 Sporbarhed af foder

72.2 Produktion og risiko for krydsforurening på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal have skriftlige procedurer og instrukser, som beskriver de forskellige processer i produktionen af foderet. Procedurerne skal bidrage til at undgå eller minimere risiko for krydsforurening og fejl i produktionen.

Virksomheden skal sørge for, at der er tilstrækkelige og velegnede midler til at føre kontrol undervejs i produktionen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, afsnit Produktion, punkt 3

Det kan fx være kontrol af tekniske eller organisatoriske foranstaltninger for at minimere krydsforurening af et foder, eller undgå overslæb af rester i produktionsapparatet til foderet.

Virksomheden vil typisk identificere, om der er behov for tekniske eller organisatoriske tiltag, når virksomheden udarbejder sin risikoanalyse som en del af HACCP-systemet. Læs mere i afsnit 78 HACCP-system på fodervirksomhed.

Virksomhedens procedurer for produktion kan omfatte mange tiltag for at undgå fejl og krydsforurening. Læs mere i afsnit 72.1 Procedurer m.v. for produktion på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Eksempler på tiltag for at minimere risiko for krydsforurening og overslæb:

- Brug af dedikerede/forbeholdte linjer. Virksomheden kan forbeholde eller dedikere bestemte produktionslinjer til særligt foder. Fx for at undgå eller minimere risiko for krydsforurening eller overslæb mellem forskellige fodertyper. Der skal som udgangspunkt både være en separat blander på hver produktionslinje og separate transportveje herefter, hvis anlæg kan betragtes som en "dedikeret linje". Dedikerede linjer kan være særlig aktuelt fx ved produktion af medicineret foder med veterinære lægemidler og andet foder, produktion af foder med og uden indhold af coccidiostatika, produktion af foder med indhold af høje kobberkoncentrationer og produktion af foder til særlige kobberfølsomme dyregrupper som fx får.

- Opmærksomhed på transportveje fra andre dele af anlægget, hvor der kan være risiko for krydsforurening. Fx fra filtre eller på pakkelinjer.

- Plan for produktionsrækkefølge med en fast rækkefølge for produktion af forskellige recepter/produkter. Fx hvis foder uden coccidiostatika bliver produceret før produktion med coccidiostatika.

Medarbejdere i produktionen bør have klart overblik over, om der er procedurer eller særlige krav til anlæg eller produktionsudstyr, som skal efterleves for at undgå krydsforurening eller overslæb. Fx kan det være relevant at gennemføre og kontrollere rengøringen, inden foderproduktionen startes op eller efter, at produktionen er afsluttet. Læs mere i 68 Rengøring og renholdelse på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Læs om krydsforurening og krav til sikker håndtering af foder i afsnit [71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion](#).

Virksomheder, der producerer eller bruger visse fedtstoffer, olier eller produkter afledt heraf i produktionen af foder, skal følge de særlige krav til håndtering af foder for at forhindre risiko for dioxinforurening.

Læs mere:

[67.4 Udstyr til opbevaring og transport af foderolier m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktionen](#)

[71.2 Opbevaring af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktionen](#)

[74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktionen](#)

Se også:

[74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[74.5 Kvalitetskontrol af foderaktivitet på virksomheder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

73. System til registreringer – fodervirksomheder efter primærproduktion

Foderhygiejnereglerne tager sigte på fodersikkerheden og på, at produktion og anden håndtering af foder foregår hygiejnisk forsvarligt. Reglerne har også til formål at sikre foders sporbarhed.

Virksomheden skal derfor have systemer til at registrere relevante oplysninger, målinger, data, etc. Virksomhedens registreringer skal opbevares og være tilgængelige i nødvendigt omfang og tilstrækkelig tid.

Se mere:

[73.1 Registrering af oplysninger hos fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[73.2 Mere om registreringer hos fodervirksomheder med produktion efter primærproduktion](#)

[73.3 Flere eksempler på registreringer i fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

73.1 Registrering af oplysninger hos fodervirksomheder efter primærproduktion

Alle fodervirksomheder inklusive dem, hvor foderet ikke på noget tidspunkt befinder sig i deres faciliteter, skal opbevare relevante registreringer om bl.a. køb og salg, så det er muligt effektivt at spore fra modtagelse til levering. Eksportører skal også registrere oplysning om bestemmelsesstedet i tredjelandet. Virksomheder med produktion skal registrere relevante data om produktionerne.

[Foderhygiejneforordningen, bilag II, Registrering, punkt 1](#)

Eksempler på relevante registreringer ved køb og salg:

- Produktets art, eventuelt navn og mængde.
- Produktets partinummer (for produkter, der skal markedsføres med partinummer).
- Navn og adresse på producent eller leverandør af produktet.
- Navn og adresse på eventuelle eksterne transportører eller virksomheder, der har oplagret foderet.
- Navn og adresse på virksomhed eller landbruger, som har modtaget foderet.

For at sikre en effektiv sporing skal virksomheder, der samler partier af foder, dokumentere dette i deres registreringssystemer. Fx hvis en fodervirksomhed ikke holder modtagne partier adskilt, men indlagrer et nyt parti foder oven i et oplagret parti, fx rapskage løsvarer.

Ved sammenlægning af to forskellige partier opstår et nyt parti, dvs. et sammenlagt parti. Læs mere i afsnit [17.7 Hvad et parti er](#) og i afsnit [77. Sporbarhed af foder](#).

Der er supplerende bestemmelser om registreringer hos fodervirksomheder med produktion.

En fodervirksomhed med andre aktiviteter end produktion bør vurdere behovet for tilsvarende registreringer fx for at kunne afdække årsag og placere ansvar ved en eventuel reklamation. Det kan fx være virksomheder, der tørrer foder ved direkte kontakt til luftstrøm fra brændstofkilden (andre end naturgas), pakker eller ompakker foder.

Virksomhedens registrerede oplysninger om aktiviteter, kontrol og produkter skal opbevares i en passende periode. Perioden kan fx afhænge af den deklarerede holdbarhed, eller hvilket formål foderstoffet er markedsført til.

Læs mere:

[73.2 Mere om registreringer hos fodervirksomheder med produktion efter primærproduktion](#)

[73.3 Flere eksempler på registreringer i fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

73.2 Mere om registrering hos virksomheder med produktion efter primærproduktion

Fodervirksomheder skal registrere og opbevare dokumentation om deres produktion og kontrol. Dokumentationen skal vise, om de kritiske punkter i produktionen bliver styret og supplerer virksomhedens kvalitetskontrol. Resultaterne af kontrollen skal opbevares, så det er muligt at spore produktionshistorien for hvert parti foder samt bidrage til at afdække årsag og placere ansvar ved en reklamation.

[Foderhygiejneforordningen, bilag II, Registrering, punkt 2, a\)](#)

Registreringer for kritiske punkter skal ikke forveksles med registreringer for kritiske kontrolpunkter (CCP'er), med flere bestemmelser for dokumentation. Læs mere i afsnit [78. HACCP-system på fodervirksomhed](#).

Fodervirksomheden skal også registrere følgende for hvert produkt:

- Produktets art, eventuelt navn og mængde.
- Dato for produktion af produktet.
- Partinummer eller nummer på en bestemt del af produktionen ved kontinuerlig fremstilling.
- Art/navn og mængden af det leverede produkt.
- Partinummer af produktet.
- Navn og adresse på virksomhed eller landbruger, som har modtaget produktet.
- Leveringsdato af produktet.

Samt fyldestgørende oplysninger om hvert foderstof (råvare/ingrediens), som indgår i produktet:

- Foderstoffets art, eventuelt navn, mængde og partinummer (eller anden entydig identifikation).
- Navn og adresse på leverandør af hvert indgående parti foderstof i det producerede foder.

Et parti af et indgående foderstof i produktionen kan bestå af to eller flere partier, som virksomheden har modtaget og samlet. Fx sojamel fra to importører. Virksomhedens registreringer skal da gøre det muligt at identificere de oprindelige partinumre (eller anden entydig identifikation, fx skibsnavn) og leverandøroplysninger for hvert indgående foderstof i hvert parti produceret foder.

Eksempler på indgående foderstoffer i produktion af en forblanding er: to eller flere fodertilsætningsstoffer, eller fodertilsætningsstoffer og fodermidler.

Eksempler på indgående foderstoffer i produktion af en foderblanding er: fodertilsætningsstoffer, forblandinger og fodermidler eller tilskudsfoder og fodermidler.

Eksempler på indgående foderstof i produktion af et fodermiddel er: et fodermiddel (fx helt korn som dampbehandles og vales til flager), et fodermiddel og et fodertilsætningsstof (fx fiskemel som tilsættes en antioxidant) eller fodermidler (fx fedtblanding af forskellige fiskeolier fra hhv. blåhvilling og brisling).

Foderhygiejneforordningen, bilag II, afsnit Registrering, punkt 2, b)

Virksomheden bør også registrere navn og adresse på eventuelle eksterne transportører eller virksomheder, der har oplagret foderet. Fx ved reklamation for foder, der har været håndteret som løsvare efter produktion på virksomheden.

Fodervirksomheder skal registrere og opbevare de relevante oplysninger om aktiviteter, kontrol og produkter i en passende periode. Perioden kan fx afhænge af den deklarerede holdbarhed, eller hvilket formål foderstoffet er markedsført til.

Se mere:

73.1 Registrering af oplysninger hos fodervirksomheder efter primærproduktion

73.3 Flere eksempler på registreringer i fodervirksomheder efter primærproduktion

73.3 Flere eksempler på registreringer i fodervirksomheder efter primærproduktion

Fodervirksomheder kan have behov for at registrere og opbevare mange typer oplysninger, målinger og data. Nogle registreringer er der eksplicit krav om i foderlovgivningen, andre registreringer har virksomheden selv vurderet et behov for.

Fodervirksomheder skal sikre, at relevante registreringer bliver opbevaret i en passende periode. Perioden kan fx afhænge af den deklarerede holdbarhed af deres produkter, eller hvilket formål foderstofferne markedsføres til. Perioden kan spænde over flere år, fx for resultater fra kvalitetskontrol og dokumentation for brug af HACCP-systemet.

Eksempler på relevante registreringer, som supplerer virksomheders registreringer for at sikre effektiv sporing og eventuel produktionshistorik:

- Virksomheders ledere skal have tilstrækkelige registreringer til at vurdere, om aktiviteter under deres ledelse bliver udført efter reglerne.
- Virksomheder kan beslutte at registrere gennemførte arbejdsgange, fx for rengøring, for modtagekontrol af varer eller returvarer, for gennemført kontrol af bygninger, anlæg og udstyr eller for gennemført vedligeholdelse.
- Virksomheder kan beslutte at registrere fx for gennemført sidemandsoplæring eller efteruddannelse af personale. Læs mere i afsnit 66.1 Fodervirksomhedens ansvar for foderhygiejne efter primærproduktion, 66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion og afsnit 66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion.
- Virksomheder skal registrere i det omfang, det er identificeret nødvendigt i virksomhedens risikoanalyse og som kræves for eventuelle kritiske kontrolpunkter. Læs mere i afsnit 78. HACCP-system på fodervirksomheder.
- Virksomheder skal registrere, hvis der er eller har været reklamationer, og hvis virksomheden vælger at genanvende tilbagekaldt foder. Læs mere i afsnit 75. Reklamationer og tilbagekaldelse af produkter på fodervirksomheder efter primærproduktion.
- Virksomheder, der har produceret foder, skal registrere resultaterne af kvalitetskontrollen.
- Virksomheder med ansvar for produkters mærkningsoplysninger som ikke selv har produceret foderet, fx importører og nogle forhandlere, bør registrere resultaterne af kvalitetskontrollen. Læs mere i afsnit 21.3 Ansvar for mærkning af foder.

Virksomheder skal, i det omfang de producerer eller markedsfører foderolier m.v., registrere resultaterne af dioxinovervågningen. Læs mere i afsnit 74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion.

En virksomhed bør registrere, hvis lederen beslutter at fravige fastlagte programmer, fx hvis virksomheden ændrer planen for analytisk kontrol.

Læs mere:

74. System til kontrol af aktiviteter og foder i fodervirksomheder efter primærproduktion

74. System til kontrol af aktiviteter og foder i fodervirksomheder efter primærproduktion

Fodervirksomheden skal have procedurer og systemer til at kontrollere, om produkter og aktiviteter følger foderreglerne. Ofte skal virksomheden dokumentere kontrollen i sine systemer.

Se mere:

74.1 Modtagekontrol af foder og vurdering af leverandører til fodervirksomheder efter primærproduktion

74.2 Overvågning af opbevaret foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.4 Mere om kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.5 Analytisk kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.6 Brug af laboratorier – fodervirksomheder efter primærproduktion

74.7 Kvalitetskontrol af foderaktivitet på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.9 Mere om begreber og bestemmelser for dioxinovervågning af foderolier, m.v. for fodervirksomheder efter primærproduktion

74.10 Brug af eksterne laboratorier ved dioxinovervågning af foderolier, m.v. - fodervirksomheder efter primærproduktion

74.11 Modtagekontrol af returvarer på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.1 Modtagekontrol af foder og vurdering af leverandører til fodervirksomheder efter primærproduktion

Fodervirksomheden må kun forsyne sig hos og bruge foder fra virksomheder, der er registreret og/eller godkendt som fodervirksomhed.

Foderhygiejneforordningen, artikel 5, stk. 6

Fodervirksomheden skal lave og følge en skriftlig kvalitetskontrolplan, som passer til dens aktiviteter og produkter. Planen skal bl.a. omfatte undersøgelse af, om det forarbejdede materiale overholder specifikationerne. Begrebet ”forarbejdet materiale” henviser til modtaget foder, som fx bruges i produktionen. Planen skal også beskrive, hvad der skal ske, hvis specifikationerne ikke er overholdt. Begrebet ”specifikationer” kan både dække over produktets deklarationsoplysninger og, at produktets indhold følger foderreglerne om fx uønskede stoffer.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 3

Der er særlige krav om overvågning af dioxin og dioxinlignende PCB'er i modtagne fedtstoffer, olier og produkter afledt heraf. Læs mere i 74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion.

Virksomheden bør have en procedure, der sikrer, at foderleverandører har den fornødne registrering. Fx er det ikke tilstrækkeligt, hvis en leverandør af forblandinger kun er registreret til at producere foderblandinger og forhandle fodermidler. Leverandøren skal være specifikt registreret til at forhandle eller producere forblandinger.

Virksomhedens procedurer bør også sikre, at leverandører af foderrelaterede ydelser, fx transportører og lagervirksomheder, der transporterer eller oplagrer virksomhedens foder, er registreret som fodervirksomhed.

Fødevarestyrelsen offentliggør lister over danske registrerede og godkendte fodervirksomheder her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Lister-over-registrerede-fodervirksomheder.aspx>

Virksomheden bør jævnligt undersøge, om dens leverandører fortsat har den nødvendige registrering eller godkendelse.

Virksomhedens plan for kvalitetskontrol bør tage afsæt i risikoanalysen, som en del af virksomhedens HACCP-system. Læs mere i afsnit 78. HACCP-system på fodervirksomheder.

Planen for kvalitetskontrol kan omfatte både en undersøgelse af det modtagne foder og en undersøgelse af, om medarbejderne følger virksomhedens procedurer. Resultaterne fra undersøgelser af modtagne foderstoffer og ydelser bør indgå i virksomhedens vurdering af sine leverandører. Foder, der kan købes under normal handelspris, bør gennem en særlig kvalitetskontrol.

Hvis foderet ikke på noget tidspunkt befinder sig i virksomhedens egne faciliteter, bør virksomheden håndtere dette i sin plan for kvalitetskontrol. Det kan fx være aktuelt, hvis indkøbte sækkevarer af foderblandinger eller fodermiddel-løsvarer bliver oplagret på et eksternt lager og bliver udleveret derfra til kunden.

Eksempler på procedurer i kvalitetskontrollen for fysisk modtagekontrol af foder:

- Vurdering af om produkt og emballage ser ok ud, og om foderet lugter normalt. En hurtig undersøgelse af syn og lugt kan forhindre, at virksomheden tager produkter ind på lageret eller i køretøjet, som kan forurene andet foder eller udløse behov for ekstra rengøring. Undersøgelsen kan også afgøre, om kvaliteten er som forventet, og der ikke er fremmedstoffer i varen, fx træstykker eller emballagerester.
- Vurdering af om mærkningen af foderet er læsbar. Hvis trykket er utydeligt eller teksten for lille, kan virksomhedens medarbejdere og kunder ikke læse de relevante informationer.
- Undersøgelse af om produktets mærkningsoplysninger på dansk. Hvis produktet skal sælges videre i Danmark, skal der være dansk mærkning, så brugeren kan forstå fx brugsvejledning og eventuel advarselstekst.

- Eksterne køretøjer på virksomhedens anlæg bør som minimum undersøges ved stikprøvekontrol. Kørsel med meget snavsede og mudrede vogne kan betyde, at fx området ved råvarepåslag oftere skal gøres rent, så løsvarefoder ikke bliver forurennet ved indlagring.

Eksempler på analytisk kontrol af foder som led i kvalitetskontrol af foder:

- Analyse for indhold af uønskede og forbudte stoffer. Fx kan virksomheder, der bruger fodermidler i produktionen, undersøge modtaget foder for pesticidrester. Ved importerede fodermidler kan det være relevant at undersøge for rester af forbudte pesticider. Virksomheden bør især undersøge de foderstoffer, hvor man kan forvente de højeste koncentrationer af det uønskede eller forbudte stof. Derfor bør en producent analysere fodermidler i stedet for færdigproducerede foderblandinger med fodermidler i. Læs mere i afsnit 30. Uønskede stoffer i foder og afsnit 12.11 Forurenede fodermidler.

- Analyse for mikrobiologisk forurening. Fx kan producenter, som ikke varmer foder op til 81 °C, have behov for hyppigere at undersøge, om de modtagne fodermidler er forurennet med salmonella, end virksomheder, der varmebehandler foder for at bekæmpe eventuel forekomst af salmonella. Læs mere i afsnit 36. Mikrobiologiske forureninger i foder og afsnit 37. Salmonella i foder.

- Analyse for fremmedstoffer. Fremmedstoffer kan være så små, at de ikke kan ses eller kvantificeres med det blotte øje. Virksomheden kan derfor undersøge foderet mikroskopisk botanisk (MBU), fx for at kontrollere eventuelt indhold. For vegetabiliske produkter kan det også være relevant at undersøge, om produktet indeholder fx animalske bestanddele eller skadelige botaniske urenheder, som ambrosia eller mel-drøjer.

- Analyse for vandindhold. Fx efter en våd høst kan det være nødvendigt at undersøge vandindholdet i et fodermiddel for at afgøre, om fodermidlet skal tørres, så kvaliteten ikke bliver forringet inden brug eller salg.

Virksomhedens skriftlige plan for kvalitetskontrol skal beskrive procedurerne for bl.a. prøveudtagning og analysemetoder for at underbygge resultaterne af den analytiske kontrol. Læs mere i afsnit 74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion og afsnit 74.6 Brug af laboratorier – fodervirksomheder efter primærproduktion.

Hvis virksomheden har en effektiv leverandørvurdering og modtager analysecertifikaterne for specifikke modtagne foderpartier, kan omfanget af analytiske kontrol nedsættes, men det kan sjældent fuldt erstatte den.

Import af foder kan medføre yderligere krav til virksomhedens kvalitetskontrol, fordi foderet ikke er produceret under EU-lovgivning. Læs mere i afsnit 44. Import af foder og afsnit 49. Importørens egenkontrol af indført foder.

Se mere:

74.11 Modtagekontrol af returvarer på fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.2 Overvågning af opbevaret foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheder, der håndterer foder, skal kunne agere, hvis fodersikkerheden bringes i fare eller kvaliteten forringes i en grad, som går ud over foderets specifikationer. Virksomheden skal derfor jævnligt overvåge foderet, fx for forekomst af uønskede stoffer og andre forurenende stoffer, som kan have betydning for menneskers og dyrs sundhed. Virksomheden skal have kontrolstrategier, som kan bidrage til at minimere risikoen for foderet. Kontrolstrategierne skal bidrage til at sikre, at virksomheden ikke bruger eller markedsfører forbudt foder.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 4

Eksempler, hvor det kan være relevant at overvåge:

- Spildolie fra maskiner på virksomheden. Løsvarefoder må ikke blive forurenede af olie, som fx lækker fra utætte pakninger i produktionsanlægget eller fra køretøjer.
- Fordærvet, muggent eller sammenbrændt foder. Under oplagring kan foderet blive forringet i en sådan grad, at det enten må betragtes som forbudt foder eller af en kvalitet, som kræver særlige tiltag, før det kan bruges som foder.
- Spor af skadedyr. Under oplagring kan foderet blive forringet i en sådan grad, at det enten må betragtes som forbudt foder eller af en kvalitet, som kræver særlige tiltag, før det eventuelt kan bruges som foder. Fx hvis der sker en kraftig opformering af insekter i foderet, eller rotter efterlader betragtelige mængder fæces og urin i foderet.

Se mere:

68.6 Affald m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

69. Skadedyr på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Foder skal have den kvalitet, som virksomheden har fastsat i specifikationerne for foderet. Begrebet ”specifikationer” kan dække over både et produkts deklarationsoplysninger og, at produktets indhold følger foderreglerne om fx uønskede stoffer. Virksomheden skal derfor lave en skriftlig kvalitetskontrolplan, som passer til produkterne og, som supplerer virksomhedens kvalitetskontrol af sine aktiviteter og af HACCP-systemet. Læs mere i afsnit 78. HACCP-system på fodervirksomhed.

Kvalitetskontrolplanen skal bl.a. omfatte undersøgelse af, om alt fra det forarbejdede materiale til de færdige produkter overholder specifikationerne. Planen skal også beskrive, hvad der skal ske, hvis specifikationerne ikke er overholdt. Begrebet ”forarbejdet materiale” henviser til modtaget foder eller foder, som virksomheden fremstiller eller behandler. Forarbejdet foder indgår i virksomhedens produktion af andet foder. De færdige produkter er det foder, som bliver markedsført.

Hvis virksomheden er ansvarlig for mærkningsoplysninger, skal virksomheden som udgangspunkt kontrollere foderet analytisk. Planen skal beskrive procedurer for udtagning af prøver, hvor ofte der skal tages prøver, analysemetoderne samt, hvor ofte der skal analyseres. De valgte analysemetoder skal være pålidelige. Læs mere i afsnit [74.4 Mere om kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#) og afsnit [74.6 Brug af laboratorier – fodervirksomheder efter primærproduktion](#).

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 3

Virksomheden bør udpege en person, der har ansvar for kvalitetskontrollen. Den samme person bør som udgangspunkt ikke have ansvar for både produktion og kvalitetskontrol, for at undgå modsatte hensyn. De to ansvarsområder bør være sidestillet. Læs mere om krav til personale i [66.4 Personale på fodervirksomheder](#).

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 1

Virksomheden skal altid følge planen for kvalitetskontrol for at sikre foderets kvalitet.

Det kan blive nødvendigt at justere planen for kvalitetskontrol, fx:

- Hvis der kommer ny foderlovgivning.
- Hvis virksomheden ændrer i et produkt, en proces eller i et led i produktion eller opbevaring.
- Hvis en virksomhed eller en myndighed melder ud, at ét eller flere partier af en fodertype kan udgøre en sundhedsrisiko for dyr og eventuelt for mennesker, hvis der er tale om foder til fødevarerproducerende dyr, eller for miljøet. Virksomheden bør da undersøge, om det pågældende foder eller tilsvarende foder indgår i virksomhedens sortiment, og om den bør supplere med analyser af foderet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol', punkt 3

Fodervirksomheder kan fx orientere sig om aktuelle sager i EU-Kommissionens meddelelsessystem RASFF (Rapid Alert System for Food and Feed) til forbrugerbeskyttelse for fødevarer- og foderulykker. Læs mere på Fødevarestyrelsens hjemmeside [RASFF - Rapid Alert System for Food and Feed](#)

Se mere:

[74.4 Mere om kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[74.5 Analytisk kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

74.4 Mere om kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomhedens kvalitetskontrol skal sikre, at foderet er af sædvanlig handelskvalitet ved udlevering af varen. Fx må en »Skal anvendes inden ...« -dato ikke være overskredet, og mærkningen skal være læsbar og lovlig. Foder, der sælges i Danmark, skal være mærket på dansk. Læs mere i afsnit [21.6 Mærkningsprog](#).

Fodervirksomheder, som også har ansvar for foders mærkningsoplysning skal have en mere omfattende plan for kvalitetskontrol end andre fodervirksomheder. Læs mere i afsnit 21.2 Hvem den mærkningsansvarlige er. Hvis virksomheden ikke på noget tidspunkt opbevarer det pågældende foder i sine faciliteter, fx importerede fodermidler, der bliver oplagret på et eksternt lager og bliver udleveret herfra til kunden, skal virksomheden tage højde for dette i kvalitetskontrollen.

Fodervirksomheder, der mærker foder, skal således have kvalitetskontrol for både kontrol af foder og af mærkning, fx at oplysninger er i overensstemmelse med gældende regler. Det er aktuelt for fx producenter, importører og forhandlere, som ompakker og /eller ommærker foder.

En fodervirksomhed, som får produceret foder fx et *private label* produkt på en anden virksomhed, er ansvarlig for mærkning af produktet og kan i et vist omfang bruge producentens analyseresultater i kvalitetskontrollen.

Se mere i:

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.5 Analytisk kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.5 Analytisk kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomhedens analytiske kontrol af foder bør baseres på en risikoanalyse, virksomhedens aktiviteter og sortiment.

En virksomhed vil sjældent have behov for analytisk kontrol i kvalitetskontrollen, hvis virksomheden udelukkende håndterer eller forhandler emballeret foder, hvor en anden virksomhed i følge mærkningsoplysningerne har ansvar for produktets indhold.

En virksomhed, som håndterer løsvare, fx transporterer eller oplagrer andre virksomheders foder, kan have behov for analytisk kontrol i kvalitetskontrollen. Fx for at verificere, at rengøringsprocedurerne er tilstrækkelige, og at rester af rengørings- og desinfektionsmidler bliver minimeret i foderet.

Analytisk kontrol kan desuden bruges til at verificere om virksomhedens anlæg, udstyr og procedurer for opbevaring og adskillelse er tilstrækkelige.

Virksomhedens plan for analytisk kvalitetskontrol kan fx dække:

1. Formål. At verificere funktionen af produktionssystemet med tilhørende kvalitetsstyring, samt at kontrollere, at foderets indhold stemmer med specifikationerne.
2. Tidsplan. Analyseplanen kan dække et år eller en årrække, så alle analyser ikke nødvendigvis bliver gennemført hvert år.
3. Produkter til analyse. Virksomheden bør tage hensyn til bredden af sit sortiment og gerne udtage prøver af foder:

- Med forskellige foderbetegnelser, fx forblandinger, fuldfoder og tilskudsfoder.
- Til forskellige arter, fx kvæg, heste, får og hunde.
- Til forskellige målgrupper, fx slagtesvin og smågrise eller æglæggere og slagtekyllinger, osv.
- Fra både små og store producerede partier.

Producenter af tilsætningsstoffer kan have behov for at analysere hvert produceret parti, fx for tilsætningsstoffer baseret på mikroorganismer.

4. Antal nødvendige analyser afhænger af fx hvilket foder og hvilke mængder, virksomheden producerer, hvor stramt produktionen er styret samt af tidligere resultater i kvalitetskontrollen.

5. Virksomheden bør fordele analyserne på flere prøver fx udtaget over tid, frem for at udtage få prøver og analysere dem for mange parametre. Hvis fx vægten vejer forkert, eller indholdet af et parti forblanding med vitaminer og mineraler ikke svarer til mærkningen, vil virksomheden få mindre information af at analysere sin færdigvare, fx en foderblanding for både vitamin- og mineralindhold. Det vil give mere information at undersøge en prøve af foderblandingen for vitaminer og en senere produceret foderblanding for mineraler. Det kan også give et bedre billede bl.a. af, om vægten er kalibreret.

6. Hvad der skal analyseres for. Virksomhedens valg af analyseparametre og analysemetoder for foder eller anlæg bør afhænge af forholdene. Fx kan virksomheden valg af analyse for en specifik mikrobiologisk forurening afhængigt af, om foderet bliver udsat for tryk og/eller opvarmning i produktionsprocessen eller ej, forholdene for håndtering og opbevaring. Valget af analyser afhænger også af, om virksomheden vil kontrollere:

- Om foderets deklaration og indhold stemmer overens. Virksomheden skal have kvalitetskontrol af alt deklareret indhold, fx tilsætningsstoffer, men kan også have interesse i at dokumentere det ernæringskemiske indhold af fx protein og råfedt i forhold til deklaration.

- Fødevarer- og fodersikkerhed. Virksomheden bør særligt vægte at analysere for de parametre, hvor der er grænseværdier eller andre begrænsninger fx:

- Tilsætningsstoffer som kobber, selen og vitamin A og D, der er godkendt med et fastsat størsteindhold i fuldfoder.

- Udeklarede stoffer, som tungmetaller og pesticidrester.

- Udeklarede stoffer fra overslæb eller krydsforurening fra andre produkter på virksomheden, fx tilsætningsstoffer af typen coccidiostatika, veterinære lægemidler fra medicineret foder, stoffer fra kemiske produkter, eller fodermidler af animalsk oprindelse, som er forbudt til visse dyregrupper.

Når virksomheden vil analysere for overslæb, er det ikke tilstrækkeligt udelukkende at benytte indikatorer, som fx farveindikator eller magnetisk indikator. Virksomheden skal også analysere for overslæb af de konkrete stoffer, fx et bestemt coccidiostatikum eller et veterinært lægemiddel.

7. Sted for udtagning af prøver. Hvor i processen virksomheden bør udtage en prøve, afhænger af formålet med analysen. Hvis virksomheden fx vil analysere en prøve af en foderblanding for et tilsætningsstof, kan prøven udtages ved køleren med let adgang til foderet. Ved analyse for overslæb kan det være relevant at tage flere prøver, både umiddelbart efter blanderen og efter intern transport til opbevaringssilo eller udlæsningssted. Hvis en prøve skal dokumentere et homogent produkt, kan virksomheden tage prøver

forskellige steder i blanderen, men også ved fx opsækning/udlæsning for at undersøge for eventuel afblanding, hvor produktet bliver heterogent.

Prøver til analytisk kontrol skal ikke forveksles med referenceprøver, som man tager af hensyn til sporbarhed af fx råvarer i produktionen (fx fodermidler, tilsætningsstoffer, forblandinger og mineralsk foder) og færdigvarer. Læs mere i afsnit 77. Sporbarhed af foder.

Se mere:

74.1 Modtagekontrol af foder og vurdering af leverandører til fodervirksomheder efter primærproduktion

74.2 Overvågning af opbevaret foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.4 Mere om kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.6 Brug af laboratorier – fodervirksomheder efter primærproduktion

74.7 Kvalitetskontrol af foderaktivitet på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.6 Brug af laboratorier – fodervirksomheder efter primærproduktion

En fodervirksomhed skal som led i sit system til kvalitetskontrol have adgang til et laboratorium med passende personale og udstyr. Virksomheden kan selv etablere et laboratorie eller helt eller delvist benytte sig af eksterne laboratorier.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 2

Virksomheder skal benytte et akkrediteret laboratorium til at undersøge for dioxiner og dioxinlignende PCB'er i foder af typen fedtstoffer, olier eller "produkter afledt heraf". Disse stoffer betragtes som uønskede stoffer i foder. Læs mere i afsnit 30. Uønskede stoffer i foder. Se også om akkreditering i Bilag 1 Definitioner og begreber.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for fedtstoffer, olier eller produkter afledt heraf, punkt 1 og punkt 2

Laboratoriet og laboratoriets analysemetoder skal være pålidelige.

Hvis virksomheden hverken benytter et akkrediteret laboratorium eller anerkendte officielle analysemetoder, skal virksomheden sikre:

- En metodeliste med de analysemetoder, som laboratoriet bruger, og med de detektionsgrænser og usikkerheder, som laboratoriet har fastlagt for metoderne. Informationen skal være tilgængelig for virksomheden, hvis den bruger et eksternt laboratorium.
- Hvis metoderne er modificerede i forhold til de officielle metoder, bør det fremgå af dokumentationen. Laboratoriet bør kunne dokumentere, at metoderne giver samme resultat som de officielt anerkendte metoder.

- At analyseresultaterne er sporbare til eventuelle officielle metoder, hvis der bruges andre end officielle analysemetoder. Informationen bør være tilgængelig for virksomheden, hvis den bruger et eksternt laboratorium.

Virksomheden bør sikre sig, at laboratoriet kan dokumentere, at analyseresultaterne er sporbare. Analyse-nes sporbarhed bør demonstreres jævnligt, fx ved:

- At laboratoriet deltager i relevante ringanalyser med tilfredsstillende resultat,
- At laboratoriet analyserer et relevant certificeret referencemateriale med tilfredsstillende resultat, og/eller
- At laboratoriet analyserer en prøve samtidig med, at et akkrediteret laboratorium analyserer den samme prøve. De to laboratorier skal få det samme resultat, dvs. et resultat som er acceptabelt inden for givne grænser.
- At personalets uddannelse, oplæring og ansvarsområder er beskrevet. Informationen skal være tilgængelig for virksomheden, hvis den bruger et eksternt laboratorium.
- At der er en brugsvejledning til apparatur og planer for kalibrering og vedligeholdelse af apparaturet. Analyseværktøjer bør kontrolleres jævnligt og fx med et til to års mellemrum kontrolleres af et eksternt firma, som er certificeret hertil. Informationen skal være tilgængelig for virksomheden, hvis den bruger et eksternt laboratorium.

Se mere:

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.10 Brug af eksterne laboratorier ved dioxinovervågning af foderolier, m.v. - fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

66.2 System til at sikre foderhygiejne på fodervirksomheder efter primærproduktion

66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion

67.9 Vedligeholdelse af udstyr i fodervirksomheder efter primærproduktion

74.7 Kvalitetskontrol af foderaktivitet på fodervirksomheder efter primærproduktion

Lederen af en fodervirksomhed skal sikre, at foderaktiviteter, fx produktion og distribution i alle de led, som er under deres ledelse, følger reglerne bl.a. i foderhygiejneforordningen, dansk foderlovgivning og efter god hygiejnepraksis.

Foderhygiejneforordningen, artikel 4, stk. 1

Virksomheden bør derfor have procedurer til at kontrollere, om medarbejdere følger virksomhedens retningslinjer og procedurer, fx i form af intern audit eller supervision af medarbejdere.

Virksomheden bør udpege en person med ansvar for kvalitetskontrollen. Den samme person bør som udgangspunkt ikke have ansvar for produktion og kvalitetskontrol, for at undgå modsatte hensyn. Læs mere om krav til personale i afsnit 66.4 Personale på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 1

Virksomheden skal lave en skriftlig kvalitetskontrolplan, som passer til dens aktiviteter og produkter samt supplerer HACCP-systemet. For producenter skal planen navnlig omfatte kontrol af de kritiske punkter i fremstillingsprocessen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 3

Kritiske punkter kan identificeres i virksomhedens risikoanalyse og skal ikke forveksles med kritiske kontrolpunkter (CCP'er), som medfører betydelig flere krav til virksomhedens egenkontrol og verifikation af fastlagte procedurer. Læs mere i afsnit 78. HACCP-system på fodervirksomheder.

Virksomheden skal følge planen for kvalitetskontrol med planens formål i fokus og justere planen, fx:

- Hvis der kommer ny foderlovgivning.
- Hvis virksomheden ændrer i medarbejderstaben eller i et led i virksomhedens produktion, handel, opbevaring eller transport.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Kvalitetskontrol, punkt 3

Se mere:

74.2 Overvågning af opbevaret foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på virksomheder efter primærproduktion

Fodervirksomheder, der markedsfører visse fedtstoffer, olier, produkter afledt heraf, som er bestemt til brug i foder, eller visse foderblandinger, skal have produkterne analyseret på et akkrediteret laboratorium for indhold af dioxiner og dioxinlignende PCB'er.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 1

Dioxiner og dioxinlignende PCB'er betragtes som uønskede stoffer i foder. Læs mere i afsnit 30. Uønskede stoffer i foder. Læs også om akkreditering i Bilag 1 Definitioner og begreber.

Fodervirksomheder som producerer visse fedtstoffer, olier, produkter afledt heraf, skal desuden være godkendt til at udføre aktiviteten. Læs mere om krav til godkendelse i afsnit 83.5 Godkendelse til produktion af visse olier og fedtstoffer.

Hvis en virksomhed kan dokumentere, at et parti af et produkt eller alle dets bestanddele er analyseret tidligere i produktionen, forarbejdningen eller distributionen/markedsføringen, er virksomheden ikke forpligtet til at analysere det modtagne parti.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 4

Virksomheden skal da have gyldig dokumentation i form af én eller flere analyserapporter (analysebeviser/-attester) fra akkrediterede laboratorier. Hvis et parti består af flere delpartier, skal der være enten et analysebevis for det sammenlagte parti eller analysebeviser for hvert delparti med tilhørende dokumentation for partisammenlægningen.

Hvert analysebevis skal entydigt angive oplysninger om partiet, fx partiets nummer. Nummeret bør ikke kunne forveksles med et prøvenummer.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, litra a til h beskriver minimumskrav om bl.a. antal prøver til analyse, størrelsen af partier, krav om repræsentative analyser, krav om repræsentativt udtagne prøver, m.v.

Følgende fodervirksomheder skal være særlig opmærksomme på krav til dioxinovervågning af foder til markedsføring:

A. Fodervirksomheder, der forarbejder rå vegetabiliske fedtstoffer og olier

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, a)

B. Fodervirksomheder, der producerer animalsk fedt, herunder virksomheder, der forarbejder animalsk fedt

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, b)

C. Fodervirksomhedsledere, der producerer fiskeolie

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, c)

D. Oliekemisk industri, der markedsfører foder

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, d)

E. Biodieselindustri, der markedsfører foder

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, e)

F. Fedtstofblandingsvirksomheder

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, f)

Fedtstofblanding defineres i Foderhygiejneforordningen, bilag II, Definitioner, c

Fedtstofblanding er den fysiske blandeproces, hvor et eller flere af de produkter, der er nævnt i definitionen, bliver blandes for at producere et fodermiddel eller en foderblanding. Hvis virksomheden vælger fx at oplagre to partier af samme type olie eller fedt i samme silo, betragtes dette ikke som en fedtstofblanding, men som en sammenlægning af partier. Se Bilag 1. Definitioner og begreber.

G. Andre producenter af foderblandinger til dyr bestemt til fødevarerproduktion end dem, der er omtalt litra f)

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, g)

For visse foderblandinger kan producenterne blive fritaget fra for at analysere produktet, der forlader virksomheden, og i stedet analysere det efter virksomhedens HACCP-system. Læs mere i afsnit 78. HACCP-system på fodervirksomhed og afsnit 74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 6

H. Visse importører

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 2, h)

Se mere:

74.9. Mere om begreber og bestemmelser for dioxinovervågning af foderolier, m.v. for fodervirksomheder efter primærproduktion

74.10 Brug af eksterne laboratorier ved dioxinovervågning af foderolier, m.v. - fodervirksomheder efter primærproduktion

74.9 Mere om begreber og bestemmelser for dioxinovervågning af foderolier, m.v. for fodervirksomheder efter primærproduktion

Supplerende definitioner og beskrivelser for produkter, der skal dioxinovervåges:

- Parti: Foderhygiejneforordningen, bilag II, Definitioner, litra a. Se Bilag 1 Definitioner og begreber.

- Produkter afledt af olier og fedtstoffer: Foderhygiejneforordningen, bilag II, Definitioner, litra b. Se Bilag 1 Definitioner og begreber.
- Fedtstofblanding: Foderhygiejneforordningen, bilag II, Definitioner, litra c. Se Bilag 1 Definitioner og begreber.
- Raffineret olie eller fedtstof: Foderhygiejneforordningen, bilag II, Definitioner, litra d. Se Bilag 1. Definitioner og begreber.
- Flere af de omtalte produkter og processer beskrives i Fodermiddelfortegnelsen.

Supplerende bestemmelser for produkter, der skal dioxinovervåges:

- Der er mulige undtagelser fra visse bestemmelser om dioxinovervågning. Se forordningsteksten i foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 3-6. Det omfatter fx:
 - Mulig lempelse fra minimumskrav for dioxinovervågningen af produkterne med hensyn til maksimumstørrelsen for partiet. Resultater af analyser af et større parti accepteres, hvis virksomheden kan godtgøre, at en række forhold er opfyldt: Sendingen skal være homogen, prøverne er udtaget ved en repræsentativ metode, og prøverne var forseglede fra udtagning til analyse.
 - Mulig lempelse fra krav for egen analyse af et modtaget parti, hvis en virksomhed kan dokumentere, at partiet eller alle dets bestanddele er analyseret tidligere i produktionen, forarbejdningen eller distributionen/markedsføringen.
 - Mulig lempelse fra minimumskrav for analyse af eget producent foder, hvis en producent både kan dokumentere at partiet eller alle dets bestanddele for hver relevant produkt er analyseret tidligere i produktionen, forarbejdningen eller distributionen/markedsføringen, og kan dokumentere at produktionsproces, håndtering og opbevaring på virksomheden ikke øger dioxinforureningen.
- Når fodervirksomheder markedsfører fodermidlerne bør disse mærkes med betegnelser, der er fastsat i Fodermiddelfortegnelsen. Læs mere i 12.2 Fodermiddelfortegnelsen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Produktion, punkt 9

- Alle partier af produkter, som skal overvåges for dioxin og dioxinlignende PCB'er, skal ledsages af dokumentation for, at partiet eller alle dets bestanddele er analyseret eller indleveret til analyse på et akkrediteret laboratorium. Hvis der ikke følger et analysebevis med varen, skal leverandøren eftersende beviset, når det kommer fra laboratoriet.

Beviset for analysen skal utvetydigt knytte leverancen og den eller de testede partier sammen. Ved leverance med analysebeviser for delpartier skal tilhørende dokumentation for partisammenlægningen derfor følge med.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 5

Leverandøren skal dokumentere denne sammenhæng i sit sporbarhedssystem. Læs mere om krav til sporbarhed i afsnit 77. Sporbarhed af foder.

Hvis virksomheden modtager et produkt med ukendt resultat af dioxinovervågningen, bør virksomheden oplagre partiet i et dedikeret/forbeholdt anlæg, så det ikke bliver blandet op med andre partier. Læs mere i afsnit 71.4 Adskillelse af foder og tiltag mod krydsforurening og overslæb på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Se mere:

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.10 Brug af eksterne laboratorier ved dioxinovervågning af foderolier, m.v. - fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal oplyse Fødevarestyrelsen, hvis den ben**74. 10 Brug af eksterne laboratorier ved dioxinovervågning af foderolier, m.v. - fodervirksomheder efter primærproduktion**ytter et laboratorium i et tredjeland som led i en specifik forpligtelse til at dioxinovervåge visse olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf eller visse foderblandinger. Det skal dokumenteres, at laboratoriet foretager analysen efter Prøvetagnings- og analyseforordningen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 7

Hvis et analyseresultat overstiger de officielt vedtagne grænseværdier, skal det akkrediterede laboratorium:

- Orienter Fødevarestyrelsen, hvis virksomheden/laboratoriet er bosat i Danmark/tredjeland.
- Orienter den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, hvis virksomheden/ laboratoriet er bosat i en anden medlemsstat.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Dioxinovervågning for olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf, punkt 7

Ved brug af et eksternt laboratorium skal kravet om orientering af tredje part være beskrevet i aftalen med laboratoriet. Laboratorier må nemlig som udgangspunkt ikke orientere tredje part om kundernes analyseresultater.

Virksomheder og laboratorier kan skrive til Fødevarestyrelsen via den danske eller engelske hjemmeside for kontakt til styrelsen www.fvst.dk.

Fodervirksomheden skal dog altid underrette Fødevarestyrelsen, hvis virksomheden har foder, som udgør eller kan udgøre en alvorlig risiko, eller med for højt indhold af uønskede stoffer.

Foderbekendtgørelsen § 2

Virksomheden skal derfor kende grænseværdierne for summen af dioxiner og dioxinlignende PCB'er. Læs mere i afsnit 30.10 Uønskede stoffer i Bilag I Del V: Dioxiner og PCB'er.

Se mere:

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.8 Dioxinovervågning af foderolier, m.v. på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.9 Mere om begreber og bestemmelser for dioxinovervågning af foderolier, m.v. for fodervirksomheder efter primærproduktion

74.11 Modtagekontrol af returvarer på fodervirksomheder efter primærproduktion

Foder, der tages retur fra en kunde, bør gennem en særlig kvalitetskontrol, hvis foderet skal markedsføres på ny. Virksomheden bør fastlægge en kvalitetskontrol af returvarer på baggrund af en risikoanalyse af det modtagne foder. Læs mere i afsnit 78. HACCP-system på fodervirksomhed.

Der er særlige bestemmelser for foderlægemidler. Læs mere i afsnit 38. Lægemidler i foder eller kontakt Lægemiddelstyrelsen: <https://laegemiddelstyrelsen.dk/>.

Kontrollen med returvarer er relevant uanset, om varen skal markedsføres i uændret form eller skal indgå i virksomhedens egen produktion af foder. Virksomhedens procedurer bør tidligt tage højde for, om der er tale om returnering pga. en reklamation. Læs mere i afsnit 75.1 System til at håndtere reklamationer og tilbagekaldelse af produkter - fodervirksomheder efter primærproduktion.

Virksomhedens modtagekontrol af returvarer bør som minimum omfatte kontrol af udseende og lugt.

For ikke emballeret returfoder bør virksomheden afdække, hvordan produktet har været håndteret efter udlevering, fx ved at undersøge de hygiejneske forhold hos kunden og eventuelle eksterne parter, fx transportøren.

Hvis virksomheden vil modtage returvarer som løsvare fra en bedrift, skal virksomheden undersøge om bedriften har haft anmeldelsespligtige udbrud af sygdom hos dyrene, for at undgå smitte via foderet. Som udgangspunkt bør en virksomhed kun genanvende returnerede løsvare fra en bedrift, hvis foderet bliver opvarmet til minimum 81 °C ved såkaldt "varm produktion."

Det kan være relevant at få foderet analyseret. Virksomheden bør da beskrive antallet af prøver, hvordan prøverne skal udtages samt analysemetoden for at sikre et brugbart analyseresultat. Læs mere i afsnit 74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Før et returneret foder genanvendes skal virksomheden vurdere samtlige ingredienser i varen for at overholde eventuelle begrænsninger fx for indgående tilsætningsstoffer eller animalske produkter.

Virksomheden skal registrere, hvis et returneret foder er genanvendt, fx hvis det indgår som delparti i et sammenlagt parti eller i produktion af et andet foderprodukt. Der skal være fuld sporbarhed af historikken

for hvert markedsført parti foder. Læs mere i afsnit 73. System til registreringer - fodervirksomheder efter primærproduktion og afsnit 77. Sporbarhed af foder.

Se mere:

74.1 Modtagekontrol af foder og vurdering af leverandører til fodervirksomheder efter primærproduktion

75. Reklamationer og tilbagekaldelse af produkter - fodervirksomheder efter primærproduktion

Fodervirksomheder, som markedsfører eller håndterer foder, skal have én eller flere procedurer for at håndtere reklamationer.

Se mere:

75.1 System til at håndtere reklamationer og tilbagekalde produkter – fodervirksomheder efter primærproduktion

75.2 Brug og markedsføring af tilbagekaldt foder – fodervirksomheder efter primærproduktion

75.1 System til at håndtere reklamationer og tilbagekalde produkter – fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal have et system for at registrere og behandle eventuelle reklamationer af foder.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Reklamationer og tilbagekaldelse af produkter, punkt 1

Virksomheden skal have skriftlige procedurer for hurtigt at kunne tilbagetrække eller tilbagekalde markedsført foder. Procedurerne skal også beskrive, hvad virksomheden gør med dette foder, uanset om foderet bliver returneret til virksomheden eller ej.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, afsnit Reklamationer og tilbagekaldelse af produkter, punkt 2

Virksomheden bør altid undersøge, om en reklamation eller klage er berettiget, og eventuelt finde årsagen til problemet i virksomhedens registreringer, fx fra partiets produktionshistorie (recept/ produktionslog). Virksomheden skal også vurdere, om produktet kan udgøre en risiko for fodersikkerheden, for menneskers sundhed eller for miljøet for at afgøre, om der er behov for yderligere opfølgning og eventuelt tilbagetrækning eller tilbagekaldelse. Resultat af undersøgelsen skal dokumenteres.

Foderhygiejneforordningen, artikel 4, stk. 1

Fødevarerforordningen, artikel 20

Markedsføringsforordningen, artikel 5, stk. 1

Eksempler på forskellige typer af klager/reklamationer for foder:

- Klage over fodersikkerhed, fx ved syge dyr:

- Hvis dyr er blevet syge efter at have ædt et bestemt foder, kan det være relevant at analysere en foderprøve for at undersøge for fx kemiske eller mikrobiologiske forureninger. Virksomheden skal undgå at bruge referenceprøven, som skal være til rådighed for Fødevarestyrelsen ved kontrol af sporbarhed. Læs mere i afsnit 77. Sporbarhed af foder.

- Et produkt kan udgøre en fare for fodersikkerheden, hvis fx dosering af tilsætningsstoffer har været for høj, eller hvis der er fejl i foderets deklaration eller brugsvejledning.

- Klage over produkt, relateret til menneskets sundhed:

- Et produkt kan udgøre en fare, hvis der er fejl i sikkerhedsforskriften for brug, fx for fodertilsetningsstoffer eller forblandinger.

- Klage over produktet, relateret til miljøet:

- Et produkt kan udgøre en fare, hvis produktet fx indeholder ikke EU-godkendt genmodificeret og spiringsdygtigt foder.

- Klage over produktkvalitet:

- Denne type reklamation kan skyldes fx fejlbehæftet eller mangelfuld mærkning, fx ulæselig skrift eller manglende dansk mærkning, forkert konsistens eller struktur, fx inhomogene produkter, meget smuld i fuldfoder, forkert lugt eller farve af et standardprodukt, etc.

Foderhygiejneforordningen fastsætter kun bestemmelser om, at virksomheden skal have procedurer for at håndtere reklamationer/klager, hvor et foder ikke stemmer overens med foderlovgivningen.

Hvis virksomheden konstaterer, at et foder udgør en potentiel fare, skal virksomheden underrette Fødevarestyrelsen. Procedurene for dette bør være beskrevet fx i den skriftlige procedure for tilbagekaldte produkter og/eller i virksomhedens skriftlige kvalitetskontrolplan. Læs også Tilbagetrækningsvejledningen.

Virksomheden bør forholde sig til, om andre kunder skal orienteres om en reklamation, samt om der skal træffes forholdsregler for eventuelt foder på lageret med tilsvarende fejl eller mangler.

Både reklamationens art og produktets håndtering bør indgå i virksomhedens vurdering af, om produktet skal kasseres, markedsføres med et andet formål end foder, fx som brændsel, eller returneres med henblik på at blive genanvendt/markedsført som foder.

Virksomheden skal have procedurer for at sikre, at tilbagekaldt foder, som tages retur, bliver holdt fysisk adskilt fra andet foder. Det returnerede tilbagekaldte produkt må ikke kunne forveksles med andre produkter.

Se mere:

75.2 Brug og markedsføring af tilbagekaldt foder – fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

74.1 Modtagekontrol af foder og vurdering af leverandører til fodervirksomheder efter primærproduktion

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

75.2 Brug og markedsføring af tilbagekaldt foder – fodervirksomheder efter primærproduktion

Hvis virksomheden ønsker at genanvende og/eller markedsføre tilbagekaldt foder, skal foderet vurderes igen ved en ny kvalitetskontrol. Virksomheden skal sikre, at foderet hverken er ulovligt eller farligt, når det bliver brugt eller bliver markedsført.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, afsnit Reklamationer og tilbagekaldelse af produkter, punkt 2

Hvorvidt et tilbagekaldt produkt kan genanvendes og/eller markedsføres som foder, afhænger af reklamationens art samt produktets produktionshistorik og indhold. Virksomheden bør også afdække, hvordan produktet har været håndteret efter udlevering ved fx:

- At undersøge de hygiejniske forhold hos kunden og eventuelle eksterne parter, fx transportøren.
- At lave en modtagekontrol, der som minimum omfatter lugt- og visuel kontrol af foderet.

Ofte vil det også være relevant at analysere tilbagekaldt foder ved laboratorieundersøgelser, hvis foderet skal bruges og/eller markedsføres igen. Virksomheden bør da beskrive antallet af prøver, hvordan prøverne skal udtages og analysemetoden.

Hvis virksomheden tilbagekalder løsvarer fra en bedrift og foderet skal returneres, skal virksomheden undersøge om bedriften har haft anmeldelsespligtige udbrud af sygdom hos dyrene for at undgå smitte via foderet.

Som udgangspunkt bør en virksomhed kun genanvende returnerede løsvarer fra en kunde, hvor der er mistanke om mikrobiologiske forureninger, hvis foderet bliver opvarmet til minimum 81 °C ved såkaldt ”varm produktion.”

Ved genanvendelse af et tilbagekaldt foder skal virksomheden kende samtlige ingredienser i varen for at overholde eventuelle begrænsninger for fx tilsætningsstoffer eller animalske produkter. Læs mere i afsnit 74.11 Modtagekontrol af returvarer på fodervirksomheder efter primærproduktion.

Se mere:

75.1 System til at håndtere reklamationer og tilbagekalde produkter – fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

74.1 Modtagekontrol af foder og vurdering af leverandører til fodervirksomheder efter primærproduktion

74.3. Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

76. Vand på fodervirksomheder efter primærproduktion

Der er ikke krav om, at vand til brug på virksomheder efter primærproduktion skal være af drikkevandskvalitet. Hvis virksomheden vælger at benytte andet end drikkevand, skal virksomheden dog sikre, at vandet ikke indeholder fx mikroorganismer eller skadelige stoffer, der kan udgøre en fare for fodersikkerheden. Virksomheden skal også sikre, at vandet ikke påvirker foderets kvalitet negativt, hverken under produktion, oplagring eller transport.

Se mere:

[76.1 Vand til fremstilling af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[76.2 Vand til rengøring på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[76.3 Kondensvand på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[76.4 Bortskaffelse af vand på fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

76.1 Vand til fremstilling af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheder skal sikre, at vand til fremstilling af foder, er af en kvalitet, som gør foderet egnet til dyr.

[Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 6](#)

Hvis virksomheden ikke benytter drikkevand i produktionen, må vandet ikke forurene foderet hverken biologisk, kemisk eller fysisk. Virksomheden bør derfor gennemføre en risikoanalyse af bl.a. foderets type, anvendelsesformål og tiltænkte holdbarhed, samt af resultaterne fra undersøgelse af vandets kvalitet. Virksomheden bør have ekstra fokus på vandets kvalitet, hvis analyser viser indehold af rester af pesticider, tungmetaller eller andre stoffer, som kan ophobes i foderet og eventuelt blive overført til fødevarer via fødevareproducerende dyr.

Virksomheden bør også have fokus på vandledningers materiale. Læs mere i afsnit [67.2 Faciliteter, udstyr og emballage til opbevaring af foder på virksomheder efter primærproduktion](#).

Se også:

[78. HACCP-system på fodervirksomheder](#)

76.2 Vand til rengøring på fodervirksomheder efter primærproduktion

Hvis virksomheden ikke bruger drikkevand til at rengøre udstyr og faciliteter, må vandet hverken direkte eller indirekte forurene foderet biologisk, kemisk eller fysisk. Virksomheden bør derfor gennemføre en risikoanalyse, som både inddrager resultater fra undersøgelse af vandets kvalitet og af procedurerne for rengøring.

Se mere:

[78. HACCP-system på fodervirksomheder](#)

76.3 Kondensvand på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal begrænse muligheden for, at der bliver dannet kondensvand, så det ikke påvirker foderets sikkerhed eller kvalitet.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 9

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Opbevaring og transport, punkt 6

Virksomheden bør særligt have fokus på dannelse af kondens ved forskelle i temperatur. Fx hvis foderet bliver oplagret nær kolde ydermure, eller hvis der er særlig behov for ventilation til at nedkøle opvarmet eller fugtigt foder inden oplagring.

76.4 Bortskaffelse af vand på fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheden skal bortskaffe kloak-, spilde- og regnvand, så det ikke påvirker udstyret eller foderets sikkerhed og kvalitet negativt.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 7

Virksomhedens procedurer for at vedligeholde anlæg og bygninger kan bidrage til at sikre, at vandet bliver bortskaffes efter hensigten.

Se mere:

67.8 Vedligehold af bygninger og anlæg på fodervirksomheder efter primærproduktion

SPORBARHED AF FODER

77. Sporbarhed af foder

Foder og stoffer beregnet til foder skal kunne spores et led frem og et tilbage.

Se mere:

74.1 Sporbarhed af foder

74.2 Sporbarhed ved køb og salg af foder på landbrug

77.1 Sporbarhed af foder

Der er minimumskrav til sporbarhed i fødevarekæden. Fodervirksomheder, der producerer foder til fødevarereproducerende dyr, skal opfylde de generelle krav til sporbarhed. Minimumskravene i fødevarereforordningen er etablering af et system til at spore:

- Hvem har leveret til virksomheden?

- Hvad er modtaget (varen skal kunne identificeres)?
- Hvornår er modtagelsen sket?
- Hvem er der leveret til?
- Hvad er der leveret (varen skal kunne identificeres)?
- Hvornår er der leveret?

Fødevareforordning 178/2002, artikel 18

Generelt skal alle virksomheder, der er underlagt fødevare- eller foderhygiejneforordningen, som minimum opfylde fødevareforordningens krav til sporbarhed og så suppleres disse krav af andre sporbarhedsregler, afhængigt af, hvilket produkt der skal dokumenteres sporbarhed for.

Sporbarhedskravene gælder også for fodervirksomheder, hvor foderet er beregnet til dyr, der ikke indgår i fødevareproduktionen.

Markedsføringsforordning 767/2009, artikel 5

Foderhygiejneforordning 183/2005 artikel 1 og bilag II stiller yderligere krav til sporbarheden.

Fodervirksomheder skal både have ekstern og intern sporbarhed. Virksomheden skal kunne dokumentere, hvorfra de har modtaget en given vare og til hvem de har solgt en given vare. Endvidere skal virksomheden kunne redegøre for hvilke råvarer, der er kommet i produkterne til bestemte kunder. Der er krav om intern sporbarhed på partiniveau, det kræves nemlig at det skal være muligt at spore produktionshistorien for hvert eneste parti af de markedsførte produkter.

Alle led i foderkæden er omfattet og dermed også det skib, der transporterer foderet/ethvert stof, der er bestemt til, eller som kan forventes at blive tilsat foderet.

Optegnelser vedrørende sporbarhed skal altid være opdaterede, læselige samt umiddelbart identificerbare og tilgængelige. Sporbarheden skal kunne dokumenteres i den dataregistrering, der sker internt i virksomheden.

77.2 Sporbarhed ved køb og salg af foder på landbrug

Landbruger har ansvar for foderets sporbarhed og skal hurtigt kunne trække foderet væk fra dyrene, hvis det konstateres, at foderet udgør en fare. Landbrugeren skal derfor føre journal over alt køb og salg af foder, og foderet skal kunne spores et led frem og et led tilbage.

De relevante sporbarhedsoplysninger er:

- Hvad og hvor meget foder drejer det sig om?
- Hvilken dato er foderet modtaget eller solgt?
- Hvem er foderet købt af eller solgt til?

Landbrugeren skal også notere alle oplysninger om sporbarhed ved salg eller overdragelse af foder, fx korn, wrap eller halm, uanset om foderet bliver solgt med eller uden vederlag.

Hvis alle sporbarhedsoplysningerne står på den månedlige faktura fra en foderleverandør, er det nok at gemme fakturaen uden at føre yderligere journal. Følgesedler og mærkningssedlerne (indlægssedlerne) for det modtagne foder skal dog gemmes, indtil fakturaen er modtaget.

Ved brug af forblandinger og tilsætningsstoffer i foderproduktionen på landbruget (HACCP-landbrug) skal landbrugeren notere både partinummet (batchnummer) på stofferne ned og datoen for ibrugtagning af det enkelte parti.

Læs mere om HACCP-landbrug her: [Afsnit 64 Forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form på landbruge \(HACCP-landbrug\)](#).

[Fødevareforordningen, artikel 18](#)

[Foderhygiejneforordningen, bilag I, Del A, II Journaler, 2. e\)](#)

[Foderhygiejneforordningen, bilag II, Registrering](#)

[Fødevarehygiejneforordningen, Bilag I, III Journaler, 8. a\)](#)

HACCP-SYSTEM PÅ FODERVIRKSOMHEDER

78. HACCP-system på fodervirksomheder

Virksomheden skal have et skriftligt kvalitetsstyringssystem baseret på HACCP-principperne

Se mere:

[75.1 Hvad er HACCP](#)

[75.2 God praksis](#)

[75.3 Risikoanalyse](#)

[75.4 Kritiske kontrolpunkter](#)

78.1 Hvad er HACCP

HACCP står for Hazard Analysis and Critical Control Points.

Lovgivningen stiller krav om, at fodervirksomheden har skriftlige procedurer, der er baseret på HACCP-principperne. Virksomheden skal sørge for, at de skriftlige procedurer bliver ajourført løbende.

[Foderhygiejneforordningen artikel 6, 7 og bilag II](#)

Når virksomheden laver sit HACCP-system, skal virksomheden lave denne på baggrund af en risikoanalyse. Virksomheden skal undersøge alle trin i produktionen efter HACCP-principperne. Det betyder, at virksomheden skal undersøge alle trin i produktionen af foder. Virksomheden skal starte med at se på, hvordan de modtager råvarer og derefter fortsætte med de øvrige trin i produktionen. Virksomheden går alle trin igennem, til de når til trinnet, hvor slutproduktet forlader virksomheden. I hvert trin skal virksomheden finde de risikofaktorer, der kan forårsage risici for dyr og den endelige forbruger. Når HACCP-systemet er sat i drift skal virksomheden gemme registreringer, så virksomheden kan dokumentere, at systemet fungerer.

78.2 God praksis

God praksis er grundlæggende forudsætninger for virksomhedens HACCP-system. God praksis kan være fx rengøring eller skadedyrsbekæmpelse. God praksis går under flere betegnelser. Det kan være fx GMP, gode arbejdsgange eller PRP(basisprogrammer). Ud fra risikoanalysen beslutter virksomheden, hvordan den vil styre risikofaktorer i produktionen ved at kombinere PRP, O-PRP(operationelt PRP) og HACCP-baserede procedurer. O-PRP er en mellemforanstaltning, der sikrer, at der fx ikke sker krydskontaminering. Her vil rengøringen blive dokumenteret. Nogen anvender betegnelsen CP (kontrolpunkt). Et O-PRP er ofte knyttet til produktionsprocessen, men et O-PRP er ikke altid, knyttet til en operation/fokuspunkt.

God praksis behøver ikke at være skriftelige. Virksomheden kan godt have gode arbejdsgange, hvor de udfører disse og det fungerer for virksomheden. Der er fx ikke krav om skriftlige rengøringsprocedurer. Mange virksomheder vil vælge, at have skriftlige rengøringsprocedurer, så de kan sikre, at medarbejderne ved hvornår, der sidst er blevet gjort rent og af hvem. Dette gør imidlertid ikke PRP'et til en del af HACCP-systemet.

78.3 Risikoanalyse

Fodervirksomheden skal lave en risikoanalyse og se på, hvor de har kritiske styringspunkter i deres produktion. I risikoanalysen går virksomheden sine aktiviteter igennem og synliggør de risici, som er forbundet med de pågældende aktiviteter. Risikoanalysen skal vise de potentielle biologiske, kemiske og fysiske risikofaktorer for hvert procestrin i produktionen/fremstillingen. Risikoanalysen skal vise sammenhæng mellem aktivitet og risici og hvordan fodervirksomheden vil styre risici. For hver identificeret risici i risikoanalysen, skal virksomheden foretage en risikovurdering, for at fastslå om det er væsentligt, at fjerne risikoen eller reducere den til et acceptabelt niveau og herved om styring er nødvendig. Begrundelse for virksomhedens risikovurdering er fx videnskabelige undersøgelser fra DTU, litteratur med videre samt virksomhedens produktion, udformning, lovgivning og virksomhedens erfaring.

78.4 Kritiske kontrolpunkter

På baggrund af risikoanalysen fastlægger virksomheden eventuelle kritiske kontrolpunkter. Når virksomheden har aktiviteter med en høj risiko og de ikke kan styre aktiviteten med et PRP, eller et O-PRP, bør de fastlægge et kritisk kontrolpunkt. Virksomheden fastsætter et kritisk kontrolpunkt for det, eller de steder i produktionen, hvor de kan styre og som er essentiel for at forebygge, eller fjerne en risikofaktor, eller mindske den til et acceptabelt niveau. For hvert kritisk kontrolpunkt skal virksomheden fastsætte en kritisk grænse for, hvad der adskiller det acceptable fra det uacceptable. En kritisk grænse er ikke nødvendigvis en numerisk grænseværdi. Virksomheden skal fastlægge kritiske grænser for hvert kritisk kontrolpunkt(CCP) og derefter sørge for, at hvert kritisk punkt bliver overvåget. Ud over den overvågning, der er

fastlagt for hvert kritisk kontrolpunkt(CCP), skal virksomheden fastlægge en korrigerende handling, når det kritiske kontrolpunkt ikke er i styring.

Fodervirksomheder skal definere, kontrollere og styre de kritiske kontrolpunkter i fremstillingsprocessen. De skal udarbejde skriftlige procedurer og instruktioner, der sikrer dette. Virksomheden skal kontrollere de kritiske kontrolpunkter.

En virksomhed kan vælge, at have en kritisk grænse, der går ud over krav i lovgivningen. Virksomheden skal altid overholde lovgivningen. Vælger virksomheden en skrappe grænse, skal virksomheden overholde denne grænse. Hvis virksomheden har en afvigelse fra kravet til det kritiske kontrolpunkt, skal virksomheden holde afvigelsen op mod virksomhedens fastsatte krav. Når virksomheden har fastsat en grænse, kan den ikke vælge, at sige ok til produktet fordi lovgivningen er overholdt. Virksomheden skal egne krav til produktet. Virksomheden skal leve op til egne procedurer.

Ikke alle fodervirksomheder har kritiske kontrolpunkter.

Virksomheden skal have procedurer, så de kan verificere, at HACCP-systemet fungerer effektivt. Disse procedurer skal virksomheden gennemføre regelmæssigt.

HACCP-systemet styrer information om:

1. Kritisk kontrolpunkt(CCP) – kritiske styringspunkter
2. Risikofaktorer der skal styres via CCP
3. De styrende foranstaltninger
4. Overvågningsprocedurer – metode og frekvens
5. Korrigerende handlinger/afhjælpende foranstaltninger, hvis det kritiske kontrolpunkt(CCP) er ude af styring og den kritiske grænse er overskredet
6. Ansvar og autoritet
7. Registreringer

REGISTRERING OG GODKENDELSE AF FODERVIRKSOMHEDER

79. Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug

En fodervirksomhed, herunder landbrug, skal være registreret eller godkendt efter foderhygiejneforordningen, inden virksomheden kan begynde sine foderaktiviteter.

En fodervirksomhed kan have aktiviteter, som kræver en godkendelse efter foderhygiejne-lovgivningen eller efter andre regelsæt. Det kan fx være godkendelse til at markedsføre visse fodertilsætningsstoffer eller til at afgifte fodermidler efter afgiftningsforordningen.

Der er særlige regler om godkendelse af virksomheder, der håndterer animalske biprodukter (ABP).

Se mere:

[79.1 Registrering af fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen](#)

[79.2 Godkendelse af fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen](#)

[79.3 Registrering af aktiviteter i fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

[79.4 Registrering af fodertyper – fodervirksomheder efter primærproduktion](#)

Se også:

[41. Registrering, godkendelse og tilladelse som fodervirksomheder med foder af animalsk oprindelse](#)

[45. Registrering som foderimportør](#)

[84. Procedure for registrering og godkendelse af primærproducenter \(landbrug\) efter foderhygiejneforordning](#)

[85. Procedure ved registrering og godkendelse af virksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen](#)

79.1 Registrering af fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen

Registrering af en fodervirksomhed, herunder landbrug, betyder, at virksomheden bliver opført som fodervirksomhed i et register hos en kompetent myndighed. I Danmark registreres fodervirksomheder hos Fødevarestyrelsen, som fører kontrol med, at fodervirksomheder overholder foderlovgivningen.

Fødevarestyrelsen registrerer både fodervirksomheder med primærproduktion og med aktiviteter efter primærproduktionen. Virksomheder efter primærproduktion er fx producenter af forblandinger og landmænd, som oplagrer foder for andre.

[Foderhygiejneforordningen, artikel 9](#)

[Foderbekendtgørelsen, kapitel 6](#)

Se mere:

[81. Mere om registrering af fodervirksomheder efter foderhygiejneforordningen](#)

79.2 Godkendelse af fodervirksomhed efter foderhygiejneforordningen

En godkendelse af en fodervirksomhed, herunder landbrug, er Fødevarestyrelsens godkendelse af, at virksomhedens indretning og drift stemmer overens med foderhygiejnereglerne.

Det afhænger af virksomhedens aktiviteter, om den skal godkendes udover registreringen.

Når en virksomhed har ansøgt om godkendelse, besøger Fødevarestyrelsen normalt virksomheden, inden den må starte sine foderaktiviteter. Fødevarestyrelsen vurderer på baggrund af besøget, om forholdene i virksomheden lever op til kravene for en godkendelse.

Nogle virksomheder har aktiviteter, som medfører, at Fødevarestyrelsen først kan give en betinget godkendelse. Virksomheden får herefter en periode, typisk tre måneder, hvor den skal vise, at den opfylder alle krav til en godkendelse, før Fødevarestyrelsen kan give en endelig godkendelse.

Enkelte fodervirksomheder har aktiviteter, der ikke kræver forudgående besøg, før Fødevarestyrelsen kan godkende virksomheden.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, 11, 13 og 17

Foderbekendtgørelsen, § 11, stk. 1

Se mere:

83. Mere om godkendelse af fodervirksomheder, herunder landbrug, efter foderhygiejneforordningen

85.4 Særligt for fodervirksomheder med handel af visse foderstoffer uden egen opbevaring

85.5 Betinget godkendelse af fodervirksomhed

79.3 Registrering af aktiviteter i fodervirksomheder efter primærproduktion

Fødevarestyrelsen registrerer fodervirksomheder med én eller flere af følgende aktiviteter:

- Produktion.
- Handel.
- Oplagring.
- Transport.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Se mere om begreberne for de fire aktiviteter i bilag 2 Definitioner og begreber.

Fødevarestyrelsen registrerer bl.a. også aktiviteterne:

- Import og eksport.
- Direkte tørring.

En fodervirksomhed kan på sitet ”Min Side” få overblik over bl.a. stamdata, fx navn, adresse og virksomhedens kontaktperson til Fødevarestyrelsen. Se Min Side her: <https://minside.foedevarestyrelsen.dk/Sider/default.aspx>

Se også:

45. Registrering som foderimportør

51.2 Registrering af fodervirksomheder, der vil eksportere foder

56. Eksport af foder af animalsk oprindelse

81. Mere om registrering af fodervirksomheder efter primærproduktion

79.4 Registrering af fodertyper – fodervirksomheder efter primærproduktion

Fødevarestyrelsen registrerer de fodertyper, en fodervirksomhed producerer, forhandler, oplagrer og/eller transporterer.

Følgende typer af foder registreres:

- Tilsætningsstof.
- Fodermiddel.
- Forblanding.
- Foderblanding.

Se en mere detaljeret oversigt i afsnit 4.1 Oversigt over fodertyper.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1 og 3

Se mere:

81. Mere om registrering af fodervirksomheder efter foderhygiejneforordningen

80. Mere om registrering af primærproducenter – landbrug

Landbrug med primærproduktion skal registreres hos Fødevarestyrelsen, inden landbruget kan begynde sinde foderaktiviteter.

Se mere:

80.1 Registrering af primærproducenter – landbrug

80.2 Registrering til HACCP-landbrug – primærproducenter, der bruger forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form

Se også afsnit

79. Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug

81. Procedure ved registrering og godkendelse af primærproducenter (landbrug) efter foderhygiejneforordningen

80.1 Registrering af primærproducenter – landbrug

Landbrug, der dyrker foder eller fodrer dyr, der indgår i fødevareproduktion, skal være registreret til primærproduktion.

Kravet om registrering gælder også, selvom landbruget kun fodrer dyr med indkøbt fuldfoder.

Se definition af ”primærproduktion” og af ”Dyr, der indgår i fødevareproduktion” i bilag 2 Definitioner og begreber.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Foderbekendtgørelsen, § 11, stk. 1

Se også:

58. God praksis og gode arbejdsgange på landbrug.

80.2 Registrering af HACCP-landbrug – primærproducenter, der bruger forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form

Når et landbrug bruger forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form til at fremstille foder til egne dyr på bedriften, er det et HACCP-landbrug. Landbruget skal have en supplerende registrering til dette.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, litra b

Se også:

64. Forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form på landbrug (HACCP-landbrug)

87. Registrering eller godkendelse af væsentlige ændringer hos primærproducent (landbrug)

81. Mere om registrering af fodervirksomheder efter primærproduktion

Fodervirksomheder i leddet efter primærproduktion skal registreres hos Fødevarestyrelsen.

Se mere:

81.1 Registrering af produktion for fodervirksomheder efter primærproduktion

81.2 Registrering af oplagring for fodervirksomheder efter primærproduktion

81.3 Registrering af transport for fodervirksomheder efter primærproduktion

81.4 Registrering af handel for fodervirksomheder efter primærproduktion

81.5 Registrering af direkte tørring

81.6 Registrering af fødevareraktivitet med foderaktiviteter

81.7 Registrering af mobile fodervirksomheder

81.8 Geografisk afgrænsning af fodervirksomhed efter primærproduktion

81.9 Registrering af flere fodervirksomheder på samme lokalitet

Se også:

79. Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug

81.1 Registrering af produktion for fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheder, der producerer foder, skal registreres hos Fødevarestyrelsen. Virksomheden bliver registreret med aktiviteten produktion.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Ved produktion forstås fremstilling af foder eller behandling af foder, der ændrer foderets fysiske fremtoning.

Eksempler på produktion og behandling af foder, der ændrer foderets fysiske fremtoning:

- Blanding af foder, fx blanding af to fodermidler eller blanding af et fodermiddel med et tilsætningsstof.
- Tilsætning af forblandinger til foder, fx sprøjtning af en forblanding på overfladen af en foderblanding.
- Tilsætning af fodertilsetningsstoffer til foder, fx blanding af fodertilsetningsstof og et fodermiddel.
- Valsning, formaling eller kvasning. Kvasning kan være med eller uden damp.
- Pelletering.
- Indfrysning.
- Afgiftning af foder.

Tørring af korn og frø ændrer ikke foderets fysiske fremtoning i en sådan grad, at tørring betragtes som produktion. Tørringsprocessen kan både være en del af aktiviteten produktion eller oplagring. Se også om direkte tørring i bilag 2 Definitioner og begreber.

Opbevaring af frossent foder betragtes ikke som produktion, men som oplagring. Læs mere om begrebet produktion i bilag 2 Definitioner og begreber.

Se mere:

81.5 Registrering af direkte tørring

81.6 Registrering af fødevareraktiviteter

81.7 Registrering af mobile fodervirksomheder

Se også:

85. Procedure ved registrering og godkendelse af fodervirksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

81.2 Registrering af oplagring for fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheder, der opbevarer eller lagerfører foder, skal registreres hos Fødevarestyrelsen. Virksomheden bliver registreret med aktiviteten oplagring.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Ved oplagring forstås opbevaring af foder. Det kan være oplagring af foder, der skal markedsføres eller bruges til produktion. Det kan også være foder, virksomheden opbevarer for en anden virksomhed.

Oplagring omfatter ikke en håndtering af foderet, hvor dets fysiske fremtoning eller sammensætning ændres.

Hvis en virksomhed tørrer korn og frø under opbevaringen, er der stadig en aktivitet forbundet med oplagring. Foderets fysiske fremtoning bliver ikke ændret ved en tørring i en sådan grad, at tørring anses for produktion. Se også om direkte tørring i bilag 2 Definitioner og begreber.

Læs mere om begrebet oplagring i bilag 2 Definitioner og begreber.

Se mere:

81.5 Registrering af direkte tørring

Se også:

85. Procedure ved registrering og godkendelse af fodervirksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

81.3 Registrering af transport for fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheder, der transporterer foder, skal registreres hos Fødevarestyrelsen. Virksomheden bliver registreret med aktiviteten transport.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Ved transport forstås flytning af foder fra én virksomhed til en anden virksomhed, fx i samme selskab, eller til en slutbruger.

Hvis virksomheden transporterer foder inden for samme virksomhed, dvs. samme geografiske enhed, skal denne transportaktivitet ikke registreres. Det ligger inden for virksomhedens øvrige registrering, fx som produktionsvirksomhed.

Hvis en producent eller en handelsvirksomhed selv henter foder, fx fra en leverandør, skal producenten eller handelsvirksomheden også registreres med aktiviteten transport.

Transport omfatter ikke en håndtering af foderet, hvor dets fysiske fremtoning eller sammensætning ændres.

Læs om begrebet transport i bilag 2 Definitioner og begreber.

Se mere:

81.7 Registrering af mobile fodervirksomheder

Se også:

82.2 Spedition – ikke registrering

85. Procedure ved registrering og godkendelse af fodervirksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

81.4 Registrering af handel for fodervirksomheder efter primærproduktion

Virksomheder, der markedsfører foder, skal registreres hos Fødevarestyrelsen. Virksomheden registreres med aktiviteten handel.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Ved handel forstås salg af foder. Handel er en del af begrebet markedsføring. Se mere om definitionen markedsføring i bilag 2 Definitioner og begreber.

Donation er også omfattet af aktiviteten handel. Virksomheder, der giver foder væk, skal derfor registreres hos Fødevarestyrelsen.

Virksomheder, der handler med foder, behøver ikke at have foderet i sin fysiske varetægt.

Virksomheden kan levere foderet i originalemballage eller i løs vægt. Virksomheden kan også ompakke foder, inden virksomheden sælger eller giver foderet videre. Hvis virksomheden vælger at ompakke foderet, er virksomheden ansvarlig for mærkningen og dermed for produktets indhold. Se mere i afsnit 21.3 Ansvar for mærkning af foder.

Handel omfatter ikke en håndtering af foderet, hvor dets fysiske fremtoning eller sammensætning ændres.

Virksomheder, der importerer foder, registreres også med aktiviteten import ud over virksomhedens registrering af handel og/eller produktion. Se mere om registrering af import i afsnit 45. Registrering som foderimportør.

Se mere:

81.6 Registrering af fødevarer virksomhed med foderaktiviteter

Se også:

74.3 Kvalitetskontrol af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

82.8 Detailhandel af foder til selskabsdyr – ikke registrering

82.9 Spedition – ikke registrering

85. Procedure for registrering og godkendelse af fodervirksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

81.5 Registrering af direkte tørring

Virksomheder, der tørrer foder ved kontakt til luftstrøm fra fx opvarmet olie eller kul, skal registreres hos Fødevarestyrelsen. Virksomheden registreres med aktiviteten direkte tørring, hvis virksomheden bruger andet end naturgas som brændstofkilde.

Læs mere i afsnit 30.10 Uønskede stoffer i Bilag I Del V: Dioxiner og PCB'er.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Se mere i bilag 2 Begreber og definitioner.

81.6 Registrering af fødevarer virksomhed med foderaktiviteter

Hvis en fødevarer virksomhed markedsfører rester af fødevarer eller restprodukter fra fødevarerproduktion, der skal bruges til foder, skal fødevarer virksomheden som udgangspunkt også registreres som fodervirksomhed.

Rester af fødevarer, som ikke markedsføres som fødevarer, er fx brød fra supermarkedet, eller frugt og grønt fra grønthandleren.

Restprodukter fra egen produktion af fødevarer kan være af vegetabilsk oprindelse, animalsk oprindelse og mineralsk oprindelse. Det kan også være fødevarer af blandet oprindelse.

Hvis en fødevarer virksomhed bliver registeret som fodervirksomhed, kan den fx markedsføre mask fra bryggerier, skaldele fra møllerier, valle fra mejerier og kagerester fra bagerier som foder.

En fødevarevirksomhed kan som registreret fodervirksomhed også markedsføre foder, der ikke har indgået i fødevarekæden, fx foder til hobbyhøns.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2

Se også:

85. Procedure ved registrering og godkendelse af fodervirksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

81.7 Registrering af mobile fodervirksomheder

Mobile fodervirksomheder skal være registreret hos Fødevarestyrelsen.

En mobil fodervirksomhed er fx foderproducenter med mobile blandeanlæg, som laver foderblandinger hos landmanden.

Den mobile virksomhed registreres med én hjemadresse. Det vil typisk være den kontoradresse, hvor virksomheden drives fra. Hvis hjemadressen for den mobile virksomhed har et foderlager på en anden lokalitet, skal de to virksomheder registreres hver for sig som selvstændige enheder.

Se mere:

81.1 Registrering af produktion for fodervirksomheder efter primærproduktion

81.3 Registrering af transport for fodervirksomheder efter primærproduktion

Se også:

85. Procedure for registrering og godkendelse af fodervirksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

81.8 Geografisk afgrænsning af fodervirksomhed efter primærproduktion

Fødevarestyrelsen registrerer eller godkender hver virksomhed som en selvstændig enhed.

Ved registrering eller godkendelse skal virksomheden afgrænses geografisk som én samlet enhed. Fødevarestyrelsen kan undtagelsesvist registrere eller godkende en virksomhed med flere adresser, hvis:

- adresserne ligger i nær tilknytning til hinanden, fx genbo-adresser eller adresser adskilt af ét til to husnumre, og
- transport af foder, udstyr, m.v. mellem lokaliteterne kan ske hygiejnisk forsvarligt.

Det kan fx være, hvor produktionsanlæg og lager ligger på matrikler overfor hinanden.

Hvis lokaliteterne ligger længere fra hinanden, skal virksomheden sørge for, at hver lokalitet bliver registreret eller får en godkendelse som en selvstændig virksomhed. Fx hvor bygninger ikke ligger i umiddelbar nærhed, men adskilt af vej og husnumre, eller bygninger, der ligger på forskellige havnemoler.

Se mere:

81.9 Registrering af flere fodervirksomheder på samme lokalitet

81.9 Registrering af flere fodervirksomheder på samme lokalitet

Fødevarestyrelsen kan registrere flere virksomheder på samme lokalitet. Fx kan der både være tilknyttet en handelsvirksomhed og en produktionsvirksomhed på samme lokalitet. Der kan også være to produktionsvirksomheder, som drives tidsmæssigt adskilt. Hvis der er to virksomheder på samme lokalitet, skal det være klart, hvilke aktiviteter der hører til hvilken virksomhed.

Virksomheder på samme lokalitet kan have samme eller forskellig ledelse. Virksomhederne skal bl.a. kunne gøre rede for egne aktiviteter og produkter. Hvis virksomhederne opbevarer eller håndterer varer i samme produktionslokale, lager eller kølerum, skal det være klart, hvilke varer der hører til hvilken virksomhed.

Se mere:

81.8 Geografisk afgrænsning af fodervirksomhed efter primærproduktion

Se også:

71.1 Sikker opbevaring af foder på fodervirksomheder efter primærproduktion

78. HACCP-system på fodervirksomheder

82. Foderaktiviteter, der ikke skal registreres

Foderaktiviteter, der hører til privatsfæren eller er af en særlig eller begrænset karakter, skal ikke registreres hos Fødevarestyrelsen. Detailhandel af foder til selskabsdyr og spedition skal heller ikke registreres.

Se mere:

82.1 Egenproduktion af foder til dyr til private forbrug (privatsfære) – ikke registrering

82.2 Egenproduktion af foder til dyr, der ikke bruges i fødevarereproduktion – ikke registrering

82.3 Fodring af dyr – privatsfære

82.4 Fodring af dyr til levering af små mængder animaske fødevarer til forbrugere og detail

82.5 Fodring af dyr – ikke fødevarereproduktion

82.6 Mindre landbrug med produktion og levering af op til 5 tons foder – ikke registrering

82.7 Større landbrug med levering af op til 5 tons foder

82.8 Detailhandel af foder til selskabsdyr – ikke registrering

82.9 Spedition – ikke registrering

82.1 Egenproduktion af foder til dyr til privat forbrug (privatsfære) – ikke registrering

Et landbrug må producere foder til dyr, der skal bruges i egen husholdning, uden at denne aktivitet bliver registreret efter foderhygiejneforordningen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2, a), i)

82.2 Egenproduktion af foder til dyr, der ikke bruges i fødevarerproduktion – ikke registrering

Foderhygiejneforordningen gælder ikke for egenproduktion af foder til dyr, der ikke skal bruges i fødevarerproduktion. Det kan fx være foder til mink. Det kan også være foder til heste, som er udelukket fra konsum og ikke må slagtes. Hvis hesten er udelukket fra konsum, skal det fremgå af hestens pas.

Læs om hestepas og mærkning af dyr på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2, a), ii)

82.3 Fodring af dyr – privatsfære

Private husholdninger betegnes som ”privatsfære”. Fodring af egne dyr, der bruges til privatpersoners eget forbrug, er ikke omfattet af regler om foderhygiejne. Det kan fx være fodring af en kalv eller en mindre flok høns. Fødevarestyrelsen fører ikke kontrol med aktiviteter i privatsfæren.

Det er også privatsfære, hvis fx institutioner og skoler selv fodrer institutionens egne dyr, fx egne høns og kaniner.

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2, litra b)

82.4 Fodring af dyr til levering af små mængder animaske fødevarer til forbrugere og detail

Der er ikke i foderhygiejneforordningen regler for fodring af dyr, når en person eller familie har en lille produktion af animalske fødevarer, der leveres til endelige forbrugere og lokale detailvirksomheder. Personen eller familien skal dog være registreret til stalddørssalg hos Fødevarestyrelsen.

Hertil kommer, at foderet ikke må være farligt, og at foderet blandet andet skal overholde grænseværdierne for tilsætningsstoffer.

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2, litra b)

Foderbekendtgørelsen, § 11, stk. 4

Fødevarerforordningen, artikel 15

82.5 Fodring af dyr – ikke fødevareproduktion

Der er ikke i foderhygiejneforordningen regler for fodring af dyr, der ikke skal bruges til produktion af fødevarer, fx mink eller heste, som er udelukket fra konsum. Hvis hesten er udelukket fra konsum og ikke må slagtes, skal det fremgå af hestens pas.

Læs om hestepas og mærkning af dyr på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2, litra c

82.6 Mindre landbrug med produktion og levering af op til 5 tons foder – ikke registrering

Et lille landbrug skal ikke registreres til primærproduktion hos Fødevarestyrelsen, hvis det:

- kun producerer op til 5 tons foderstoffer årligt,
- leverer dette foder direkte til bedrifter inden for en radius af 50 km fra landbruget, og
- når modtager ikke videresælger foderet, men alene bruger det til at fodre egne dyr.

Det kan fx være et landbrug med én eller få hektar jord, hvor der kun kan høstes meget lidt hø.

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2

Foderbekendtgørelsen, § 11, stk. 2

82.7 Større landbrug med levering af op til 5 tons foder

Et større landbrug kan uden at følge foderhygiejneforordningen producere og levere op til 5 tons foderstoffer årligt inden for en radius af 50 km fra landbruget, når modtager ikke videresælger foderet, men alene bruger det til at fodre egne dyr

Det større landbrug skal dog følge foderreglerne, herunder foderhygiejneforordningen, og være registreret af Fødevarestyrelsen for så vidt angår landbrugets produktion af foder ud over de første 5 tons.

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2

Foderbekendtgørelsen, § 11, stk. 3

Det kan fx være et stort landbrug, som bruger det meste af sit hjemmedyrkede foder i egen husdyrproduktion og kun leverer en lille mængde foder til naboer.

Se mere i

80. Mere om registrering til primærproduktion

82.6 Mindre landbrug med produktion og levering af op til 5 tons foder – ikke registrering

82.8 Detailhandel af foder til selskabsdyr – ikke registrering

Virksomheder, der kun markedsfører foder til selskabsdyr direkte til endelige brugere, dvs. detailhandel, skal ikke være registreret som fodervirksomhed hos Fødevarestyrelsen. Virksomhederne skal dog overholde krav i lovgivningen om bl.a. fodersikkerhed og markedsføring.

Foderhygiejneforordningen, artikel 2, stk. 2, e)

Ved detailhandel forstås markedsføring med eller uden vederlag af foder til den endelige bruger.

En virksomhed, der har detailhandel af foder til selskabsdyr, kan også opbevare og transportere egne produkter uden at være registreret til det.

Selskabsdyr er fx hunde, katte og krybdyr. Heste og høns er ikke selskabsdyr efter foderlovgivningens definition, heller ikke selv om de holdes som hobbydyr af institutioner, foreninger og lignende.

En virksomhed, som sælger foder til andre dyr end selskabsdyr direkte til slutbrugeren, skal være registreret hos Fødevarestyrelsen.

Hvis en virksomhed importerer foder til selskabsdyr, skal virksomheden dog registreres som fodervirksomhed med aktiviteterne handel og import.

En virksomhed med detailhandel af foder til selskabsdyr, og som er ansvarlig for produkternes mærkning efter markedsføringslovgivningen, skal registreres med aktiviteten handel. Virksomheden er ikke fritaget fra kravet om registrering, selvom den har detailhandel med foder til selskabsdyr.

Se mere:

3. Fodervirksomheders og landbrugs ansvar

17.1 Betegnelser for dyr

21.4 Mærkningsansvar ved distribution og detailsalg af foder

81.4 Registrering af handel for fodervirksomheder efter primærproduktion

82.9 Spedition – ikke registrering

Speditører er ikke fodervirksomheder og skal derfor ikke registreres hos Fødevarestyrelsen.

Ved speditører forstås virksomheder, som ikke har direkte kontakt med foder, men som alene formidler kontakt mellem fodertransportører og fodervirksomheder, der ønsker at få transporteret varer.

En speditør kan også udfylde, underskrive og aflevere dokumenter på vegne af en fodervirksomhed ved præsentation af foder til grænsekontrol og toldmæssige opgaver. Når en speditør formidler en kontakt om transport, betragtes det ikke som et led i distributionen af foder.

Se mere

Bilag 2 Definitioner og begreber

Se også:

81.3 Registrering af transport for fodervirksomheder efter primærproduktion

83. Mere om godkendelse af fodervirksomheder, herunder landbrug, efter foderhygiejneforordningen

Nogle fodervirksomheder skal godkendes af Fødevarestyrelsen, før de må begynde deres foderaktiviteter. Det er typisk fodervirksomheder efter primærproduktion, der har aktiviteter, som er forbundet med større risici, som skal godkendes og ikke kun registreres.

Se mere:

83.1 Aktiviteter, der kræver godkendelse efter foderhygiejneforordningen

83.2 Godkendelse til produktion og/eller handel af fodertilsætningsstoffer

83.3 Godkendelse til produktion og/eller handel af forblandinger

83.4 Godkendelse til produktion af visse foderblandinger til egen bedrift eller til markedsføring

83.5 Godkendelse til produktion af visse olier og fedtstoffer

83.6 Godkendelse til afgiftning af foder

83.7 Godkendelse til produktion af koncentreret tilskudsfoder med fodertilsætningsstoffer

Se også:

84. Procedure ved registrering og godkendelse af primærproducenter (landbrug) efter foderhygiejneforordningen

85. Procedure ved registrering og godkendelse af virksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

83.1 Aktiviteter, der kræver godkendelse efter foderhygiejneforordningen

En godkendelse af en fodervirksomhed er Fødevarestyrelsens godkendelse af, at virksomhedens indretning og drift stemmer overens med foderhygiejnereglerne. Virksomheden skal have et tilstrækkeligt HACCP-system og sikre, at procedurerne er tilstrækkelige og passende i forhold til virksomhedens aktiviteter.

En fodervirksomhed skal godkendes af Fødevarestyrelsen, hvis den har én eller flere af følgende aktiviteter:

- Produktion og/eller handel af visse fodertilsætningsstoffer eller visse produkter.
- Produktion og/eller handel af visse forblandinger.
- Produktion og/eller handel eller produktion til brug på egen bedrift af visse foderblandinger.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1 og 3

En fodervirksomhed skal også godkendes af Fødevarestyrelsen, hvis den har:

- Produktion af visse olier og fedtstoffer.
- Afgiftning af foder.
- Produktion af foder med indhold af visse fodertilsætningsstoffer i høje koncentrationer, dvs. ”100 gange reglen”.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 3

Se mere:

21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – ”100 gange reglen”

23.3 Diætetisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer.

83.7 Godkendelse til produktion af koncentreret tilskudsfoder med fodertilsætningsstoffer

Hvis en godkendt virksomhed ændrer væsentligt i sine aktiviteter, skal den godkendes igen. Se mere i afsnit 88.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte virksomheder efter primærproduktion?

Se mere:

83.2 Godkendelse til produktion og/eller handel af fodertilsætningsstoffer

83.3 Godkendelse til produktion og/eller handel af forblandinger

83.4 Godkendelse til produktion af visse foderblandinger til egen bedrift eller til markedsføring

83.5 Godkendelse til produktion af visse olier og fedtstoffer

83.6 Godkendelse til afgiftning af foder

83.7 Godkendelse til produktion af koncentreret tilskudsfoder med fodertilsætningsstoffer

83.2 Godkendelse til produktion og/eller handel af fodertilsætningsstoffer

En fodervirksomhed skal godkendes, hvis den vil producere eller handle med visse tilsætningsstoffer.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1, a) og bilag IV

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 3

Forordningen om fodervirksomheder og visse fodertilsætningsstoffer, artikel 1

Fodertilsætningsstofforordningen, bilag I

Fodertilsætningsstoffer inddeles i forskellige kategorier ud fra deres funktioner og egenskaber. Nogle kategorier er endvidere opdelt i funktionelle grupper. Læs mere i afsnit 5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer og afsnit 5.4 Fodertilsætningsstoffer – funktionelle grupper.

Liste over de tilsætningsstoffer, der udløser krav om godkendelse af virksomheden:

- Tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber: Alle tilsætningsstoffer i denne kategori, dvs. alle i de funktionelle grupper ”Vitaminer, provitaminer og kemisk veldefinerede stoffer med tilsvarende virkning”, ”Forbindelser af sporstoffer”, ”Aminosyrer, deres salte og analoger” og ”Urinstof og derivater heraf”.
- Zootekniske tilsætningsstoffer: Alle tilsætningsstoffer i denne kategori, dvs. alle i de funktionelle grupper ”Fordøjelighedsfremmende stoffer”, ”Tarmflorastabilisatorer”, ”Stoffer, der har en gavnlig indvirkning på miljøet” og ”Andre zootekniske tilsætningsstoffer”.
- Teknologiske tilsætningsstoffer: Tilsætningsstoffer i den funktionelle gruppe ”Antioxidanter”, hvis de har et fastsat maksimalt indhold.
- Sensoriske tilsætningsstoffer: Tilsætningsstoffer i den funktionelle gruppe ”Farvestoffer (2a), hvis de er i undergruppen ”Karotenoider og xantofyller”.
- Coccidiostatika og histomonostatika: Alle tilsætningsstoffer i denne kategori.

Virksomheder, der kun oplagrer eller transporter fodertilsætningsstofferne, skal registreres.

83.3 Godkendelse til produktion og/eller handel af forblandinger

En fodervirksomhed skal godkendes, hvis den vil producere eller handle med visse forblandinger.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1, b) og bilag IV

Fodertilsætningsstoffer inddeles i forskellige kategorier ud fra deres funktioner og egenskaber. Nogle kategorier er endvidere opdelt i funktionelle grupper. Læs mere i afsnit 5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer og afsnit 5.4 Fodertilsætningsstoffer - Funktionelle grupper.

Liste over fodertilsætningsstoffer i forblandinger, der udløser krav om godkendelse af virksomheden:

- Zootekniske tilsætningsstoffer: Zootekniske tilsætningsstoffer i den funktionelle gruppe ”Andre zootekniske tilsætningsstoffer”.
- Coccidiostatika og histomonostatika: Alle tilsætningsstoffer i denne kategori.
- Tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber: Tilsætningsstofferne

”vitamin A” og ”vitamin D” i den funktionelle gruppe ”Vitaminer, provitaminer og kemiske veldefinerede stoffer med tilsvarende virkning” samt mikromineralerne ”kobber” og ”selen” i den funktionelle gruppe ”Forbindelser af sporstoffer”.

Virksomheder, der kun oplagrer eller transporter forblandingerne, skal registreres.

83.4 Godkendelse til produktion af visse foderblandinger til brug på egen bedrift eller til markedsføring

En virksomhed, der tilsætter visse tilsætningsstoffer eller forblandinger i sin produktion af foderblandinger, skal godkendes af Fødevarestyrelsen. Det gælder både for virksomheder, der producerer foderblandingerne til brug på egen bedrift eller til markedsføring.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1, c) og bilag IV

Fodertilsætningsstoffer inddeles i forskellige kategorier ud fra deres funktioner og egenskaber. Nogle kategorier er endvidere opdelt i funktionelle grupper. Læs mere i afsnit 5.3 Kategorier af fodertilsætningsstoffer og afsnit 5.4 Fodertilsætningsstoffer - Funktionelle grupper.

Liste over de tilsætningsstoffer, der udløser krav om godkendelse af virksomheden:

- Zootekniske tilsætningsstoffer: Zootekniske tilsætningsstoffer i den funktionelle gruppe ”Andre zootekniske tilsætningsstoffer”.
- Coccidiostatika og histomonostatika: Alle tilsætningsstoffer i denne kategori.

Virksomheder, der kun oplagrer eller transporter foderblandingerne, skal registreres.

83.5 Godkendelse til produktion af visse olier og fedtstoffer

En fodervirksomhed skal godkendes, hvis den har én eller flere af følgende aktiviteter, og den markedsfører produkterne:

- Forarbejdning af rå vegetabilsk olie.
- Oliekemisk fremstilling af fedtsyrer.
- Fremstilling af biodiesel.
- Fedtstofblanding.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 3, og bilag II, Faciliteter og udstyr, punkt 10

Hvis en fodervirksomhed allerede er registreret hos Fødevarestyrelsen som fødevareraktivitet til at forarbejde rå vegetabilsk olie, skal virksomheden ikke godkendes efter foderhygiejneforordningen.

Se også bilag 2 for definitionen af fedtstofblanding.

83.6 Godkendelse til afgiftning af foder

En virksomhed, der afgifter foder, skal godkendes af Fødevarestyrelsen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 3

Afgiftningsforordningen

Inden virksomheden kan ansøge om en godkendelse skal afgiftningsprocessen være vurderet og accepteret af den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA).

Se mere:

32. Afgiftning af foder med højt indhold af uønskede stoffer

83.7 Godkendelse til produktion af koncentreret tilskudsfoder med fodertilsætningsstoffer

En virksomhed, der producerer koncentreret tilskudsfoder, og samtidig anvender de fodertilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag IV, kapitel 2 til foderhygiejneforordningen, skal godkendes af Fødevarestyrelsen. Foderet skal være godkendt som diætisk foder.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 3

Markedsføringsforordningen, artikel 8, stk. 2

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1, b)

Foderhygiejneforordningen, bilag IV, kapitel 2

Se liste over fodertilsætningsstoffer, der udløser krav om godkendelse af virksomheden i afsnit 83.3 Godkendelse til produktion og/eller handel af forblandinger.

Se mere:

21.17 Størsteindhold af fodertilsætningsstoffer i fodermidler og tilskudsfoder – ”100 gange reglen”

23.3 Diætisk tilskudsfoder med højt indhold af fodertilsætningsstoffer

PROCEDURER VED REGISTRERING OG GODKENDELSE AF FODERVIRKSOMHEDER

84. Procedure ved registrering og godkendelse af primærproducenter (landbrug) efter foderhygiejneforordningen

Fodervirksomheder med primærproducenter skal registreres eller godkendes hos Fødevarestyrelsen. Der er bestemte procedurer til at anmelde til registrering eller ansøge om godkendelse, som primærproducenten skal følge.

Se mere:

84.1 Registrering af virksomheder med primærproduktion – landbrugsindberetning.dk

84.2 Hvornår må primærproducenter (landbrug) begynde sine aktiviteter?

84.3 Procedure for registrering af landbrug til brug af forblandinger og fodertilsætningsstoffer (HACCP-landbrug) – på Landbrugsindberetning.dk

84.4 Hvornår må landbrug, der bruger forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form, begynde sine aktiviteter?

84.5 Godkendelse af landbrug ved brug af visse tilsætningsstoffer på bedriften

84.6 Hvordan ansøger et landbrug om godkendelse?

84.7 Hvornår må landbrug, der skal godkendes, begynde sine aktiviteter?

Se også:

79. Registrering og godkendelse af fodervirksomheder, herunder landbrug

80. Mere om registrering af primærproducenter (landbrug)

84.1 Registrering af virksomheder med primærproduktion – landbrugsindberetning.dk

Fodervirksomheder med primærproduktion skal som udgangspunkt bruge den digitale blanket på Landbrugsindberetning.dk.

Registrering af fodervirksomheder til primærproduktion foregår på Landbrugsindberetning.dk under rubrikken ”Foder og fødevarer” ved at logge sig på med NemID.

Foderbekendtgørelsen, § 14

Når registreringen er foretaget, kan primærproducenten udskrive en oversigt over registreringerne.

Virksomheder eller fysiske personer med erhvervsaktiviteter, fx enkeltmands ejede landbrug, hvor kommunen har fritaget den pågældende fra at tilslutte sig til Offentlig Digital Post, skal ikke bruge den digitale blanket på Landbrugsindberetning.dk.

Disse virksomheder skal i stedet kontakte Fødevarestyrelsen telefonisk eller via www.fvst.dk/kontakt og skal indsende dokumentation til Fødevarestyrelsen for, at virksomheden er fritaget for at tilslutte sig Digital Post.

84.2 Hvornår må primærproducenter (landbrug) begynde sine aktiviteter?

En primærproducent må først begynde sine foderaktiviteter, når aktiviteterne er registreret hos Fødevarestyrelsen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 11, a)

En fodervirksomhed, der anmelder sig til registrering til primærproduktion via Landbrugsindberetning.dk, kan begynde sine foderaktiviteter straks efter anmeldelsen, da Fødevarestyrelsen automatisk registrerer oplysningerne fra virksomheden, når de er sendt ind via Landbrugsindberetning.dk.

84.3 Procedure for registrering af landbrug til brug af forblandinger og fodertilsætningsstoffer (HACCP-landbrug) – på Landbrugsindberetning.dk

Registrering af HACCP-landbrug foregår på Landbrugsindberetning.dk, under rubrikken ”Foder og fødevarer”. Her skal landbruget oplyse, om det bruger forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form til at fremstille foder på bedriften.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, litra b

Læs om fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post i afsnit 84.1 Registrering af virksomheder med primærproduktion – landbrugsindberetning.dk.

84.4 Hvornår må landbrug, der bruger forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form, begynde sine aktiviteter?

Et landbrug må først begynde at blande foder med forblandinger og fodertilsætningsstoffer i ren form, når det er registreret til disse aktiviteter hos Fødevarestyrelsen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, litra b

Et landbrug, der anmelder sig til brug af forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form via landbrugsindberetning.dk, må begynde sine foderaktiviteter straks efter, de er anmeldt, da Fødevarestyrelsen automatisk registrerer oplysningerne fra landbruget, når de er indsendt via Landbrugsindberetning.dk.

84.5 Godkendelse af brug af visse tilsætningsstoffer på landbrugsbedriften

Hvis et landbrug ønsker at fremstille foder til egne dyr med brug af fodertilsætningsstoffer fra gruppen coccidiostatika, skal landbruget være godkendt af Fødevarestyrelsen.

Hvis et landbrug selv vil blande foderblandinger med forblandinger, der indeholder visse fodertilsætningsstoffer, eller med visse fodertilsætningsstoffer i ren form, skal landbruget være godkendt af Fødevarestyrelsen.

Det drejer sig om følgende tilsætningsstofferne:

- Zootekniske tilsætningsstoffer: Zootekniske tilsætningsstoffer i den funktionelle gruppe ’andre zootekniske tilsætningsstoffer’.
- Coccidiostatika og histomonostatika: Alle tilsætningsstoffer i denne kategori.

Landbruget må ikke begynde at blande foder med disse fodertilsætningsstoffer, før landbruget er godkendt af Fødevarestyrelsen. Det gælder uanset, om tilsætningsstofferne bruges i ren form eller i form af en forblanding, som indeholder et af tilsætningsstofferne coccidiostatikum.

Når landbruget har ansøgt om godkendelse, kontakter Fødevarestyrelsen landbrugeren for at aftale et godkendelsesbesøg.

På besøget vurderer Fødevarestyrelsen, om landbrugets indretning og drift lever op til kravene ud fra de aktiviteter, landbruget har ansøgt om.

Fødevarestyrelsen vurderer bl.a.:

- Virksomhedens skriftlige HACCP-system med risikoanalyse.
- Flow og indretning.
- Faciliteter og udstyr.
- Procedurer for de aktiviteter, der udløser krav om godkendelse.
- Hvordan virksomheden sikrer sporbarhed og tilbagekaldelse.

Fødevarestyrelsen ser også på landbrugets system til kvalitetskontrol og den skriftlige kvalitetskontrolplan.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1 og bilag IV

84.6 Hvordan ansøger et landbrug om godkendelse

Landbrug ansøger om godkendelse af fodervirksomheden ved at kontakte Fødevarestyrelsen via www.fvst.dk/kontakt. Landbruget skal ved ansøgningen oplyse om de forhold, som Fødevarestyrelsen anmoder om, herunder virksomheds navn, adresse og de påtænkte aktiviteter m.v.

84.7 Hvornår må landbrug, der skal godkendes, begynde sine aktiviteter?

Landbruget skal være godkendt af Fødevarestyrelsen, før det må begynde at blande foder med de tilsætningsstoffer, som medfører, at landbruget er godkendt. Se afsnit 84.5 Godkendelse af brug af visse tilsætningsstoffer på landbrugsbedriften.

Foderhygiejneforordningen, artikel 10, stk. 1 og bilag IV

Før et landbrug kan blive godkendt, skal Fødevarestyrelsen have været på godkendelsesbesøg. Når et landbrug har ansøgt om godkendelse, kontakter Fødevarestyrelsen landbruget for at aftale et besøg for godkendelse. På besøget vurderer Fødevarestyrelsen, om landbrugets indretning og drift lever op til kravene ud fra de aktiviteter, landbruget har ansøgt om.

Foderhygiejneforordningen, artikel 11, b

85. Procedure ved registrering og godkendelse af virksomheder efter primærproduktion efter foderhygiejneforordningen

Når en fodervirksomhed skal anmelde sig til registrering eller ansøge om godkendelse hos Fødevarestyrelsen, skal den følge bestemte procedurer. Det afhænger af virksomhedens aktiviteter eller type, hvilken blanket virksomheden skal bruge.

Se mere:

[85.1 Virksomheder efter primærproduktion – registrerings- og godkendelsesblanket](#)

[85.2 Hvornår må fodervirksomheder efter primærproduktion, der skal registreres, begynde sine aktiviteter?](#)

[85.3 Hvornår må fodervirksomheder efter primærproduktion, der skal godkendes, begynde sine aktiviteter?](#)

[85.4 Særligt for fodervirksomheder med handel af visse foderstoffer uden egen opbevaring](#)

[85.5 Betinget godkendelse af fodervirksomhed](#)

Se også:

[79. Registrering og godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug](#)

[81. Mere om registrering af fodervirksomhed efter primærproduktion](#)

[83. Mere om godkendelse af fodervirksomhed, herunder landbrug, efter foderhygiejneforordningen](#)

85.1 Virksomheder efter primærproduktion – registrerings- og godkendelsesblanket

Virksomheder efter primærproduktionen skal som udgangspunkt bruge Fødevarestyrelsens blanket til registrering- og godkendelse af fodervirksomhed. Blanketten findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

[Foderbekendtgørelsen, § 13, stk. 1](#)

Find blanketten til registrering og godkendelse af fodervirksomhed her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Blanketter/Sider/Ansoegning-om-registrering-og-godkendelse-som-fodervirksomhed.aspx?Indgang=Dyr&Indgangsemne=Foder&>

Hvis en fødevarevirksomhed vil markedsføre foder, som stammer fra virksomhedens fødevareaktivitet, fx restprodukter fra fødevareproduktion, eller fødevarer, der ikke skal markedsføres til human konsum, skal virksomheden også registreres som fodervirksomhed.

Visse fødevarevirksomheder skal ved registrering som fodervirksomhed i stedet bruge blanketten til anmeldelse af registrering af fødevarevirksomhed. Det gælder, hvis virksomheden vil markedsføre rester fra fødevareproduktionen eller fødevarer, der ikke længere skal markedsføres til human konsum. Se mere på Fødevarestyrelsens hjemmeside om rester fra fødevarevirksomheder til foderbrug her: https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Fodring_af_dyr_med_rester_fra_fodvareproduktion.aspx

Virksomheden skal da anmelde ændring i aktiviteten vedrørende restprodukter fra fødevarer til foder. Blanketten findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Find registreringsblanketten for fødevarer virksomheder her: https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Blanketter/Sider/Autorisation-registrering.aspx?Listevisning=http%3a//www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Blanketter/Sider/Kategori_Foedevarevirksomhed.aspx%29

85.2 Hvornår må fodervirksomheder efter primærproduktion, der skal registreres, begynde sine aktiviteter?

En fodervirksomhed efter primærproduktion må begynde sine foderaktiviteter, når den er registreret af Fødevarestyrelsen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 11, a)

Fødevarestyrelsen besøger ikke virksomheden før registrering, men sender en bekræftelse på, at virksomheden er registreret som fodervirksomhed.

85.3 Hvornår må fodervirksomheder efter primærproduktion, der skal godkendes, begynde sine aktiviteter?

En fodervirksomhed må først begynde sine foderaktiviteter, når den har fået en godkendelse eller en betinget godkendelse af Fødevarestyrelsen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 11, b)

Når virksomheden har ansøgt om godkendelse, kontakter Fødevarestyrelsen virksomheden for at aftale et godkendelsesbesøg.

På besøget vurderer Fødevarestyrelsen, om virksomhedens indretning og drift lever op til kravene ud fra de aktiviteter, virksomheden har ansøgt om.

Fødevarestyrelsen vurderer bl.a.:

- Virksomhedens skriftlige HACCP-system med risikoanalyse.
- Flow og indretning.
- Faciliteter og udstyr.
- Procedurer for de aktiviteter, der udløser krav om godkendelse.
- Hvordan virksomheden sikrer sporbarhed og tilbagekaldelse.

Fødevarestyrelsen ser også på virksomhedens system til kvalitetskontrol og den skriftlige kvalitetskontrolplan.

Fødevarestyrelsen kan kun godkende en virksomhed, når virksomheden har vist, at den opfylder de relevante krav i foderlovgivningen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 13

Kontrolforordningen, artikel 31, stk. 2, b) og c)

Når Fødevarestyrelsen har godkendt eller betinget godkendt virksomheden, får virksomheden et godkendelsesnummer.

Se også:

85.5 Betinget godkendelse af fodervirksomhed

86.2 Hvad er et godkendelsesnummer?

85.4 Særligt for fodervirksomheder med handel af visse foderstoffer uden egen opbevaring

En fodervirksomhed, der kun handler med foder, og som ikke har foderet på egen lokalitet, må begynde de aktiviteter, der er omfattet af kravet om godkendelse, når Fødevarestyrelsen har godkendt virksomheden.

Fødevarestyrelsen kan vælge ikke at besøge denne type virksomhed forud for en godkendelse og alene foretage en skriftlig sagsbehandling.

Foderhygiejneforordningen, artikel 17, stk. 1

Eksempler på fodervirksomheder, der skal godkendes, men hvor Fødevarestyrelsen ikke kommer på besøg i forbindelse med sagsbehandlingen om godkendelse:

- Handel fra en ny adresse.
- Handel med forblandinger med indhold af kobber, selen, vitamin A eller D.
- Handel med tilsætningsstof under kategorien 'coccidiostatika'.

85.5 Betinget godkendelse af fodervirksomhed

De fleste fodervirksomheder har aktiviteter, hvor Fødevarestyrelsen giver en betinget godkendelse, før en endelig godkendelse.

Betinget godkendelse er en godkendelse, som Fødevarestyrelsen kan give, så virksomheden kan få mulighed for at bruge sine procedurer, og om nødvendigt tilpasse dem, inden endelig godkendelse kan gives.

Betinget godkendelse gives fx til virksomheder, som håndterer foder, hvor der er risiko for:

- Overslæb til eller krydskontamination af andet foder.

- Forveksling med andet foder.

Når en virksomhed har ansøgt om godkendelse, kontakter Fødevarestyrelsen virksomheden for at aftale et godkendelsesbesøg.

På et godkendelsesbesøg vurderer Fødevarestyrelsen, om virksomhedens indretning og drift lever op til kravene ud fra de aktiviteter, virksomheden har ansøgt om.

En betinget godkendelse varer typisk i tre måneder. Virksomheden skal i den betingede periode kunne vise, at virksomhedens HACCP-system og andre procedurer virker, og i nødvendigt omfang tilrette system og procedurer.

Der er normalt ingen begrænsninger i virksomhedens muligheder for at markedsføre foder i den periode, hvor godkendelsen er betinget.

Fødevarestyrelsen kommer på nyt besøg, inden den betingede periode udløber. Hvis virksomheden opfylder alle krav, kan Fødevarestyrelsen give en endelig godkendelse.

Fødevarestyrelsen kan også forlænge den betingede periode. Fx hvis analyseresultater viser, at virksomhedens procedurer ikke er tilstrækkelige, eller der er behov for at bygge om.

En betinget godkendelse må ikke vare mere end i alt seks måneder.

Foderhygiejneforordningen, artikel 13, stk. 2

Når Fødevarestyrelsen har givet en betinget godkendelse, får virksomheden et godkendelsesnummer.

Hvis Fødevarestyrelsen giver afslag på ansøgningen om godkendelse, skal virksomheden stoppe de foderaktiviteter, den har ansøgt om godkendelse af.

Se mere:

85.3 Hvornår må fodervirksomheder efter primærproduktion, der skal godkendes, begynde sine aktiviteter?

86.2 Hvad er et godkendelsesnummer?

86. Registrerings- og godkendelsesnummer

Fødevarestyrelsen giver fodervirksomheden et registrerings- eller godkendelsesnummer afhængigt af virksomhedens aktiviteter.

Se mere:

86.1 Hvad er et registreringsnummer?

86.2 Hvad er et godkendelsesnummer?

86.3 Overførsel af registrerings- eller godkendelsesnummer ved ny virksomhed

86.1 Hvad er et registreringsnummer?

Et registreringsnummer er et identifikationsnummer af en fodervirksomhed.

De fleste fodervirksomheder efter primærproduktion får tildelt et registreringsnummer ved registrering efter foderhygiejneforordningen hos Fødevarestyrelsen.

Landbrug får ikke tildelt et registreringsnummer. Landbrugets CVR-nummer fungerer som virksomhedens identifikationsnummer. Virksomheder, der ikke får et registreringsnummer, kan om nødvendigt skriftligt bede Fødevarestyrelsen om et.

Registreringsnummeret er i Danmark todelt med nummeret 208 (Danmarks ISO-kode) og et entydigt alfa-numerisk tegn, der består af et R med et tilhørende nummer, fx 208-R12345.

Se mere:

86.3 Overførsel af registrerings- eller godkendelsesnummer ved ny virksomhed

86.2 Hvad er et godkendelsesnummer?

Et godkendelsesnummer er et identifikationsnummer af en fodervirksomhed.

Alle fodervirksomheder, der bliver godkendt eller betinget godkendt efter foderhygiejneforordningen, får et godkendelsesnummer af Fødevarestyrelsen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 19, stk. 2

Godkendelsesnummeret er i Danmark tredelt med et a-tegn (for godkendt) nummeret 208 (Danmarks ISO-kode) og et entydigt alfanumerisk tegn, der består af et G med et tilhørende nummer, fx a-208-G12345.

Hvis en virksomhed allerede har et registreringsnummer, trækker Fødevarestyrelsen registreringsnummeret tilbage.

Se mere:

86.3 Overførsel af registrerings- eller godkendelsesnummer ved ny virksomhed

86.3 Overførsel af registrerings- eller godkendelsesnummer ved ny virksomhed

En fodervirksomhed kan få overført sit registrerings- eller godkendelsesnummer ved:

- Flytning af adresse.
- Ændring af navn.
- Ejerskifte.

Virksomheden skal skriftligt anmode om at få overført sit registrerings- eller godkendelsesnummer i forbindelse med anmeldelsen af flytning, navneændring eller ejerskifte. Ved ejerskifte skal den nye ejer sende en skriftlig accept med fra den tidligere ejer.

Se også:

89. Ophør af fodervirksomhed m.m.

90. Ejerskifte

87. Væsentlige ændringer hos primærproducenter (landbrug)

Hvis et registreret landbrug ændrer væsentligt i sine aktiviteter, skal landbruget anmelde det til registrering i Fødevarestyrelsen.

Hvis et godkendt landbrug ændrer væsentligt i sine aktiviteter, indretningen eller i typer af foderstoffer, skal landbruget ansøge om ny godkendelse hos Fødevarestyrelsen.

Se mere:

87.1 Hvad er væsentlige ændringer i registrerede landbrug?

87.2 Hvordan skal registrerede landbrug anmelde væsentlige ændringer?

87.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte landbrug?

87.4 Hvordan skal godkendte langbrug ansøge væsentlige ændringer?

87.1 Hvad er væsentlige ændringer i registrerede landbrug

Væsentlige ændringer er fx, når et landbrug ønsker at bruge forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form i foderet til egne dyr, eller når et landbrug vil ophøre med at bruge forblandinger eller fodertilsætningsstoffer i ren form på bedriften.

87.2 Hvordan skal registrerede landbrug anmelde væsentlige ændringer

En fodervirksomhed med primærproduktion skal anmelde væsentlige ændringer på Landbrugsindberetning.dk under rubrikken "Foder og fødevarer" ved at logge på med NemID.

Foderbekendtgørelsen, § 17

Primærproducenten må påbegynde sine nye aktiviteter straks efter, de er anmeldt, da Fødevarestyrelsen automatisk registrerer oplysningerne fra Landbrugsindberetning.dk.

Efter registreringen kan primærproducenten udskrive en oversigt over sine registreringer i systemet.

Læs mere om fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post i afsnit:

[84.1 Registrering af virksomhed med primærproduktion – på Landbrugsindberetning.dk](#)

87.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte landbrug

Et godkendt landbrug skal give besked til Fødevarestyrelsen, hvis der er væsentlige ændringer i landbrugets aktiviteter. Landbruget må ikke påbegynde en ny aktivitet, før Fødevarestyrelsen har godkendt eller registreret den nye aktivitet.

[Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, litra b\)](#)

[Foderhygiejneforordningen, artikel 11 og 16](#)

[Foderbekendtgørelsen, §§ 11 og 17](#)

Væsentlige ændringer på landbruget er ændringer, der kan have betydning for landbrugets system til at efterleve foderhygiejnereglerne, så landbruget må ændre procedurer eller system.

Landbruget skal derfor vurdere, hvilke dele af landbruget der bliver ændret eller bliver påvirket ved ændringen. Fx er en ændring i selve foderanlægget ofte en væsentlig ændring i modsætning til en ændring i færdigvaresiloerne.

87.4 Hvordan skal godkendte landbrug ansøge om væsentlige ændringer

Landbruget skal kontakte Fødevarestyrelsen via www.fvst.dk/kontakt for at få godkendt væsentlige ændringer.

88. Væsentlige ændringer i fodervirksomheder efter primærproduktion

Hvis en registreret fodervirksomhed ændrer væsentligt i sine aktiviteter, skal virksomheden anmelde det til registrering i Fødevarestyrelsen.

Hvis en godkendt fodervirksomhed ændrer væsentligt i sine aktiviteter, indretningen eller i typer af foderstoffer, skal fodervirksomheden ansøge om ny godkendelse hos Fødevarestyrelsen.

Det gælder også for væsentlige ændringer ved ejerskifte i registrerede eller godkendte virksomheder.

Se mere:

[88.1 Hvad er væsentlige ændringer i registrerede virksomheder efter primærproduktion?](#)

[88.2 Hvordan skal registrerede virksomheder efter primærproduktion anmelde væsentlige ændringer?](#)

88.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte virksomheder efter primærproduktion?

88.4 Hvordan skal man ansøge om godkendelse af væsentlige ændringer i godkendte fodervirksomheder?

88.1 Hvad er væsentlige ændringer i registrerede virksomheder efter primærproduktion?

En registreret fodervirksomhed skal give besked til Fødevarestyrelsen, hvis den foretager væsentlige ændringer i sine aktiviteter.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, litra b)

Foderbekendtgørelsen § 17

Normalt er ændringer af mindre bygningsmæssige forhold ikke væsentlige ændringer. Det betyder, at en virksomhed kan tage nye lokaler i brug, uden at det er en væsentlig ændring, så længe virksomheden stadig udgør en samlet geografisk enhed. Se også afsnit 81.8 Geografisk afgrænsning af fodervirksomhed efter primærproduktion og afsnit 89.3 Flytning af fodervirksomhed efter primærproduktion.

Ved ændringer bør virksomheden bl.a. overveje:

- om ændringen får betydning for hygiejneforhold i virksomheden,
- hvilke dele af virksomheden bliver involveret,
- om produktionen bliver væsentligt forøget og de konsekvenser, det kan have for virksomhedens drift, fx i forhold til behov for oplagingskapacitet, og
- om ændringen indebærer, at virksomheden holder lukket i en længere periode.

Væsentlige ændringer i en registreret virksomhed kan fx være:

- En virksomhed med produktion af foderstoffer vil også importere foder.
- Planlagt opstart af en aktivitet eller et ændret sortiment, som medfører krav om godkendelse.
- Gennemgribende ændring af et produktionsanlæg.
- Ophør af en aktivitet, fx produktion, handel, oplagring eller transport.

Fodervirksomheder efter primærproduktion registreres med én eller flere hovedaktiviteter, dvs. handel, transport, produktion, oplagring eller import. Hvis en virksomhed tilføjer eller ophører med en aktivitet, er det en væsentlig ændring, som virksomheden skal anmelde til Fødevarestyrelsen.

En registreret fodervirksomhed skal ansøge om godkendelse hos Fødevarestyrelsen, hvis den ønsker at begynde en aktivitet, som kræver godkendelse. Se mere i afsnit 83.1 Aktiviteter, der kræver godkendelse efter foderhygiejneforordningen.

Det er ikke en væsentlig ændring, hvis en fodervirksomhed skifter navn. Det er blot en oplysning, som Fødevarestyrelsen skal have for at registrere virksomheden korrekt. Fodervirksomheden skal give Fødevarestyrelsen besked om det nye navn via kontaktformularen på styrelsens hjemmeside.

Hvis en virksomhed flytter til en ny adresse, er der tale om ophør af virksomhed og etablering af ny virksomhed på den nye adresse. Se mere i afsnit 89. Ophør af fodervirksomhed m.m.

Hvis en fodervirksomhed får ny ejer, skal den nye ejer anmelden ejerskiftet til Fødevarestyrelsen. Virksomheden skal bruge Fødevarestyrelsens kontaktformular på styrelsens hjemmeside. Se mere i afsnit 90. Ejerskifte.

Se også:

79.3 Registrering af aktiviteter i fodervirksomheder efter primærproduktion

79.4 Registrering af fodertyper - fodervirksomheder efter primærproduktion

88.2 Hvordan skal registrerede virksomheder efter primærproduktion anmelden væsentlige ændringer?

En fodervirksomhed skal give Fødevarestyrelsen skriftlig besked om væsentlige ændringer via kontaktformularen på styrelsens hjemmeside. Fodervirksomheden skal oplyse, hvilke ændringer der skal ske i virksomheden.

Virksomheden kan også meddele væsentlige ændringer til Fødevarestyrelsens tilsynsførende i forbindelse med et kontrolbesøg.

Virksomheder kan også bruge blanketten til anmeldelse af væsentlige ændringer i fodervirksomheder, som findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside i forbindelse med anmeldelse af væsentlige ændringer. Find blanketten her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Blanketter/Sider/Blanketter.aspx>

88.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte virksomheder

En godkendt fodervirksomhed skal give besked til Fødevarestyrelsen, hvis den foretager væsentlige ændringer i sine foderaktiviteter. Virksomheden må ikke påbegynde en ny aktivitet, før Fødevarestyrelsen har givet virksomheden en ny eller betinget godkendelse eller en ny registrering hertil.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, litra b)

Foderhygiejneforordningen, artikel 11 og 16

Foderbekendtgørelsen, §§ 11 og 17

Væsentlige ændringer i virksomheden er ændringer, der kan have betydning for virksomhedens system til at efterleve foderhygiejnereglerne, så procedurer eller system skal ændres. Virksomheden skal derfor vurdere, hvilke dele af virksomheden der bliver ændret eller bliver påvirket ved ændringen. Fx er en ændring i et produktionslokale ofte væsentlig i modsætning til en ændring i et lagerlokale.

Ved ændringer bør virksomheden bl.a. overveje:

- om ændringen får betydning for hygiejneforhold i virksomheden,

- hvilke dele af virksomheden bliver involveret,
- om produktionen bliver væsentligt forøget og de konsekvenser, det kan have for virksomhedens drift, fx i forhold til behov for oplagingskapacitet, og
- om ændringen indebærer, at virksomheden holder lukket i en længere periode.

Væsentlige ændringer kan fx være:

- Større og omfattende bygningsmæssige ændringer.
- Større og omfattende ændringer i virksomhedens indretning.
- Ændringer i virksomhedens drift, fx produktion eller vareudvalg, som medfører krav om en supplerende registrering eller godkendelse.
- Ophør af aktivitet, fx produktion, handel, oplagring eller transport, uden at hele virksomheden lukker.

Eksempler på væsentlige ændringer i godkendte fodervirksomheder:

- En handelsvirksomhed vil selv til at producere foder, og hvor produktionen kræver godkendelse.
- En forhandler ophører med at importere foder og forhandler alene foder, som er frit omsætteligt i Danmark eller andre EU-lande.
- En producent stopper med at producere fjerkræfoder med indhold af coccidiostatika og vil kun producere foder, der ikke kræver godkendelse.
- En foderproducent vil foretage fedtstofblanding ved siden af sin produktion af foderblandinger eller fodermidler.
- En producent vil afgifte foder, fx fodermidler som fiskeolie eller fiskemel.
- En producent bygger produktionsanlægget om i en sådan grad, at virksomheden skal ændre styringen af de kritiske kontrolpunkter.

Fodervirksomheder efter primærproduktion registreres eller godkendes med én eller flere hovedaktiviteter, dvs. handel, transport, produktion, oplagring eller import. Hvis en virksomhed tilføjer eller ophører med en aktivitet, er det en væsentlig ændring, som skal anmeldes til registrering hos Fødevarestyrelsen. I nogle tilfælde skal en aktivitet også godkendes af Fødevarestyrelsen, inden virksomheden kan påbegynde den pågældende aktivitet.

Fødevarestyrelsen tilbagekalder virksomhedens godkendelsesnummer, hvis virksomheden ophører med alle aktiviteter, den var godkendt til og fremover kun har aktiviteter, der kræver registrering. Virksomheden får da et registreringsnummer i stedet for.

Hvis en fodervirksomhed etablerer en ny lagerhal på samme matrikel, er det ikke en væsentlig ændring.

Hvis en virksomhed ændrer sit navn, er det heller ikke en væsentlig ændring, men en oplysning, som Fødevarestyrelsen dog skal have besked om.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, litra b)

Se også:

88.4 Hvordan skal man ansøge om godkendelse af væsentlige ændringer i godkendte fodervirksomheder?

88.4 Hvordan skal man ansøge om godkendelse af væsentlige ændringer i godkendte fodervirksomheder?

En fodervirksomhed efter primærproduktion skal ansøge om væsentlige ændringer, der kræver godkendelse, ved at ansøge skriftligt fx via kontaktformularen på Fødevarestyrelsens hjemmeside. Fodervirksomheden skal oplyse, hvilke ændringer der skal ske i virksomheden.

Virksomheder kan også bruge blanketten til anmeldelse og ansøgning af væsentlige ændringer i fodervirksomheder, som findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside i forbindelse med ansøgning om væsentlige ændringer i godkendte virksomheder. Find blanketten her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Blanketter/Sider/Blanketter.aspx>

Se også:

88.3 Hvad er væsentlige ændringer i godkendte virksomheder efter primærproduktion?

89. Ophør af fodervirksomhed m.m.

Hvis en fodervirksomhed, herunder landbrug, lukker sine foderaktiviteter ned, skal virksomheden give besked til Fødevarestyrelsen.

Se mere:

89.1 Anmeldelse af ophør af primærproduktion

89.2 Anmeldelse af ophør af fodervirksomhed efter primærproduktion

89.3 Flytning af fodervirksomhed efter primærproduktion

89.4 Suspension og tilbagekaldelse af en registrering eller en godkendelse

89.1 Anmeldelse af ophør af primærproduktion

En fodervirksomhed med primærproduktion skal anmelde ophør af foderaktiviteter via Landbrugsindberetning.dk under rubrikken "Foder og fødevarer" ved at logge på med NemId og markere de aktiviteter, der ophører. Ophør skal senest anmeldes på ophørsdagen.

Læs om fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post i afsnit 84.1 Registrering af virksomhed med primærproduktion – på Landbrugsindberetning.dk.

Hvis fodervirksomheden kun stopper en foderaktivitet i en begrænset periode, skal det ikke anmeldes. En begrænset periode kan normalt vare op til seks måneder. Hvis perioden er længere, anses det for en væsentlig ændring, som skal anmeldes til Fødevarestyrelsen.

Foderhygiejneforordningen, artikel 9, stk. 2, b)

Foderbekendtgørelsen, §§ 14, nr. 3 og 19

Se mere:

87. Registrering og godkendelse af væsentlige ændringer hos primærproducent (landbrug)

89.2 Anmeldelse af ophør af fodervirksomhed efter primær produktion

En fodervirksomhed efter primærproduktion skal anmelde ophør af foderaktivitet til Fødevarestyrelsen via styrelsens kontaktformular. Ophør skal senest anmeldes på ophørsdagen.

Hvis fodervirksomheden alene lukker ned for sin foderaktivitet i en begrænset periode, skal det ikke anmeldes, medmindre lukningen bliver varig, og virksomheden ophører.

En begrænset periode kan normalt vare op til ca. ni måneder, uden at lukningen anses som ophør. Det kan fx være virksomheder med foderaktivitet i kortere perioder (sæsonvirksomheder).

Hvis perioden går ud over ca. ni måneder, kan Fødevarestyrelsen efter en konkret vurdering anse virksomheden som aktiv.

89.3 Flytning af fodervirksomhed efter primærproduktion

Hvis en fodervirksomhed flytter til en ny adresse, er der tale om ophør af den eksisterende virksomhed og etablering af ny virksomhed. Det gælder uanset, om flytningen er til en naboejendom eller længere væk.

Fodervirksomheden skal anmelde både ophør og nyetablering til Fødevarestyrelsen. Hvis virksomheden skal godkendes, må virksomheden ikke begynde sine foderaktiviteter, før Fødevarestyrelsen har godkendt eller betinget godkendt virksomheden. Det gælder også, selv om aktiviteterne er de samme som i den opførte virksomhed.

Fodervirksomheder med mobile blandeanlæg skal kun anmelde flytning af hjemadressen.

Se også:

81.7 Registrering af mobile fodervirksomheder

89.4 Suspension og tilbagekaldelse af en registrering eller en godkendelse

Fødevarestyrelsen kan midlertidigt suspendere en virksomheds registrering eller godkendelse af én eller flere aktiviteter. Det sker fx, hvis virksomheden ikke længere opfylder de betingelser, der gælder for aktiviteterne.

Foderhygiejneforordningen, artikel 14

Foderbekendtgørelsen, § 20

En suspension varer, indtil virksomheden igen opfylder betingelserne.

Fødevarestyrelsen kan tilbagekalde en registrering eller godkendelse for én eller flere aktiviteter, hvis:

- Virksomheden i et år ikke har opfyldt de betingelser, der gælder for dens aktiviteter.
- Der er alvorlige mangler i virksomheden.
- Fødevarestyrelsen gentagne gange må standse produktionen i virksomheden, og virksomheden fortsat ikke kan give tilstrækkelige garantier for den fremtidige aktivitet.

Foderhygiejneforordningen, artikel 15

Foderbekendtgørelsen, § 21

90. Ejerskifte

En ny ejer af en registreret eller godkendt fodervirksomhed skal anmelde ejerskiftet til Fødevarestyrelsen.

Se mere:

90.1 Hvad er ejerskifte?

90.2 Hvad er fysiske personer kontra juridiske personer?

90.3 Videreført kontrolhistorik

90.1 Hvad er ejerskifte?

Ved et ejerskifte forstås overdragelsen af en virksomhed fra en ejer til en anden. Ejerskifter omfatter både overdragelse af virksomheden mellem fysiske personer og mellem juridiske personer og indbyrdes mellem fysiske og juridiske personer.

En ændring af selskabsformen for en virksomhed opfattes automatisk som et ejerskifte, hvis det kræver en ændring af virksomhedens CVR-nummer. Virksomheden skal derfor anmelde en ændret selskabsform som et ejerskifte.

Ejeren af en virksomhed har ansvar for at overholde reglerne. Ejeren defineres som den fysiske eller juridiske person, der efter registreringen i CVR er ejer af virksomheden. Registreringen i CVR fastlægger således, hvem der faktisk råder over virksomheden. Registreringen i CVR afgør også, hvem der har det

overordnede ansvar for virksomhedens drift og aktiviteter og for de lokaler, hvor driften og aktiviteterne foregår.

Spørgsmålet om ejerskab af bygninger og lokaler er ikke afgørende i forhold til, hvem der er ansvarlig for at overholde reglerne. Det er derfor ikke nødvendigvis ejeren af de bygninger eller de lokaler, som en virksomhed bliver drevet i, der er den ansvarlige i forhold til foderlovgivningen.

Eksempler på ejerskifte:

- En virksomhed, der er organiseret som I/S, skifter til fx ApS eller A/S.
- En enkeltmandsejet virksomhed ændres til fx I/S, A/S eller ApS.
- Et ApS ændres til fx et A/S.

Se mere:

90.2 Hvad er fysiske personer kontra juridiske personer?

90.2 Hvad er fysiske personer kontra juridiske personer?

Ved juridisk person forstås selskaber, fx anpartsselskaber (ApS), andelsselskaber (AMBA) eller aktieselskaber (A/S), men ikke et interessentskab (I/S). Et I/S har to eller flere ejere, der kan være både fysiske personer og selskaber, fx anparts- eller aktieselskaber.

En fysisk person defineres som modsætningen til en juridisk person. Det vil sige en person, som ikke har organiseret sig i selskabsform. Da I/S, som nævnt ovenfor, kan bestå af mindst to eller flere enkeltpersoner eller selskaber, betragtes udskiftning af interessenter eller udvidelse af kredsen af interessenter i et I/S ikke som ejerskifte.

Der skal meddeles ejerskifte i situationer, hvor en enkeltmandsvirksomhed omdannes til et anpartsselskab, også selv om det er med den hidtidige ejer som leder, da der ved oprettelse af et anpartsselskab altid gives et CVR-nummer, som er forskelligt fra et evt. CVR-nummer for enkeltmandsvirksomheden, jf. Erhvervsstyrelsens regler.

Udskiftning af bestyrere, driftsledere og lignende personer, der er ansat i virksomheden, er ikke ejerskifte.

90.3 Videreført kontrolhistorik

I forbindelse med ejerskifte eller flytning får virksomheden som udgangspunkt videreført kontrolhistorikken, hvis standardfrekvensen er 1 eller derover.

Virksomheden skal have videreført kontrolhistorikken i følgende to situationer:

1. Ejerskifte (Ny ejer, uændret virksomhed): Virksomheden får videreført kontrolhistorikken fra tidligere ejer, hvis virksomheden fortsætter uændret.

2. Flytning af virksomhed (Samme ejer, samme virksomhed på ny adresse): En ejer får videreført kontrolhistorikken i sin virksomhed, hvis den samme virksomhed flytter til en ny adresse.

Kontrolvejledningens bilag 11 d

Kontrolfrekvensvejledning for foderområdet

KONTROL

91. Kontrol

Kontrol sker ved kontrolbesøg, ved administrativ kontrol eller ved prøvetagning.

Se mere:

91.1 Kontrol af fodervirksomheder inkl. Offentliggørelse

91.1 Kontrol af fodervirksomheder inkl. offentliggørelse

Fødevarestyrelsens kontrolenheder kontrollerer fodervirksomheder. Offentlig kontrol udføres blandt andet ved kontrolbesøg i virksomheden. Kontrol sker ved kontrolbesøg, ved administrativ kontrol eller ved prøvetagning. Fødevarestyrelsen kontrollerer, at lovgivningen overholdes.

Fødevarestyrelsen udarbejder en foderkontrolrapport som skriftlig dokumentation på en gennemført kontrol. Der henvises til Fødevarestyrelsens generelle kontrolvejledning og Vejledning om dokumentation af kontrol på fodervirksomheder. Vejledningen omfatter både dokumentation af kontrol udført som kontrolbesøg, men også administrativ kontrol og udtagning af prøver m.v.

Fødevarestyrelsens generelle kontrolvejledning kan findes her: <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Vejledninger/Sider/Kontrolvejledning.aspx>

Kontrolvejledningens bilag 11 d. Vejledning om dokumentation af kontrol på fodervirksomheder

Løbende offentliggørelse af kontrolresultater på foderområdet forventes påbegyndt 2018.

Fødevarestyrelsen, den 3. maj 2019

CHARLOTTE VILSTRUP

Bilag 1 Oversigt over regler på foderområdet nævnt i vejledningen

National lovgivning i form af love, bekendtgørelser, cirkulærer og vejledninger findes på Retsinformation:

www.retsinfo.dk

EU-lovgivning i form af forordninger, direktiver og beslutninger findes på EUR-Lex:

<https://eur-lex.europa.eu/da/index.htm>

Kommissionens vejledninger til hygiejneområdet findes her: https://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/guide_en.htm

Bilag 1.a EU-lovgivning

Forordninger

Afgiftningsforordningen

Kommissionens forordning (EU) 2015/786 af 19. maj 2015 om fastsættelse af kriterier for godkendelse af de rensningsprocesser, der anvendes for produkter bestemt til foder som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF

Euratom foder

Rådets Forordning (Euratom) 2016/52 af 15. januar 2016 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare og om ophævelse af Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 og Kommissionens forordning (Euratom) nr. 944/89 og (Euratom) nr. 770/90

Foderhygiejneforordningen:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om krav til foderstofferhygiejne (som ændret)

Fodermiddelfortegnelsen

Kommissionens forordning (EU) nr. 68/2013 af 16. januar 2013 om fortegnelsen over fodermidler (som ændret)

Fodertilsætningsstofforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer

Forordningen om animalske biprodukter

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (som ændret).

Forordningen om fodervirksomheder og visse fodertilsætningsstoffer

Kommissionens forordning (EF) nr. 141/2007 af 14. februar 2007 om krav om godkendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af foderstofvirksomheder, der fremstiller eller markedsfører fodertilsætningsstoffer af kategorien coccidiostatika og histomonostatika

Forordning om veterinærkontrol af tredjelandsprodukter

Kommissionens forordning (EF) nr. 136/2004 af 22. januar 2004 om procedurer for EF-grænsekontrolstedernes veterinærkontrol af tredjelandsprodukter

Forordning om visse produkters status

Kommissionens forordning (EU) Nr. 892/2010 af 8. oktober 2010 om visse produkters status som fodertilsætningsstoffer henhørende under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003

Fødevarerforordningen:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (som ændret).

Fødevarerhygiejneforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne med senere ændringer

Gennemførelsesbestemmelser om godkendelse af tilsætningsstoffer

Kommissionens forordning (EF) Nr. 429/2008 af 25. april 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1831/2003 for så vidt angår udarbejdelse og indgivelse af ansøgninger samt vurdering og godkendelse af fodertilsætningsstoffer

Gennemførelsesbestemmelser om suspension af ethoxyquin som fodertilsætningsstof

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/962 af 7. juni 2017 om suspension af godkendelsen af ethoxyquin som fodertilsætningsstof til alle dyrearter og -kategorier

Gennemførelsesforordning om tilbagetrækning af visse ensileringsstoffer

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 451/2012 af 29. maj 2012 om tilbagetrækning fra markedet af visse fodertilsætningsstoffer, der tilhører den funktionelle gruppe »ensileringstilsætningsstoffer«

Gennemførelsesforordning om tilbagetrækning af visse armoastoffer og appetitvækkende stoffer

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 230/2013 af 14. marts 2013 om tilbagetrækning fra markedet af visse fodertilsætningsstoffer, der tilhører gruppen »aromastoffer og appetitvækkende stoffer«

Gennemførelsesforordning om tilbagetrækning af en række fodertilsætningsstoffer

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1145 af 8. juni 2017 om tilbagetrækning fra markedet af visse fodertilsætningsstoffer, der er tilladt i henhold til Rådets direktiv 70/524/EØF og 82/471/EØF, og om ophævelse af forældede bestemmelser om godkendelse af disse fodertilsætningsstoffer

Gennemførelsesforordningen

Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (som ændret).

GMO-forordningen

Europa-parlamentets og rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer

GMO-sporbarhedsforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF

Hygiejneforordningen for animalske fødevarer

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer med senere ændringer

Intensiveret importkontrollforordning

Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2009 af 24. juli 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 for så vidt angår en mere intensiv offentlig kontrol af visse foderstoffer og fødevarer af ikke-animalsk oprindelse og om ændring af beslutning 2006/504/EF

Kontrollforordningen:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (som ændret).

LLP-forordningen

Kommissionens forordning (EU) nr. 619/2011 af 24. juni 2011 om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af foder for så vidt angår forekomst af genetisk modificeret materiale, som er under godkendelse, eller for hvilket godkendelsen er udløbet

Markedsføringsforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (som ændret)

Pesticidforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF

Prøvetagnings- og analyseforordningen

Kommissionens forordning (EF) nr. 152/2009 af 27. januar 2009 om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol af foder (som ændret)

TSE forordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser (som ændret)

Direktiver

Akvakulturdirektivet

Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr

Direktivet om anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

Kommissionens direktiv 2008/38/EF af 5. marts 2008 om udarbejdelse af en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål (som ændret)

Direktivet om forbrugerrettigheder

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF

Direktivet om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/41/EF af 6. maj 2009 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (omarbejdning)

Direktiv om uønskede stoffer

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer

Lægemedieldirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemedler

Vejledninger

Detaljerede retningslinjer for god distributionspraksis

Kommissionens vejledning af 5. november 2013 i god distributionspraksis for humanmedicinske lægemidler

Detaljerede retningslinjer for god fremstillingspraksis

Regler for Lægemedler gældende i det Europæiske Fællesskab, bind 4

<https://ec.europa.eu/health/documents/eudralex/vol-4/>

Vejledning til fødevarehygiejneforordningen

Kommissionens vejledning af 18. juni 2012 i gennemførelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarehygiejne.

Henstillinger

Henstilling om T-2-toksin og HT-2-toksin

Kommissionens henstilling af 27. marts 2013 om forekomsten af T-2-toksin og HT-2-toksin i korn og kornprodukter (2013/165/EU)

Henstilling vedr. dioxinovervågning

Kommissionens henstilling af 11. oktober 2004 om overvågning af baggrunds niveauet for dioxiner og dioxinlignende PCB i foderstoffer (2004/704/EF)

Henstilling vedr. GAP for fusariumtoksiner

Kommissionens henstilling af 17. august 2006 om forebyggelse og reduktion af fusariumtoksiner i korn og kornprodukter (2006/583/EF)

Henstilling vedr. reduktion af dioxin, furaner og PCB'er

Kommissionens henstilling af 23. august 2011 om reduktion af forekomsten af dioxiner, furaner og PCB'er i foder og fødevarer (2011/516/EU)

Mykotoksinhenstillingen

Kommissionens henstilling af 17. august 2006 om forekomst af deoxynivalenol, zearalenon, ochratoksin A, T-2 og HT-2 samt fumonisiner i produkter til foderbrug (2006/576/EF)

Sondringshenstillingen

Kommissionens henstilling af 14. januar 2011 om retningslinjer for sontring mellem fodermidler, foder-tilsætningsstoffer, biocidholdige produkter og veterinære lægemidler (2011/25/EU)

Beslutninger

Kommissionens beslutning om anvendelse af Traces-systemet

Kommissionens beslutning af 30. marts 2004 om anvendelse af Traces-systemet og om ændring af beslutning 92/486/EØF (meddelt under nummer K(2004) 1282) (EØS-relevant tekst) (2004/292/EF)

Afgørelser

Afgørelse om formaldehyd

Kommissionens afgørelse af 25. april 2013 om, at formaldehyd til produkttype 20 ikke optages i bilag I, I A eller I B til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter (2013/204/EF)

Kommissionens afgørelse om risprodukter fra Kina

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 13. juni 2013 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2011/884/EU om beredskabsforanstaltninger vedrørende ikke tilladt genetisk modificeret ris i risprodukter med oprindelse i Kina

Bilag 1.b Nationale forskrifter

Love

Foderstofloven

Lovbekendtgørelse nr. 1000 af 2. juli 2018 af lov om foderstoffer

Lægemiddeloven

Lovbekendtgørelse nr. 99 af 16. januar 2018 af lov om lægemidler

Bekendtgørelser

Bekendtgørelse om distribution af lægemidler

Bekendtgørelse nr. 1359 af 18. december 2012 om distribution af lægemidler med senere ændringer

Bekendtgørelse om foderlægemidler til dyr

Bekendtgørelse nr. 1251 af 12. december 2005 om fremstilling, forhandling m.v. af foderlægemidler til dyr

Bekendtgørelse om foderlægemidler til fisk

Bekendtgørelse nr. 1254 af 12. december 2005 om fremstilling, forhandling m.v. af foderlægemidler til fisk m.m.

Bekendtgørelse om indførsel af foderlægemidler

Bekendtgørelse nr. 1228 af 7. december 2005 om indførsel af visse foderlægemidler til dyr og fisk

Betalingsbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 1762 af 29. december 2017 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v. med senere ændringer

Certifikatbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 671 af 1. juni 2018 om udstedelse af certifikater for levende dyr, fødevarer, foder, animalske biprodukter og heraf afledte produkter, avlsmateriale og fødevarekontaktmaterialer

Certifikatpapirbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 673 af 1. juni 2018 om særligt papir til brug for udførsel af levende dyr, fødevarer, foder, animalske biprodukter og heraf afledte produkter, avlsmateriale og fødevarekontaktmaterialer

Dyreejerbekendtgørelsen om medicin

Bekendtgørelse nr. 1352 af 29. november 2017 om dyreejeres anvendelse af lægemidler til dyr samt offentlig kontrol og fødevarevirksomheders egenkontrol med restkoncentrationer

Foderbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2018 om foder og fodervirksomheder

Fodereksporthekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 672 af 1. juni 2018 om eksport af foder, animalske biprodukter og heraf afledte produkter

Foderkontrolbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 659 af 31. maj 2018 om foderkontrol og certificeret kvalitetsstyringssystem

Foderrestriktionsbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 1026 af 2. juli 2018 om indførsel af foder med særlige restriktioner og om straffebestemmelser for overtrædelse af diverse EU-retsakter

Veterinærkontrolbekendtgørelsen for non-food

Bekendtgørelse nr. 1614 af 11. december 2015 om veterinærkontrol ved indførsel af avlsmateriale samt animalske biprodukter og afledte produkter m.v., der ikke er bestemt til konsum, om registrering som importør af disse produkter og om straffebestemmelser for overtrædelse af diverse EU-retsakter

Vejledninger og cirkulærer

Landbrugsstyrelsens vejledning om økologisk jordbrugsproduktion

Vejledning om økologisk jordbrugsproduktion. Vejledningen kan hentes på Landbrugsstyrelsens hjemmeside www.lbst.dk

Vejledning til fodereksporthekendtgørelsen

Vejledning nr. 9770 af 13. september 2018 til bekendtgørelse om eksport af foder, animalske biprodukter og heraf afledte produkter

Bilag 2 Definitioner og begreber

Der er en række definitioner forskellige steder i foderlovgivningen. Definitionerne fremgår af følgende bestemmelser:

- Fødevarerforordningen, artikel 2 og 3
- Foderhygiejneforordningen, artikel 3 og bilag II, Definitioner
- TSE forordningen artikel 3, bilag I og IV
- Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3
- Gennemførselsforordningen, artikel 2 og bilag I
- Akvakulturdirektivet, artikel 3
- Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2
- Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, stk. 2
- Foderbekendtgørelsen, § 1, stk. 4, hvor definitioner fra direktivet om uønskede stoffer er implementeret
- Fodereksporthandlingsbekendtgørelsen, § 3
- Certifikatbekendtgørelsen, § 2

Herudover bruges en række ord og begreber, som ikke er nærmere defineret, og som derfor skal forstås i deres normale betydning.

Nogle af disse ord og begreber bruges ikke på en helt ensartet måde i de enkelte forordninger og mellem forordningerne og foderstofloven.

I det følgende gengives de definitioner, som i øvrigt er brugt i foderbekendtgørelsen og denne vejledning, og en række andre relevante ord og begreber beskrives nærmere.

Afledte produkter

Produkter, der er fremstillet ved en eller flere behandlinger, omdannelser eller trin i forarbejdningen af animalske biprodukter

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Afsmeltet fedt

Fedt fra forarbejdning af:

- a) Animalske biprodukter eller
- b) Produkter til konsum, som en driftsleder har besluttet skal anvendes til andre formål end konsum

Gennemførselsforordningen, bilag I

Aftale om fjernsalg

Enhver aftale, der indgås mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren i henhold til et organiseret system for fjernsalg eller levering af fjernydelser uden den erhvervsdrivendes og forbrugersens samtidige fysiske tilstedeværelse, og hvor der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker

Direktivet om forbrugerrettigheder, artikel 2, stk. 7

Akkreditering

Akkreditering er et system, der skal skabe mere tillid til de ydelser, som en akkrediteret virksomhed leverer. I Danmark er DANAK udpeget som nationalt akkrediteringsorgan. Akkrediteringsorganet kontrollerer, om virksomheden følger fastlagte standarder. Akkreditering er lovgivningsmæssigt baseret på EU-lovgivning. Læs mere på www.DANAK.dk

Nationale akkrediteringsorganer (EA Members) i andre lande er listet på www.european-accreditation.org

Aktivstof

Et stof eller en mikroorganisme, der har virkning på eller imod skadegørere

Biocidforordningen 528/2012, art. 3, stk. 1, litra c)

Antibiotikum

Antimikrobielt stof, der produceres af eller fremstilles på basis af en mikroorganisme, og som ødelægger eller hæmmer væksten af andre mikroorganismer

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, litra j

Animalske biprodukter

Hele kroppe eller dele af dyr, animalske produkter eller andre produkter fra dyr, som ikke er bestemt til konsum, herunder oocytter, embryoner og sæd

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Biocidholdigt produkt

Stoffer eller blandinger i den form, hvori de leveres til brugeren, som består af, indeholder eller genererer et eller flere aktivstoffer, som er bestemt til at kunne ødelægge, afskrække, uskadeliggøre, hindre virkningen af eller bekæmpe virkningen af skadegørere på anden vis end blot ved fysisk eller mekanisk påvirkning

Stoffer eller blandinger genereret fra stoffer eller blandinger, der ikke i sig selv er produkter i den i første led omhandlede forstand, og som er bestemt til at kunne ødelægge, afskrække, uskadeliggøre, hindre virkningen af eller bekæmpe virkningen af skadegørere på anden vis end blot ved fysisk eller mekanisk påvirkning.

En behandlet artikel, der har en primær biocidfunktion, betragtes som et biocidholdigt produkt.

Biocidforordningen 528/2012, art. 3, stk. 1, litra a)

Blod

Frisk fuldblod.

Gennemførselsforordningen, bilag I

Blodmel

Forarbejdet animalsk protein, der er fremstillet ved varmebehandling af blod eller blodfraktioner i overensstemmelse med bilag X, kapitel II, afsnit 1.

Gennemførselsforordningen, bilag I

Blodprodukter

Afledte produkter af blod eller blodfraktioner, undtagen blodmel; de omfatter tørret/frosset/flydende plasma, tørret fuldblod, tørrede/frosne/flydende røde blodlegemer eller fraktioner heraf og blandinger.

Gennemførselsforordningen, bilag I

Bruger

Den fysiske eller juridiske person, der anvender animalske biprodukter eller afledte produkter til særlige fodringsformål, forskning eller andre specifikke formål.

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Bærestof

Stof, der anvendes til at opløse, fortynde, dispergere eller på anden måde ændre et fodertilsætningsstofs fysiske form med henblik på at lette håndtering, tilsætning eller anvendelse af tilsætningsstoffet uden at ændre dets teknologiske funktion og uden selv at have en teknologisk virkning

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra m

Certifikat

Officiel myndighedserklæring (papir eller elektronisk) udstedt af Fødevarestyrelsen i forbindelse med eksport, hvori Fødevarestyrelsen overfor myndighederne i modtagerlandet garanterer for, at sendingen overholder de krav, der fremgår af certifikatet.

Fodereksporthandlingsbekendtgørelsen, § 3, nr. 13

Certifikatudsteder

Embedsdyrlæge, eller enhver anden person, som af Fødevarestyrelsen er bemyndiget til at udstede certifikater samt erstatningscertifikater

Certifikatbekendtgørelsen, § 2, stk. 2, nr. 2

Coccidiostatika og histomonostatika

Stoffer, der er bestemt til at dræbe eller hæmme protozoer.

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, stk. 2, litra k

Protozoer er encellede organismer, der kan give alvorlige sygdomme.

CVR

Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) er statens stamregister med oplysninger om alle danske virksomheder. Registeret administreres ikke af Fødevarestyrelsen. En virksomhed tildeles typisk et CVR-nummer og et P-nummer. Dog vil CVR-nummeret for virksomhedens hovedsæde dække virksomhedens registrerede aktivitet på andre adresser. Disse adresser tildeles typisk et P-nummer. Læs mere her: www.cvr.dk.

Ledere af fodervirksomheden skal give meddelelse om alle virksomheder/enheder med foderaktivitet, som er under deres ledelse. Fødevarestyrelsen bruger CVR nummer og eventuelt tildelt P-nummer ved registrering af fodervirksomheden i led efter primærproduktion i styrelsens virksomhedsregister. Hvis en virksomhed ikke findes i CVR, bedes virksomheden henvende sig til CVR og oprette enheden, før den anmelder registrering/ansøger om godkendelse hos Fødevarestyrelsen.

Daglig ration

Den respektive, samlede mængde foderstoffer med et vandindhold på 12 %, der gennemsnitligt kræves til dækning af det fulde daglige næringsbehov for et dyr af en nærmere bestemt art, aldersklasse og ydelse

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, stk. 2, litra f

Detailhandel

Ved detailhandel forstås i denne vejledning: markedsføring (med eller uden vederlag) af foder til slutbrugeren.

Direkte tørring

Direkte tørring er ikke defineret i foderlovgivningen. Ved direkte tørring forstås Fødevarestyrelsen følgende:

Tørring, hvor foderet, der skal tørres, er i direkte forbindelse med luftstrømmen fra forbrændingskilden.

Datoen for mindste holdbarhed

Den periode, for hvilken den mærkningsansvarlige garanterer, at foderet bevarer de angivne egenskaber under egnede opbevaringsforhold; der må kun angives én dato for mindste holdbarhed for foderet som helhed, og den bestemmes på grundlag af datoen for mindsteholdbarhed for hver enkelt af foderets bestanddele

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra q

Diætetisk foder

Se foder med særlige ernæringsformål

Driftsleder

Den fysiske eller juridiske person, som har den faktiske kontrol med en animalsk biprodukt eller et afledt produkt, herunder transportører, forhandlere og brugere

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Dyr

Alle hvirvelløse dyr og hvirveldyr

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Dyr (defineret i relation til indhold af uønskede stoffer i foder)

dyr, der tilhører arter, som mennesker normalt fodrer og holder eller anvender til konsum, og dyr, der lever frit i naturen, hvis de fodres med foderstoffer

Foderbekendtgørelsen, § 1, stk. 4, nr. 3

Dyr der anvendes i fødevareproduktion

Alle dyr, der fodres, opdrættes eller holdes med henblik på produktion af fødevarer til konsum, herunder dyr, der ikke anvendes til konsum, men som tilhører arter, der normalt anvendes til konsum i Fællesskabet.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra c

Dyr der ikke anvendes i fødevareproduktion

Alle dyr, der fodres, opdrættes eller holdes, men ikke anvendes til konsum, såsom pelsdyr, selskabsdyr og dyr, der holdes i laboratorier, zoologiske haver eller cirkusser

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra d

Eksport

Udførsel af produkter fra Danmark til tredjelande

Fodereksporthændlingsbekendtgørelsen § 3, nr. 5

Eksportvirksomhed

Virksomhed, der som en del af sine aktiviteter eksporterer, disponerer over, fremstiller, opbevarer, eller på anden måde håndterer produkter, der på et tidspunkt skal eksporteres eller indgå i produkter, der skal eksporteres.

Fodereksportbekendtgørelsen, § 3, stk. 9

Etiket

Enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencilleret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til en pakning eller beholder med foder

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra t

Fedtstofblanding

Ved fedtstofblanding forstås produktion af en blandet olie eller fedtstof, hvor færdigvaren enten kan være et fodermiddel eller en foderblanding. Definitionen anvendes ved blanding af særlige fodermidler og omfatter enkelte undtagelser.

Definition af fedtstofblanding

fremstilling af foderblandinger, eller hvis alle bestanddele tilhører samme række i del C i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 68/2013 og stammer fra samme plante- eller dyreart, af fodermidler ved blanding af rå olier, raffinerede olier, animalske fedtstoffer, olier genvundet fra fødevarer virksomheder, som er omfattet af forordning (EF) nr. 852/2004, eller produkter afledt heraf med henblik på at fremstille blandet olie eller fedtstof; eneste undtagelser herfra er

- opbevaring af på hinanden følgende partier og
- blanding af raffinerede olier

Foderhygiejneforordningen, bilag II, afsnit 'Definitioner', litra c)

Aktiviteten er omtalt i forbindelse med krav i forordningen om godkendelse af fodervirksomheden og særlig dioxinovervågning af olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf.

Fiskemel

Forarbejdet animalsk protein af vanddyr, undtagen havpattedyr, herunder opdrættede hvirvelløse vanddyr, herunder dem der er omfattet af definitionen i artikel 3, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 2006/88/EF og søstjerner af arten *Asterias rubens*, der høstes i et område med opdræt af bløddyr

Gennemførselsforordningen, bilag I

Fiskeolie

Olie der er fremstillet ved forarbejdning af vanddyr, undtagen havpattedyr, herunder opdrættede hvirvelløse vanddyr, herunder dem der er omfattet af definitionen i artikel 3, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 2006/88/EF og søstjerner af arten *Asterias rubens*, der høstes i et område med opdræt af bløddyr, eller olie fra forarbejdning af fisk til konsum, som en driftsleder har besluttet skal anvendes til andre formål end konsum,

Gennemførelsesforordningen, bilag I

Foder (eller foderstoffer)

Alle stoffer eller produkter, herunder tilsætningsstoffer, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til at skulle fortæres af dyr.

Fødevarerforordningen (178/2002), artikel 3, stk. 4

Markedsføringsforordningen (176/2009), betragtning 3

Foder kan bestå af fodermidler, foderblandinger, fodertilsætningsstoffer, forblandinger eller foderlægemidler.

Foderblanding

Blanding af mindst to fodermidler, med eller uden fodertilsætningsstoffer, beregnet til fodring af dyr, i form af fuldfoder eller tilskudsfoder

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra h

Foder med særlige ernæringsformål

Foder, der på grund af sin sammensætning eller særlige fremstillingsproces, som klart adskiller det fra almindeligt foder, kan opfylde et særligt ernæringsformål. Foder med særlige ernæringsformål omfatter ikke foderlægemidler efter betydningen i direktiv 90/167/EØF

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra o

Fodermiddel

Fodermidler som defineret i artikel 3, stk. 2, litra g), i forordning (EF) nr. 767/2009 af animalsk oprindelse, herunder forarbejdet animalsk protein, blodprodukter, afsmeltet fedt, ægprodukter, fiskeolie, fedtderivater, kollagen, gelatine og hydrolyseret protein, dicalciumphosphat, tricalciumphosphat, mælk, mælkebaserede produkter, produkter afledt af mælk, colostrum, colostrumprodukter og centrifuge- eller separatorlam

Gennemførelsesforordningen, bilag I

Fodermidler

Vegetabiliske eller animalske produkter, hvis væsentligste formål er at opfylde dyrs ernæringsbehov, i naturlig tilstand, friske eller konserverede, og derivater af disse efter industriel forarbejdning samt organiske eller uorganiske stoffer, som kan indeholde fodertilsætningsstoffer, og som er bestemt til fodring af dyr, enten i uforandret eller forarbejdet stand eller til fremstilling af foderblandinger eller som bærestof i forblandinger.

Markedsføringsforordningen (176/2009), artikel 3, stk. 2, litra g

Foderstoffer

Se ”Foder (eller foderstoffer)”

Foder til selskabsdyr

Foder, bortset fra materiale som omhandlet i artikel 24, stk. 2, til anvendelse som foder til selskabsdyr samt tyggepinde og tyggeben, der består af animalske biprodukter og afledte produkter, som

a) indeholder kategori 3 materiale, bortset fra materiale som omhandlet i artikel 10, litra n), o) og p), i forordning (EF) nr. 1069/2009, og

b) kan indeholde importeret kategori 1 materiale bestående af animalske biprodukter fra dyr, der er blevet underkastet en ulovlig behandling som defineret i artikel 1, stk. 2, litra d), i direktiv 96/22/EF eller artikel 2, litra b), i direktiv 96/23/EF

Gennemførselsforordningen, bilag I

Fodertilsætningsstoffer

Stoffer, mikroorganismer og præparater, der ikke er fodermidler og forblandinger, og som med forsæt er tilsat foderstoffer eller vand for specielt at opfylde en eller flere af de funktioner, der er nævnt i forordningens artikel 5, stk. 3:

a) påvirke foderstoffers egenskaber positivt

b) påvirke animalske produkters egenskaber positivt

c) påvirke farven hos akvariefisk og stuefugle positivt

d) opfylde dyrs ernæringsbehov

e) påvirke den animalske produktions miljøvirkninger positivt

f) påvirke animalsk produktion, ydelse og velfærd positivt, især ved at påvirke tarmfloraen eller fordøjeligheden af foderstoffer, eller

g) have coccidiostatisk eller histomonostatisk virkning.

Fodertilsætningsstofforordningen (1831/2003) artikel 2, stk. 2, litra a)

Fodervirksomhed (eller foderstofvirksomheder)

Ved fodervirksomhed forstås et offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der indgår som led i produktion, fremstilling, tilvirkning, opbevaring, transport eller distribution af foder, herunder enhver producent, som producerer, tilvirker eller opbevarer foder til fodring af dyr på den pågældendes egen bedrift.

Fødevarerforordningen, artikel 3, nr. 5

I vejledningen bruges begrebet ”fodervirksomheden” visse steder - frem for ”lederen af fodervirksomheden”.

Fodring af dyr

Indførelse af foder i dyrets fordøjelseskanal gennem munden med det formål at opfylde dyrets ernæringsbehov og/eller opretholde sunde dyrs produktivitet

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra b

Forarbejdet animalsk protein

Animalsk protein, der udelukkende kommer fra kategori 3 materiale, som er behandlet i overensstemmelse med bilag X, kapitel II, afsnit 1 (herunder blodmel og fiskemel), således at de er egnede til direkte anvendelse som fodermiddel eller til anden anvendelse i foderstoffer, herunder foder til selskabsdyr, eller til anvendelse i organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler; omfatter dog ikke blodprodukter, mælk, mælkebaserede produkter, produkter afledt af mælk, colostrum, colostrumprodukter, centrifuge- eller separatorslam, gelatine, hydrolyseret protein og dicalciumphosphat, æg og ægprodukter, herunder æggeskaller, tricalciumphosphat, eller kollagen.

Gennemførelsesforordningen, bilag I

Forblandinger

Blandinger af fodertilsætningsstoffer eller blandinger af et eller flere fodertilsætningsstoffer med fodermidler eller vand som bærestoffer, der ikke er bestemt til direkte fodring

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, stk. 2, litra e

Forurenede fodermidler

Foder, der indeholder en større mængde uønskede stoffer, end hvad der tolereres i henhold til direktiv 2002/32/EF

Direktiv 2002/32/EF er direktivet om uønskede stoffer.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra p

Fuldfoder

Foderblanding, som på grund af sin sammensætning fuldt ud dækker den daglige ration.

Markedsføringsforordning, artikel 3, stk. 2, litra i

Gelatine

Naturligt, opløseligt protein, også geldannende, som er fremkommet ved delvis hydrolyse af kollagen fremstillet af knogler, huder, skind og sener fra dyr

Gennemførelsesforordningen, bilag I

God landbrugspraksis (GAP)

Den nationalt anbefalede, godkendte eller registrerede sikre anvendelse af plantebeskyttelsesmidler under de faktiske forhold på alle stadier af produktion, oplagring, transport, distribution og forarbejdning af fødevarer og foderstoffer. God landbrugspraksis indebærer endvidere anvendelse, i overensstemmelse med

direktiv 91/414/EØF, af principperne om integreret bekæmpelse af skadegørere i en given klimazone, anvendelse af så små mængder pesticider som muligt og fastsættelse af maksimalgrænseværdier/midlertidige maksimalgrænseværdier på det lavest mulige niveau for opnåelse af de ønskede virkninger

Pesticidforordningen 296/2005, art. 3, stk. 2 litra a)

Genetisk modificeret organisme eller GMO

En organisme, bortset fra mennesker, hvori det genetiske materiale er blevet ændret på en måde, der ikke forekommer naturligt ved formering og/eller naturlig rekombination

Udsætningsdirektivet 2001/18/EF, art. 2, stk. 2

Genetisk modificeret organisme til foderbrug

En GMO, der kan anvendes som foder eller som udgangsmateriale til fremstilling af foder

GMO-forordningen 1829/2003, art. 2 stk. 9

GMO

Se ”Genetisk modificeret organisme eller GMO”

Guano

Et naturligt produkt, som er indsamlet fra ekskrementerne fra flagermus eller vildtlevende havfugle og ikke er mineraliseret.

Gennemførselsforordningen, bilag I

Handel og mellemandel

Ved ”handel” og ”mellemandel” forstås markedsføring, salg eller videresalg af et foder uden at foderets fysiske fremtoning eller sammensætning ændres. Virksomheden behøver ikke at have foderet i sin fysiske varetægt.

Læs mere under Markedsføring

Husdyrgødning

Alle ekskrementer og/eller urin fra opdrættede dyr, bortset fra opdrættede fisk, med eller uden strøelse

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Hydrolyseret protein

Polypeptider, peptider og aminosyrer og blandinger heraf, fremstillet ved hydrolyse af animalske biprodukter.

Gennemførselsforordningen, bilag I

Håndtering af foder

Ved ”håndtering af foder” forstås en aktivitet, der ikke nødvendigvis har til hensigt at medføre en ændring af foderet, fx ved oplagring, pakning og transport. Håndtering er det generelle ord, der beskriver en hvilken som helst fysisk aktivitet med et foder, dvs. ved selve produktionen håndteres foderet også.

Indhold fra fordøjelseskanalen

Indholdet fra fordøjelseskanalen hos pattedyr og strudsefugle.

Gennemførselsforordningen, bilag I

Kompetent myndighed

Den myndighed i en medlemsstat eller et tredjeland, der er udpeget til at foretage offentlig kontrol

Foderhygiejneforordningen artikel 3, stk. 1, litra e)

Kollagen

Proteinbaserede produkter fremstillet af huder, skind, knogler og sener af dyr

Gennemførselsforordningen, bilag I

Leder af en fodervirksomhed

Ved leder af en fodervirksomhed eller fodervirksomhedslederen forstås den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for, at kravene i foderlovgivningen overholdes i den fodervirksomhed, som er under vedkommendes ledelse.

Leder af en foderstofvirksomhed er defineret i flere af foderlovgivningens forordninger, fx i

foderhygiejneforordningen, artikel 3, litra b, og markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra a

I vejledningen bruges begrebet ”virksomheden” eller ”fodervirksomheden” til tider i stedet for ”lederen af virksomheden/fodervirksomheden”.

Maksimalgrænseværdi

det højeste lovlige koncentrationsniveau for en pesticidrest i eller på fødevarer eller foderstoffer fastsat i overensstemmelse med denne forordning og på grundlag af god landbrugspraksis og en forbrugereksponeering, der er tilstrækkelig lav til at beskytte sårbare forbrugere

Pesticidforordningen 396/2005, art. 3, litra d)

Markedsføring

Ved markedsføring forstås besiddelse af foder med henblik på salg, herunder udbydelse til salg eller anden overførsel, som finder sted mod eller uden vederlag, herunder selve salget og distributionen og selve den overførsel, der sker på andre måder.

Fødevarerforordningen, artikel 3, nr. 8

Foderlovgivningen bruger også ord som **salg, handel, detailhandel, distribution og levering**. Disse ord er ikke nærmere defineret i foderlovgivningen, men bruges med deres sædvanlige betydning om selve det at afsætte varer mod eller uden betaling.

Mineralsk foder

Tilskudsfoder, der indeholder mindst 40 % råaske

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra k

Maskinstation

Maskinstation er en benævnelse for virksomheder (entreprenørvirksomheder, landbrug), der udelukkende håndterer andre landbrugs foder, fx ved høst, skårlægning eller finsnitning på ejendommen, produktion af ensilage, transport af korn og andre foderprodukter på ejendommen eller transport af foder fra produktionssted til aftager/foderstofvirksomhed.

Hvis virksomheden producerer foderblandinger med mobile blandere, anses virksomheden ikke for at være en maskinstation, når Fødevarestyrelsens registrer virksomheden og beregner dens kontrolfrekvens.

Mælkeerstatning

Foderblanding, der som tørfoder eller opløst i en given mængde væske gives til unge dyr som supplement til eller erstatning for modermælken eller kolostrum eller som foder til unge dyr såsom slagtekalve, -lam eller -kid

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra l

Mærkning

Betegnelse af foder med angivelser, oplysninger, varemærker, handelsbetegnelser, billeder, eller symboler på ethvert medium, der henviser til eller ledsager foderet, såsom emballage, beholdere, skilte, etiketter, dokumenter, halsetiketter, eller internetsider, herunder til reklameformål

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra s

Opdrættede dyr

a) alle dyr, som holdes, opfedes eller opdrættes af mennesker med henblik på produktion af fødevarer, uld, pelsværk, fjer, huder og skind eller andre produkter fra dyr eller med henblik på andre landbrugsformål

b) dyr af hestefamilien

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Organisk gødningsstof og jordforbedringsmiddel

Materialer af animalsk oprindelse, der sammen eller hver for sig anvendes til opretholdelse eller forbedring af jordbundens plantenæringsværdi, af dens fysiske og kemiske egenskaber og af dens biologiske ak-

tivitet; de kan omfatte husdyrgødning, umineraliseret guano, indhold fra fordøjelseskanalen, kompost og nedbrydningsaffald

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Oplagring og opbevaring

Ved oplagring af foder forstås tilstedeværelse af foder i alle andre tilfælde end ved aktiviteten transport. Opbevaring betyder det samme som oplagring.

Der er tale om oplagring/opbevaring, hvad enten varen blot ligger på lager, er under behandling eller produktion.

Begreberne oplagring og opbevaring bruges i foderlovgivningen, men er ikke defineret.

Parti (i relation til markedsføring)

En identificerbar mængde foder, hvorom det er fastslået, at det har fælles karakteristika såsom oprindelse, sort, emballagetype, emballeringsvirksomhed, afsender eller mærkning og i tilfælde af en produktionsproces en produktionsenhed fra ét anlæg, hvor der anvendes ensartede produktionsparametre, eller et antal af sådanne enheder, når de er fremstillet fortløbende og oplagres sammen.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra r

Parti (i relation til bestemmelser om dioxinovervågning af fedt, olier, mv.)

»parti«: en identificerbar mængde foder, hvorom det er fastslået, at det har fælles karakteristika såsom oprindelse, sort, emballagetype, emballeringsvirksomhed, afsender eller mærkning og i tilfælde af en produktionsproces en produktionsenhed fra ét anlæg, hvor der anvendes ensartede produktionsparametre, eller et antal af sådanne enheder, når de er fremstillet fortløbende og oplagres sammen.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, 'Definitioner', a)

Pelsdyr

Dyr, der holdes eller opdrættes med henblik på produktion af pels, men ikke til konsum.

Gennemførselsforordningen, bilag I

Pelsdyr

Alle dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen, og som fodres, opdrættes eller holdes med henblik på produktion af pels, og som ikke anvendes til konsum.

Markedsføringsforordningen (176/2009), artikel 3, stk. 2, litra e

Pesticidrester

Sådanne rester, herunder aktive stoffer, metabolitter og/eller nedbrydnings- eller reaktionsprodukter fra aktive stoffer, der anvendes for tiden eller tidligere blev anvendt i plantebeskyttelsesmidler som defineret

i artikel 2, nr. 1), i direktiv 91/414/EØF, som forekommer i eller på produkterne omfattet af bilag I til denne forordning, herunder navnlig dem, hvis forekomst kan skyldes anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, veterinærlægemidler og biocider

Pesticidforordningen 296/2005, art. 3, litra c)

Primærproduktion

Primærproduktion er produktion, opdræt eller dyrkning af primærprodukter, herunder høst, malkning og husdyrproduktion før slagtning. Begrebet omfatter også jagt og fiskeri samt indsamling af vilde produkter.

Fødevarerforordningen, artikel 3, nr. 17

Primærproduktion beskriver aktiviteter på produktionsstedet eller i tilsvarende produktionsled. Primærproduktionen omfatter ikke aktiviteter, som ændrer produktets karakter væsentligt.

Ved primærproduktion af foderstoffer forstås produktion af landbrugsprodukter, herunder navnlig dyrkning, høst, hvorved der udelukkende frembringes produkter, som ikke undergår nogen anden behandling, efter er høstet, bortset fra en simpel fysisk behandling.

Primærproduktion af foder dækker hele kæden lige fra dyrkning af foderet over opbevaring eller salg og til udfodring til dyr. Tørring og ensilering er også primærproduktion.

Foderhygiejneforordningen, artikel 3, litra f)

Salg af primærprodukter blandet med indkøbt foder er ikke primærproduktion, men aktiviteter i senere led. Der gælder andre regler for produktion af foder i senere led end primærproduktion

Produkter afledt af olier og fedtstoffer

Produktgruppen er defineret som '... produkter, som er direkte eller indirekte afledt af rå eller genvundne olier eller fedtstoffer ved olie kemisk forarbejdning eller biodieselforarbejdning eller destillation eller kemisk eller fysisk raffinering, end

- raffineret olie
- produkter afledt af raffineret olie og
- fodertilsætningsstoffer'

Foderhygiejneforordningen, bilag II, afsnit 'Definitioner', litra b)

Produktgruppen er omtalt i forbindelse med krav i forordningen om særlig dioxinovervågning af olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf.

Produkter bestemt til foder (i relation til indhold af uønskede stoffer i foder)

Fodermidler, forblandinger, tilsætningsstoffer, foderstoffer og alle andre produkter, der er bestemt til anvendelse i, eller som anvendes i foder

Foderbekendtgørelsen, § 1, stk. 4, nr. 2

Produktion, fremstilling, forarbejdning og tilvirkning

Ved produktion forstås fremstilling af foder (tilsætningsstof, fodermiddel, forblanding eller foderblanding), blanding af foder med eller uden tilsætningsstoffer, tilsætning af tilsætningsstoffer til et fodermiddel eller andre aktiviteter, der ændrer foderet fysiske fremtoning.

Begreberne produktion, fremstilling, forarbejdning og tilvirkning bruges i foderlovgivningen, men er ikke nærmere defineret. Ordene, der typisk betragtes som synonyme, bliver brugt i Fødevarerstyrelsens vejledning og kontrol.

Præsentation

Foderets form, fremtræden eller emballage, de anvendte emballeringsmaterialer samt den måde, hvorpå foderet er arrangeret, og de omgivelser, hvori det udstilles.

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra u

Raffineret olie eller fedtstof

Olie eller fedtstoffer, der har undergået en raffineringsproces som omhandlet i nr. 53 i ordlisten over processer i del B i bilaget til forordning (EU) nr. 68/2013.

Foderhygiejneforordningen, bilag II, afsnit 'Definitioner', litra d)

Produktgruppen er omtalt i forbindelse med krav i forordningen om særlig dioxinovervågning af olier, fedtstoffer og produkter afledt heraf.

Samhandelsland

Et EU-land, Norge Island, Liechtenstein og Andorra. Grønland er samhandelsland på animalske biprodukter af fiskevarer og muslinger og heraf afledte produkter. Disse lande betegnes tilsammen for samhandelsområdet. Følgende områder er dog ikke med i samhandelsområdet:

- a) Færøerne i Kongeriget Danmark.
- b) Grønland (animalske biprodukter af fiskevarer og muslinger og heraf afledte produkter er dog samhandel) i Kongeriget Danmark.
- c) Ceuta og Melilla i Kongeriget Spanien.
- d) Oversøiske territorier og departementer i Republikken Frankrig.
- e) Guernsey og Jersey i Storbritannien

Fodereksporthandlingsbekendtgørelsen, § 3, nr. 8

Selskabsdyr

Alle dyr tilhørende arter, der normalt fodres og holdes af mennesker, uden at dette tager sigte på konsum eller nogen landbrugsproduktion

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Selskabsdyr

Alle dyr, der ikke anvendes i fødevareproduktionen, og som tilhører arter, der fodres, opdrættes eller holdes, men normalt ikke anvendes til konsum i Fælleskabet.

Markedsføringsforordningen (176/2009), artikel 3, stk. 2, litra f

Sending (i relation til eksport)

En mængde af produkter omfattet af samme officielle certifikat, officielle attestering eller ethvert andet dokument, som befordres med samme transportmiddel, kommer fra samme område og er af samme type, klasse eller betegnelse.

Fodereksporthæftningen, § 3, nr. 12

Speditører

Ved speditører forstås i denne vejledning virksomheder, som ikke har kontakt med foder, men alene formidler kontakt mellem fodervirksomheder, der ønsker foder-varer transporteret, og transportører (fodervirksomheder med aktivitet transport). Speditører kan også udfylde, underskrive og aflevere dokumenter på vegne af en fodervirksomhed ved præsentation af foderet til fx grænsekontrol og toldmæssige opgaver. Formidling af kontakt om transport er ikke et led i distributionen af foder.

Sporbarhed

muligheden for at kunne spore og følge en fødevare, et foder, et dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, eller et stof, der er bestemt til, eller som kan forventes at blive tilsat en fødevare eller et foder gennem alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled

Fødevareforordningen, artikel 3, nr. 15

Særligt 3. land

Tredjeland, hvor landets kompetente myndigheder, stiller krav om særlig godkendelse af danske virksomheder, som en forudsætning for eksport af produkter til landet.

Fodereksporthæftningen § 3, nr. 7

Særligt ernæringsformål

Opfyldelse af særlige ernæringsbehov hos dyr, hvis fordøjelse, foderoptagelse eller stofskifte er eller kunne blive forstyrret midlertidigt eller kronisk, og som derfor kan have gavn af foder, der er særlig velegnet i deres situation

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra n

Tekniske hjælpestoffer

Ethvert stof, som ikke indtages som et foderstof i sig selv, men som anvendes ved forarbejdningen af foderstoffer eller fodermidler for at opfylde et bestemt teknologisk formål under behandlingen eller forar-

bejdningen, og som kan føre til utilsigtet, men teknisk uundgåelig forekomst af rester af stofferne eller derivater heraf i det færdige produkt, forudsat at disse rester ikke har skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet og ikke har nogen teknologisk indvirkning på det færdige foderstof

Fodertilsætningsstofforordningen, artikel 2, stk. 2, litra h

Tilskudsfoder

Foderblanding, der har et stort indhold af visse stoffer, men som på grund af sin sammensætning kun sammen med andet foder dækker den daglige ration

Markedsføringsforordningen, artikel 3, stk. 2, litra j

Transport

Ved transport forstås: flytning af foder udenfor egen virksomhed/enhed, fx fra en virksomhed til en anden virksomhed eller kunde.

Begrebet transport bruges i foderlovgivningen, men er ikke defineret.

Tredjeland

Land, der ikke er et samhandelsland.

Fodereksporthandlingsbekendtgørelsen § 3, nr. 6

Uønskede stoffer

Ved et uønsket stof forstås: ethvert stof eller produkt, bortset fra patogener, der forekommer i og på produkter bestemt til foder, og som udgør en potentiel fare for dyrs og menneskers sundhed, dyrevelfærd eller for miljøet, eller som kan påvirke den animalske produktion ugunstigt.

Foderbekendtgørelsen, § 1, stk. 4, nr. 1

Vanddyr

Vanddyr, som defineret i artikel 3, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/88/EF

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3

Vildtlevende dyr

Alle dyr, som ikke holdes af mennesker

Forordningen om animalske biprodukter, artikel 3